

TEISIPÄEV, 9. MÄRTS 2010

ISTUNGI JUHATAJA: Miguel Angel MARTÍNEZ MARTÍNEZ

asepresident

1. Istungjärgu avamine

Juhataja. – Kuulutan Euroopa Parlamendi 2010.–2011. aasta istungjärgu avatuks.

2. Istungi algus

(Istung algas kell 09.00)

3. Inimõiguste, demokraatia ja õigusriigi põhimõtete rikkumise juhtumite arutamine (esitatud resolutsiooni ettepanekute tutvustamine) (vt protokoll)

4. Siseturu tulemustabel – Tarbijakaitse – SOLVIT (arutelu)

Juhataja. – Esimene päevakorrapunkt on väga tähtis ühendatud arutelu siseturgu ja tarbijakaitset käsitleva kolme raporti üle:

– siseturu- ja tarbijakaitsekomisjoni nimel Róza, Gräfin von Thun Und Hohensteini raport A7-0084/2009 siseturu tulemustabeli kohta (SEK (2009)/1007 – 2009/2141(INI)),

– siseturu- ja tarbijakaitsekomisjoni nimel Anna Hedhi raport A7-0024/2010 tarbijakaitse kohta (2009/2137(INI)) ja

– siseturu- ja tarbijakaitsekomisjoni nimel Cristian Silviu Buşoi raport A7-0027/2010 SOLVITi kohta (2009/2138(INI)).

Róza, Gräfin Von Thun Und Hohenstein, raportöör. – (PL) Mul on hea meel esitada teile selle aasta juulis valminud 19. siseturu tulemustabel. Kõne all olev dokument näitab, et liikmesriigid tulevad ELi õiguse ülevõtmisega üha paremini toime. Taas saavutati eesmärk, mille riigi või valitsusjuhid endale seadsid: mitte lasta ülevõtmise mahajäämuse keskmisel näitajal ületada 1%. Sellegipoolest on direktiivide arv, mida ei ole ühes või mitmes liikmesriigis üle võetud, ehk siis turu killustatus, liiga suur. Neid siseturu direktiive on üle 100. Lisaks sellele on 22 direktiivi puhul möödunud ülevõtmistähtajast juba üle kahe aasta. Liikmesriigid peavad veelgi enam oma jõupingutusi suurendama, et muuta siseturg kõigile eurooplastele kasutoovaks.

Praegusel raporti esitamise hetkel on minu käes ka järgmine tulemustabel ümmarguse numbriga 20, mis näitab, et ELi õigusaktide ülevõtmisel on tehtud veelgi rohkem edusamme. Ülevõtmise mahajäämus on langenud 0,7 protsendini ja on seega oluliselt madalam püstitatud eesmärgist. See on seni parim tulemus. Selgelt on näha, et Euroopa Komisjoni töö, mille tulemuseks on ka kõne all olev tulemustabel, ajendab liikmesriike tegutsema. Võime komisjoni tehtud tootliku ja tõsise töö eest südamest õnnitleda.

Teine hea uudis on, et turu killustatus on langenud 6 protsendilt 5 protsendile. Siiski on 74 direktiivi veel ühes või enamas Euroopa Liidu liikmesriigis üle võtmata, mis tähendab, et siseturul on ikka veel kodanikele ja ettevõtjatele väga kahjulikke takistusi. Need takistused tuleb üheskoos kõrvaldada.

Sel põhjusel teeb siseturu- ja tarbijakaitsekomisjon ettepaneku suurendada koostööd kõikide institutsioonide vahel, mis üheskoos ülevõtmise ja sidusrühmade eest vastutavad. Teeme ettepaneku korraldada iga-aastaseid ühtse turu foorumeid, kus kohtuksid Euroopa institutsioonid ning samuti liikmesriigid, riiklike parlamentide liikmed ning ettevõtjate ja tarbijate esindajad. Selline foorum annab hea võimaluse ELi õiguse ülevõtmisega seotud kogemuste ja parimate tavade vahetamiseks ning eelseisvate väljakutsete lahendamise nimel vajalike strateegiate ettevalmistamiseks.

Eelnimetatud kahjulikest takistustest lahtisaamiseks kutsume Euroopa Komisjoni üles rakendama kõikide ELi õigusaktide puhul nn siseturu testi, et kanda hoolt selle eest, et uued meetmed ei ohusta Euroopa Liidu nelja vabadust. Samuti on väga oluline anda kodanikele selgesti mõistetavat teavet siseturu toimimise kohta, pidades seejuures meeles, et just nende jaoks siseturg 20 aastat tagasi loodud saigi.

Siseturu arengust terviklikuma ülevaate saamiseks nõuab siseturu- ja tarbijakaitsekomisjon siseturu tulemustabeli, SOLVIT'i aruande, kodanike nõuandeteenistuse ja tarbijaturu tulemustabeli üheaegset avaldamist.

Lõpetuseks soovin tänada kõiki, kes kõne all oleva raporti koostamise nimel tööd tegid. Palun lugupeetud kaasparlamendiliikmetel selle poolt hääletada, sest olen kindel, et sellega võimaldame edaspidi kiiremat ja paremat ELi õigusaktide ülevõtmist liikmesriikide õiguskorra raamistikus! Tänu sellele esineb eurooplaste jaoks siseturul vähem takistusi, mis on kindlasti äärmiselt oluline Euroopa majanduse ning samuti Euroopa identiteedi arengu jaoks.

Anna Hedh, raportöör. – (SV) Austatud juhataja! Kõigepealt tahan tänada variraportööre ja kõiki teisi nende suurepärase koostöö eest siseturu tulemustabeli koostamise käigus! Mul on hea meel ka selle üle, et esitasime taas raporti, mis siseturu- ja tarbijakaitsekomisjonis valdava enamusega heaks kiideti.

Olen alati olnud arvamusel, et ELi siseturu korralikuks toimimiseks vajame usaldavaid ja rahulolevaid tarbijaid. Seepärast oli mul hea meel, et saime 2007. aastal voliniku, kes just tarbijaküsimuste eest vastutas. Tarbijakaitsepoliitika ja tarbijaküsimused on liikunud edasi osalt just tänu Meglena Kuneva tugevale isiklikule pühendumusele ja avatusele. Tema pani alguse ka tarbijaturgude tulemustabelile.

Vaatamata muredele seoses tarbijaküsimuste jagunemisega kahe voliniku vahel loodame, et selle tööga tehakse jätkuvalt edusamme, et see kannab vilja ja et uue komisjoni koosseisu tõttu ei vähene tähelepanu tarbijatele. See vastutus on tegelikult nüüd veelgi suurem, sest Lissaboni lepingu artikli 12 kohaselt tuleb liidu poliitikate ja tegevuste koostamisel ja rakendamisel pöörata tähelepanu ka tarbijakaitsemeetetele. See on tarbijate jaoks väga tähtis samm ning oma poliitilise tegevuse käigus ei kavatse ma lubada kellelgi seda unustada.

Tervitan väga teist tarbijaturgude tulemustabelit. Tulemustabel on üks mitmest vahendist, mis on siseturu paremaks muutmisel meie käsutuses, ning minu arvates on eriti huvitav just perspektiiv, millele tulemustabel tugineb, sest see on seotud kodanike ootuste ja probleemidega ning see parandab siseturu toimimist just nimelt tarbijate kasuks. Tulemustabelis analüüsiti tarbijaturgu samade näitajate alusel, mille alusel seda varemgi tehti: hind, teenuseosutaja vahetamise võimalus, turvalisus, kaebused ja rahulolu.

Lõpuks vajavad need kõik kahtlemata edasiarendamist ja täiustamist ning kasutusele tuleb võtta ka uusi näitajaid. Sellegipoolest leian ma, et hetkel annavad need näitajad hea aluse prioriteetide kehtestamiseks ja järelduste tegemiseks seoses edasiste vajalike analüüsides. Äärmiselt oluline on, et oleksime kannatlikud ning annaksime tulemustabelile aega arenemiseks, sest see on alles värske.

Teises tarbijaturgude tulemustabelis nägime muu seas ka selgeid märke sellest, et tarbijatel on rohkem probleeme teenuste kui kaupadega ja et hinnad tõusevad harvemini sektorites, kus tarbijad tihti teenuseosutajat vahetavad. Piiriülene e-kaubandus areneb samuti aeglasemalt, sest piiridel esinevad takistused tekitavad tarbijatele muret ja vähendavad nende usaldust. Lisaks on näha, et õigusaktide tõhus rakendamine ja konkreetsete hüvitusmehhanismid on turu korraliku toimimise jaoks hädavajalikud.

Ka andmed näitavad, et liikmesriikide vahel on väga suured erinevused ja et hüvitusmehhanisme on vaja veel paremaks muuta. Seepärast kutsun komisjoni üles võtma järelemeetmeid rohelisele raamatule „Kollektiivse hüvitamise mehhanismid tarbija jaoks”.

ELi tarbijakaitsemeetmete tõhus rakendamine ja vastav järelevalve on tarbijausalduse tõstmiseks äärmiselt vajalikud. Sellegipoolest ei ole järelevalve kõikjal ELis kaugeltki ühtne ning statistika näitab, et turujärelevalveks eraldatud eelarve suuruse ja inspektorite arvu osas on liikmesriikide vahel suured erinevused. Seetõttu peavad nii komisjon kui ka riiklikud järelevalveasutused suurendama oma pingutusi, kui tahame saavutada oma eesmärgi seoses hea tarbijakaitse taseme tagamisega ning anda tarbijatele piisavat usaldust seoses kõikide siseturu võimaluste kasutamisega.

Turujärelevalve vahendite tugevdamine on tarbijausalduse tõstmiseks äärmiselt vajalik, sest tarbimine mängib Euroopa majanduse taastamise seisukohalt siiski väga olulist rolli.

Cristian Silviu Buşoi, raportöör. – (RO) Kõigepealt tahan tänada kõiki neid, kellele ma SOLVIT'i raporti koostamise käigus tööd tegin, siseturu- ja tarbijakaitsekomisjoni sekretariaati, kõiki variraportööre ja samuti kõiki kaasparlamendiliikmeid, kes näitasid seoses toimikuga üles huvi ning andsid olulise panuse lõpliku raporti valmimiseks.

SOLVIT on võrgustik, mis pakub mitteametlikke lahendusi probleemidele, mis võivad tekkida siseturu õigusaktide ebaõige rakendamise tagajärjel. Tegemist on väga kasuliku uuendusega Euroopa tarbijatele ja Euroopa Liidu ettevõtjatele, millega nad saavad kasu Euroopa õigusaktidega loodud eelistest. Euroopa siseturu õigusaktide rakendamisega on tihti probleeme. Minu meelest on SOLVIT enam kui sobiv alternatiiv kohtulikule teele olukorras, kus kohtutel on käed igasuguste erinevate juhtumite tõttu tööd täis.

Me ei saa eirata asjaolu, et SOLVIT peab tegelema üha kasvava arvu juhtumitega ning et sellest vaatenurgast on SOLVITist saanud oma edu ohver. Selleks et SOLVIT saaks pakkuda kvaliteetset toetust Euroopa Liidu kodanikele ja ettevõtjatele, vajavad liiga väheste töötajatega SOLVITi keskused rohkem töötajaid.

Uusi töötajaid tuleb võtta tööle loogiliselt ja kontrollitult, võttes seejuures arvesse riigi rahvaarvu ning juhtumite arvu, millega keskus minevikus tegeleenud on. Analüüsi teostamisel tuleb lähtuda seisukohast, et uusi töötajaid tuleb võtta tööle ainult nendes keskustes, kus neid ka tööpoolest vaja on. SOLVITi töötajate arvu suurendamine toob loomulikult kaasa ka kulude kasvu. Raportis kutsutakse liikmesriike üles kasutama SOLVITi keskuste töötajate arvu suurendamiseks kõikvõimalikke olemasolevaid vahendeid, sealhulgas ka alternatiivseid rahastamisvõimalusi.

Üks teine valdkond, millele kõne all olev raport keskendub, on SOLVIT-võrgustiku tutvustamine, mis on minu arvates äärmiselt tähtis ning arvan, et te kõik nõustute minuga selles. SOLVITi teenuseid kasutades saavad VKEd hoida kokku palju raha, mida nad saavad investeerida muudesse majanduskasvu edendavatesse valdkondadesse ja mis toovad nende arengule palju rohkem kasu kui õiguslik abi, mida nad vastasel juhul probleemide lahendamiseks vajaksid. Mis puudutab üksikuid tarbijaid, siis saavad nad tänu SOLVITile hoiduda pikaajalistest ja kulukatest kohtumenetlustest.

SOLVIT-võrgustiku eeliste kasutamiseks peavad kodanikud ja ettevõtjad olema esmalt teadlikud selle tõhususest. Seepärast arvan ma, et peame kaasama SOLVITi tutvustamisesse aktiivselt nii riiklikke ametiasutusi, Euroopa Komisjoni kui ka parlamendiliikmeid. SOLVITi tutvustamiseks on palju võimalusi alates massimeediast ja liikmesriikide korraldatud teavituskampaaniatest kuni ühise SOLVIT-portaali loomiseni. Lisaks sellele võiksid ametiasutused, mis on seotud Euroopa ühtset turgu käsitlevate õigusaktide rakendamisega, nimetada ametisse SOLVITi kontaktisiku, mis tugevdaks veelgi enam võrgustiku tõhusust ja aitaks kaasa selle tutvustamisele. Euroopa Parlamendi liikmetena saame ka meie ise aidata kaasa SOLVITi tutvustamisele ja tõsta sellekohast teadlikkust meie kolleegide seas riiklikes parlamentides.

Heade tavade vahetamine liikmesriikide vahel seoses SOLVITi tutvustamisega ja SOLVIT-võrgustiku toimimisega seotud probleemide lahendamisega on samuti üks meetmetest, mida siin raportis ergutatakse. Häid ideid saab tegelikult levitada ja rakendada Euroopa tasandil kõikide kasuks.

Viimaks ei saa eirata ka asjaolu, et SOLVIT peab tihti tegelema juhtumitega, mis ei kuulu SOLVITi pädevusse või mis on eriti keerulised ja mille lahendused nõuavad alternatiivseid meetodeid. Euroopa Parlamendi petitsioonikomisjonile esitatud petitsioonid võivad pakkuda lahendust juhtumite puhul, mis on liiga keerulised SOLVITi tasandil lahendamiseks. Sel põhjusel palutakse ühes raportis esitatud ettepanekus suunata sellised juhtumid SOLVITi portaalist edasi Euroopa Parlamendi petitsioonikomisjoni ja riiklike parlamentide asjaomaste parlamendikomisjonide lehtedele.

Need on vaid mõned ideedest, millele SOLVITi raport tugineb. Minu arvates on nende ettepanekutega võimalik parandada võrgustiku toimimist pakkudes kvaliteetset tuge nii tarbijatele kui ka ettevõtjatele. SOLVITi potentsiaal on tohutu ning selle parimaks ärakasutamiseks tuleb SOLVITi jõudlust pidevalt analüüsida.

Michel Barnier, komisjoni liige. – (FR) Austatud juhataja, head kolleegid! Kõigepealt tahan öelda, et minu arvates on väga tähtis olla siin külg külje kõrval oma kolleegi John Dalliga, et vastata teie küsimustele ja rääkida teile mitmesuguste kõne all olevate vahendite ja tekstide rakendamisest.

Austatud kolleegid! Oma poliitikukarjääri jooksul olen tihti mõelnud sellele, et järelevalve mõju on tihtipeale sama oluline kui teadaandmise mõju. Seepärast arvan, et riiklikus parlamendis, Euroopa Parlamendis või komisjonis olles on väga tähtis saada võimalus kasutada vahendeid, millega kontrollida ja hinnata poolthääle saanud tekstide konkreetset ja tõelist rakendamist. Arvan samuti, et korralikuks tegutsemiseks on vaja korralikku arusaamist ja just sellele teie raportööriid väga oskuslikult ja valvsalt keskendusidki.

Täna südamest Róza, Gräfin von Thun Und Hohensteini ja Cristian Silviu Buşoid, kes käsitlesid teemasid, mis on mulle eriti hingelähedased, ning samuti Anna Hedhi suurepärase raportite eest!

Millest me räägime? Räägime siseturust. Ütlesin eile õhtul hilja siin istungisaalis, et praeguse kriisi ja majanduslike raskuste ajal ei saa me endale lubada seda, et me kõiki võimalusi ei kasuta. Kui siseturg, suur

Euroopa turg toimiks nii korralikult, nagu see toimima peaks, saavutaksime omaette ja isekeski täiendava kasvu 0,5 kuni 1,5 protsendi ulatuses.

Me ei saa seda võimalust praegu käest lasta. Seepärast peab siseturg toimima täielikult igas mõttes ning see on loomulikult ülesanne, mille president Barroso mulle andis ja milles ma omakorda teie kontrollile allun. See on põhjus, miks tulemustabel ja SOLVITi vahend ning nende toimimine minu jaoks nii tähtsad on. Ma arvan, et volinik Dalli ütleb täpselt sama seoses tarbijate tähtsa küsimusega.

Róza, Gräfin von Thun Und Hohenstein rääkis meile headest ja veidi halvematest uudistest seoses tulemustabeliga. Räägime 1 521 direktiivist või tekstist, mis võimaldavad siseturu toimimist, ja seda on palju. Hetkel on ülevõtmise mahajäämus kõigi aegade madalaimal tasemel, nagu te ütlesite. See on hea uudis ja tänada tuleb kõiki neid, kes liikmesriikide ja vahetevahel ka piirkondlikul tasandil direktiivi rakendamise eest vastutavad. Soovin siinkohal tänada ka oma kolleege siseturu peadirektoraadis.

On ka üks uudis, mis ei ole nii hea. Nimelt ei ole ülevõtmise kvaliteet, rakendamise kvaliteet rahuldav. Seepärast peame kõik Euroopa Parlamendi, riiklike parlamentide ja iga liikmesriigi ametnikega koostööd tegema. Nagu ma parlamendis ära kuulamise käigus ütlesin, on see minu visiitide põhjus igasse 27 pealinna – millega ma juba alustanud olen –, et kohtuda isiklikult ja ka koos pädevate ministritega ametnikega, kes vastutavad siseturu direktiivide rakendamise eest, et tegeleda tulemustabelis esitatud punktidega ja panna SOLVIT tööle, nagu Cristian Silviu Buşoi ka väga selgesõnaliselt ütles.

Seepärast ütlesin ka Róza, Gräfin von Thun Und Hohensteinile, et olen nõus foorumiga, mis on väga hea idee. Peame inimesed kokku viima ja seda teeme siin parlamendis koos komisjoni, riiklike parlamentide ja kõikide nendega, kes igas liikmesriigis heade tavade jagamise, hindamise ja vahetamise eest vastutavad. Olen täiesti kindel, et kõige parem on kõik vastutavad kokku viia: vajame üksmeelt, mitte piiranguid. Esmalt üksmeel, vastastikune usaldus ja koostöö.

Mis SOLVITisse puutub, siis rääkis Cristian Silviu Buşoi juba nimetatud vahendi tähtsusest, mis väga hästi toimima hakkab. Hetkel on koostöö, lahenduste leidmise ja vahendamise kaudu lahendatud 1 500 juhtumit ennekõike kodanike aga ka paljude ettevõtjate nimel. Cristian Silviu Buşoi mainis väga õigesti, et sellega saab hoida kokku raha ja aega ning nii saavad kodanikud, tarbijad ja ettevõtjad võtta taas oma koha ühtse turu südames, mitte ei pea algatama liigselt kohmakaid menetlusi, et mõista ja lahendada oma probleeme seoses ühe või teise neid puudutava siseturuga seotud sätte rakendamisega.

Mõnes mõttes on sama põhimõte ka ühtse turu abiteenuste (SMAS) projekti aluseks, mille eesmärgiks on anda kodanikele ja ettevõtjatele paremat teavet ning paremaid teenuseid. Ka siin on tehtud edusamme. Selle kavaga on õnnestunud viia omavahel kokku erinevad teenused ja ühised võrgupõhised vormid SOLVITi ja kodanike nõuandeteenistuse vahel.

Nagu teie raportöörid juba mainisid, nii arvan ka mina, et saame volinik Dalli kontrolli all ja peame lausa pingutama, et esitada kõik need dokumendid, kõik tulemused ja teadaanded üheaegselt, et viia kokku ja koordineerida paremini erinevaid vahendeid, mis kirjeldavad siseturuga seotud tekstide või direktiivide rakendamist.

Igal juhul pooldan ma sellist täiustatud koordineerimist ning kordan ka oma isiklikku lubadust kasutada hästi neid erinevaid vahendeid kõigi 1 500 siseturu toimimisega seotud direktiivi hindamiseks ja jälgimiseks.

John Dalli, komisjoni liige. – Austatud juhataja! Kavatsen kommenteerida Anna Hedhi raportit, mis käsitleb väga olulisi Euroopa poliitika: tarbijaturgude tulemustabelit ja tarbijakaitset. Tahan tänada Anna Hedhi suurepärase töö eest raportöörina!

Tarbijakaitse on praeguste majanduslike ja sotsiaalsete väljakutsete südames. Kõige tähtsamad on inimesed. Teavitatud ja oma õigusi tundvad tarbijad on tähtsad nii uuenduse kui ka konkurentsivõime arendamisel, kuid kõige tähtsam on, et siseturu toimimapanemine tarbijate kasuks on kodanikega ühendatuse taasloomisel meie trumbiks. Tarbijapoliitika keskset rolli kajastavad mitmed portfelliid. Hakkan oma kolleegiga tihedalt koos töötama, et tagada vastuvõetud eeskirjade muutmine praktiliseks tuluks tarbijatele. Olen täna siin koos oma kolleegi Michel Barnieriga, et näidata, millist tihedat koostööd me tegema hakkame. Sellest saab meie töötava.

Tarbijamõõdet arendatakse kõikides portfelliides ja kogu komisjoni ulatuses võetakse kasutusele võrdlusnäitajad edu või selle puudumise mõõtmiseks. Tarbijaturgude tulemustabel on signaalsüsteem, mis ütleb meile, millal siseturg tarbijaid alt veab. Tulemustabeliga saab jälgida ka edusamme seoses siseturu jaemüügi mõõtme integreerimisega tarbijate, VKEde ja muude jaemüüjate jaoks. Samuti aitab see näha, kas

liikmesriigid teevad piisavalt palju uute tarbijaseaduste jõustamiseks ja tarbijate teavitamiseks, harimiseks ja nende positsiooni tugevdamiseks.

Jõustamisest rääkides on mul hea meel näha, et parlament jagab komisjoni seisukohta, et väga tähtis on anda inimestele praktikas need õigused, mis neil paberil kirjas on. Seoses sellega on meil veel palju tööd teha. 2009. juulis esitatud teatise eesmärgiks oli leida vahendeid, millega muuta jõustamine tulemuslikumaks, tõhusamaks ja järjepidevamaks terve Euroopa Liidu ulatuses. Nüüd on vaja see konkreetseteks tegevusteks muuta. Üheks prioriteediks on suurendada pingutusi meie piiriüleste võrkude tulemuslikkuse ja tõhususe tõstmiseks, mis peavad saatma kauplejatele tugeva sõnumi, et ELis ei ole ühtegi kindlat pelgupaika, kus nad end peita saavad. Sama kehtib ka koostööle kolmandate riikide ametiasutustega. Eesmärgi saavutamiseks vajavad jõustajad piisavalt töötajaid ja vahendeid. Majanduslikult raskel ajal on kõik ametiasutused suure surve all, kuid tarbijakaitsega seotud õiguste jõustamise arvelt kokkuhoidmine saab olla ainult majanduslikult vale tegu. Vabad, avatud ja hea järelevalvega turud edendavad kvaliteedi ja hinna konkurentsi ning on konkurentsivõime eestvedavaks jõuks. See toob kasu nii tarbijatele kui ka kogu ELi majandusele. Komisjon ja parlament peavad töötama koos, et see sõnum selgelt ja valjusti kõikidesse liikmesriikidesse jõuaks.

Kavatseme jätkata ka head tööd seoses üleeuroopaliste kooskõlastatud jõustamismeetmetega, nn lauskontrollidega. Need lauskontrollid on aga näidanud, et vahetevahel ei piisa riiklike jõupingutuste ühendamisest. Vaja on üleeuroopalisi lahendusi. Seepärast on mul hea meel vastata teie üleskutsel leida asutamislepingus õiguslik alus tarbijakaitse tugevdamisele, ennekõike seoses komisjoni võimete täiustamisega. Seda tehakse aga kindlasti ning võtame selle ette niipea, kui oleme kindlad, et see annab lisaväärtust tegevustele riiklikul tasandil.

Mis hüvitismehhanismidesse puutub, siis olen nõus, et alternatiivsed vaidluste lahendamise mehhanismid võivad pakkuda tarbijatele odavaid, lihtsaid ja kiireid hüvitusi ning säästa samas ka ettevõtjate mainet. Üks nimetatud strateegia elementidest on seotud ühishagide käsitlemisega. Kavatsen siinkohal kanda koos asepresidentide Joaquín Almunia ja Viviane Redingiga hoolt selle eest, et komisjon tegutseks selles küsimuses kooskõlastatud viisil.

Viimaks tahan öelda, et loodan teie toetusele seoses piisavate rahaliste vahendite eraldamisega 2013. aastale järgneva perioodiks, kui praegune tarbijaprogramm lõpeb, et toetada ambitsioonikat tarbijapoliitikat, sealhulgas ka täiustatud tulemustabeli jätkuvat esitamist. Olen kindel, et koos tuleme toime praeguste ja tulevaste keerulise väljakutsega ning töötame üheskoos selle nimel, et avada meie kodanikele siseturu täielik potentsiaal.

Simon Busuttill, *petitsioonikomisjoni arvamuse koostaja*. – (MT) Koostas petitsioonikomisjoni nimel arvamuse SOLVIT-võrgustiku kohta, mida ma igati toetan, sest tegemist on vahendiga, mis aitab kodanikke, kellel on raskusi. Tahaksin aga teha ka ühe olulise märkuse, mida ma ka selgitan: kõikide sidusrühmade vahel, mille poole kodanik pöördub, peab toimima täielik koostöö. Millised võimalused on kodanikul, kellel raskusi esineb? Ta võib esitada petitsiooni Euroopa Parlamendile, millele asutamislepingu artikliga 194 vastavad volitused antud on, ta võib esitada kaebuse Euroopa Komisjonile või esitada kaebuse SOLVITi abil. Kodanik võib esitada hüvituse saamiseks ka kaebuse Euroopa ombudsmanile, kuid see tekitaks palju segadust ning kodanik ei teaks enam täpselt, kust hüvitust ja abi saada. Seetõttu on minu ja petitsioonikomisjoni seisukoht, et vajame paremat koostööd kõikide asjaomaste institutsioonide vahel, et kodanik teaks täpselt, kelle poole ta hüvituse saamiseks pöörduma peab.

Zuzana Roithová, *fraktsiooni PPE nimel*. – (CS) Lugupeetud volinik, head kolleegid! Interneti-teenus SOLVIT on toiminud juba kaheksa aastat ning selle abil on lahendatud 83% kaebustest kodanikelt ja ettevõtjalt, mille põhjuseks on olnud vale Euroopa õiguse rakendamine liikmesriikides, lisaks sellele on lahendused saavutatud kümne päeva jooksul. 2008. aasta jooksul õnnestus SOLVITi mitteametlike lahendustega vältida kohtuvaidlusi ja kahjutasusid 32 miljoni euro ulatuses.

Meie kolmes raportis väljenduv probleemil on kaks taset. Neist esimene on mõnede liikmesriikide aeglane tegutsemine seoses Euroopa õiguse ülevõtmisega riiklikesse õigusaktidesse. Seni on täielikult jõustamata 100 siseturгу käsitlevat direktiivi. Ma tean, et see osakaal on väike, kuid see on siiski oluline. Teiseks kasutatakse SOLVITit väga vähe praktilise vahendina. Tõelise Vabariigis näiteks tunnevad SOLVITi teenust väga hästi oma ala asjatundjad, kuid registreeritud ettevõtjatest on teenusega tuttav vaid 7%. Olukord on palju halvem Prantsusmaal. Statistika kohaselt vastutab SOLVITi eest vaid üks praktikant.

Mul on hea meel, et meie parlamendikomisjon toetas ka ettepanekuid, mille ma variraportöörina esitasin. Nende hulka kuulub näiteks meede seoses SOLVIT-võrgustiku elukutseliste haldustöötajate arvu suurendamisega liikmesriikides. Kõige olulisem on aga siiski võrgustiku tutvustamine ettevõtjatele, välismaal

elavatele inimestele, erinevatele ühingutele, riiklikele valitsustele ja parlamendile. Tahaksin mainida ka vajadust siduda SOLVIT ühtlustatud kontaktpunktide ja nõustamisteenustega, mida komisjon haldab, ning loomulikult on tähtis, et komisjon teavitaks kõiki riike aegsasti probleemidest, mis SOLVIT-võrgustiku kaudu lahendati. Komisjon peaks esitama need analüüsid iga-aastastes aruannetes ning seeläbi saaksime loomulikult SOLVIT-võrgustiku jätkusuutlikkust tõsta.

Mul on hea meel, et meie parlamendikomisjon toetas kõiki kolme raportit nii üksmeelselt terve poliitilise spektri ulatuses, ning loodan, et neid toetatakse ka täiskogu istungil. Täna kõiki raportööre tehtud töö eest!

Evelyne Gebhardt, *fraktsiooni S&D nimel*. – (DE) Austatud juhataja, volinik Barnier, volinik Dalli, head kolleegid! Täna on meie arutelu teemaks siseturg, tarbijakaitse ja inimeste liikuvus Euroopa Liidus. Need on peamised probleemid kõne all oleva kolme vahendi puhul ning soovin neile ka erilist tähelepanu pöörata.

Nimetatud kolme teema üheskoos käsitlemine annab meile täna suure eelise, sest majandus ja tarbijate ning töötajate õigused ei ole loomu poolest üldsegi mitte vastandid, vaid neid tulebki üheskoos käsitleda. Selles valdkonnas peame tegema oma tuleviku nimel edusamme. Sel põhjusel on väga hea ka tänane ühine arutelu.

Nimetatud eesmärkide saavutamiseks on vaja tuua esiplaanile kolm poliitilist põhimõtet. Esiteks – ja volinik Barnier sõnastas seda ennist väga hästi – on vaja teha lõpp proteksionismile, millest liikmesriikide valitsustes ikka veel märke on. Seda tuleb igal juhul teha ja see on ka tegevuskavas olemas.

Teine poliitiline põhimõte on see, et peame tagama nii tarbijate kui ka töötajate õiguste kõrgetasemelise kaitse. Teisisõnu ei tähenda siseturg õiguste kaotamist ega dereguleerimist, vaid see tähendab, et me tagame nendes valdkondades hoopis oma kõrgetasemelised ühised õigused. Seoses sellega on Róza, Gräfin von Thun Und Hohensteini raportis üks lõige, millega me nõus ei ole. See lõige käsitleb nn siseturu tulemustabelit või siseturu testi. See on vale lähenemine. Jääb mulje, et ainus asi mis loeb, on turu toimimine. See ei ole nii. Peame küsima, millist mõju Euroopa Liidu õigusaktid töötajate ja tarbijate õigustele avaldavad. Sel põhjusel lükkame nimetatud kontseptsiooni tagasi, sest see ei ole õige.

Kolmandaks vajame nende õiguste head jõustamist Euroopa tasandil. Vajame selleks kollektiivse hüvitamise süsteemi, et tarbijad ei oleks siseturul üksinda, vaid saaksid ka oma õigusi kaitsta.

Robert Rochefort, *fraktsiooni ALDE nimel*. – (FR) Austatud juhataja, head kolleegid! Tahan kõigepealt öelda, et olen väga rahul asjaoluga, et siseturu ja tarbijakaitse teemaline arutelu täna hommikul prioriteetsena päevakorda võeti.

Majanduskriisi kontekstis on siseturg vara, mida me tõesti arendama peame, volinik Barnier. Loomulikult on sellel siseturul kõige tähtsamaks liikumapanevaks jõuks tarbimine, mis kõige lühemas perspektiivis toetamist vajab. Kuid toetust ei vaja igat liiki tarbimine. Vajame tarbimist, mis valmistub tulevikuks ja lähtub jätkusuutliku arengu väljakutsetest. Vajame vastutusrikast tarbimist, mille eesmärgiks ei ole alati allahinnatud toodete edendamine, et parandada perede ostujõudu, kuid mis on tihtipeale keskmise kvaliteediga ja põhjustavad peaaegu süstemaatiliselt tootmise ümberpaigutamist liidust väljapoole. Me teame, kes on siin peamised ohvrid: kõige madalama sissetulekuga tarbijad, kõige haavatavamad tarbijad.

Lühidalt öeldes peame taastama tarbijate usalduse ettevõtetesse, eriti levitamisega tegelevatesse ettevõtetesse, et tugevdada ja edendada ELi siseturu arengut. Tahan anda komisjonile edasi järgmise selge sõnumi. Jah, volinik Dalli, me toetame teid, aga me oleme mures teie kahe vahel jagunevate volitustega kaasneva riski pärast. Kardame, et sellega teie vastutused killustuvad. Samas oleme ka valvsad ja jälgime, et teie koostöö toimub koordineeritud viisil. Me tahame, et tarbijate huvidega arvestatakse ka päriselt kõikides Euroopa Liidu poliitikates, lähtudes Lissaboni lepingu vaimust.

Ma toon kohe näite, mis seob omavahel nii volinikud Barnieri ja Dalli kui ka volinik Redingi. On aeg järelemeetmeteks seoses kollektiivset hüvitamist käsitleva rohelise raamatuga. Ootame teilt seoses selle teemaga edusamme. Te juba mainisite seda, volinik Dalli, ning seega tahaksin ma teada, kas olete juba vastava ajakava paika pannud? Ootame teilt ka kindla Euroopa vormi loomist, et kollektiivse hüvitamise süsteem ei kannataks USA süsteemi puhul esineva teada-tuntud väärkasutamise all, et saaksime kasutada süsteemi, mis kõigile kasu toob ja mis ei mängiks ühe osapoole huvisid teise vastu välja.

Önnitlen ka meie kolleegi Anna Hedhi ülimalt täiusliku raporti koostamise puhul. Tahaksin juhtida erilist tähelepanu tarbijate haridusele, mida ta oma raportis väga õigesti rõhutab, mis on väga oluline ja mis peab olema elukestev, sest arvestades toodete ulatusliku muutumise ja turustamise kasvava keerukusega, ei ole see teema ainult väikeste laste jaoks, vaid ka tarbijate jaoks.

(Istungi juhataja katkestas sõnavõtja)

Kokkuvõtteks tahan öelda, et näitajad tulemustabelite kujul on küll väga head – ütlen seda endise statistiku ja majandusteadlasena –, aga need ei asenda poliitilist tahet, mis peab olema meie tegevuste tegelikuks ajendiks.

Heide Rühle, *fraktsiooni Verts/ALE nimel.* – (DE) Austatud juhataja! Tahaksin jätkata sellega, millest Michel Barnier ennist seoses siseturu märkimisväärse tähtsusega praeguse kriisi ajal rääkis ja mis on taas selgelt tõestust leidnud. Loomulikult peavad kodanikud siseturgu usaldama. Ainult siis saab see õigesti toimida. Mitmel tasandil on see aga ikka veel puudulik. Aruteludes oma riikides paneme just meie, parlamendiliikmed, tihti tähele, et rahvas üldiselt kardab ikka veel siseturgu ja et selliseid teemasid nagu proteksionism pooldatakse kahjuks ikka veel väga palju, sest neid pooldavad valitsused ja neid toetavad ka paljud kodanikud. Seepärast on veelgi olulisem, et parlament teeks kõik, mis selle võimuses, et suurendada usaldust siseturu vastu. Tarbijapoliitika mängib selle saavutamisel loomulikult tähtsat rolli, sest kõrgetasemelist tarbijakaitset tagav tarbijapoliitika saab suurendada ja kaitsta inimeste usaldust siseturu vastu. Seega peame selles valdkonnas palju rohkem tööd tegema.

Tervitan asjaolu, et mõlemad volinikud täna siin on. Loomulikult teate, et ka meie fraktsioon suhtus kriitiliselt asjaolusse, et tarbijapoliitika eest ei vastuta enam ainult üks volinik, sest sõnum, mille Meglena Kuneva meile andis, oli väga positiivne. Seepärast tervitame asjaolu, et te meile selgesti mõista annate, et kavatsete selles valdkonnas koostööd teha. Meile valmistas muret ka asjaolu, et vastutuste jagunemisega eri volinike vahel ei pöörata tarbijakaitsele enam piisavalt tähelepanu. Loodan aga, et see ei ole vaid ühekordne sündmus ja et hakkate meiega tihedat koostööd tegema, sest meie tähelepanu vajavad väga tähtsad küsimused. Näiteks peame lõpetama veel arutelud seoses kollektiivhagidega ja kollektiivse hüvitamisega ning nendel teemadel edusamme tegema. Loomulikult mängib see ka olulist rolli kodanike usalduse tõstmise seisukohalt.

Vajame rohkem vahendeid, millega on kodanikele siseturul tagatud kindel kaitse. SOLVIT on selles suhtes väga tähtis vahend ning seetõttu toetame kogu südamest Cristian Silviu Buşoi raportit. SOLVIT, mis loob võimalused kohtuväliste lahendite saavutamiseks, suurendab usaldust siseturgu ning annab tarbijatele paremad teadmised siseturust, millega liikmesriikide ametiasutused tihti eriti hästi toime ei tule. SOLVIT on selles suhtes oluliseks ja tähtsaks täiendavaks vahendiks. Sel aastal täidan ma eelarveraportööri kohuseid ning võin teile kinnitada, volinik Dalli, et oleme seoses eelarveküsimuste ja tarbijakaitse valdkonna jaoks vahendite eraldamisega väga valvsad. Pöörusime juba oma eelarvekomisjoni poole ja rõhutasime, et tahame loomulikult jätkuvalt rahaliste vahendite eraldamist ja vajaliku raha kasutamist. Võite seoses sellega meie toetuses kindel olla.

Kokkuvõtteks kordan, et üldiselt annavad kõne all olevad raportid väga tähtsa ja positiivse sõnumi. Olgugi et me raporteid toetame, on meil aga üks punkt, mille suhtes oleme kriitilised. Pean silmas siseturu testi, mis on meie arvates liiga ühekülgne. Kui direktiive läbi vaadatakse, siis tuleb seda teha erinevatest seisukohtadest lähtudes. Siinkohal on väga oluline jätkusuutlikkus ja sotsiaalsed küsimused. Kui läbivaatus teostatakse, siis ei tohi see keskenduda ainult siseturu aspektile, vaid see peab olema ulatuslik läbivaatus. Subsidaarsuse teema vajab siinkohal samuti piisavalt palju tähelepanu. Sel põhjusel on ühekülgne keskendumine siseturu testile meie arvates kahetsusväärne. Põhimõtteliselt aga toetame raportööri lähenemist, kaasa arvatud seoses siseturu testiga, ning hääletame raportit poolt.

Adam Bielan, *fraktsiooni ECR nimel.* – (PL) Austatud juhataja! Neljal vabadusel – inimeste, kaupade, kapitali ja teenuste vabal liikumisel – põhinev ühtse turu loomisprotsess on ikka veel pooleli, eriti kui mõelda neljandale vabadusele, milleks on teenuste vaba liikumine, ning meil on veel palju teha. Tegemist on väga tähtsa protsessiga, seda eriti praeguse aeglaselt liikuva majanduse puhul ning arvestades majanduskriisiga, mille käes Euroopa vaevleb. Majanduslanguse ajal just aga peamegi rääkima ühtse turu eelistest ning ehk näeme siis ka poliitilist tahet, mille ülesnäitamist Robert Rochefort ootab.

Soovin sel põhjusel õnnitleda Euroopa Parlamendi juhatust selle puhul, et see mõistis antud teema tähtsust ning otsustas arutelu seoses kolme raportiga siin parlamendi istungil prioriteetseks päevakorrapunktiks teha. Soovin tänada ja õnnitleda ka siseturu- ja tarbijakaitsekomisjoni esimeest Malcolm Harbouri tema efektiivsete jõupingutuste eest seoses selle teemaga! Õnnitlen ka kolme raportööri kolme nii tähtsa raportit esitamise eest! Pean aga siiski juhtima tähelepanu ühele absurdusele. Täna sel täiskogu istungil arutleme Róza, Gräfin von Thun Und Hohensteini raportit üle, mis, tuleb tunnistada, on tõesti suurepärane, kuid milles käsitletakse 2008. aasta tulemustabelit. Mõne päeva eest avaldas komisjon aga juba 2009. aasta siseturu tulemustabeli. Ma arvan, et see on veel üks põhjus, miks komisjon peaks edaspidi avaldama kõik neli siseturu järelevalvet

käsitlevat aruannet korraga. Siseturu tulemustabel, tarbijaturgude tulemustabel, SOLVIT-i aruanne ja kodanike nõuandeteenistus käsitlevad ju ikkagi kõik sama teemat ning me peaksime need ka ühel ajal kätte saama.

Lõpetuseks tahan väljendada veel oma toetust kahele Róza, Gräfin von Thun Und Hohensteini raporti tähtsamale ettepanekule. Toetan täielikult ettepanekut seoses iga-aastase siseturu foorumi korraldamisega ja, mis veelgi tähtsam, toetan ka ettepanekut seoses kohustusliku testiga ehk nn siseturu testiga, mis kõikide tulevaste komisjoni ettepanekutega kaasnema peaks.

Kyriacos Triantaphyllides, *fraktsiooni GUE/NGL nimel.* – (EL) Austatud juhataja! Esile on kerkinud kindel seisukoht, mida toetab Lissaboni leping ja samuti ka komisjoni enda seisukoht, nimelt et tarbijakaitsepoliitika peab keskenduma tõrgeteta toimiva turu tagamisele, kus tarbijad ohutult ja enesekindlalt tegutseda saavad.

Arutluskäigu aluseks on asjaolu, et kui tarbijad tunnevad end turul mugavalt ja usaldavad turgu ning kui edendatakse piiriülest kaubandust, siis kasvab konkurents ja tarbijad saavad rohkem kaupu ning teenuseid palju konkurentsivõimelisemate hindadega.

Me ei ole nõus seisukohaga, et konkurentsivõime ja kodanike heaolu seisukohalt mängivad äärmiselt tähtsat rolli tõhusamad ja paindlikumad tarbijaturud. Majanduskriisi tõestab, et peame lähtuma igas riigis valitsevatest tingimustest, mitte ühe standardi ehk siis rikkumata konkurentsi dogmaatilisest rakendamisest. Meie arvates ei ole konkurentsivõime seotud tarbijate heaoluga, sest see kipub pooldama ettevõtteid ja siiani ei ole hindade alandamine üldiselt tarbijatele kasu toonud.

Vajame põhikaupade hindade kontrollimist vaesemate klasside ja ühiskonna kui terviku heaks. Ainus poliitika, mis saab tugevdada ning tõsta tarbijakaitse taset, peab keskenduma inimesele ja tema heaolule, mitte konkurentsi tõstmisele.

Sellest lähtuvalt oleme nõus tulemustabeliga, milles jäädvustatakse ja hinnatakse Euroopa tarbijarahulolu seoses turu takistusteta toimimisega, kuid teisest küljest ei tohi me eemalduda põhimõttest ja eesmärgist, milleks on inimestele suunatud siseturg ja mille aluseks on inimese heaolu, mitte arvud. Meie arvates on tarbijate tulemustabel vahend tarbijarahulolu jäädvustamiseks ühes kindlas raamistikus ja ühel kindlal ajahetkel. Need hinnangud ja kirjed ei taga aga üksi kodanikele suuremat heaolu lihtsalt seepärast, et need annavad näiliselt tarbijatele rohkem enesekindlust ja turvalisust.

Lisaks sellele tuleb igasugused hindamised teha mõõdetavate sotsiaalsete eesmärkide alusel. Juhime tähelepanu ka sellele, et kuna tulemustabeli peamiseks eesmärgiks on jäädvustada tarbijate kaebusi, tuleb eriti rõhutada meetmeid, mida on vaja võtta kasutusele kasusaamise vältimiseks.

Oreste Rossi, *fraktsiooni EFD nimel.* – (IT) Austatud juhataja, head kolleegid! Täna toimub arutelu kolme meetme üle, mis käsitlevad tarbijate heaolu ja kaitset. Hääletasime parlamendikomisjonis juba nende poolt ja kavatseme nende poolt ka täiskogu istungil hääletada.

Me oleme kodanike poolel, kes tihtipeale Euroopa ametiasutuste otsuste all kannatavad. Pean siinkohal silmas näiteks Euroopa Inimõiguste Kohtu otsust keelata krutsifikside näitamine; suutmatust tegeleda tõhusalt seadusevastaste sisserändajatega; lõputut kolmandatest riikidest tulevate sisserändajate voogu, kes meie inimeste töökohti ära võtavad, ning vaoshoitust seoses tarbijatele korraliku teabe andmisega ostude või toiduainete päritoluriigi kohta.

Anna Hedhi raport annab mõjujõudu Euroopa kodanike seisukohale, kes päevast päeva siseturu voorusi ja puudusi kogevad ning rõhutab, kui arukas oli tarbijakaitsevoliniku ametisse määramine 2007. aastal. Raportis on juhitud tähelepanu ka vajadusele ühtlustada liikmesriikide ning samuti kolmandate riikide järelevalve- ja seiresüsteemid.

Róza, Gräfin von Thun Und Hohensteini raportis kritiseeritakse teatud suhtumisviise, mis minevikus omaks võetud said, ning kutsutakse üles jagama vastutust liikmesriikide ja komisjoni vahel.

Cristian Silviu Buşoi raport käsitleb SOLVIT-võrgustikku, mille lõi Euroopa Komisjon selleks, et anda kodanikele ja ettevõtjatele tasuta abi oma õiguste kaitsmisel liidus ning ennekõike vaidluste puhul. Raportis kritiseeritakse ka teatud kitsaskohti SOLVIT-võrgustikus ning toetatakse paremat teabe andmist kodanikele ja ettevõtjatele, kes ei tea tihti midagi võrgustiku olemasolust. Õigusloojatena peame mõtlema siiski ennekõike kodanikele ja tarbijatele.

Angelika Werthmann (NI). – (DE) Austatud juhataja, head kolleegid! SOLVIT saab ja peab andma olulisi panuseid suurema läbipaistvuse tagamiseks seoses isiku- ning kodanikuõiguste jõustamise ja kaitsmisega

siseturul. Võrgupõhine probleemide lahendamise võrgustik SOLVIT põhineb pragmaatilisel lähenemisel, mis toob ilma liigse bürokraatiata kasu nii kodanikele kui ka ettevõtjatele.

Sellegipoolest näitab 2009. aasta aruanne, et peaaegu 40% kodanike küsimustest olid seotud mõnes teises ELi riigis viibimise tingimustega. See annab põhjust küsimiseks, kas elamisõiguste rakendamine ei toimu ikka veel läbipaistvalt?

Tiziano Motti (PPE). – (IT) Austatud juhataja, head kolleegid! Täna hääletame tarbijakaitset käsitleva omaalgatusliku raporti üle. Tegemist on väga tähtsa vahendiga, mille puhul tahan tänada raportööri Anna Hedhi ja teisi raportööri muu hulgas ka suurepärase õhkkonna eest, milles meie koostöö laabus!

Raportites oli palju punkte, millega me täielikult nõus olime, ning teisi, millega me loodetavasti edaspidi töötada saame. Viimane kehtib eriti Euroopa Komisjonis edendatud Euroopa tarbijate tulemustabeli kohta, mis on küll väga oluline vahend, kuid mis minu arvates ei anna ikka veel standardseid andmeid, mille alusel inimesed saaksid selgeid otsuseid teha. Kui oleksime ettevõtte ja otsustaksime oma tuleviku üle, tuginedes ikka veel ebatäpsetele andmetele, võiksime pankrotti minna. Seepärast loodan, et saame edaspidi töötada välja andmebaasi, millele tuginedes saavad inimesed kindlaid otsuseid teha.

Peame võtma arvesse, kaasa arvatud selle raporti puhul, ka tarbijate õlul lasuvat suurt koormat, kuid minu ja minu fraktsiooni arvates on vaja tulevikus ka paremat tasakaalu, sest Euroopa kodanikud ei ole ainult kodanikud, vaid ka töötajad ettevõtetes, mis siseturul tegutsevad. Peame seetõttu alati mõtlema tasakaalule, mis peab valitsema teenuste ja kaupade pakkujate ning tarbijate vahel, sest see ongi meie eesmärk.

Teadlik tarbija on vaba tarbija ning seega on teretulnud igasugused algatused seoses täiendava teabe esitamisega, kuid me ei ole nõus koolidega seotud kavade, sest me ei tohi võtta tarbijalt enda peale nende vaba valiku tegemise õigust, ning me arvame, et lapsevanemad peaksid tarbijate hariduse seisukohalt olema lastele esimeseks orienteerumispunktiks. Lisaks sellele on lapsevanematel ka kontroll oma laste tarbimistavade üle, eriti siis, kui lapsed veel noored on.

Mis täiskasvanutesse puutub, siis on tarbijatel tõepoolest vahetevahel raskusi oma kaitsmisega, kasutades õigeid õiguslikke kanaleid, ning sel põhjusel pooldame kohtuväliseid pöördumisi, kuid meie arvates on just kriisi ajal võimalik teha suuri edusamme pigem seoses olemasolevate meetmete toimimise panemisega, mitte tarbijate ombudsmanide arvu suurendamisega.

Lõpetuseks mainin ma ka riiklike haldusasutuste teenuseid. Mul on kahju, et piisavat tähelepanu ei pööratud asjaolule, et tarbijate suhtumist mõjutavad tihti peale ka riiklikud haldusasutused, omavalitsused, riigiasutused, provintsid ja isegi riigid. Loodan, et tulevikus saame rohkem teha, sest tarbijad peavad saama kaitset ka riigi haldusasutuste halvastitoimivate teenuste eest.

Liem Hoang Ngoc (S&D). – (FR) Austatud juhataja! Austatud juhataja, ma tänan Róza, Gräfin von Thun Und Hohensteini kohusetundliku töö eest ning nii kvaliteetse raporti koostamise eest!

Euroopa Parlamendi sotsiaaldemokraatide ja demokraatide fraktsiooni variraportööri on mul hea meel, et hääletus siseturu- ja tarbijakaitsekomisjonis võimaldas integreerida lõplikku raportisse mitmeid ideid, mida me seal näha soovisime.

Esimene on vajadus võtta kasutusele kvalitatiivsem lähenemisviis seoses siseturu tulemustabeli rakendamisega, mis võimaldaks ülevõtmise mahajäämuse põhjuste tuvastamist. Me ei alahinda statistiliste andmete kasulikkust ja survet, mida avaldab ELi heade ja halbade õpilaste edendamine, kuid meie arvates peaks komisjon olema palju ambitsioonikam ning üritama teha tulemustabelist vahendit, mis on loodud nii, et see võtaks arvesse liikmesriikide raskusi õigusaktide ülevõtmise protsessi kontekstis. Seda veel enam seepärast, et me kõik teame, et ülevõtmise mahajäämuse põhjuseks ei pruugi vahetevahel olla liikmesriikide pahatahtlikkus, vaid ülevõetavate Euroopa õigusaktide keskpärane kvaliteet.

Teine aspekt, millele keskendusin, on vajadus parandada komisjoni ja liikmesriikide teabevahetust terve ülevõtmisprotsessi vältel. Mida enam teabevahetust toimub ettevalmistava töö käigus, seda paremini on võimalik vältida ülevõtmata jätmise või ebaõige ülevõtmise ohtu.

Raportis on aga üks probleem lõikes 10, mida ei olnud Róza, Gräfin von Thun Und Hohensteini esialgses raporti projektis. Nimetatud lõikes on tehtud ettepanek võtta kõigi uute õigusaktide puhul kasutusele nn siseturu test. Oleme kategooriliselt selle vastu, sest selline test paistab meie arvates olevat parimal juhul mõttetu ning halvimal juhul ohtlik.

Igasuguste siseturu takistuste läbivaatamine toimub juba Euroopa Komisjoni mõjude uuringu käigus iga õigusloomega seotud ettepaneku puhul. Me ei taha, et seda siseturu testi hakataks kasutatama ettekäändena sotsiaalsete või keskkondlike arengute õõnestamiseks. Nendes tingimustes ei saanud me sellega nõustuda.

Jürgen Creutzmann (ALDE). – (DE) Austatud juhataja, volinik Barnier, volinik Dalli! Asjaolu, et täna toimub arutelu seoses kolme omaalgatusliku raportiga, mis käsitlevad tarbijakaitset ja siseturgu, näitab, et vaatamata kogu meie edule nendes valdkondades on ikka veel palju asju, mis täiustamist vajavad. Tunnistan, et siseturuga seotud direktiivide ülevõtmine liikmesriikides on keskmiselt paremaks muutunud, kuid seitse liikmesriiki ei ole siiski suutnud täita komisjoni eesmärki seoses siseturgu käsitlevate direktiivide ülevõtmise mahajäämuse vähendamisega ühe protsendini.

Peamine probleem on aga rohkem seotud ELi õiguse rakendamisega kui selle ülevõtmisega. See tähendab, et liikmesriikides avastatud rikkumiste korral võtab sellekohase Euroopa Kohtu otsuse täitmine nendes riikides aega keskmiselt 18 kuud, mis on ikka veel liiga pikk aeg. Seda on näha praegusest siseturu tulemustabelist ning Euroopa Demokraatide ja Liberaalide Liidu fraktsiooni jaoks on see vastuvõetamatu. Selline mahajäämine tekitab probleeme kodanikele ning ennekõike just väikese ja keskmise suurusega ettevõtetele, mis sõltuvad ühtlustatud siseturu eeskirjadest, kuid mille jaoks esineb ootamatuid, aeganõudvaid ja bürokraatlike takistusi, kui nad tahavad piiriülest tegutseda.

Sel põhjusel ongi SOLVITi edasine arendamine nii oluline. SOLVIT on võrgupõhine probleemide lahendamise võrgustik, milles liikmesriigid töötavad koos, et leida pragmaatilisi lahendusi probleemidele, mis on tekkinud selle tulemusel, et liikmesriikide ametiasutused on siseturgu käsitlevaid õigusakte valesti kohaldanud. Kõik liikmesriigid peavad toetama SOLVITi keskusi ka rahaliste vahendite ja piisava väljaõppe saanud töötajate töölevõtmisega. ALDE fraktsioon rõhutab, et liikmesriikides on vaja inimestele SOLVIT-võrgustikku rohkem tutvustada, et lihtsustada nende toodete ja teenuste piiriülest müümist. Sel põhjusel on asjaomaste ühenduste osalemine laiaulatuslikes teavituskampaaniates sama oluline kui ühtne lihtsasti mõistetav ja kergesti leitav Interneti-portaal igat laadi kaebuste esitamiseks.

Malcolm Harbour (ECR). – Austatud juhataja! Siseturu- ja tarbijakaitsekomisjoni esimehena on mul esmalt väga hea meel öelda teile, kui palju tähendab meie jaoks asjaolu, et volinik Barnier ja volinik Dalli mõlemad täna siin on, nagu ka mitmed kolleegidki juba mainisid. Teiseks on mul hea meel märkida, et tegemist on ka parlamendi jaoks väga märkimisväärse sündmusega.

Meil on siin üks parlamendikomisjon, mis koostas kolm omaalgatuslikku raportit, mis käsitlevad väga oluliste õiguslike vahendite järelevalvet ja rakendamist ning, nagu te juba ütlesite, volinik Barnier, hinnatakse teie edukust osalt õigusloomega seotud algatuste arvu alusel ning osalt ka nende toimimise alusel.

Minu arvates on tegemist väga olulise arenguga, millest kõik parlamendikomisjonid osa võtma peavad. Tahan eriti tänada kõiki siseturu- ja tarbijakaitsekomisjoni koordinaatoreid, kes aitasid meil tööga edasi liikuda ning samuti riiklike parlamentidega suhelda ja neid aruteludesse kaasata.

Loodan väga, nagu ka mõlemad volinikud mainisid, et saame laiendada arutelusid seoses siseturuga, kuid tahaksime ka, et teie aruanded esitataks üheskoos ning sellest saaks iga-aastane sündmus parlamendis, kus seda tähtsat teemat käsitleda.

Vaadates ELi 2020. aasta ettepanekut, on minu arvates väga oluline teha märkus, et ühtse turu väljakujundamine on taandatud lõikesse, mis käsitleb puuduvaid lülisid ja võrgustike väljakujundamist. Loodetavasti nõustuvad kõik mu kolleegid, et see ei ole mingil juhul vastuvõetav. ELi 2020. aasta algatuses kutsutakse liikmesriike üles andma oma panust ning raportöörid, keda ma väga esitatud raportite eest tänan, rääkisid meile asjaolust, et liikmesriigid peavad andma oma panuse ühtse turu väljakujundamisse.

Sellest peab saama juhtiv algatus, mida ei tohi taandada nii, nagu seda ELi 2020. aasta algatuses on tehtud, ning ma loodan, et te mõlemad aitate meil järgmise paari nädala jooksul seda saavutada.

Trevor Colman (EFD). – Austatud juhataja! Minult tuleb täna hommikul esimene vasturääkiv märkus. Kõne all olevad raportid toetavad ihu ja hingega liikmesriikides ELi tarbijakaitse õigusnormide rakendamist ja turgude integreerimisprotsessi järelevalvet, mille kohta esitataks aruandeid kord aastas.

Üks peamisi soovitusi on tarbijaturgude tulemustabeli koostamine, mis käsitleb selliseid teemasid nagu kaebused, hinnad, rahulolu, teenuseosutaja vahetamine ja turvalisus ning lisaks veel mitmeid pikaajalisi näitajaid. Komisjon kavatseb seejärel teha põhjaliku analüüsi nn probleemsetes sektorites, mis tarbijaturgude tulemustabelis tuvastati.

Selline bürokraatlik omavahel seotud jõustamise ja ennast alal hoidva reguleerimise võrk teeb Inglismaa jaekaubandusega tegelevate väikeettevõtete jaoks täpselt sama, mida tegi ühine kalanduspoliitika Inglismaa kalandussektori jaoks – see hävitab need.

Taas võetakse bürokraatliku sekkumise ja liigse reguleerimisega sihikule väikeettevõtjad ja pannakse nad ebasoodsasse olukorda. Oluline ei ole, kui head on kavatsused nende ettepanekute taga – ma olen kindel, et need on head –, kuid tegemist on taas järgmise ELi lahendusega, mis meeletult probleemi otsib.

Andreas Schwab (PPE). – (DE) Austatud juhataja, lugupeetud volinik! Toetan kogu südamest oma kolleegide väga mõistlikke kommentaare – välja arvatud viimast – ning tahaksin seega tulla kohe kõige tähtsama punkti juurde.

Róza, Gräfin von Thun Und Hohensteini raport on suurepärane näide sellest, kuidas saame Euroopa Parlamendis näidata, et suhtume tõsiselt kõikide õigusaktide rakendamisse, mille üle me koos nõukoguga otsustanud oleme ning mille rakendamine on liikmesriikide ülesanne. Parlament koos komisjoniga peab seega pöörama tulevatel aastatel palju enam tähelepanu sellele, et nende õigusaktide rakendamine oleks tõepoolest ka edukas.

Teiseks näitab raport, et säärase eristamine, mida sotsiaaldemokraadid nii selgesti tahavad, nimelt et nad ise oleksid vastutavad heategude, tarbijakaitse ja töötajate kaitsmise eest ajal, kui komisjon peab siseturu kontrolli all hoidma, ei toimi.

Seepärast on meie palveks, mida raportis seoses siseturu testiga käsitletakse, võtta kokku kõik olulised elemendid, mida me siseturul hindame ning mis tarbijatele meeldivad ja mida ettevõtted vajavad, ning koostada selge hinnang.

Me ei taha astuda üle töötajate õigustest, aga me tahame, et need töötajad saaksid ka osta neid tooteid, mida nad hindavad. Me ei taha tekitada probleem liikmesriikide sotsiaalstruktuurides, aga me tahame, et need sotsiaalstruktuurid tuleviku jaoks kohandataks. Selleks on vaja tasakaalu, mille parlament koos komisjoniga leidma peab. Ei tohi tekkida olukorda, kus komisjon vastutab probleemide eest ajal, kui parlament lubab teha heategusid.

Teiseks näitab Anna Hedhi raport, mida variraportöörid suurepäraselt täiendasid, nagu ka kõiki teisi tänases arutelus käsitletud raporteid, et peame käsitlema tarbijate usaldust sama tähtsana kui ettevõtjate usaldust. Sellest saab ülesanne tulevikuks, millele lahenduse leidmiseks tuleb pikemas perspektiivis keskenduda siseturu eesmärgile, lõpetada jagunemine omaette peadirektoraatideks ja erinevateks poliitilisteks lähenemisteks ning siseturu käsitleda kui Euroopa projekti suurt eesmärki, millele me viimastel aastatel küll eriti tähelepanu pööranud ei ole.

Mul on väga hea meel, lugupeetud volinikud, et te mõlemad täna siin olete ja et te sellise edasiviiva jõu ka järgmiseks viieks aastaks komisjoni kaasa võtate.

Catherine Stihler (S&D). – Austatud juhataja! Ma tänan volinikke ja raportööre! Olin SOLVITi raporti koostamisel variraportööriks ning oma sotsiaaldemokraatide fraktsiooni nimel soovingi just sellele keskenduda.

SOLVIT on suurepärane idee ja ma arvan, et volinik Dalli võttis selle hästi kokku, öeldes, et selles on kõige tähtsamal kohal inimesed. SOLVIT on suunatud kodanikele ning sellega üritatakse aidata inimesi, kellel esineb ELiga seotud takistusi ja probleeme, ning lahendada need probleemid kümne nädala jooksul. Tean, et mõned inimesed hoiduksid kõrvale ideest „Ma olen valitsusest ja ma olen siin, et aidata“, kuid SOLVIT ongi põhimõtteliselt 27 liikmesriigi esindatud võrgustik, mille ülesandeks ongi just inimeste aitamine.

Tahaksin jäädvustada protokollis oma tänuavalduse kõikide liikmesriikide SOLVIT-keskuste töötajatele. Alles eelmisel aastal kohtusin väikese meeskonnaga, mis Ühendkuningriigi SOLVIT-keskust haldab. Ühendkuningriigi SOLVIT-keskuse toimimine on eeskujuks headele tavadele, sest seal üritatakse kasutada ja kasutataksegi mudelit SOLVIT+ ja minnakse oma probleemidega keskuse poole pöördunud ettevõtete ja üksikisikute abistamisel palju kaugemale. Nimetatud meeskond on integreeritud kaubandus- ja tööstusministeeriumi Euroopa õigusaktide osakonda. Ühega oma paljudest muudatusettepanekutest tahtsin kanda hoolt selle eest, et eranditult kõikide ELi liikmesriikide keskustes oleks piisav hulk töötajaid.

Volinik Barnier, tõstatasin detsembris SOLVITi küsimuse siin istungisaalis, kus te ka ise kohal viibisite, ja mainisin, et sügisel öeldi meile parlamendikomisjonis, et inimene, kes teie riigis SOLVITi eest vastutab, on praktikant. Parlamendikomisjoni liikmed olid šokis. Tahaksin nüüd teada, nagu tahtsin ka detsembris teada,

kas see olukord on muutunud? Kui te täiskogule vastavat teavet anda ei saa, siis kas te võiksite seda selgitada? SOLVITi keskustes peab olema piisavalt töötajaid. See on tähtis!

Meid kõiki seob siseturg ja on väga oluline, et meie õigusaktide tõlgendamine oleks liikmesriikide jaoks palju selgem ja lihtsam, et siseturg saaks toimida takistusteta ning et tarbijad saaksid kasu primaritest tavadest ja kõrgeimast kvaliteedist.

Kokkuvõtteks küsin veel, miks ei ole Euroopa Parlamendis SOLVITi päeva? Miks ei ole kõikide meie valimisringkondade kontorite akendel plakateid, mis SOLVITit reklaamivad? Mida saame teha, et teavitada riikide poliitikuid ja nende kabinette SOLVITi eelistest? Loodan, et toetame jätkuvalt SOLVITit ja aitame inimesi, kelle esindajatena me siin oleme.

Morten Løkkegaard (ALDE). – (DA) Austatud juhataja! Olen siseturu tulemustabelit käsitleva raporti variraportöör ning seetõttu keskendun ka sellele raportile ning tahan öelda, et võime tänase päeva üle õnnelikud olla. Võime täna kõik nõustuda, et need tulemustabelid töötavad ülihästi. Need on saavutanud põhimõtteliselt suure edu ning seetõttu võime minu arvates kõik nõustuda, et peame suurendama nende edendamiseks oma jõupingutusi. Suure heameelega pean ka tunnistama, et paistab, nagu oleksid sotsiaaldemokraadid aru saanud, et raporti vastu hääletamine ei ole üldsegi hea mõte. Mis sellesse kuulsasse testi puutub, mille kohta ettepanek tehti, siis Euroopa Demokraatide ja Liberaalide Liidu fraktsioon loomulikult toetab seda. Me isegi ei mõista, mida ettepaneku vastu esitatud mõnevõrra proteksionistliku argumentiga öelda tahetakse. Me võime seda aga edaspidi veel käsitleda. Üldiselt tahan vaid märkida, et on suurepärane, kui laialdase toetuse ettepanekud ja raport pälvisid.

Keskendun paarile heale punktile kõne all olevas raportis, mis minu arust väga head olid. Esiteks suutsime keskenduda liikmesriikide vajadusele suurendada ametiasutuste volitusi nii riiklikul kui ka piirkondlikul ja kohalikul tasandil. Minu arvates on tulemustabeli puhul suurimaks probleemiks asjaolu, et mõned volitused seoses asjade toimimise panemisega on ikka veel puudulikud. Seepärast on hea, et see sai raportisse lisatud.

Veel üks hea asi on jõustamisele suurema tähelepanu pööramine. SOLVITi keskusi on palju kiidetud ja ma toetan seda täielikult. Nagu ka viimane sõnavõtja mainis, võiksime tõepoolest korraldada parlamendis SOLVITi päeva. Minu arvates on praegu suurim probleem SOLVITi puhul asjaolu, et seda eriti ei tunta. SOLVIT vajab kindlasti rohkem tähelepanu, kui see praegu saab, ning sellega jõuangi oma viimase punktini, milleks on vajadus rõhutada, et tegemist on teabe edastamise probleemiga, mida ka raportis selgesti öeldakse. Peame kandma kindlasti hoolt selle eest, et tutvustaksime SOLVITit ajakirjandusele ja rahvale ning tagaksime, et selliste valdkondadele nagu SOLVIT ja tulemustabelid pöörataks palju enam tähelepanu.

Üldiselt tahan veel oma fraktsiooni nimel öelda, et mul on tõesti hea meel, et saame seda raportit ihu ja hingega toetada ning loomulikult loodan, et komisjon – ja ma arvan ...

(Istungi juhataja katkestas sõnavõtu)

Edvard Kožušník (ECR). – (CS) Austatud juhataja, head kolleegid! Alustuseks tahan öelda midagi, mida siin istungisaalis veel öeldud ei ole. Nimelt, et me peame oleme väga tänulikud volinik Kunevale. Nagu kõikidel teistel parlamendiliikmetel, nii on ka minul hea meel, et täna viibivad siin kaks volinikku John Dalli ja Michel Barnier, kellest viimane oli enne uuele ametikohale nimetamist meie parlamendikomisjoni liige.

Kohtusin isiklikult töötajatega, kes vastutavad Tšehhi Vabariigis SOLVITi eest. Tuleb öelda, et praegu on siseturu jaoks kindlasti hea võimalus, kuid samas tuleb ka öelda, et eri riigid kasutavad erinevaid lähenemisi. Piiriülene element on kindlasti väga oluline. Loodan, et mõlemad volinikud annavad oma panuse piiriülese tarbijaturu avamisele ning ennekõike takistuste kõrvaldamisele erinevate riiklike erandite kujul ja et seeläbi on võimalik saavutada tarbijaturu täielik ühtlustamine.

Arvan isiklikult, et piiriülese turu avamine suurendab konkurentsi ning sellest saab lõpuks tõhus vahend võitluses praeguse majanduskriisiga.

Othmar Karas (PPE). – (DE) Austatud juhataja, lugupeetud volinikud, head kolleegid! Lähtugem avaldusest, mille volinik Barnier oma ärakuulamisel tegi ning tehkem siseturust oma sõber! Kui kavatseme seda ülesannet tõsiselt võtta, siis peame tegema siseturust koduse turu. Kui teeme siseturu koduseks turuks, siis teeme sellest koha, kus Euroopa Liidu kodanikud elada saavad. Meie oleme Euroopa! Teha sellest koht, kus elada, kuid mitte kodumaa, on hoopis teine asi.

Siseturg ei ole veel valmis. Arengupotentsiaali on veel palju. Komisjon peab tooma esile kõik takistused ning pakkuma välja meetmeid nende kõrvaldamiseks. Euro ja siseturg on meie kõige edukam vastus nii sisestele

kui ka välistele globaliseerumisega seotud väljakutsetele. Siseturu tugevateks külgedeks on Euroopa kodanike kvalifikatsioon ning meie väikese ja keskmise suurusega ettevõtted, mis moodustavad kuni 90% majandusest. Seepärast peavad kõik liikmesriigid võtma võimalikult kiiresti üle väikeettevõtlusalgatus „Small Business Act”. Teeme sellest algatusest siseturu kvaliteedimärgi. Peame siiski finantsturu reguleerimise ümberkorraldamisel pidama meeles asjaolu, et 80% Euroopa Liidu majandusest rahastatakse laenudega ja ainult 20% rahastatakse kapitalituru vahenditega.

Kolmandaks tugevuseks on konkurentsivõimeline eksportmajandus. Meil on ka mõned probleemid, mis vajavad lahendamist. Nende hulka kuuluvad horisontaalse lähenemise vastandamine sektori muredega, nelja vabaduse ja eri sotsiaalsete faktide vastandamine, tasakaalu puudumine oskuste alal ennekõike maksustamise, hariduse ja teadusuuringute valdkondades ning seni veel rakendamata jätkusuutlik sotsiaalne turumajandus. Vajame ühtset kanalit, milles esitatakse siseturu jaoks olulist ettevõtluse ja tarbijakaitsega seotud teavet.

Siseturu foorum ja ühendatud arutelu seoses kõne all oleva kolme aruandega iga aasta samal päeval annavad meile võimaluse küsida kõiki neid küsimusi ning teha siseturust kodune turg kõikide kodanike jaoks.

Bernadette Vergnaud (S&D). – (FR) Austatud juhataja, lugupeetud volinikud, head kolleegid! Mul on hea meel, et saan praeguse prioriteetse arutelu käigus rääkida kolmest raportist, mis puudutavad meie kodanike igapäevast elu. Tahan önnitleda ka meie raportööri suurepärase töö eest ning ennekõike tahan rääkida SOLVIT-võrgustikust.

Nüüdseks on SOLVIT-võrgustik olnud kasutusel juba kaheksa aastat ja see on lahendanud tõhusalt palju probleeme, kuid sellele vaatamata on see täiesti tundmatu. Olen pidanud arvututel kordadel soovitama inimestele SOLVIT-võrgustikku, mille olemasolu nad isegi mitte ette ei kujutanud, olgugi et see vahend suudaks tugevdada pilti Euroopast, mis oma kodanike õigusi kaitseb.

Pea tunnistama – ja mul on hea meel, et ka volinik Barnier siin on –, et ma mõistan, et minu riigi valitsus SOLVIT-võrgustikku eriti ei edenda. Kasvav juhtumite arv oleks väga suureks koormuseks ainsale praktikandile, kes vastutab praegu, 2010. aastal kogu SOLVIT-võrgustiku eest Prantsusmaal – riigis, milles on tõesti vaid 60 miljonit elanikku ja mis on 2009. aastal esitatud juhtumite arvust lähtudes kõigest teisel kohal ELi liikmesriikide seas.

Lahenduste tase on tegelikult üllatavalt hea, kuid ajavahemikud on kohutavad. Keskmiselt tegeletakse juhtumitega alles pärast 15. nädalat, mis on maksimaalset lubatud ajast viis nädalat rohkem.

Seepärast palun ma komisjonil ja liikmesriikidel eraldada SOLVITi jaoks reaalseid rahalisi vahendeid ja inimressursse ning korraldada suuri teavituskampaaniaid, mis on suunatud eeskätt ettevõtetele, mis esitasid 2009. aastal sama palju juhtumeid kui 2004. aastal.

Olle Schmidt (ALDE). – (SV) Austatud juhataja, lugupeetud volinikud! Tahan tänada kõiki raportööri väga konstruktiivse töö eest. Vaatamata teatud puudustele on ELi siseturg väga edukas ning ma ei mõista hästi Trevor Colmani kriitikat. Siseturu eesmärk on anda tarbijatele lai valik kvaliteetseid tooteid ja teenuseid heade hindadega ning tagada samal ajal ka hea tarbijakaitse tase. Arvan seetõttu, et meie eesmärgiks peaks olema saavutada täielik tarbijaõiguste ühtlustamine kõrgetasemelise kaitsega, et tarbijad saaksid kasutada tõesti ka kõiki siseturu eeliseid. Eriti tähtis on see kasvava piiriülese kaubanduse ja e-kaubanduse puhul.

Olen kindel, et kollektiivhagid oleksid tõhus võimalus, Euroopa tarbijatele kindlamate vahendite andmiseks – see ei põhineks Ameerika mudelil, vaid Euroopa mudelil. Peame lõpetama selles suhtes kõhklemise ning tegutsema hakkama ning mul on hea meel, et volinik Dalli asja käsile võtab.

Teame kõik, et tänapäeval luuakse suurem osa töökohti teenindavas sektoris. Seepärast on väga oluline, et ELil on tõepoolest euroopalik teenindav sektor, milles ettevõtjad ja tarbijad saavad tegutseda vabalt nii riiklikul kui ka siseturu tasandil. Vajame ka toimivat tervishoiuteenuste turgu. Sellega oleks tagatud parem hoolekanne, rohkem valikuvabadust ja lühemad ooteajad. Hetkel on meil peaaegu reguleerimata olukord ning usaldan volinik Dalli, et ta selles suhtes midagi ette võtab.

Teine valdkond, millele peame rohkem tähelepanu pöörama, on finantsteenused, mille kohta teame, et nendega on ikka veel probleeme. Seetõttu vajame selgeid ja usaldusväärseid eeskirju ning seda mitte ainult keerukate olude tõttu finantssektoris. Selle väljakutse võtab vastu volinik Barnier. Tasakaalustatud mõistlikud ja veatud eeskirjad on tarbijate jaoks head.

Jacek Olgierd Kurski (ECR). – (PL) On väga hea, et parlament koostas SOLVITit käsitleva raporti ettepanekutega Euroopa Komisjonile ja liikmesriikidele.

Kui raport oli alles parlamendikomisjonis menetlusel, rõhutasin Euroopa Konservatiivide ja Reformistide fraktsiooni variraportööri, kui oluline on tutvustada ELi elanikele SOLVITit ning ennekõike kodanike ja ettevõtete võimalusi seoses oma õiguste kaitsmisega. Oleme tõenäoliselt kõik nõus, et SOLVIT-võrgustikku kui alternatiivset vaidluste lahendamise mehhanismi tutvustava teavituskampaania korraldamine on äärmiselt oluline. Seeläbi jõuaks teave SOLVITi olemasolu kohta huvitatud osapoolteni. Praegusel juhul mängib olulist rolli Internet ning seega oleks hea, kui komisjon võtaks kuulda parlamendi ettepanekuid ning looks kõikide riiklike SOLVITi keskuste jaoks ühise Interneti-portaali domeeninimega solvit.eu ning et liikmesriigid, mis ei ole seni veebilehti loonud, looksid Euroopa Liidu SOLVIT-portaaliga ühendatud riiklikud veebilehed.

Loomulikult ei piisa ainult tutvustamisest. Väga tähtis on ka suurendada riiklike SOLVIT-keskuste tõhusust pädevate riigiteenistujate töölevõtmisega ning Euroopa tasandil SOLVITi toetamisega.

Ślawomir Witold Nitrás (PPE). – (PL) Õnnitlen südamest kõiki raportööre, sest nende esitatud raportites on kaks väga tähtsat omadust! Esiteks kaitsevad raportid tegelikult väga järjekindlalt siseturgu. Need toovad esile küll puudusi siseturu nähtavuses, kuid samas kaitsevad seda ka väga järjekindlalt. Raportite teine suurepärane omadus on asjaolu, et need pälvisid üldise poolehoidu. Pean silmas asjaolu, et meil on tegemist olukorraga, kus siseturgu ja selle väärtusi kaitseb terve Euroopa Parlament, kaasa arvatud need kaasparlamendiliikmed, kes on vaba turu suhtes üpris skeptilised – see on nende raportite suurepärane omadus.

Tahan juhtida tähelepanu mitmele spetsiifilisele punktile. SOLVITi puhul on tegemist paradoksaalse olukorraga, nagu Jacek Olgierd Kurski kirjeldas, milles vahend, mille eesmärgiks on võrdsustada erinevusi, toimib ise eri riikides väga erineva tõhususega. Minu arvates on vaja mingit liiki koordineerimist, sest süsteem peab olema järjekindel ja toimima hästi, kuid peab igal pool ka ühtemoodi toimima. Üks Róza, Gräfin von Thun Und Hohensteini raporti tähtsamaid punkte käsitleb meetmeid, mida komisjon peaks leidma mudeli väljatöötamiseks ja millega saaks tagada, et meie loodud õigusaktid oleksid alati siseturuga ühilduvad. See paistab olevat üks raporti tähtsamaid punkte. Kui suudame sellise mehhanismi luua, ei peaks me ka enam uue turu tuleviku pärast muretsema.

Barbara Weiler (S&D). – (DE) Austatud juhataja, lugupeetud volinikud, head kolleegid! Täna hommikune ühendatud arutelu ning kõne all oleva kolme raporti kvaliteet näitab, kui tähtsad on Euroopa jaoks siseturg ja tarbijapoliitika. Täna kõiki kolme raportööri ja paljusid variraportööre ning kolleege nende ühise töö eest!

Tahan keskenduda kahele tähtsale punktile. Kõigepealt see, et meie, see tähendab komisjon ja täiskogul olijad, eeldame, et siseturul toimib kõik ühtlustatult ja et meil on tegemist valgustatud tarbijate ja ausate pakkujatega. Tihti peab see paika, kuid mitte alati. On ka vastutustundetuid pakkujaid, kes näevad ainult oma lühiajalist kasumit ning seepärast vajamegi tugevamat turujärelevalvet ja kontrollimist. Siiski on ka palju teavitamata tarbijaid ning seetõttu vajame paremat teavet. Ei piisa sellest, et pakendil olev sedel on loetav. Vajame järjekindlat teavet.

Äsja ütles keegi, et vajame usaldust. Usalduse aluseks on aga teadmine. Kuulsin, et Saksamaal mõistab ainult iga teine 14-kuni 15-aastane inflatsiooni tähendust. Ma isegi ei taha teada, mis oleksid tulemused, kui küsida, mida tähendab deflatsioon. Koolid peavad paremini võrgustatud olema ning andma paremat teavet pakkujate ja tarbijate huvide konflikti kohta. Seda mainitakse ka minu kolleegide koostatud raportites ...

(Istungi juhataja katkestas sõnavõtu)

Theodor Dumitru Stolojan (PPE). – (RO) Ühtsel turul on Euroopa kodanikele antud põhiõigus, et olenemata sellest, millal nad mõnda toodet või teenust osta tahavad, ja olenemata sellest, millises liikmesriigis nad on, pakutakse neile samu hindasid ja tasusid ning lahknevuste korral tuleb neile selgitada, miks see nii on.

Arvan, et peame keskenduma rohkem probleemidele pangandus- ja finantsteenuste sektoris, sest ühtsel turul on hetkel suured lahknevused seoses nende teenuste eest võetavate tasudega. Kui tahate näiteks kasutada Rumeenias samade pankade pangateenuseid, mis tegutsevad nii Rumeenias, Prantsusmaal, Itaalias kui ka Austrias, siis tuleb Rumeenias maksta palju suuremaid teenustasusid ja palju kõrgemaid hindasid. Selline olukord on vale ning ma arvan, et nii Rumeenia kui ka teiste liikmesriikide kodanikel on õigus loota, et Euroopa institutsioonid võtavad nende lahknevuste kõrvaldamisel palju aktiivsema rolli. Kordan, et ma räägin pankade teenustasudest, mitte intressimääradest.

Täna teid!

Alan Kelly (S&D). – Austatud juhataja! Tahan õnnitleda eriti just kõiki oma kolleege siseturu- ja tarbijakaitsekomisjonist, kes töötasid siseturu tulemustabeli tuleviku nimel. See küsimus on mulle väga südamelähedane, sest see on suurepäraseks teabeastusvahendiks selle kohta, kuidas liikmesriigid ELi direktiive käsitlevad.

Samuti on see mulle südamelähedane seepärast, et kuulen pidevalt liigselt innukast ELi reguleerimisest, eriti oma riigis Iirimaa. See nõuab läbivaatamist. Kiire pilk tulemustabelile näitab, et Iirimaa on kohelnud ELi direktiive väärtalt 67 korral ning on oht, et Iirimaa ei täida ülevõtmise mahajäämuse jaoks kokkulepitud 1% eesmärki.

Sellega tekib küsimus, kes sellise väidetavalt liigselt innuka reguleerimise eest vastutab? Kui liikmesriik ELi õigusakte nõuetekohaselt üle ei võta või lisab direktiividele veel rohkem õigusakte, siis kas see on ELi või liikmesriigi süü? Ma arvan, et vist ikka viimase süü.

Võib-olla oleks tulemustabeli jaoks edaspidi hea idee käsitleda vahetult ülemääraste nõuete kehtestamise ehk siis õigusaktide nn kuldamise (ingl *gold-plating*), küsimust. Minu arvates oleks see positiivne tulemus.

Seán Kelly (PPE). – Austatud juhataja! Kõigepealt tahan õnnitleda inimest, kes mõtles välja nime SOLVIT! See on lihtne, selge ning teeb just seda, mida see lubab.

Alates SOLVITi asutamisest 2002. aastal on selle töökoorem aastast aastasse astmeliselt kasvanud. 2008. aastal kasvas juhtumite arv võrreldes eelnevaga koguni 22%, jõudes kuni 1000 juhtumini, ning 88% lahendite leidmise määraga hoiti kokku 32,6 miljonit eurot. See on muljetavaldav statistika! Miinuseks on aga asjaolu, et probleemide lahendamiseks kulunud päevade arv kasvas 53 päevalt 69-le. Sellega jõuamegi vajalike lahenduste juurde.

Loomulikult on meil tööjõupuudus. Sellega tuleb tegeleda. Vaja on ka korralikke vahendeid. Vaja on jätkuõpet, mis oleks kooskõlas ELi 2020. aasta elukestva õppe strateegiaga, ning parimate tavade vahetamist. Väga tähtis on ka korrapärase kohtumiste korraldamine. Teen ka ettepaneku, et kuna paljud probleemid esinevad kohalikul tasandil, siis võiks SOLVITil olla kohalik aspekt, et käsitleda päringuid võimalikult varakult.

Tarbijaid vajavad ka suuremat teadlikkust. Minu arvates tagaks parema teadlikkuse internetiaadress, mis tõstaks ka tarbijate usaldust. Arvan, et on oluline, nagu eelminegi sõnavõtja ütles, pöörata hoolikalt tähelepanu üksikutes liikmesriikides toimuvale seoses ELi õigusaktide ülevõtmisega.

Lõpetuseks lisaksin veel, et üks eelmistest sõnavõtjatest ütles, et tegemist on „ELi lahendusega, mis meeletult kiirelt probleemi otsib”. Mina ütlesin aga, et tegemist on hoopis ELi probleemiga, mis edukalt lahenduse leiab.

Sylvana Rapti (S&D). – (EL) Austatud juhataja! Soovin palju õnne kõigi kolme raporti koostanud raportööridele ja variraportööridele ning tänan neid. Asjaolu, et saavutati üksmeel, teeb mind siseturu tuleviku suhtes optimistlikuks.

Tahaksin rõhutada kahte punkti, millest esimene on seotud Róza, Gräfin von Thun Und Hohensteini raporti lõikega 10. Minu arvates on lõige ülimalt oluline ning leian, et kõige parem oleks, kui saaksime teha selgeks, et töötajate õigused, sotsiaalsed õigused ja keskkonnakaitse, ei ole siseturu arengu jaoks takistusteks.

Minu teine punkt puudutab SOLVITit. Tegemist on erakorralise mehhanismiga, kuid see vajab ikka veel palju abi. Kui tõtt rääkida, siis mõtlesin avaldada survet oma valitsusele Kreekas, et nad teeksid midagi seoses sellega, et meil on ainult kaks töötajat. Kui ma aga kuulsin, et Prantsusmaal tegeleb SOLVITiga ainult üks praktikant, siis mõtlesin, et peaksin esmalt ootama, et volinik Barnier enne oma valitsusele survet avaldab.

Pascale Gruny (PPE). – (FR) Austatud juhataja, lugupeetud volinikud, head kolleegid! Uus võrgupõhine probleemide lahendamise võrgustik SOLVIT siseturgu käsitlevate õigusaktide väära kohaldamise küsimuste lahendamiseks on väga edukas süsteem, kuna selle kaudu on võimalik taotleda ilma ametlike menetlusteta hüvitust ligikaudu 10 nädala jooksul.

2002. aastal loodud võrgustiku töökoormus tõusis 2008. aastal 22%. Vaatamata sellele, et lahendatud juhtumite määr on 83 protsendiga veel suhteliselt kõrge, on lahendatud juhtumite arv aga kahanemas. Paistab, et nüüd, kaheksa aastat pärast SOLVITi loomist, on aeg mõelda kõne all oleva institutsiooni tugevdamisele ning anda sellele vahendid tõhusamaks toimimiseks.

Need uued meetmed võimaldaksid aidata Euroopa kodanikel ja ettevõtetel oma õigusi kaitsta, eriti seoses kvalifikatsioonide tunnustamise ning sotsiaalsete õiguste ja riigis elama asumise õigusega.

Seetõttu toetan ideed, et SOLVIT vajab liikmesriikides rohkem töötajaid ning et vajame toetus- ja väljaõppemeetmeid, mis aitaksid SOLVITI töötajatel oma tööd veel tõhusamalt teha.

Minu arvates on äärmiselt tähtis, et valitsused ja meie kui oma valimisringkondade valitud esindajad edendaksime SOLVIT-võrgustikku, millega meil õnnestus 2008. aastal säästa 32,6 miljonit eurot. Lisaks on kõne all oleva uue vahendi toetamisega võimalik vältida ka ülemääraast koormust kohtusüsteemis. Palun seetõttu kõigil liikmesriikidel võtta üle kõik Euroopa direktiivid ning tutvustada riikliku meedia ning teavituskampaaniate abul kodanikele ja ettevõtjatele nende õigusi siseturul.

Kokkuvõtteks tahan öelda oma fraktsiooniliikmete nimel petitsioonikomisjonis, et loodan, et SOLVITI ja meie parlamendikomisjoni vahel töö lihtsustamise nimel nende kahe organi koostööd tugevdatakse.

Małgorzata Handzlik (PPE). – (PL) Austatud juhataja! Tahan õnnitleda raportööri väga heade raportite puhul. Oleme viimasel ajal rääkinud palju siseturu taaselustamise vajadusest. Lugupeetud volinik rääkis sellest ka oma ärakuulamisel siseturu- ja tarbijakaitsekomisjoni ees. Sama lugu on ka professor Monti raportiga, mida me ootame. Minu arvates ei sisalda Euroopa Liidu 2020. aasta strateegia eriti palju siseturu kohta. Me vajame siseturgu! Sellele vaatamata ei vaja me siseturgu ainult nime poolest, vaid tõepoolest toimivat siseturgu. Ei saa öelda, et meil seda hetkel on. Nelja vabaduse vaba kasutamise jaoks on liiga palju takistusi ja need piiravad turu potentsiaali, samas ei ühildu ka liikmesriikide proteksionistlikud poliitikad siseturu põhimõtetega. Ühest küljest on vaja liikmesriikides korralikku õigusaktide rakendamist ning hästitoimivaid tugivahendeid, nagu SOLVIT, kuid samas vajame ka sügavamat (...).

(Istungi juhataja katkestas sõnavõtu)

Marc Tarabella (S&D). – (FR) Austatud juhataja! Saan ainult toetada järeldusi, mis meie kolleeg Anna Hedh oma raportis teeb, eriti järeldusi seoses vajadusega aktiivse tarbijapoliitika järele, mille eesmärgiks on kaitsta raskemas olukorras olevaid tarbijaid ja madala sissetulekuga rühmi.

Tahaksin keskenduda veel mõnede kõne all oleva poliitika tähtsamatele punktidele. Tunnistan, et siseturu tulemustabel on väga tähtis statistiline töövahend, kuid see on täiesti ebapiisav, kuna selles keskendutakse ainult tarbijasektori toimimisele, ilma et üritaks lahendada ELi tarbijate probleeme sellel turul.

Siseturu tulemustabel ei tohiks vaadata ainult turu nõudlust ja käsitleda tarbijaid kui passiivseid vastuvõtjaid ahela lõpus. Üha selgemini on näha, et tarbijad peavad hakkama nüüdsest peale mängima vastutustundlikku ja aktiivset rolli, hakates tarbima jätkusuutlikult, eetilisel, sotsiaalselt vastutustundlikult ja ökoloogiliselt. Seepärast tuleks tulemustabel üle vaadata ning kaasata sellesse näitajaid, mis käsitlevad üha tähtsamaks muutuvate valikute sotsiaalseid ja keskkondlikke aspekte.

Viimaks tuleb lisada õigustiku läbivaatamisse ka energiatarbimist, transporti, keskkonda, digitaalset tehnoloogiat jne käsitlevad õigusaktid.

(Istungi juhataja katkestas sõnavõtu)

Franz Obermayr (NI). – (DE) Austatud juhataja! Tahaksin rääkida tarbijakaitset käsitlevatest ettepanekutest. Loomulikult soovin esmalt rääkida nende positiivsetest aspektidest, milleks on vahendid tarbijate teavitamiseks ja neile nende õiguste tutvustamiseks, andes rohkem teavet kõikidel tasanditel alates kohalikust ja piirkondlikust tasandist kuni ELi piiriüleste tegevusteni; tarbija huvide edendamine – näiteks Austrias kartellidevastsete õigusaktidega – ning loomulikult karmimad karistused hoolimatutele pankadele, mis annavad läbimõtlemauid laene. Väga positiivseks sammuks on ka standarditud laenuaotlemise vorm.

Tahan sellegipoolest mainida ka mõningaid probleemseid teemasid, milleks on tõsised eelarvamused õigusaktides seoses garantiide ja ebaõigete lepinguklauslitega, mida karistatakse näiteks palju rangemalt Austrias. Teen ettepaneku rakendada soosimise põhimõtet, et seal, kus riiklikud eeskirjad tagavad tarbijatele parema kaitse, kasutatakse vastavalt ka neid eeskirju.

Mairead McGuinness (PPE). – Austatud juhataja! Me kõik oleme tarbijakaitse poolt. Raskused esinevad seoses sellega, et liikmesriigid suhtuvad SOLVITI mehhanismi väga silmakirjalikult, nagu ka teised sõnavõtjad juba ütlesid. SOLVITile on vaja vajalik hulk töötajaid leida.

Tooksime teile aga ka mõned praktilised näited seoses tarbijate probleemidega, mis minuni jõuavad. Alles täna hommikul tegelesin probleemiga, mis käsitles kinnisvaratehinguid Euroopa Liidus. Ma tean, et ELil ei ole selles valdkonnas pädevust, kuid kas ma saaksin paluda, et liikmesriigid kohtleksid probleemide puhul

väliskodanikke nii, nagu oma riigi kodanikke? Ma arvan, et siinkohal on tegemist tõesti probleemiga, mille suhtes me midagi ette võtma peame.

Teine näide on seotud ärikataloogidega. European City Guides on meile parlamendis palju peavalu tekitanud ning nad tegutsevad edasi, sest neid kaitsakse mõnel määral liikmesriigis, kus nad tegutsevad. Selle küsimusega tuleb tegeleda, sest kodanike kogemused nimetatud valdkondades mõjutavad nende suhtumist siseturгу, isegi kui ELil nendes valdkondades pädevusi ei ole.

Christel Schaldemose (S&D). – (DA) Austatud juhataja! Täna teid tänase suurepärase arutelu eest! Mul on hea meel, et volinik Barnier ja volinik Dalli tarbijate muredele seoses siseturuga nii palju tähelepanu pöörasid. Sellegipoolest tahan juhtida tähelepanu ühele kindlale lõikele Anna Hedhi raportis, nimelt lõikele 40, milles tehakse ettepanek seoses Euroopa tarbijakaitseameti loomisega. Kujutan ette, et see on midagi, mida te kindlasti saavutada tahaksite. Nimetatud amet aitaks koguda andmeid, et valmistada ette uuringuid tarbijate käitumise kohta ning loomulikult saaks see teostada järelevalvet seoses komisjoni ja parlamendi tööga tarbijaküsimuste valdkonnas. Tahaksin seepärast kuulda seoses selle ideega teie seisukohta. Kas oleksite valmis midagi sellist tegema? Minu poolest võime sellise ameti näiteks Maltal või Prantsusmaal luua, kui see kuidagi selle loomisele kaasa aitaks.

Michel Barnier, komisjoni liige. – (FR) Austatud juhataja! Christel Schaldemose rõhutas just praeguse arutelu kvaliteeti, eriti seoses Euroopa tarbijakaitseameti loomisega, mis, kui ma ei eksi, on juba Kanadas olemas, ning volinik Dalli räägib meile sellest, milline on olukord hetkel. Olen nõus hinnanguga, mis anti arutelu kvaliteedile ning konstruktiivsetele kriitilistele sõnavõttudele ja ettepanekutele, mida tehti seoses kõne all oleva 1 500 – ma kordan kõikidele kuulajatele – 1 500 suurt Euroopa turгу reguleeriva direktiivi või teksti rakendamise, hindamise ja järelevalvega. Lisaksin, et ma ei ole kindel, kas eelistan rääkida ühtselt turust või selle asemel hoopis suurest Euroopa turust, sest see oleks kodanike ja tarbijate jaoks palju selgem.

Tahaksin siseturu- ja tarbijakaitsekomisjoni eesistuja Malcolm Harbouri, kes kuulis mind komisjonis seda ütlevat, järelevalve all ning vastuseks Kyriacos Triantaphyllidese sõnavõtule teile meelde tuletada põhimõtet, millest ma järgmise viie aasta jooksul oma tegevustes Euroopa Komisjonis lähtun.

Austatud kolleegid! Minu eesmärk, mida ma iga päev ja iga õigusakti puhul meele pean, on kanda hoolt selle eest, et Euroopa turg hakkaks taas teenima meie kontinendil elavaid mehi ja naisi. Mul on ka teine eesmärk, milleks on kanda hoolt selle eest, et turud – ma vastutan ka reguleerimise ja järelevalve eest –, et finantsturud, millest viimaste kuude jooksul on palju räägitud, hakkaksid taas teenima tõelist majandust ning inimesi.

Ma tahan, et kodanikud, tarbijad ja väikeettevõtted saaksid selle turu jälle enda kätte. Sellest lähtun ma kõigis tegevustes, mida ma kolleegiumis juhtima hakkam. Asi on usalduses – kasutada Robert Rocheforti ja Heide Rühle sõnu vastastikkuses usalduses. Seepärast täna ma veel kord Róža, Gräfin von Thun Und Hohensteini nii kvaliteetse raporti koostamise eest Euroopa Komisjoni siseturu tulemustabeli kohta!

Nimetatud raportis on palju ideid ning üldiselt olen kuulnud, et neid tasub rakendada või lähemalt uurida. Adam Bielan toetas Róža, Gräfin von Thun Und Hohensteini raportis olevat ideed seoses näitajatega eeskirjade rakendamise kohta. Evelyne Gebhardt mainis samuti direktiivide ja mõjude uuringute majanduslikku ja sotsiaalset hindamist. Vast on nüüd ka õige aeg vastata Malcolm Harbouri konstruktiivsele kriitikale seoses 2020. aasta strateegiaga. Kuulsin lisaks ka Małgorzata Handzlikit mainimas, et me ei räägi piisavalt siseturust.

Kui nüüd komisjoni eelmisel nädalal avaldatud 2020. aasta strateegiat tegelikult lugeda, siis on siseturg selle lähenemise südames ning igal pool mujal esindatud: intelligentne kasv patentide ja muude vahenditega, keskkonnasõbralik kasv korraliku hankelepingute kasutamisega ning kaasav õiglane ja aus kasv. Siseturg on igal pool. See peabki igal pool olema, kuid 2020. aastat käsitlev tekst ei pea kõike käsitlema, Malcolm Harbour. Selles ei räägita näiteks välispoliitikast ja kaitsepoliitikast ega ei üritata sellega vabastada komisjoni oma ülesandest, milleks on korralik jõustamine, juhendamine ja järelevalve seoses kõikide tekstide rakendamisega. Palun uskuge, et ma ei tunne kergendust seoses vajadusega kontrollida ja midagi ette võtta, rakendades vahetevahel isegi rikkumismenetlusi, et tagada siseturu korralik rakendamine. Sellegipoolest kordan ma, et kavatsen alati eelistada piirangutele üksmeelt, usaldust ja selgitamist.

Róža, Gräfin von Thun Und Hohensteini raportis on veel teisigi häid ideid, mida ma toetan, nagu koostöö liikmesriikidega ning siseturu foorumi loomine. Äkki võiksime tegeleda täna teistegi algatustega seoses mõnede ühiste teemadega, mida me volinik Dalliga koos käsitleme, nagu SOLVIT-võrgustiku rakendamine või esiletoomine ja tutvustamine, ning sellega rohkem asju korraga ära teha.

Rääkisin sellest, et järelevalve mõju on tihti peale sama oluline kui teadaandmise mõju. See on minu viis tegeleda poliitikaga. Sellest lähtudes arvan, et tulemustabel ja hinnang peavad andma meile võimaluse nii kvantitatiivseks hindamiseks – kui palju direktiive üle võetakse – kui ka kvalitatiivseks hindamiseks.

Ma arvan, et Liem Hoang Ngoc mainis väga arusaadavalt õigusaktide rakendamise ja ülevõtmise kvaliteeti ning samuti õigusaktide enda kvaliteeti, mis on õigusloomega tegelejale või volinikule hea selguse harjutus. Igal juhul on kõik ideed väga head, nagu ka Andreas Schwab ja Zuzana Roithová ennist ütlesid.

Mis SOLVITit puudutab, siis tahan lõpetada paari lühikese kommentaariga ja öelda, et ma toetan ideed – väga head ideed – luua veebileht SOLVIT.EU, mis jagab teavet või suunab kasutaja edasi riiklikele veebilehtedele. Alustame minu osakonnas kiiresti tööd veebilehega SOLVIT.EU koos ühe teise projektiga, mis käsitleb portaali Teie Euroopa. Nagu Seán Kelly ja teie ütlesite, on nimi SOLVIT vähemalt selge ja lihtne ning ma olen sellise positiivse hinnanguga nõus.

SOLVIT toimib hästi, aga see võiks veel paremini toimida. Liiga palju kodanikke ja ettevõtteid ei tunne ikka veel oma õigusi ega seda, kuidas neid kaitsta, ning olen nõus Angelika Werthmanni märkusega, et vajame rohkem läbipaistvust. Mõned teist – Bernadette Vergnaud, Oreste Rossi, Catherine Stihler ja Sylvana Rapti – viitasid ka ebapiisavatele vahenditele, mis on SOLVITile eraldatud, mitte muide ainult Prantsusmaal, kuid ma mõistan täpselt mida te mõtlesite. Ma ei kõnele siin Prantsuse ministrina, kuigi ma olin kunagi seda. Võite olla kindlad, et ma hoian selles riigis toimuval silma peal! Ma olen ju ikkagi Prantsuse kodanik ja jälgin, et seal kõik korralikult toimiks ning sama teen ma ka kõikide teiste riikide puhul.

Vajame tõepoolest sobivaid ja vajalikke vahendeid ning kontrollin seda igal viisiil kohapeal. Rõhutan, et need vahendid on vajalikud siseturu toimimise korralikuks kontrollimiseks, kuid ma lisan ka, et see turg ei ole veel valmis. Peame siseturu teema taas üles võtma ning seda piiriülesest seisukohalt või igas riigis eraldi edasi arendama. Seda mainis ka mitu sõnavõtjat, näiteks Theodor Dumitru Stolojan, Evelyne Gebhardt, Othmar Karas ja Edvard Kožušník. Peame kõrvaldama takistused ning sel põhjusel, Malcolm Harbour, on äärmiselt oluline leida, kus on puuduvad lülid, mida ei ole võib-olla eriti rõhutatud, kuid mis on sellegipoolest 2020. aasta strateegias sätestatud. Kavatsen selle ette võtta volinike kolleegiumis koos oma 12 või 15 kolleegiga, kes ühel või teisel viisil vastutavad ühtset turgu käsitlevate direktiivide rakendamise eest.

Austatud juhataja! Kokkuvõtteks mainin veel kolme kindlat punkti. Jah, ma olen SOLVITi, ombudsmani ja petitsioonikomisjoni tiheda koostöö poolt, nagu Simon Busuttil oma sõnavõtus esile tõi. See on lähenemine, mida ma kavatsen kasutada.

Ma tänan Heide Rühlet ja teisi eelarvekomisjoni liikmeid nende valmisoleku eest kaitsta SOLVITi eelarvet! Toetan Pascale Gruny ideed seoses konsultatsioonide ja seminaridega. Neid korraldatakse juba üks või kaks korda aastas kõikide liikmesriikide ja vahetevahel isegi regioonide SOLVITi eest vastutavate ametnike vahel, kuid ma kontrollin, kas sellest piisab.

Lõpuks, mis puudutab siseturu testi teemat, mida mitu liiget Sotsiaaldemokraatide ja demokraatide fraktsioonist Euroopa Parlamendis kritiseeris, siis tuletan ilma dramatiseerimata meelde, austatud kolleegid, et iga õigusloomega seotud ettepanek peab austama asutamislepingut. Seda peab ka raportöör silmas. Teiste sõnadega tuleb iga ettepaneku puhul kontrollida selle ühilduvust siseturu põhimõtetega. See on üks asi. Kavatsen hoida silma peal ka mõnedel sotsiaalsetel, keskkondlikel ja majanduslikel kriteeriumidel, kuna ma olen pühendunud kõikide õigusaktide eelnevale hindamisele.

Need on kohustused, mida on vaja täita iga õigusakti igal tasandil, kui tahame luua parima võimaliku õigustiku, mis teeniks Euroopa Liidus töötavate ja elavate kodanike, tarbijate ja ettevõtete huvisid.

ISTUNGI JUHATAJA: Libor ROUČEK

asepresident

John Dalli, komisjoni liige. – Austatud juhataja! Nagu mu kolleegi Michel Barnieri, nii on ka minu jaoks väga julgustav osaleda nii elavas arutelus ning kuulda seoses tarbijaküsimustega nii asjatundlikke seisukohti. See on hea enne meie koostöö jaoks tõeliste partneritena ning meie eesmärkide jaoks, milleks on tarbijate õiguste esmatähtsaks muutmine.

Kui lubate, siis kordaksin ühte punkti, mida ma juba oma esialgses sõnavõtus mainisin. Lisaks tugeva tõhusa ja hästi jõustatud tarbijapoliitika majanduslikule argumendile peaksime hoidma pilku kindlalt kesksel rollil, mida see võib mängida Euroopa ja selle kodanike taasühendamisel, mis on vast meie ülim eesmärk. Ma tean,

et üks minu peamistest ülesannetest on koordineerida sellega seotud jõupingutusi komisjonis ning teie valvsus on igati teretulnud ja julgust tekitav.

Tarbijaturgude tulemustabel on vahend, mis aitab meil leida turu kitsaskohti ning võimaldab seoses nende lahendamisega edasisi uuringuid. Minu arvates on see väga oluline mehhanism, mis täidab väga reaalselt ülesannet, ning selle edasiarendamine ja tugevdamine toob meile kindlasti kasu.

Tulemustabel on meie silmadeks ja kõrvadeks ning aitab meil leida probleemseid alasid. Tarbijate vaatenurga parem kajastamine ELi poliitkate ulatuses ning meie ühine pühendumus nende tõhusamale jõustamisele muudab ELi tarbijaid tugevamaks, mis toob omakorda kaasa mitmeid majanduseeliseid.

Pärast avalikku arutelu möödunud aastal hindab komisjon märkusi, mis kollektiivse hüvitamise mehhanismi kohta tehti, ning kavatses leida lahenduse, mis vastab Euroopa tarbijate vajadustele ilma USA tavadis sisse toomata. Alternatiivsed vaidluste lahendamised saavad selles valdkonnas meie peamisteks mehhanismideks.

Mu sõber Michel Barnier selgitas juba siseturu keskset kohta ELi 2020. aasta strateegias. Kui teksti lähemalt vaadata, siis tekib ka selge arusaamine, et tarbijad peavad jääma ühtse turu südamesse. Tarbijad on siseturul liikumapanevaks jõuks ning kavatses nende keskset rolli ka edaspidi tugevdada.

Minu jaoks on tarbija harimise teema oluline osa tarbijate osatähtsuse suurendamise teemast. Otsime muidugi ka võimalusi, kuidas täiustada meie Dolcetta' programmi nii, et see kataks uusi valdkondi.

Mis puudutab viimast punkti, mis seoses Euroopa tarbijakaitseametiga tõstatati, siis tuleb rõhutada, et jõustamine on eranditult liikmesriikide kohustus ning nad peavad eraldama piisavaid vahendeid selle korralikuks toimimiseks. Sellele vaatamata on asutamislepingus olemas õiguslik alus, millega EL saab nende jõupingutusi toetada ja täiendada. Tuleb hoolikalt hinnata, millistes valdkondades EL riiklikul tasemel riigi jõustamist täiendada saab ning milline on selle tegemiseks õige institutsionaalne struktuur. Komisjon hindab hoolikalt erinevaid võimalusi.

Ootan väga meie tulevast tõsist ja jätkuvat koostööd selle aja jooksul, mille vältel ma antud sektori eest vastutan.

Róza, Gräfin Von Thun Und Hohenstein, raportöör. – (PL) Esmalt tahan tänada teid kõiki selle paeluva arutelu, elavate reaktsioonide ja tõsise kaasamõtle mis eest! Mõlema voliniku kohalolek ja nende avaldused ning veel mitmete komisjoniliikmete kohalolek näitab, et uus parlament ja uus komisjon hakkavad seoses ühtse turu edasiarendamisega tihedat ja head koostööd tegema.

Ühtne turg on üks Euroopa Liidu suuremaid saavutusi ning ma tänan teid kõiki positiivsete reaktsioonide eest seoses minu raportis olevate ettepanekutega! Neile sotsiaaldemokraatidest kolleegidele, kes tunnevad muret lõike 10 pärast, mis käsitleb nn siseturu testi, tuletan meelde, et esiteks ei ole see midagi uut. See ettepanek võeti siseturu- ja tarbijakaitsekomisjonis vastu juba 2003. aastal ning see on osa siseturustrateegiast. Me ei tohiks seda karta! Test ei ohusta mitte ühtegi Euroopa Liidu sotsiaalset saavutust. Alles hetk tagasi kuulsime lugupeetud volinikult, et Euroopa Komisjon hindab uusi direktiive sotsiaalsest, majanduslikust ja ökoloogilisest vaatenurgast lähtudes ning seega ei ole põhjust paanikaks. Me kõik hoolime ühtse turu edasiarenemisest ning peame muretsema ka selle pärast, et proteksionism Euroopa Komisjoni ei hiiliks.

Eurointegratsioon areneb ainult siis, kui kodanikud on teadlikud ja aktiivsed ning riigiasutused on pädevad, tõhusad ja kodanikusõbralikud. Pakkusin oma raportis välja mitmeid lahendusi, et teie, lugupeetud kolleegid, saaksite eurointegratsiooni protsessi käigus oma valijatega tõhusalt ja hästi suhelda ning praegusel juhul ühtset turgu tugevdades suurendada ka nende osakaalu ühtsel turul, mis on Euroopa Liidu suur edulugu. Peame jätkama vahendite väljatöötamist, mis aitavad ühtset turgu arendada. Nelja aruande üheaegne avaldamine on väga oluline element, nagu seda on ka parem õigusaktide koordineerimine ja ülevõtmine. Me ei tohiks suhtuda negatiivselt sõnasse „turg”. Maailmajaos, millest mina tulen, ei saanud me seda turgu aastakümneid kasutada, ning me teame, milleni see viis.

Viimaks tuletame kodanikele ka meelde, et ühtse turu südames on neli vabadust ning seda rõhutatakse ka minu raportis. Äärmiselt tähtis on mitte piirata selle turu vabadusi, aidata kodanikel kasutada rohkem ja paremini oma vabadusi ning arendada neid edasi ja mitte rikkuda ära midagi sellest, mida me seni saavutanud oleme.

Anna Hedh, raportöör. – (SV) Austatud juhataja! Kuulasin huviga kõiki intelligentseid ja huvitavaid sõnavõtte tänases arutelus. Mul on samuti väga hea meel selle üle, et mõlemad volinikud lubavad teha koostööd ELi tarbijapoliitika arendamise ja paremaks muutmise nimel. Tahaksin lisada nüüd ka enda poolt paar punkti.

Tarbijaorganisatsioonid mängivad väga tähtsat rolli, juhtides ametiasutuste tähelepanu tarbijate igapäevastele probleemidele. Sellest tulenevalt oleks vaja täiustada tarbijaorganisatsioonide käsutuses olevaid vahendeid, et lihtsustada nende tõhusat tegutsemist nii ELi kui ka riiklikul tasandil.

Lisaks sellele palume liikmesriikidel pidada võimalikult palju arutelusid tarbijaorganisatsioonidega otsustamisprotsessi kõikides etappides, kus on tegemist tarbijapoliitikaga. Mul on hea meel ka selle üle, et volinik Dalli mainis, kui tähtis on, et liikmesriigid kannaksid hoolt selle eest, et tulemustabeli edasiarendamiseks on olemas vajalikud rahalised vahendid ja töötajad.

Viimaks ei tohi tulemustabelit kasutada ainult parema tarbijapoliitika loomiseks, vaid see peab mõjutama kõiki poliitikavaldkondi, mis tarbijate jaoks olulised on, ning kandma hoolt selle eest, et tarbijaküsimused integreeritakse suuremas ulatuses kõikidesse ELi poliitikatesse. Lisaks peaks tulemustabel stimuleerima rohkem üldisemaid arutelusid tarbijapoliitika teemal nii ELi kui ka riiklikul tasandil. Mul oleks väga hea meel, kui aasta pärast saaksime siin istungisaalis taas kokku, et siseturu ja tarbijakaitse teemadel arutleda.

Cristian Silviu Buşoi, *raportöör*. – (RO) Tahan tänada volinik Barnieri ning kõiki kolleege, kes andsid positiivset tagasisidet nii minu esimese raporti kui ka SOLVIT-võrgustiku kohta! Minu arvates annab SOLVIT tarbijatele praktilise lahenduse. Seepärast arvan ma, et peame koos liikmesriikidega võrgustikku täiustama ja edendama, et võimalikult paljud Euroopa kodanikud SOLVITi olemasolust teada saaksid ja SOLVITi abi oma õiguste kaitsmisel kasutada oskaksid.

Ma arvan, et nii siseturu- ja tarbijakaitsekomisjonis kui ka petitsioonikomisjonis saavutatud tulemus on rahuldav. SOLVIT on võrgustik, mis juba nüüd hästi toimib. Vajame aga lahendusi erinevatele probleemidele, mis nii SOLVITi teenuste kasutajate kui ka SOLVITi töötajate jaoks esinevad. Mõned nendest lahendustest on olemas kõne all olevas raportis ning mõned lahendused esitati ka tänase arutelu käigus.

Peale asjaolu, et SOLVIT-keskuste töötajate arv SOLVITi tõhususe tõstmiseks suurendamist vajab, peavad töötajad omama ka vajalikku kvalifikatsiooni ning väljaõpet siseturu õigusnormide alal. Üks teine sama oluline faktor on SOLVITi töötajate võimalus olenevalt SOLVITile esitatud juhtumite keerukusest saada õigusabi nii haldusasutustes töötavalt ametnikelt kui ka Euroopa Komisjonilt. Euroopa Komisjon vastab vahetevahel liiga hilja SOLVITi töötajate õigusabitaotlustele, mis tekitab teatud viivitusi kogu juhtumite lahendamisprotsessis.

Tahan tänada volinik Barnieri Euroopa Parlamendile antud lubaduse eest, et ta teeb võimalikult kiiresti kättesaadavaks veebilehe <http://www.solvit.eu>.

Usun siiralt, austatud kolleegid, et raport tähistab tähtsat sammu teel SOLVITi toimimise paremaks muutmise poole. Sel põhjusel palun ma kõikidel fraktsioonidel raporti poolt hääletada!

Täna teid!

Juhataja. – Ühine arutelu on lõppenud.

Hääletus toimub kohe.

Kirjalikud avaldused (kodukorra artikkel 149)

John Attard-Montalto (S&D), *kirjalikult*. – Uskumatu, et vaatamata silmnähtavatele üleastumistele kahes tähtsas valdkonnas, nagu seda on tervishoid ja tarbijakaitse, on Malta ja Gozo ametiasutused täiesti passiivsed.

Malta saartel on ravimid palju kallimad kui ühes teises ELi riigis, nimelt Belgias. Toon järgmised näited:

Galvus 50 mg (diabeediravim),

hind Maltal 28 tabletiga karbi eest: 27,84 eurot,

hind Brüsselis 180 tabletiga karbi eest: 135,13 eurot,

180 tableti hind on Maltal 178,97 eurot ning Brüsselis 135,13 eurot;

Tegretol 200 mg,

hind Maltal 50 tabletiga karbi eest: 17,00 eurot,

hind Brüsselis 50 tabletiga karbi eest: 7,08 eurot;

Zocor 20 mg

hind Maltal 28 tabletiga karbi eest: 34,94 eurot,

hind Brüsselis 84 tabletiga karbi eest: 21,71 eurot,

84 tableti hind on Maltal 104,82 eurot ning Brüsselis 21,71 eurot.

Need on vaid paar näidet olukorrast, mis muudab suure osa Malta perede raske elu veelgi raskemaks. EL tunneb uhkust oma tervishoiu ja tarbijakaitse üle, kuid Malta saartel on ravimite hind tõusnud igasuguse õigustuseta.

Robert Dušek (S&D), kirjalikult. – (CS) Siseturu tõhus toimimine on eeltingimuseks, et anda lepingus piisav garantii seoses inimeste, teenuste, kapitali ja kaupade vaba liikumisega ühenduse piires. Kriisi ajal võib see aidata kaasa ka stabiilse ja jõuka majanduskeskkonna loomisele. Siseturg ei saa aga täita oma ülesannet ilma sellele omaste õigusaktide korraliku rakendamise, kohaldamise ja jõustamiseta. Liikmesriigid on kohustatud rakendama õigusakte õigeaegselt, kui nad on seda kokkuleppega lubanud. Üheprotsendine ülevõtmise mahajäämus võib paista väiksena, kuid kui sellele lisada rakendamisega hilinenud või rakendamata direktiivid, avaldab see tõsist mõju siseturu toimimisele. Teatud liikmesriikide suhtes kerkivad lisaks korduvalt kahtlused. Toetan üksikasjalikuma teabe esitamist komisjoni veebilehel seoses direktiividega, mida ei ole veel täielikult rakendatud. See teave peaks aitama kaasa liikmesriikide elanikkonna ja põhiseaduslike institutsioonide teadlikkuse suurendamisele. Tervitan üleskutset liikmesriikidele seoses vajalike meetmete, sealhulgas vahendite eraldamise kasutuselevõtmisega, et tagada piiriüleste elektrooniliste teabevõrkude, näiteks toiduks mittekasutatavate toodete kiirhoiatussüsteemi (RAPEX), toidu ja sööda kiirhoiatussüsteemi (RASFF) või tarbijakaitsealase koostöö võrgustiku (CPC) toimimine. Need süsteemid ei tööta liikmesriikides ikka veel korralikult ja usaldusväärselt. Väga oluline on pöörata tähelepanu ka direktiivide õigele rakendamisele, mille saavutamine on võimalik tõhusa ametiasutuste koostööga riiklikul, piirkondlikul ja kohalikul tasandil.

Louis Grech (S&D), kirjalikult. – SOLVITI-laadsete üleliiduliste hüvitusmehhanismide üle tuleb tõsiselt järele mõelda. Seda alternatiivset hüvituse taotlemise mehhanismi ei kasutata eriti palju, sest kodanikud, tarbijad ja ettevõtted ei tea selle olemasolust midagi ning riiklikul tasandil ei ole selle jaoks piisavaid vahendeid eraldatud. Liikmesriikides olemasolevates SOLVIT-keskustes (kaasa arvatud Norras, Islandil ja Liechtensteinis) on liiga vähe töötajaid ja keskustel on liiga vähe rahalisi vahendeid. Seega on vaja täiustada töötajate koolitamist ja rahastamist nende keskuste haldussuutlikkuse tõstmiseks. Kutsun komisjoni üles viima prioriteetses korras lõpule ühtse turu abiteenuste (SMAS) projekti. Teen ettepaneku, et komisjon kaaluks tarbijaturu tulemustabelisse SOLVITI raames tehtud edusammude, saavutuste ja puudujääkide aruande lisamist. Lisaks sellele peavad liikmesriigid teadlikkuse suurendamise nimel edendama riikliku teavituskampaania raames SOLVITI kui kiiret ja kättesaadavat alternatiivset vaidluste lahendamise mehhanismi. Viimaks peavad komisjon ja liikmesriigid tegema oluliselt suuremaid jõupingutusi teadlikkuse tõstmise võimalustest, mida ühtne turg kodanikele, tarbijatele ja ettevõtjatele pakub.

Danuta Jazłowiecka (PPE), kirjalikult. – (PL) Ühiskond, mis kasutab vabalt kõiki ühtse turu võimalusi, on eurointegratsiooni protsessi edukuse aluseks. Me ei saa luua tõeliselt ühtset Euroopa Liitu, kui inimesed ei ole veendunud, et kogu Euroopa on nende kodu. Seda ülesannet saab põhimõtteliselt täita SOLVIT. Võib kindlalt öelda, et SOLVITI süsteemi loomine 2002. aastal oli üks nendest sündmustest Euroopa kui ühise kontinendi ajaloos, mis paistavad küll tähtsusetuna, kuid mis aja möödudes on andnud ootamatuid tulemusi. SOLVITI idee on otseselt seotud eurointegratsiooni allikatega, ehk siis asjaoluga, et peamiseks eesmärgiks on liidu kodanike, mitte liikmesriikide või valitsuste huvide teenimine.

Kas on midagi paremat kui anda tavalistele inimestele lihtne vahend, millega nad saavad lahendada probleeme, mis piiravad ühtsel turul nende tegutsemisvabadust? Aastakümnete jooksul saadud kogemused on paraku näidanud, et paljude takistuste tõttu ei saa inimesed süsteemi kõiki võimalusi täies ulatuses kasutada. Peaksime seetõttu nõustuma ettepanekutega siseturu- ja tarbijakaitsekomisjoni raportis. Ennekoike peame keskenduma SOLVITI edendamisele liikmesriikide kodanike seas, kes sellest väga vähe teavad. Rahaliste vahendite ja personali suurendamine ning täiendkoolituste korraldamine või SOLVITI kontaktisiku määramine on asjatud tegevused, kui inimesed ei teagi, et selline vahend nende käsitus on. Seetõttu peaksid minu arvates põhinema kõik meie meetmed just sellel, kuid me ei tohi ka teisi ideid unustada.

Ramona Nicole Mănescu (ALDE), kirjalikult. – (RO) Austatud juhataja, head kolleegid! Siseturu takistusteta toimimine peab jääma Euroopa Parlamendi prioriteediks ning SOLVITI-laadsed teenused on selle saavutamiseks äärmiselt vajalikud. Raportis ongi just seda esile toodud ning pööratud tähelepanu teenusega kaasnevatele probleemidele. Vaatamata sellele, et me kõik teame, kui tähtsad on teabe edastamine ja SOLVITI

teenuste kohta teabe levitamine meedias, on näha, et ikka veel on probleeme, millega teenus juba oma algusaastatel tegelema pidi. Liikmesriigid ja Euroopa Komisjon peavad kandma hoolt selle eest, et Euroopa kodanikud, äri sektor ning ennekõike väikese ja keskmise suurusega ettevõtted, mis vajavad toetust siseturu võimaluste parimaks ära kasutamiseks, saaksid ligipääsu vahenditele, mis neile teavet ja kiireid lahendusi anda saavad. Lisaks sellele vajavad SOLVIT-keskused täiendavaid vahendeid. Pean siinkohal silmas kvalifitseeritud töötajaid ning neile mõeldud kestvaid koolitusi. Liikmesriigid peavad mõistma, kui tähtsad on need keskused ja kui oluline on nende roll siseturu määruste korrektse rakendamise protsessis. Minu arvates saab SOLVITi teenus pakkuda kodanikele ja ettevõttele veelgi rohkem eeliseid, kui neid praegu kasutatakse.

Andreas Mölzer (NI), kirjalikult. – (DE) Euroopa Liidus peab tarbijakaitse olema kujundatud nii, et kodanikud saaksid kasutada siseturul laia valikut kvaliteetseid tooteid ja teenuseid ning olla samas kindlad, et nende õigusi tarbijatena kaitstakse ning et nad neid õigusi vajadusel ka efektiivselt kasutada saavad. Ei ole tarvis öelda, et selle saavutamiseks peavad tarbijad olema täielikult teadlikud oma õigustest ja kohustustest kohaldatava õiguse raames. Raportis mainitud algatused seoses selgitamise ja teabe esitamisega ELi kodanikele on seetõttu väga olulised ning need tuleb kiiremas korras rakendada. Eelkõige on tõsiseks probleemiks teenindava sektori keerukamaks muutumine ning tarbijatel on üha raskem teha kaupu ja teenuseid ostes teavitatud valikut. ELi institutsioonid peavad oma poliitikate ja seaduste tegemisel arvestama teadmistega ning tarbijate vajadustega, mida näitas ka tarbijaturgude tulemustabel. Arvestades üha kasvava teenuste piiriülese kasutamise, peame suunama oma jõupingutused tarbijakaitsemääruste ühtlustamisele ehk siis oma jõupingutusi suurendama. Kõikides meie üritustes seoses siseturu paremaks muutmisega ei tohi me aga unustada arvukaid imporde kolmandatest riikidest. Seoses sellega vajame suuremat koostööd liikmesriikide tolliametite ja tarbijakaitseametite vahel, et kaitsta tarbijaid ohtlike importkaupade eest.

Siiri Oviir (ALDE), kirjalikult. – (ET) ELi tarbijakaitsepoliitika reguleerimisala on aastatega laienenud, kajastades muudatusi inimeste vajadustes ja ootustes. Ligi 500 miljoni tarbijaga ELi siseturul on tähtis roll Lissaboni tegevuskava eesmärkide (majanduskasvu, tööhõive ja konkurentsivõime suurendamise) saavutamisel, tarbijate kulutused annavad poole ELi rikkusest. Ennekõike e-kaubanduse kiire arengu tõttu on ELis oluliselt kasvanud tarbijaturgude piiriülene mõõde, mistõttu on veelgi tähtsamaks muutunud kõrgetasemelise tarbijakaitse olemasolu. Kahjuks aga ei ole mitte kõigis liikmesriikides täna tagatud ELi tarbijakaitse-eeskirjade ühesugune rakendamine ja jõustamine. Olen seisukohal, et tugevdatud turujärelevalve ja jõustamismehhanismid ning nende tulemuslik ja laialdane rakendamine tarbija usalduse tõstmiseks on hädavajalikud. Sellest lähtuvalt toetan raportööri ettepanekut, et Euroopa Komisjonil tuleb teraselt jälgida liikmesriikides ELi tarbijaõigustiku ülevõtmist ja rakendamist ning neid selles ka igati aidata. Leian, et Euroopa Komisjonil tuleks kaaluda ka Euroopa tarbijakaitseameti loomise mõttekust, mis võiks koordineeriva keskasutusena tegeleda just piiriüleste juhtumite lahendamise, toetamiseks ja täiendamaks vastavaid liikmesriikide tarbijakaitseametite ELi tarbijakaitse-eeskirjade rakendamisel ja jõustamisel. Leian, et ELi tarbijakaitse-eeskirjadest ei ole palju kasu, kui nad jäävad riiklikul tasandil nõuetekohaselt üle võtmata, rakendamata ja jõustamata.

5. Pikaajalise viisaga isikute liikumine (arutelu)

Juhataja. – Järgmine päevakorrapunkt on kodanikuvabaduste, justiits- ja siseasjade komisjoni nimel Carlos Coelho koostatud raport ettepaneku kohta võtta vastu Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrus, millega muudetakse Schengeni lepingu rakendamise konventsiooni ja määrust (EÜ) nr 562/2006 seoses isikute liikumisega pikaajalise viisa alusel (KOM(2009)0091 – C6-0076/2009 – 2009/0028(COD)) (A7-0015/2010).

Carlos Coelho, raportöör. – (PT) Lugupeetud juhataja, volinik, head kolleegid! Me räägime täiesti absurdsetest olukordadest, nagu see juhtum, kus üliõpilasel tuli hankida viisa, et Belgias ühel kursusel osaleda. Kuna ta ei kuulu direktiivi 2004/114/EÜ alla, ei või ta minna Hollandisse erialaraamatukogust oma väitekirja jaoks materjali koguma ega sõita nädalalõpuks Barcelona linnaga tutvuma, kuna ta peetaks kinni selles riigis, mis väljastas viisa.

Schengeni konventsioon näeb ette, et pikaajalise viisaga isikud võivad elada ainult viisa väljastanud liikmesriigi territooriumil. Nad ei või reisida teistesse liikmesriikidesse ega läbida neid oma päritoluriiki naastes.

Schengen tähendab liikumisvabadust. Iga isik, kes elab seaduslikult ühes liikmesriigis, peaks saama sisepiirideta alas vabalt liikuda. Ideaalseks lahenduseks oleks see, et liikmesriigid järgiksid oma kohustust anda elamisluba kolmandate riikide kodanikele, kellel on olemas selle kategooria viisa. Kuid enamikus liikmesriikides see nii ei toimi.

Liikmesriigid on ajutiselt lahendanud selle olukorra D-kategooria + C-kategooria viisade väljastamisega, mis lubavad pikaajalise viisa omanikel kolme esimese kuu jooksul Schengeni alas vabalt liikuda. Selline viisakategooria tühistatakse 2010. aasta aprillist koos ühenduse viisaseadustiku jõustumisega, mis muudab sellele probleemile lahenduse otsimise veelgi pakilisemaks.

Minu esitatud muudatusettepanekud, mida toetab enamik kodanikuvabaduste, justiits- ja siseasjade komisjoni liikmetest, aitab kaasa selle probleemi lahendamisele ilma Schengeni ala julgeolekut ohustamata.

Pikaajaliste viisade taotluste käsitlemisel on Schengeni infosüsteemiga konsulteerimise kohustus samasugune nagu juba kehtiv kord kolmandate riikide kodanike puhul, kellel on elamisluba. Sel moel oleme me lahendanud seoses julgeoleku vähenemisega kõik kartused.

Tegelikult on eri liikmesriigid väljastanud pikaajalisi viisasid ja elamislubasid tagantjärele, konsulteerimata esmalt Schengeni infosüsteemiga, eriti artikli 96 nõuete suhtes, mis käsitlevad sissepääsuloa mitteandmise põhjuseid.

Selline tava vähendab Schengeni ala julgeolekut ja tekitab selle välispiiridel probleeme, kui kehtivate viisadega isikud on Schengeni infosüsteemis registreeritud. See tekitab keerulisi ja tarbetuid olukordi nii nende isikute endi kui ka piirivalvurite jaoks, kellel tuleb välja selgitada, kas viisad on võltsitud, kas viide Schengeni infosüsteemis on ebakorrekne ja tuleks eemaldada või kas viisade väljastamine oli alusetu.

See algatus, mille üle me hääletama hakkame, võimaldab pikaajaliste viisade omanikel iga kuue kuu jooksul kolmel kuul vabalt ringi liikuda. See on sama periood, mis kehtib ka elamislubadega isikute puhul ning paneb samas ka liikmesriikidele kohustuseks väljastada elamisluba, kui on lubatud enam kui ühe aasta pikkune riigisviibimine.

See toob välja ka vajaduse tugevdada Schengeni lepingu järgi kehtivat andmekaitsetaset ning paneb ette, et komisjon peaks esitama vajalikud algatused, juhul kui SIS II ei rakendu enne 2012. aastat.

Lissaboni lepingu jõustumisega liideti kaks esialgset ettepanekut ja anti uus õiguslik alus. Tekst, mille üle me siin täiskogu istungil hääletama hakkame, on Rootsi ja Hispaania eesistumisaaja jooksul jätkunud läbirääkimiste tulemus. Selle tulemuseks oli kokkuleppe saavutamine esimesel lugemisel, võimaldades seega määruse vastuvõtmist enne viisaseadustiku jõustumist.

Lugupeetud juhataja! Ma oleksin soovinud, et eesistujariik Hispaania, kes on arutelult puudu, oleks taganud, et see määrus saab jõustuda enne 5. aprilli 2010. On väga oluline vältida seaduselünka.

Ma õnnitlen Euroopa Komisjoni õigeaegse algatuse puhul! Olen tänulik nõukogu, eriti eesistujariikide Rootsi ja Hispaania ustava koostöö eest ning samuti variraportöörade koostöö eest, mis võimaldas kodanikuvabaduste, justiits- ja siseasjade komisjonis laiapõhjalise konsensuse saavutada. Selle meetmega on meil võimalik lahendada probleem, millega tuhandetel kolmandate riikide kodanikel silmitsi tuleb seista, ning me saame teha seda hästi, tugevdades samas nii vabadust kui ka julgeolekut.

Cecilia Malmström, komisjoni liige. – Lugupeetud juhataja! Nagu raportöör juba mainis, on käesoleva ettepaneku eesmärgiks hõlbustada kolmandate riikide kodanikel, kes on pikaajalise või D-kategooria viisaga ühe liikmesriigi elanikud, Schengeni alas liikumist. Kehtiva Schengeni *acquis*i kohaselt saavad elamisluba omavad kolmandate riikide kodanikud Schengeni alas vabalt liikuda, kuna elamisluba on viisaga võrdväärne.

Kuid hiljutine tendents on selline, et liikmesriigid ei vaheta saabumisel pikaajalisi viisasid elamislubade vastu välja. Seepärast me täna seda arutelu peamegi. On selge, et komisjonil, nõukogul ja parlamendil tuli sellele probleemile lahendus leida. Sellisel õiguslikul ja tegelikul olukorral on märkimisväärsed negatiivsed tagajärjed kolmandate riikide kodanike jaoks, kes viibivad D-kategooria viisaga seaduslikult meie liikmesriikides. Need isikud ei saa seaduslikult teise riiki reisida ega oma päritoluriiki naastes mõne teise riigi territooriumi läbida. Olukorra absurdust väljendab ka raportööri Carlos Coelho toodud näide.

Parimaks lahenduseks oleks muidugi see, et liikmesriigid väljastavad vajalikud elamisload ning teevad seda õigeaegselt. Kahjuks praegune ei ole olukord selline ja seepärast ongi meil ettepanek, mille eesmärgiks on laiendada elamisloa ja lühiajaliste viisade samaväärsuse põhimõtet ka pikaajalistele D-kategooria viisadele. Kolmanda riigi kodanik, kellele üks liikmesriik on väljastanud pikaajalise D-kategooria viisa, saab seeläbi iga poole aasta jooksul kolm kuud teisi liikmesriike samadel tingimustel külastada, nagu elamislubadega isikud. See taastaks ilma sisepiirideta ala loomise aluseks oleva filosoofia – nimelt selle, et isik saab Schengeni alas lühiajaliselt reisida dokumentidega, mille alusel ta seaduslikult liikmesriigis viibib.

Mul oli väga hea meel teada saada, et Carlos Coelho andis juba algselt ettepanekule oma toetuse ning raportöör koos kodanikuvabaduste, justiits- ja siseasjade komisjoni ja õiguskomisjoniga on mõistnud vajadust tegutseda, et hõlbustada kolmandate riikide kodanike elu, kuna me soovime julgustada inimesi meie alas seaduslikult elama. Ma tahan tänada raportööri tema konstruktiivse suhtumise eest.

Mul ei ole vaja teile meelde tuletada, et meil tuleb kiirelt lahendus leida, eriti viisaseadustiku tõttu, mis rakendub selle aasta 5. aprillist ja keelab ära n-ö D-kategooria + C-kategooria viisad, mis olid mõeldud D-kategooria viisade omanike jaoks olukorra osaliseks parandamiseks. Mulle tundub, et määruse eelnõu lõplik tekst rahuldab kõiki pooli, kuna kompromisstekstis jõudsid kõik institutsioonid kokkuleppele. Mõne Euroopa Parlamendi ja liikmesriikide väljatoodud mure, näiteks julgeolekuküsimus, lahendamiseks on algtekstis mitmeid muudatusi tehtud.

Ühe näitena lüheneb selle ettepaneku kohaselt pikaajaliste viisade kehtivusaeg. Nende kehtivusaeg ei tohiks olla pikem kui üks aasta. Selle ühe aasta täitudes kehtestatakse ettepanekuga liikmesriikidele kohustus väljastada elamisluba.

Samuti tugevdatakse Schengeni infosüsteemist (SIS) süstemaatiliste kontrollide sooritamise nõuet. Olukorras, kus liikmesriik kaalub elamisloa või D-kategooria viisa väljastamist, peaks vastutav asutus sooritama Schengeni infosüsteemi süstemaatilisi kontrole, et vältida olukorda, kus samaaegselt pikaajalise viisaga on olemas ka sissesõidukeeld.

Biomeetria suhtes julgeolekuküsimustele vastamiseks, mis on ka paljude liikmesriikide peamiseks mureks, on määruse eelnõule lisatud poliitiline deklaratsioon, milles palutakse komisjonil uurida võimalust biomeetriliste tunnuste kasutuselevõtmiseks seoses pikaajaliste viisadega ning esitada uurimuse tulemused sellele täiskogule ja nõukogule 2011. aasta 21. juuliks. Samuti on komisjon nõus, et määruse eelnõu kohaldumisel hakkab kehtima ka selles sisalduv aruandekohustus.

Lõpetuseks, Euroopa Parlamendi põhimure suhtes, mis käsitleb kõrgetasemelise andmekaitse tagamist juhtudel, mil Schengeni infosüsteemis on kehtestatud sissesõidukeeld, kompromissi leidmiseks on kokku lepitud ühisdeklaratsioonis. Nõukogu ja Euroopa Parlament paluvad komisjonil esitada vajalikud õigusloomega seotud ettepanekud, millega muudetakse Schengeni konventsiooni asjakohaseid andmekaitsetsätteid juhul, kui projekti SIS II rakendamisel esineb edasise olulisi viivitusi, mis ulatuvad kaugemale kui 2012. aasta. Ma usun, et nende muudatustega oleme me jõudnud mõistliku ja tasakaaluka lahenduseni, mis hõlbustab märkimisväärselt meie riikides seaduslikult elavate kolmandate riikide kodanike elusid. See vastab igati ka sisepiirideta Euroopa põhimõttele.

Ma soovin veel kord tänada kodanikuvabaduste, justiits- ja siseasjade komisjoni, õiguskomisjoni ja raportööri nende väga konstruktiivse lähenemise eest.

Cecilia Wikström, *õiguskomisjoni arvamuse koostaja*. – (SV) Lugupeetud juhataja! ELi koostöö põhineb väärtustel, millest kõige olulisemaks on vabadus. Meie tänase arutelu teemaks on inimese võimalus vabalt ringi liikuda. Minu ELis ei ole selles suhtes mitte mingeid piiranguid. Ma usun, et selles ELi tähtsus peitubki. Meie kõik, kes me siin elame, naudime liikumisvabadust, kuid sama peaks kehtima ka nende isikute puhul, kes tulevad siia pikemaks ajaks elama.

Schengeni konventsiooni alusel ei ole praegu pikaajalise viisaga isikul liikumisvabadust. Selle asemel, nagu ka Carlos Coelho mainis, võib ta elada ainult viisa väljastanud liikmesriigis. Selle tulemusena ei saa näiteks Indiast pärit külalisprofessor, kes elab ja töötab Rootsis minu kodulinnas Uppsalas, reisida Pariisi ja osaleda seal toimuval konverentsil ilma Prantsusmaa viisat hankimata, ning Hiinast pärit tudeng ei saa ilma Saksamaa viisata nädalalõpuks Saksamaale oma sõbrale külla sõita.

Selline liikumisvabaduse barjäär ei tohi ELis eksisteerida. Me muudame seda nüüd. Ettepaneku eesmärgiks on tagada kogu Schengeni alas liikumisvabadus kolmandate riikide kodanikele, kes elavad pikemaajaliselt ühes liikmesriigis.

Ma soovin tänada Carlos Coelho, kes on raportöörina äärmiselt tublit tööd teinud ning võtnud arvesse nii minu õiguskomisjoni nimel esitatud kui ka teiste variraportöörade arvamusi. Tulemus on nüüd meie ees: tegemist on positiivse ettepanekuga, mis moodustab veel ühe elemendi ELis liikumisvabaduse tagamisel, sealhulgas kolmandate riikide kodanike jaoks. See arendab olukorda ning see on EL, kus mul on uhke elada ja mille heaks mul on uhke töötada.

Kinga Gál, *fraktsiooni PPE nimel*. – (HU) Lugupeetud juhataja, volinik, head kolleegid! Mul on hea meel võimaluse üle võtta parlamendis vastu resolutsioon, millega hõlbustatakse seaduslikult Euroopa Liidu

territooriumil elavate kolmandate riikide kodanike reisimist, ning ma õnnitlen oma kaasparlamendiliiget Carlos Coelho suurepärase töö eest, mida ta selle küsimuse suhtes parlamendis teinud on. Ettepanek hõlbustab märkimisväärselt mõne liikmesriigi väljastatud pikaajalise D-kategooria viisaga kolmandate riikide kodanikel Euroopa Liidus reisimist. See pakub lahendust olukordadele, kus mõned liikmesriigid ei saa või ei taha mingil põhjusel oma territooriumil elavatele kolmandate riikide kodanikele õigeaegselt elamisluba anda. See tähendab, et nad ei kasuta Schengeni määruste raamistikku nõuetekohaselt. Ning mul on hea meel, et me saame selle probleemi lahendamiseks vajalikke samme astuda.

Meie eesmärgiks on vältida, et Euroopa Liitu saabuvatel kolmandate riikide kodanikel jääks mulje nagu nad siseneksid vallutamatusse kindlusesse. Integreeritud piirihaldus ja viisapoliitika peaksid oma otstarvet täitma. Ungarist pärit parlamendiliikmena palun ma, et Euroopa Liidu piirid muudetakse heas usus reisijatele läbitavateks. Teineteisel pool piiri elavate kodanike kontakti ei tohiks piirata. ELi naaberriikides elavate kolmandate riikide kodanike huvides, sealhulgas ka Ungari vähemuste huvides, on võimalus elada ilma igasuguse bürokraatia või halduskoormuseta seaduslikult Euroopa Liidu territooriumil. See nõuab asjakohaseid seadusi nii ühenduse kui ka liikmesriikide tasandil, mis ei oleks vastastikuselt takistavad, vaid pigem tugevdaksid üksteise eesmärke.

Ma loodan, et see ei jää suuresõnaliseks ideeks, vaid ühenduse õigusaktid hakkavad tõepoolest praktilist tuge pakkuma, eeskätt noortele ja üliõpilastele, kes soovivad liikmesriikides õppida. Nemad peaksid olema kõige tähtsamad määrusest kasusaajad. Siinkohal olen ma igati nõus, et nende eesmärkide saavutamiseks peaks komisjon esitama raporti määruse täitmise tagamise kohta hiljemalt 2012. aasta aprilliks ning tegema vajadusel ettepaneku määruse muutmiseks.

Vilija Blinkevičiūtė, *fraktsiooni S&D nimel.* – (LT) Ma õnnitlen raportööri Carlos Coelho aruande ettevalmistamise puhul ning nõustun samuti, et on tähtis võimalikult kiiresti tagada Schengeni alas liikumisvabadus nende kolmandate riikide kodanike jaoks, kellel on pikaajaline viisa ja kes elavad seaduslikult mõnes liikmesriigis. Vastavalt liikmesriikide praegusele tavale läheb erinevatel põhjustel praegu üpris kaua aega, et kolmandate riikide kodanike pikaajaline viisa saaks elamisloa vastu vahetatud. Ma võin viidata paljudele näidetele Euroopa Liidu liikmesriikidest, sealhulgas ka oma enda riigist Leedust, kus näiteks D-kategooria viisaga pikamaa-autojuht ei saa oma põhitööd teha. Selles valdkonnas väljakujunenud tava õhonestab Euroopa Liitu tööle või õppima tulnud kolmandate riikide kodanike õiguspäraseid ootusi. Liikmesriigid peaksid võtma kasutusele ka asjakohased meetmed viisade väljastamise menetluste lihtsustamiseks. Pikaajaline viisa peaks andma inimesele sisepiirideta Schengeni alas samasuguse liikumisvabaduse nagu elamisluba. Siinjuures ei ole kõige tähtsamaks aspektiks mitte periood, mille vältel D-kategooria viisa omanik teist liikmesriiki külastab, vaid just võimalus Schengeni ala piires oma vajadusi täita. Seepärast nõustun ma ettepanekuga, mille kohaselt peaks ühe liikmesriigi väljastatud pikaajalise viisaga kolmanda riigi kodanik saama viibida mõnes teises liikmesriigis kolm kuud iga kuuekuulise perioodi jooksul samadel tingimustel nagu elamisloaga kodanik. Samal ajal on väga tähtis tagada, et kolmandate riikide kodanike jaoks lihtsustatud liikumine Schengeni alas ei kujutaks täiendavat ohtu liikmesriikide julgeolekule. Seepärast kutsun ma teid üles seda osaliselt muudetud määrust koheselt vastu võtma.

Nathalie Griesbeck, *fraktsiooni ALDE nimel.* – (FR) Lugupeetud juhataja, volinik, head kolleegid! Rasketel aegadel kujunevad välja prioriteedid. Nii on ka selle teksti puhul, mida minu eri vaadetega kaasparlamendiliikmed just väga hästi selgitasid ja mis käib kõikide kolmandate riikide kodanike kohta, kes elavad Euroopas just nimelt seaduslikult.

On tõepoolest viimane aeg see tekst vastu võtta. On viimane aeg kolmandate riikide kodanike jaoks ELi piires liikumisvabadus kehtestada ning mul on hea meel, et me oleme jõudnud nii kaugele, et asetame veel ühe kivi vabaduste Euroopa loomiseks valdkonnas, mille puhul me soovime, et see üha turvalisemaks muutuks.

See esindab nii selget tõsiasja kui ka sammu edasi. Nagu inimesed on maininud, on selgeks tõsiasjaks, et selle teksti üle ei ole põhimõtteliselt mitte mingit suurt poleemikat ning need mõned muudatused näitavad, et me kõik tahame luua Euroopat, kus mitte keegi ei oleks ühes liikmesriigis kinni, ilma võimaluseta ülejäänud Euroopat avastada. Teiseks on see suur samm edasi, kuna esindab kolmandate riikide kodanike, üliõpilaste, teadlaste või teiste ELi territooriumil elavate inimeste õigusi.

Lõpetuseks võib öelda, et see julgustab kindlasti väljaspool Euroopat elavaid inimesi mõtlema Euroopast kui ühtsest alast, ühendatud Euroopast, ühisalast ning see võimaldab Euroopa kultuuril ja identiteedil meie piiridest väljapoole levida.

Rui Tavares, *fraktsiooni GUE/NGL nimel*. – (PT) Lugupeetud juhataja! Ma soovin kõigepealt tänada raportööri Carlos Coelho, kelle ettepanekut koos teiste kodanikuvabaduste, justiits- ja siseasjade komisjoni variraportööridega toetan.

Mul on juba olnud võimalus siin öelda, et Carlos Coelho on teinud head tööd Euroopa Liidus liikumisvabaduse põhimõtte, kodanikuõiguste – olgu siis tegemist kas Euroopa või võõrriikide kodanikega – ja Euroopa demokraatia enda suhtes. See ei tähenda mitte üksnes ELi enda kodanike, vaid ka mitmete tuhandete või isegi miljonite kolmandate riikide kodanike usaldamist, kes läbivad Euroopa territooriumi, kes elavad siin ning kes tulevad siia lühemaks või pikemaks ajaks kas siis tööle või õppima.

Carlos Coelho on koos variraportööridega olnud äärmiselt koostööaltid ja lahkelt teavet jaganud. Eelkõige on ta teinud seda õigeaegselt ning selle probleemi puhul on aeg otsustava tähtsusega, arvestades, et see puudutab üksikisikute elusid.

Nagu teised eelkõnelejad, saaksin ka mina tuua näiteid õpilaste, uurijate ja teadlaste kohta, kes tulevad Euroopasse oma töö tunnustatud kvaliteedi tõttu, kuid kes ei saa siit edasi meie piire ületada, mis on tegelikult mõnelt teiselt kontinendilt pärit inimeste jaoks tõepoolest väga suletud. Kahe tunniga saab uurija lahkuda Portugalist ja siseneda Hispaaniasse, liikudes järgmise liikmesriigi piiri poole, kuid tegelikult ei saa ta lahkuda, kui tal on näiteks viisa kaheaastase magistriõppe läbimiseks, nagu mõnel puhul on olnud, mis ei võimalda tal riigist lahkuda, et mõnes teises liikmesriigis oma tööd jagada või seal uuringuid teha.

Isegi meie ise oleme mõnel juhul pidanud selliste probleemidega tegelema, kui oleme soovinud Brüsselis näiteks kedagi oma arutellu kaasata.

Peaksime tähele panema, et see ei ole ebavajalik ja ebaõiglane koorem mitte üksnes kõnealuse kolmanda riigi kodaniku jaoks. See on asjatu kulu ka meie jaoks, kes me loodame nende panusele. See on asjatu kulu meie konkurentsivõime suhtes, kui me võrdleme näiteks samalaadset väliskodaniku liikumisvabadust Ameerika Ühendriikide, Hiina, India või Brasiilia omaga ja vaatame seejärel nende takistusi Euroopa Liidus liikumisel. See on asjatu kulu meie tööjõu ja teadusringkondade liikuvuse suhtes, kui mõõname, et suurenev liikuvus on väga tähtis sellistel kriisiaegadel nagu praegu ning samuti on see asjatu kulu ka teadmisteühiskonna jaoks.

Seepärast on aeg, et nõukogu rakendaks need ettepanekud enne viisaseadustiku jõustumist aprillis, mis põhjustab asjaomaste isikute jaoks veel rohkem ebavajalikke takistusi. Seega jääb mul meie fraktsiooni nimel üle vaid öelda, et toetame raportööri ettepanekut ja hääletame selle poolt.

Gerard Batten, *fraktsiooni EFD nimel*. – Lugupeetud juhataja! Raport teeb ettepaneku, et liikmesriigid võivad väljastada kolmandate riikide kodanikele pikaajalisi viisasid kuni 12 kuuks, mida tunnistavad ka teised Schengeni ala riigid.

Suurbritannia ei kuulu Schengeni alasse, mispärast näib, et seda see otseselt ei mõjuta. Kuid need ettepanekud muudaksid ühte liikmesriiki sisenevate ELi-väliste riikide kodanike jaoks teistesse ELi riikidesse reisimise lihtsamaks.

Suurbritannias on ebaseaduslik sisseränne tohutuks probleemiks. Seal on vähemalt miljon ebaseaduslikku sisserändajat. Nende ettepanekute alusel saaksid ebaseaduslikult Suurbritanniasse sisse rännata soovivad isikud tulla täiesti seaduslikult mõnda teise ELi riiki ning hankida sealt pikaajaline viisa, mille abil nad saavad näiteks Prantsusmaale, kust nad võivad ebaseaduslikult Suurbritanniasse tulla.

Ühendkuningriigi Iseseisvuspartei Euroopa Parlamendi liikmed hääletavad raporti vastu, et kaitsta meie piire täiendava ebaseadusliku sisserände eest.

Frank Vanhecke (NI). – (NL) Lugupeetud juhataja! Raportis kohtasin ma tõepoolest kõige veidramat näidet selle kohta, miks me peame kohe kindlasti reegleid vabamaks laskma, nimelt näidet välistudengi kohta, kellele on väljastatud viisa Belgias õppimiseks ning uue korra kohaselt saab ta nüüd Hollandi raamatukogust teavet otsida ja seejärel edasi Barcelonasse reisida. See on tema jaoks hea uudis!

Ometigi ei ole asi tegelikult üldse selles. Tegelikult tähendavad Schengen ja Euroopa viisapoliitika tervikuna hoopis midagi muud kui üliõpilaste liikumisvabadust. See tähendab meie piiride täielikku lõhkumist, andes vaba voli organiseeritud kuritegevusele ja ebaseaduslikule sisserändele ilma ühegi väidetavalt kogu süsteemi aluseks oleva kindla välispiirita, mis seda kontrolli all hoiaks. Schengeni üheks otseseks tulemuseks on näiteks see, et Hispaaniasse massiliselt ebaseaduslikult sisserännanud isikutel, kellele on antud riigis viibimise õigus, on nüüd vabadus teistesse liikmesriikidesse liikuda.

Minu arvates käituks see parlament õigemini, kui mõtiskleks kordki taoliste otsuste mõju üle Euroopa tavakodanikele, selle asemel, et muretseda välistudengite igapäevaste probleemide pärast.

Agustín Díaz de Mera García Consuegra (PPE). – (ES) Lugupeetud juhataja! Ma soovin alustuseks önnitleda Carlos Coelho suurepärase töö puhul ning eriti laiapõhjalise konsensuse puhul, mis saavutati nõukogu, komisjoni ja eri parlamendi fraktsioonide vahel. Tema hästi tehtud töö tõttu on selle teema suhtes arvatavasti väga vähe lahkarvamusi.

Euroopa Liit moodustab kõigi aegade suurima vabadusruumi. Me peaksime kõrvaldama kõik tõkked, mis takistavad nii Euroopa kodanike kui ka liikmesriikides seaduslikult elavate kolmandate riikide kodanike vaba liikumist. Me peame tegema lõpu absurdsetele olukordadele, millega pikaajaliste D-kategooria viisade omanikud nii sageli silmitsi peavad seisma.

Nagu te teate, lubab pikaajaline viisa selle omanikul elada liikmesriigis, mis selle viisa on väljastanud. Nende viisade omanikud ei saa aga Euroopa Liidus vabalt liikuda, vaid saavad reisida ainult selle viisa väljastanud liikmesriiki. On paradoksaalne, et kirjeldatud olukorrad on väga sagedased. Ma toon veel ühe näite: Lissabonis Põhja- ja Lõuna-Ameerika ajaloo teemalist doktoritööd ettevalmistav üliõpilane ei saa konsulteerida ühe lennutunni kaugusel asuvas Seville'i üldarhiivis olevate toimikute ja dokumentidega.

Lõppkokkuvõttes on ettepaneku eesmärgiks anda pikaajalistele viisadele samad õigused, mis kehtivad elamislubade puhul. Head kolleegid! Meil on vaja parandada liikuvuse põhimõtet: põhiliselt just liikuvust tõistel, teaduslikel ja akadeemistel eesmärkidel.

Kuigi mulle näib see täiesti ebavajalikuna, palun ma siiski lõpetuseks teil kõigil Carlos Coelho raportit toetada, mitte üksnes selle kvaliteetsuse pärast, vaid ka sellepärast, et see annab täiendava kindluse suurele vaba liikuvuse ruumile, mida me kaitseme. Samuti toetan ma ka Carlos Coelho väljapakutud ajakava.

Iliana Malinova Iotova (S&D). – (FR) Lugupeetud juhataja! Ma soovin tänada raportööri Carlos Coelho tema töö eest ning kiita parlamendi, nõukogu ja komisjoni koostööd nende kahe raporti ühendamisel ja esimesel lugemisel, mis peaks jääma ka viimaseks!

On otsustava tähtsusega, et raport võetaks vastu enne 2010. aasta aprilli lõppu, et seda saaks viisaseadustikuga samaaegselt rakendada. On äärmiselt tähtis, et kõik Euroopa Liidu elanikud saaksid kõikides liikmesriikides vabalt reisida. Sellega saame me lahendada D-kategooria + C-kategooria viisade ning elamislubade eeskirjade kohaldamise topeltprobleemi.

Tänu raportile on kõikidel pikaajalise viisaga kolmandate riikide kodanikel õigus aastas kuue kuu jooksul kogu Euroopas reisida. Kõik asjaomased isikud peaksid viisa kättesaamisel saama ka kogu vajaliku teabe ning eelkõige tuleks neid teavitada, et see viisa muutub automaatselt elamisloaks enne üheaastase kehtivusaja lõppemist.

Lõpetuseks on oluline rõhutada, et julgeoleku tagamiseks tuleb uurida iga D-kategooria viisa taotleja tausta, kuid igapäev ei pea olema SIS-is registreeritud. Lepinguosaline peab võtma asjakohaselt arvesse igat teavet, mis on teise lepinguosalise poolt SIS-i juba sisestatud.

Peale selle, kui SIS II ei rakendu 2012. aasta lõpust, siis soovitame tungivalt komisjonil ja nõukogul esitada vajalikud õigusaktid, et pakkuda samal tasemel andmekaitset, nagu SIS II seda võimaldab.

Mario Borghezio (EFD). – (IT) Lugupeetud juhataja, head kolleegid! Ettepanekud taotlevad liikmesriigis seaduslikult elavate kodanike jaoks pikaajalise D-kategooria viisa põhjal Schengeni alas liikumise lihtsustamist.

Põhiliselt soovitakse sellega laiendada elamislubade ja lühiajaliste C-kategooria viisade vahel kehtivat võrdväärsuse põhimõtet ka pikaajalistele viisadele. Seega on pikaajalise viisaga isikutel edaspidi Schengeni alas ringi liikumise suhtes samad võimalused nagu elamisloaga isikutel. Teisisõnu soovitakse sellega võimaldada igapäev, kellel on olemas liikmesriigis seaduslikult elamist tõestav dokument, Schengeni alas iga poole aasta jooksul kokku kuni kolm kuud vabalt ringi liikuda.

Me juhime komisjoni ja nõukogu tähelepanu julgeolekuprobleemidele, mis võivad selle vaba liikumise puhul tekkida. Juba praegu on ühes liikmesriigis väga keeruline kontrolli teostada. Olgem tähelepanelikud ohtude suhtes, mis tekivad selle põhimõtte järsu rakendamisega!

Franz Obermayr (NI). – (DE) Lugupeetud juhataja! Mõne kuu eest ei valitsenud siin parlamendis mitte üksnes pidulik õhkkond, vaid paljude siinviibijate jaoks ka tõeline rõõmutunne, kuna mitmete Euroopa riikide puhul muudeti viisaeeskirjad vabamaks.

Niisiis, milline on reaalne olukord? 2009. aasta detsembris Montenegro, Makedoonia ja Serbia kodanike jaoks viisanõude kaotamisega kaasnes Balkani maadest Austria kaudu Kesk-Euroopasse ja kuni Skandinaaviasse väljareisivate inimeste laine. Tõeline rahvasterändamine. Siseministeeriumi andmetel on vaid seitsme nädala jooksul 150 000 makedoonlast seda uut liikumisvabadust ära kasutanud. Kaks kolmandikku nendest inimestest tagasiteed enam ette ei võta. Paljudest küladest, eriti Albaania ja Makedoonia omadest, väljub iga päev Kesk- või Lääne-Euroopasse viis bussitait inimesi turistiviisadega, millega on palgatöö selgelt keelatud. Seega tähendab see, et 90 päeva pärast muutuvad need isikud ebaseaduslikult sisserändajateks ja need väidetavad turistid leiavad end taas kord odaval tööturul alatasustatud tööd tegemast. Selline ongi tegeliku olukorra ja Euroopa Parlamendi soovunelma erinevus.

Selle tagajärgede all peavad kannatama meie koduriigid. Nad peavad kannatama kojas häälteenamise saanud otsuste tagajärjel. Nad peavad taluma vaevu kontrollitavat ebaseaduslikku sisserännet, õigusvastasust ja mustalt töötamist.

Simon Busuttil (PPE). – (MT) Ma soovin samuti õnnitleda oma kaasparlamendiliiget Carlos Coelho tema raporti puhul algatuse kohta, mis annab kolmandate riikide kodanikele Euroopa vabatsõonis suurema liikumisvabaduse võimaluse. Kuid lugupeetud juhataja, ma pean juhtima tähelepanu irooniale, mis on arutus ülesse kerkinud, nimelt samal ajal, kui meie anname kolmandate riikide kodanikele suuremaid õigusi, seisavad just praegu Euroopa Liit ja selle kodanikud silmitsi tõsise probleemiga seoses näiteks sellisesse riiki reisimisega nagu Liibüa. Seda just Šveitsi ja Liibüa vahelise jätkuva probleemi tõttu, mille pärast on Liibüa tõestanud riiki sissesõidu kõikide Euroopa Liidu kodanike, mitte üksnes šveitslaste jaoks. Seega, samal ajal kui meie anname kolmandate riikide kodanikele rohkem vabadusi, võetakse meie endi kodanikelt ära vabadus reisida kolmandatesse riikidesse, nagu Liibüa. Millised on selle tagajärjed? Tagajärjed on väga rasked. Töölised ei saa Liibüasse töötama minna, sellesse riiki investeerinud ettevõtetel takistatakse oma töölisi lähetada samal ajal, kui teised töölised on praegu Liibüas ja peavad jääma sinna seniks, kuni nende asendajatele sisenemisõigus antakse. See on ohtlik olukord ja ma esitan volinik Malmströmile palve sellesse probleemi kiirelt sekkuda. Ma saan aru, et tegemist on kahe isegi mitte Euroopa Liitu kuuluva riigi vahelise diplomaatilise küsimusega, kuid sellel on tõsine mõju Euroopa Liidu kodanikele, kes tahavad Liibüasse reisida, et seal elatist teenida.

Monika Flašková Beňová (S&D). – (SK) Minu kaasparlamendiliikme Carlos Coelho raport ja ka resolutsiooni eelnõu käsitlevad inimeste vaba liikumist, mis on Euroopa Liidu demokraatia oluline osa ning seepärast on vastuvõetamatu, et isikutel, kellel on ühe Euroopa Liidu liikmesriigi pikaajaline viisa, ei ole võimalik kogu Euroopa Liidus reisida.

Eespool nimetatud algatuste toetamiseks on mitu põhjust. Esiteks, põhiliste inimõiguste austamine ja toetamine, mille hulka kuulub kahtlemata ka liikumisvabadus. Kui üks liikmesriik legaliseerib kolmanda riigi kodaniku riigisviibimise, siis ei ole mitte mingit põhjust, miks see isik ei võiks Schengeni alas vabalt liikuda. Loomulikult tuleks täpsustada üksikasju, mis on seotud Schengeni alas julgeolekutaseme vähenemisega.

Siin on olnud juttu ka üliõpilastest ja teadlastest, kes ei ole saanud teise liikmesriiki reisida. Ma sooviksin seda gruppi veelgi laiendada ja lisada sinna ka ettevõtjad, kuna kui me neile seda ei võimalda, vähendame me sellega Euroopa Liidu konkurentsivõimet. Ja seepärast ma usun, et ettepanek leiab toetust ning õnnitlen ka raportööri.

Piotr Borys (PPE). – (PL) Lugupeetud juhataja! Ma soovin väga Carlos Coelho tänada! Minu arvamus on määruksesse juba kaasatud. Mul on olnud võimalus ka ise selle määruksiga töötada. Ma tahaksin öelda, et Carlos Coelho raporti olemus ei ole mitte üksnes kiireloomuline ja tähtis, vaid ka sümboolne. Täna võin ma ühe uue liikmesriigi esindajana uhkusega öelda, et saame muuta eeskirju, mis võimaldavad vaba liikumist Schengeni alas, kus kuni viimase ajani tuli mõnel Euroopa Liidu liikmesriigil sarnaste raskustega silmitsi seista. Ma arvan, et nende muudatuste sümboolset väärtust ei ole täna võimalik ülehinnata, ning ma loodan, et siin täiskogul saavutatud konsensus on suur kordaminek meie kõigi jaoks.

Teiseks tahaksin ma öelda, et D-kategooria + C-kategooria viisade likvideerimine ja tõsiasi, et liikmesriigid ei saa elamislubasid väljastada, sunnib meid viivitamatult tegutsema. Ma esitan vaid mõned näited probleemidest, mida täna siin kojas mainiti. Kaks Ukraina üliõpilast, kes reisisid eelmisel aastal Wrocław'st Berliini, peeti piiriületamisel kinni, kuna noored ei olnud eeskirjadest teadlikud ning soovisid vaid meie intellektuaalseid ressursse kasutada. Minu arvates saab tänane hääletus meie jaoks väga oluline ja tähtis olema.

Ma sooviksin pöörata tähelepanu ka viimasele probleemile – julgeolekuküsimusele. Meil peaksime olema Schengenis täna hea kogutud teabe vahetussüsteem. Me peaksime kindlasti teise põlvkonna Schengeni

infosüsteemi ja viisainfosüsteemiga töötama ning ennekõike tuleks meil ehk sagedamini läbivaatamisi korraldada ja raporteid esitada. Siinkohal sooviksin pöörduda Cecilia Malmströmi poole suure palvega tagada, et liikmesriikidevaheline julgeolekualane kooskõlastus oleks vähemalt sama hea, kui see on praeguseni olnud, ning sooviksin veel kord Carlos Coelho tema suurepärase raporti eest tänada!

Kinga Göncz (S&D). – (HU) Lugupeetud juhataja! Tahan öelda, et olen raportööriga igati nõus ja toetan teda ning samuti volinik Malmströmi sellele probleemile lahenduse otsimisel, mis oleks kooskõlas õigusriigi põhimõtetega, inimõiguste austamisega, andmekaitsega ja loomulikult ka julgeolekukaalutlustega. Siin tõstatati palju muresid. Ma sooviksin välja tuua mõned probleemid. Selleks et määrus toimiks, tuleb meil esmalt iga liikmesriigi tavadid uurida ja tundma õppida. Me teame, et mõned liikmesriigid on võimalised elamislubasid õigeaegselt väljastada. Need head tavad võivad meie jaoks olulised olla. Meil tuleb liikmesriikide tavasid kooskõlastada, et usaldusväärsust suurendada. Kõik liikmeriigid peaksid kasutama süsteemi SIS, aga me teame, et päris kõik seda täna veel ei tee, ning süsteemi SIS II sisseseadmine ja VIS-süsteemide kasutuselevõtmine on äärmiselt vajalikud ülesanded, kuna need süsteemid pakuvad pikaajalist kindlust. On Euroopa huvides, et siin elavad kolmandate riikide kodanikud – üliõpilased, ettevõtjad, teadlased – saaksid tõepoolest vabalt liikuda.

Georgios Papanikolaou (PPE). – (EL) Lugupeetud juhataja! Ka mina soovin alustuseks tänada Carlos Coelho tema suurepärase töö eest raportiga ning sedastada järgmist.

Esiteks on Schengeni *acquis* just liikumisvabadus Schengeni ala piires. Seepärast tuleb meil sellel arutelul teha esimene põhiline ja lihtne järeldus, et selle määрусega jätkamine on äärmiselt oluline. Üliõpilase kohta toodud näide on vaid näitlik. Igal pikaajalise viisaga isikul peaks olema õigus vabalt liikuda.

Ma sooviksin rõhutada tõstatunud probleeme, et kas see aitab kaasa ebaseaduslikule sisserändele, olgugi et kaudselt, kas tekib julgeolekuprobleeme ning kas seda õigust kasutaval isikul ei ole samas võimalik liikuda, millega liikmesriikidel tuleb arvestada.

On ilmselge, et iga liikmesriik peab viisade väljastamisega väga ettevaatlik olema. Nagu raportis määratud, tõuseb siinkohal esile väga tähtis ja kõige otsustavam parameeter: enne pikaajalise viisa väljastamist muutub Schengeni infosüsteemis andmete töötlemine nüüd kohustuslikuks. Seega, eespool toodud kaalutlustest lähtuvalt ei kaitse me mitte üksnes Schengeni *acquis*'d, vaid tugevdame ka julgeolekut.

Me kõik peaksime nende väljavaadete suhtes positiivselt meelestatud olema ning hädavajaliku SIS II süsteemiga peab kiirelt jätkama, tulgu, mis tuleb. Lõpetuseks, me ei pea koostöös liikmesriikide ja nende teenustega mitte üksnes Schengeni *acquis*'d hõlbustama ja tugevdama, vaid tugevdama samaaegselt ka julgeolekut, mis on tähtsaks elemendiks iga liikmesriigi, meie kõigi ja Schengeni *acquis*' jaoks.

(Aplaus)

Tanja Fajon (S&D). – (SL) Liikumisvabadus ja sisepiiride kaotamine on Euroopa integratsiooni kaks kõige tähtsamat tegurit. Me peame hõlbustama liikmesriikides seaduslikult elavate kolmandate riikide kodanike liikumist Schengeni alas. On vastuvõetamatu, et me piirame Euroopas bürokraatia tõttu üliõpilaste, uurijate ja ettevõtete liikumist.

Samamoodi tuleb meil võimalikult kiiresti anda liikumisvabadus ka Bosnia ja Hertsegoviina, Albaania ning Kosovo kodanikele, kellel on täna, paradoksaalselt, vähem õigusi vabaks liikumiseks kui neil oli aastate eest. On selge, et selleks peavad olema õiged tingimused ning me ei tohi lasta end massilise ebaseadusliku sisserände andmetest eksitada.

Lääne-Balkani riikide rahvas on olnud viisarežiimi tõttu juba liiga kaua isoleeritud. Neil on vaja tugevdada kontakte Euroopa Liidu kodanikega, kuid pahatihti takistab nende viisataotluste tagasilükkamine neil seda teha. Ärgem riskigem veelgi tugevama isoleerituse ja diskrimineerituse tunde tekitamisega, eriti noorte inimeste seas, kellel ei ole ehk mitte kunagi olnud võimalik Euroopa Liiduga tutvuda! Seepärast, ärgem raisakem rohkem aega, kui Bosnia ja Hertsegoviina või Albaania vastavad viisanõude kaotamise kriteeriumitele!

Iga Schengeni alas reisimise hõlbustamiseks võetud meede on samm edasi ja Euroopa Liidu enda huvides.

Zbigniew Ziobro (ECR). – (PL) Lugupeetud juhataja! Kõnealune ettepanek käsitleb ühte Euroopa Liidu toimimise põhimõtetest – sisepiiride kaotamine ja inimeste vaba liikumine. Seepärast nõuab see erilist tähelepanu. On arusaamatu ja ka vastuvõetamatu, et pikaajalise viisaga isikutel on Schengeni alas vähem liikumisvabadust kui lühiajalise viisaga isikutel. Sel põhjusel pooldan ma ka Euroopa Komisjoni ettepanekut. Kuid ma arvan siiski, et peaksime julgeoleku tagamiseks ettepanekus muudatusi tegema. Seepärast toetan

kodanikuvabaduste, justiits- ja siseasjade komisjoni ettepanekut, mille kohaselt peaks Schengeni infosüsteemi üheks osaks olema ka liikmesriikidevaheline teabevahetus soovimatute isikute kohta. Euroopa Komisjonilt tuleks nõuda määruse rakendamise kohta raporti esitamist hiljemalt 5. aprilliks 2012. Ettevalmistatud muudatusettepanekud väärivad tõsist kaalutlemist ja enamjaolt ka toetamist.

Elżbieta Katarzyna Łukacijewska (PPE). – (PL) Lugupeetud juhataja! Mitte ainult kolmandate riikide kodanikud ei soovi, et nende jaoks Schengeni alas liikumine lihtsamaks muutuks, vaid ka meie, Euroopa Liidu elanikud, ootame seda. On paradoksaalne, et lühiajalise viisaga isikul on hetkel suurem liikumisvabadus kui pikaajalise viisaga isikul, ning isik, kellel on seaduslik luba pikaajaliseks riigis viibimiseks, näiteks Poolas, ei saa reisida Saksamaale või Prantsusmaale. Liikumisvabadus ei tohiks kehtida ainult Euroopa Liidu elanikele. Kolmandatest riikidest pärit teadlased, üliõpilased, koolilapsed ja ettevõtjad peaksid saama vabalt liikuda, sõpru külastada ja teiste riikide traditsioone, kombeid ja kultuuri tundma õppida. Nendest saavad head Euroopa Liidu idee esindajad ning meie kui Euroopa Liidu elanikud astume sellega piirideta liidu idee realiseerimisele sammu lähemale.

Andreas Mølzer (NI). – (DE) Lugupeetud juhataja! Schengeni riikide viisasüsteem on ilmselt nii keeruline, et konsulaadi töötajad ei tea enam isegi, mida nad teevad, ning lasevad ausatel viisaga reisijatel viisa lõksu langeda. Asjaolu, et konsulaartöötajad ei ole D- ja C-viisakategooriatest teadlikud, tundub üpris kummaline. Kui keegi jätab Schengeni infosüsteemi kontrolli teostamata, et oma tööd lihtsustada, siis on tegemist täieliku hooletusega. On selge, et see tekitab välispiiril mitmeid tarbetuid probleeme ning selline olukord vajab viivitamatult muutmist. Seoses sellega ei ole väga suurt mõtet arutleda riigisiseste sissesõidukeeluregistrite üle, kui ELi sissesõidukeelusteemi ja ELi sissesõidukeelu määruseid isegi järjepidevalt ei rakendata.

Balkani riikide viisanõude kaotamise kehtestamisega kaasneb nendest riikidest tulevate tulutute varjupaigataotlejate suurenemine. Praegu, kui Balkani riikide suhtes viisamääruste vabamaks muutmisele tekib reaalne sisserändelaine oht ning kui seitsme nädalaga on peaaegu 150 000 makedoonlast kasutanud ära oma liikumisvabadust ja hinnanguliselt peaaegu kaks kolmandikku neist ei tule kodumaale tagasi, siis on eriti tähtis kiirelt viisamääruste täitmise tagamist parandada.

Krisztina Morvai (NI). – (HU) Ungarist pärit parlamendiliikmetena oleme erilises olukorras, kui meil tuleb hääletada ja otsustada, kas võimaldada kolmandate riikide kodanikel Euroopa Liidus vabamalt liikuda või vastupidi, üritada seda takistada. Trianoni lepinguga kaotas Ungari väga suure osa oma territooriumist ning meil on väga palju ungarlastest kaasmaalasi, kes elavad väljaspool praeguse Ungari piiri ja seega ka väljaspool Euroopa Liidu piiri, endises lõunapiirkonnas ja Taga-Karpaatias. Meie kaasmaalased on väga häbiväärses olukorras, kui nad õpivad või töötavad oma lõhestatud riigis teadus- või muus valdkonnas ja ei tohi Ungari territooriumilt lahkuda. See on äärmiselt kehv ja talumatu olukord, mille suhtes meil tuleb vajalikke samme astuda. Seepärast hääletame meie, Ungarist pärit ja ungarimeelsed parlamendiliikmed, ettepaneku poolt, et teha lõpp sellele absurdsele olukorrale.

Andrew Henry William Brons (NI). – Lugupeetud juhataja! See ettepanek põhineb eeldusel, et ELi sisenevad kolmandate riikide kodanikud tegutsevad heas usus ning kui nad ütleavad, et tulevad siia õppima, siis seda nad ka tegelikult teevad. ELis on palju fiktiivseid kõrgkooli ning isegi algupäraste kõrgkoolide nimekirjas on sageli üliõpilasi, kes tegelikult seal ei õpi. Kui nende liikumist teistesse riikidesse lihtsustatakse, siis muutub nende staatuse õigsuse kontrollimine ja selle ekslikuks osutumisel nende isikute leidmine palju keerulisemaks.

Kuigi Ühendkuningriik ei kuulu Schengeni alasse, on teada, et EL annab ebaseaduslikele sisserändajatele riigis viibimise õiguse. Täna pikaajalise viisa või elamisloa omanik võib olla homme ebaseaduslik rändaja ja ülehommene ELi kodanik, kellel on täielik liikumisvabadus.

Cecilia Malmström, komisjoni liige. – Lugupeetud juhataja! Siin tõstatati kaks küsimust, mis ei ole küll nimetatud probleemiga eriti seotud, kuid ma kasutaks võimalust ja käsitleks neid siiski lühidalt.

Simon Busuttil tõstas Liibüa küsimuse. Ma võin talle kinnitada, et tegemist on väga keerulise probleemiga, kuid me oleme aktiivses dialoogis Liibüa, Šveitsi ja liikmesriikidega, et leida lahendus sellele väga keerulisele olukorrale, enne kui see veelgi pingelisemaks muutub. Seega ma loodan, et saan peagi teie ette tagasi tulla, et selle probleemiga seotud edusammudest rääkida.

Tanja Fajonile tahan ma öelda, et loomulikult on Albaania ning Bosnia ja Hertsegoviina olukord teine teema ning me tegeleme praegu seal ühe ülesande lõpetamisega, et hinnata, kuidas nimetatud kaks riiki kriteeriumitele vastavad. Pärast liikmesriikide ja ekspertidega konsulteerimist koostab komisjon selle kohta raporti ning enne võimaliku ettepaneku päevakorda püstitamist jagatakse raporti hinnangut ka kodanikuvabaduste, justiits- ja siseasjade komisjoni liikmetega.

Selle ettepaneku suhtes võin ma parlamendiliikmetele ja raportöörile kinnitada, et komisjon on selle toimimapanemisele äärmiselt pühendunud ja me anname endast parima, et tagada määruse rakendumine. See võib näida tehnilise probleemina, kuid ei ole seda. See puudutab üksikisikuid ning me tahame julgustada inimesi – olgu nendeks siis üliõpilased, uurijad, eksperdid või teadlased – siia seaduslikult koos korrektsete dokumentidega tulema. See on kasulik nii nende kui ka meie jaoks. Samuti kuulub sisepiirideta ala ju ka Euroopa Liidu põhimõtete alla. Seepärast tuleks meil vältida nende inimest jaoks elu tarbetult keeruliseks muutmist.

Minu arvates oleme me ettepanekuga hea tasakaalu leidnud. Meil on õnnestunud julgeolekukaalutlusi küllaldaselt arvesse võtta ja võime endale õnne soovida. See liit toimib kõige paremini, kui kolm institutsiooni üritavad probleemi tuvastada ja sellele konkreetset kodanike jaoks kasulikku lahendust leida.

Seega, tänan teid väga teie töö eest, Carlos Coelho, ning tänan teid asjaliku arutelu eest sellel täiskogu istungil!

Carlos Coelho, raportöör. – (PT) Lugupeetud juhataja! Ma esitan neli viimast punkti. Esiteks on kahetsusväärne, et nõukogu esindaja tool selle arutelu ajal tühi on. Teiseks soovin tänada volinik Malmströmi tema lahkete märkuste eest ning samuti soovin teda ja nõukogu paluda, et nad tagaksid 5. aprillist määruse jõustumise. Vastasel juhul tekib meie õigusaktidesse lünk, mis toob inimeste jaoks kaasa reaalsed tagajärjed.

Kolmandaks on kahetsusväärne, et arutelu osalenud ja julgeolekuprobleemide küsimuse tõstatanud parlamendiliikmed ei ole mõistnud, milliseid parandusi on parlament määrusega teinud, eriti kohustust eelnevalt Schengeni infosüsteemiga konsulteerida.

Nagu ma oma algses avalduses rõhutasin, usun ma, et parlament on oma tööd hästi teinud, kuna see on tugevdanud nii liikumisvabadust kui ka julgeolekut. Selle mittemõistmine tähendab, et vaadatakse vaid ühelt poolt tervikpilti nägemata.

Lugupeetud juhataja! Viimase punktina tahan tänada kõiki neid inimesi, kes on kõik koos selle eesmärgi nimel töötanud, nimelt neid, kes võimaldasid meil esimesel lugemisel kokkuleppele jõuda, eriti komisjoni ja nõukogu, aga ka kõiki fraktsioone kodanikuvabaduste, justiits- ja siseasjade komisjonist ja õiguskomisjonist, mis tegid selle laiapõhjalise konsensuse võimalikuks. Ma arvan, et sel viisil koos lahendust otsides on meie töö kõige tõhusam.

Juhataja. – Arutelu on lõppenud.

Hääletus toimub kohe.

Kirjalikud avaldused (kodukorra artikkel 149)

Petru Constantin Luhan (PPE), kirjalikult. – (RO) Ma toetan raporti raames tehtud pingutusi, et laiendada elamislubadega ja lühiajaliste viisadega isikutele kehtivat liikumisvabadust edukalt ka pikaajalise viisaga isikutele. Praegu jõus olevad lepingud on toonud kaasa mitmeid takistusi mõnes liikmesriigis seaduslikult elavate kolmandate riikide kodanike jaoks, kes soovivad mitmesugustel põhjustel ka mujal Euroopa Liidus reisida. Eri liikmesriikide puhul on viisade väljastamiseks vajaliku aja, viisi ja kategooria suhtes erinevusi. Praktikas on täheldatud, et ühelt liikmesriigilt äraütleva vastuse saanud viisataotlejad proovivad õnne ka teistes liikmesriikides. Selle põhjuseks on, et mõned liikmesriigid on viisade ja elamislubade väljastamisel nõudlikumad, samal ajal, kui teised on vabamad. Selleks et vältida viisataotlejate sissevoolu teatavatest liikmesriikidest, mille viisade väljastuspoliitika on vabam, teen ma ettepaneku kõikides liikmesriikides viisataotlejate kontrollimise ja heakskiitvate meetodite standardimise kohta. See menetlus tagab standardmeetodi kõikide viisataotlejate suhtes, kõrvaldades Schengeni alas kerge sissepääsutee tekkimise ohu.

(Istung katkestati kell 11.50 ja jätkus kell 12.00)

ISTUNGI JUHATAJA: Diana WALLIS

asepresident

6. Hääletused

Juhataja. – Järgmine päevakorrapunkt on hääletused.

(Hääletuse tulemused ja muud üksikasjad: vt protokoll)

6.1. Kaudselt mõõdetavate finantsvahendusteenuste (FISIM) jaotamine rahvakogutulu kindlaksmääramiseks (A7-0022/2010, Jean-Luc Dehaene) (hääletus)

6.2. Globaliseerumisega Kohanemise Euroopa Fondi kasutuselevõtt: Saksamaa – koondamised (A7-0020/2010, Reimer Böge) (hääletus)

6.3. Globaliseerumisega Kohanemise Euroopa Fondi kasutuselevõtt: Leedu – koondamised (A7-0021/2010, Reimer Böge) (hääletus)

6.4. Globaliseerumisega Kohanemise Euroopa Fondi kasutuselevõtt: Leedu – hoonete ehitus (A7-0019/2010, Reimer Böge) (hääletus)

6.5. Atlandi kirdeosa rannikute ja vete kaitset saaste eest käsitleva koostöölepingu lisaprotokoll (A7-0009/2010) (hääletus)

– Enne hääletust

Anna Rosbach, raportöör. – (DA) Lugupeetud juhataja! Ma palusin võimalust sõna võtta, kuna selle tähtsa lisaprotokolli ajakava ei võimaldanud arutelu ei komitees ega ka täiskogul. Lisaprotokolli teema võimaldab ELi liikmesriikidel ühiselt Atlandi ookeani saaste vastu võidelda. See leping kuulub piirkondlike merereostust käsitlevate lepingute hulka, mille EL mitmete liikmesriikide ja naabruses asuvate kolmandate riikidega sõlminud on. Iga leping katab eri osa ELi liikmesriike ümbritsevast merest ja nende eesmärgiks on lepinguosaliste iseseisev ja/või ühine sekkumine vete või rannikute saaste või saasteohu korral. Ma ütlen otse välja, et minu suureks unistuseks on, et see lisaprotokoll muudab paljude Atlandi ookeani ohustavate erinevate reostustega võitlemise võimalikuks. Tegemist on siiski protokolliga, mille koostamine on liiga kaua veninud. Maroko ja Hispaania vaheliste Lääne-Saharaga seotud erimeelsuste peale on kulunud kakskümmend aastat. Need on kakskümmend kaduma läinud aastat. Merekeskkond ei saa neid kaotatud aastaid tagasi ning see rõhutab vaid, kui tähtis on, et seda protsessi siin täiskogul enam ei pikendataks. Seepärast ma loodan, et just nagu selle küsimuse arutamisel komitees valitseb ka selle koja liikmete seas laialdane toetus ning ma olen teie toetuse eest äärmiselt tänulik!

6.6. Tarbijakaitse (A7-0024/2010, Anna Hedh) (hääletus)

6.7. SOLVIT (A7-0027/2010, Cristian Silviu Buşoi) (hääletus)

6.8. Lemmikloomade mittekaubandusliku liikumise suhtes kohaldatavad loomatervishoiunõuded (A7-0082/2009, Bairbre de Brún) (hääletus)

6.9. Pikaajalise viisaga isikute liikumine (A7-0015/2010, Carlos Coelho) (hääletus)

– Enne hääletust

Carlos Coelho, raportöör. – (PT) Lugupeetud juhataja! Ma teen lühikese avalduse tuletamaks teile meelde, et ühenduse viisaeeskiri jõustub 5. aprillil – see tähendab järgmisel kuul – ja seepärast on otsustava tähtsusega, et määrus jõustuks enne seda kuupäeva.

Kuna nõukogu esindajat ei ole kohal, siis las protokoll näitab, et kui parlament muudab minu raporti rakendamise võimalikuks, mida ma ka loodan, siis on see parlamendi enda soov.

Juhataja. – Nõukogu esindaja puudumine on ära märgitud ja see on kahetsusväärne.

6.10. 2008. aasta konkurentsipoliitika aruanne (A7-0025/2010, Sophia in 't Veld) (hääletus)

6.11. Siseturu tulemustabel (A7-0084/2009, Róza, Gräfin Von Thun Und Hohenstein) (hääletus)

7. Selgitused hääletuse kohta

Suulised selgitused hääletuse kohta

Raport: Anna Hedh (A7-0024/2010)

Siiri Oviir (ALDE). – (ET) Euroopa Liidu tarbijakaitsepoliitika reguleerimisala on aastatega väga palju laienenud, kajastades muudatusi inimeste vajadustes ja ootustes. Ennekõike e-kaubanduse kiire arengu tõttu on Euroopa Liidus oluliselt kasvanud tarbijaturgude piiriülene mõõde, mistõttu on veelgi tähtsamaks muutunud tarbijakaitse ja just selle kõrgetasemeline olemasolu.

Olen seisukohal, et tugevdatud turujärelevalve ja jõustamismehhanismid ning nende tulemuslik ja laialdane rakendamine tarbijausalduse tõstmiseks on hädavajalikud. Seetõttu toetasin raportit vastuvõtmist, toetasin selle muudatusettepanekuid.

Zigmantas Balčytis (S&D). – Lugupeetud juhataja! Ma toetasin seda raportit. Tõhusal tarbijakaitsepoliitikal on ühtse turu toimimisel keskne roll kanda.

Meil on vaja reaalset ja hästi toimivat siseturgu koos kõrgetasemelise tarbijakaitsega, kuid täna meil seda kahjuks ei ole. Asjaomased õigusaktid on küll olemas, kuid neid ei ole liikmesriikides nõuetekohaselt jõustatud. Mis veelgi tähtsam, meie kliendid ei tunne end turvaliselt, kuna nad tunne eeskirju ning paljudel juhtudel ei toimi hüvitamiskord nii nagu peaks.

Komisjonile tuleks suurendada oma pingutusi tagamaks, et liikmesriigid kohaldavad direktiive nõuetekohaselt ning kodanikud on oma õigustest teadlikud ja, mis kõige tähtsam, et neil oleks võimalik neid õigusi ka rakendada.

Raport: Cristian Silviu Buşoi (A7-0027/2010)

Viktor Uspaskich (ALDE). – (LT) Lugupeetud raportöör, head kolleegid! Ma olen selle algatusega kahtlemata nõus. Konkreetsemalt öeldes olen ma nõus SOLVIT-võrgustiku tugevdamise ja selle tegevuste laiendamisega. Selle Euroopa struktuuriüksuse tegevuste ja võimaluste kohta teabe levitamise pealt riigisisestes massiteabevahendites, Internetis või televisioonisaadetes ei tohiks küll kokku hoida. Kuid ma võin teile öelda, et siin kehtivad topeltstandardid. Õigusakte ei kohaldata ühtses vormis ning samade tegevuste puhul kehtivad isegi erinevad karistused. Täna! Seda ma tahtsingi rõhutada.

Alfredo Antoniozzi (PPE). – (IT) Lugupeetud juhataja, head kolleegid! Ma hääletasin Buşoi raportit poolt, kuna usun, et SOLVITi pakutud teenus on fundamentaalse tähtsusega institutsioonide, kodanike ja ettevõtete vahel selge ja läbipaistva ühenduse loomise suhtes, mis on Euroopa Liidu üheks nurgakiviks.

SOLVIT on tõestanud, et tähtis vahend on siseturu võimalusi soovivate kodanike ja ettevõtete probleemide lahendamisel maksimaalselt ära kasutada. Euroopa Liidus on paljude riikide õigusaktides veel takistusi, mis tuleb eemaldada. Seepärast ma arvan, et peaksime toetama täiendavate vahendite kasutuselevõttu, täiendava spetsialiseerunud personali värbamist ja teenuse nähtavuse parandamist, sealhulgas ka kohalike asutuste tasandil, kus see võib väga kasulikuks osutuda.

Zuzana Roithová (PPE). – (CS) Variraportöörina sooviksin tänada kõiki parlamendiliikmeid selle eest, et meie raport SOLVIT-võrgustiku kohta parlamendis sellise absoluutse enamusega vastu võeti. See saadab nõukogule ja komisjonile selge signaali, et nad meie soovitusi tõsiselt võtaks, mis peaks tagama kodanike ja ettevõtjate jaoks kasuliku vahendi parema kasutuse. Vaja on vaid, et ettevõtjad ja kodanikud ka tegelikult sellest vahendist teadlikud oleksid. Ma tahaksin uskuda, et komisjon esitab järgmisel aastal parlamendile põhjaliku aastaaruande, kust avalikkus saab teada kaebustest õiguste rikkumiste kohta, mis peaksid muidu Euroopa õigusaktidega tagatud olema.

Raport: Bairbre de Brún (A7-0082/2009)

Jarosław Kalinowski (PPE). – (PL) Lugupeetud juhataja! Ma sooviksin põhjendada, miks ma Bairbre de Brúni raportit suhtes niimoodi hääletasin. Ma täna teid väga selle dokumendi koostamise eest! Loomade transportimise puhul kohalduvate nõuete sisseseadmine tähendab, et me ei kaitse sellega mitte üksnes loomi,

vaid eelkõige tähendab see inimeste ohutusest ja tervisest hoolimist. Ma soovin väljendada oma toetust meetmetele, mille eesmärgiks on üleminekukorra pikendamine ja seeläbi Euroopa Liidus marutõve probleemi lahendamine. Muidugi tuleb meil Euroopa Liidus lemmikloomade vaba liikumise küsimuses olla ettevaatlik ja mõistlik ning samuti võtta arvesse uurimisinstituutide ekspertide arvamusi.

Zuzana Roithová (PPE). – (CS) Ma hääletasin üleminekuaja pikendamise poolt, mille jooksul saavad mõned liikmesriigid erandeid kohaldada, kuna need riigid on võtnud endale kohustuse edaspidi veterinaartingimuste suhtes erandite täiendavat laiendamist mitte taotleda. Ma mõistan Iirimaa, Malta, Rootsi ja Ühendkuningriigi muret, kuna neil kehtivad omanikega koos oma asukohamaale reisivate lemmikloomade dokumentatsioonile rangemad nõuded. Peamised ohud on marutõbi, ehhinokokoos ja puukidega edasikanduvad haigused. Tuleb muidugi öelda, et meil tuleb edaspidi ära kaotada ebajärjekindlus seoses mõnele riigile üleminekuaja lubamisega ning meile on väga oluline tegutseda ühiselt ja omada ühtlustatud õigusakte.

Peter Jahr (PPE). – (DE) Lugupeetud juhataja! Ühelt poolt ma mõistan, et üksikute liikmesriikide huvides on nõuda lemmikloomade sissesõiduga seoses eritingimuste laiendamist. Kuid teisalt tuleb meil alati ettevaatlik olla tagamaks, et kulutused ja saadav tulu oleksid tasakaalus. Praegusel juhul ei ole meil õnnestunud seda rahuldaval määral teha. Seepärast keeldusin ma ka hääletamast. Ühel poolt vajame me iseäranis tõhusat väliskaitset Euroopa Liidu piires toimuva siseveo suhtes, aga teisalt aina enam ka Euroopa Liidu sisest ühtlustamist, kuna see on ka tarbijate huvides, kes võivad teataval hetkel üpris segadusse sattuda, kui riiki A ja riiki B sissetoomisel kohalduvad erinevad tingimused.

Nicole Sinclair (NI). – Lugupeetud juhataja! Ma hääletasin ettepaneku vastu peamiselt seepärast, et minu koduriigiks on Ühendkuningriik. Minu arvates on meil olemas juba head seadused selle probleemiga tegelemiseks ning me ei soovi, et marutõbi meie saart ohustaks.

Samuti olen ma üpris segaduses, miks on selles ettepanekus viidatud ainult koertele, kassidele ja tuhkruitele, ning ma teen ka tähelepaneku, et teatav Screaming Lord Sutch tegi selle ettepaneku 25 aastat tagasi ja täna sealt ülevalt alla vaadates on ta kindlasti väga rahul.

Teisest küljest, paljud valijad Ühendkuningriigis, West Midlandsis arvavad, et mitmed täiskogult tulevad poliitikad on Monster Raving Loony poliitikad.

Daniel Hannan (ECR). – Lugupeetud juhataja! Mul on väga hea meel, et te juhataja kohal tagasi olete.

Aeg-ajalt tuleb komisjonist teateid selle kohta, et ELi panus on piisav. EL peaks tegema vähem, aga tegema seda paremini, keskenduma tõeliselt olulistele asjadele.

Samal ajal on meil mitmeid ettepanekuid näiteks selle kohta, milliseid lemmikloomi kuhu transportida võib. Ma arvan, et siin on küsimus kooskõlastuses, kas ei ole? Riikides on erinevad riigisisised tingimused. Meie riigi puhul on tegemist ilma maapiirideta saarega ja me oleme täiesti võimelised üksteisega mõistlikele kooskõlastele kahe- või mitmepoolsetele kokkulepetele jõudmiseks.

Kas me arvame tõesti, et meie jaoks on parem luua uus haldusbürokraatia, mida valitsevad samad geeniused, kes töid meile ühise põllumajanduspoliitika, ühise kalanduspoliitika, kontrollimata eelarved ja kõik muu ELi seaduse järgi nõutava? Kindlasti saaks selle ka liikmesriikide lahendada jätta.

Raport: Carlos Coelho (A7-0015/2010)

Siiri Oviir (ALDE). – (ET) Schengeni ala eesmärk on ju liikumisvabadus. On vastuoluline, et paljudel pikaajalise viisa omanikel on Schengeni alal märksa vähem liikumisvabadust kui neil, kellel on lühiajaline viisa. Ühenduse viisaeeskiri peaks jõustuma kuu aja pärast, kuid nagu näitas senine liikmesriikide tegevuse analüüs pikaajaliste viisade ja elamislubade andmise valdkonnas, esineb erinevaid tõlgendusi ja rakendusi, millega kaasnevad kodanike põhiõiguste rikkumised.

Komisjoni ettepanekute abil kõrvaldatakse elamislubade väljaandmisel tekkivad praktilised probleemsed olukorrad ja viivitused, mida – nagu ma ütlesin – on seni täheldatud paljudes liikmesriikides. Teema on väga kiireloomuline, kohe-kohe peaks jõustuma viisakoodeks, ja ma toetasin raportis esitatut.

Zuzana Roithová (PPE). – (CS) Ma toetasin määrust, mis hõlbustab pikaajaliste viisadega isikute liikumist Schengeni alas. On loomulik, et kolmandatest riikidest pärit üliõpilastel, teadlastel ja ettevõtjatel, kellele on väljastatud viisa mõnes liikmesriigis, peaks olema õigus kogu liidus ringi liikuda.

Kuid ma soovin veel kord paluda teistel riikidel Tšehhi suhtes solidaarsust üles näidata, kuna riik võitleb tulutul Kanada viisakohustuse kehtestamise vastu. See toob kaasa enneolematu Euroopa Liidu kodanike ebavõrdsuse. Kanada kaalub viisa kehtestamist ka teiste riikide, näiteks Ungari puhul ja me ei saa sellega lihtsalt alandlikult nõustuda. Selles on süüdi liiga suuremeelsed ja järelikult ka ahvatlevad tingimused varjupaigataotlejate jaoks. Need kutsuvad sõna otseses mõttes süsteemi ära kasutama. Kanada on lubanud neid parandada, kuid ei ole midagi ette võtnud. Ma soovin vabandada, et kasutasin võimalust ja juhtisin tähelepanu taas sellele probleemile.

Kinga Gál (PPE). – (HU) Nagu me arutelu käigus kuulsime, on tegemist ettepanekuga hõlbustada ühes liikmesriigis väljastatud pikaajalise D-kategooria viisaga kolmandate riikide kodanikel Euroopa Liidus reisimist. Selle eesmärk on pakkuda lahendus olukordadele, kus mõnel liikmesriigil ei ole mingil põhjusel võimalik või nad ei taha kolmandate riikide kodanikele õigeaegselt elamisluba anda või ei kohalda nad Schengeni määruste pakutud raamistikku nõuetekohaselt. Ungari Fideszi delegatsioon hoidis selle seaduse lõpphääletusest, kuna siiani on Ungari suutnud õigusakte probleemideta nõuetekohaselt üle võtta ning Schengeni pakutavaid võimalusi kasutades saame me seda veel tõhusamalt teha. Samas tahaksime rõhutada, et ilma üleliigse halduskoormata seaduslikult ELi liikmesriikide territooriumil elamine on kolmandate riikide kodanikena Euroopa Liidu naaberriikides elavate Ungari vähemuste huvides. See nõuab nii ühenduse kui ka liikmesriigi tasandil seadusi, mis ei oleks vastastikuselt takistavad, vaid tugevdaksid meie eesmärke.

Raport: Sophia in 't Veld (A7-0025/2010)

Marian Harkin (ALDE). – Lugupeetud juhataja! Selles raportis on palju kasulikke punkte, kuid ma lihtsalt ei saa toetada lõiget 35, mis nõuab ettevõtete ühise konsolideeritud tulumaksubaasi sisseseadmist (CCCTB).

Üks, mida meile CCCTB kohta räägitakse, on, et see on tõhusam ja muudab asjad lihtsamaks. Aga teades, kuidas see praegu toimib – ettevõtted saavad ise otsustada, kas sellega liituda või sealt lahkuda –, siis oleks meil tulemuseks praeguse 27 maksubaasi asemel hoopis 28, ja seda ei saa küll lihtsustamiseks nimetada.

Praeguse ettepaneku järgi tähendaks CCCTB ka Euroopa kasumite ümberjaotamist kogu ELis ning selliste riikide jaoks nagu minu asukohariik Iirimaa, mis ekspordib suure osa oma toodangust, oleks see justkui karistus, kuna kasum saadakse muidugi müügikohas. See tundub natuke imelik, kuna ELis kehtib kaupade vaba liikumine, mis pärast tooks CCCTB kasutuselevõtmine kaasa ekspordiriikide karistamise.

Lõpetuseks arvan samuti, et selle sisseseadmine kahjustaks Euroopa võimet kaasata välismaiseid otseinvesteeringuid, kuna sellised eeskirjad ei kohalduks mitte asukohaliikmesriigile, vaid arvestataks keerulise valemiga tagasiulatuvalt, mis pärast ma arvan, et see kahjustaks kindlasti meie võimet kaasata välismaiseid otseinvesteeringuid.

Raport: Róza, Gräfin von Thun Und Hohenstein (A7-0084/2009)

Jarosław Kalinowski (PPE). – (PL) Lugupeetud juhataja! Alustuseks sooviksin ma tänada oma kolleegi raporti ettevalmistamise eest, mis on oluline majanduskasvu jaoks! Ma toetan täielikult autori tähelepanekuid ja märkusi liikmesriikides ühenduse õiguse kehtestamise ja täitmise tagamise kohta. Tõhusalt toimiv ühtne siseturg on stabiilse majanduse asendamatuks osaks – midagi, mida on kriisi ajal väga vaja. Selle turu potentsiaali tõhus ärakasutamine sõltub institutsioonidevahelisest tõhusast koostööst riigisisel ja Euroopa tasandil. Halduskoormuse vähendamine, asjaomaste asutuste teabevahetuse tõhustamine, menetluste lihtsustamine ja õigusaktide ühtlustamine toovad liikmesriikides kaasa direktiivide kiire ja tõhusa ülevõtmise. Peale selle, jooksvate andmete avaldamine ning kodanike ja äriinimeste nende õigustest ja turuolukorrast teavitamine aitab parandada turu toimimist ja selle põhimõtete läbipaistvust, tagades võrdväärsed konkurentsitingimused.

Viktor Uspaskich (ALDE). – (LT) Lugupeetud juhataja, raportöör, head kolleegid! Olen selle algatusega nõus ning usun, et see suudab inimestele ja ettevõtetele riigisisel tasandil abiks olla. Kuid ilma siseturu ja õigussüsteemi selge ja rangelt reguleeritud jälgimiseta kahtlen ma, kas on ikka võimalik neid turuosalisi tõhusalt säästa, olenemata nende suurusest ja kasutatavatest teenustest. Kui pärast analüüsi esineb ikka ilmselgeid rikkumisi, siis tuleb kehtestada ranged karistused. Rahvusvahelisel tasandil kaebuste uurimisel ja kriteeriumite sätestamisel tuleb tavade kindlalt kinni pidada. Kahjuks näitab kurb statistika minu koduriigis, et kümnest praegu uuritavast rahvusvahelisest juhtumist kaheksa puhul on leitud, et riigisisel institutsioonid või kohtud on käitunud sobimatult. Seepärast arvan, et ilma karistuste selge reguleerimiseta on võimatu soovitud tulemusi saavutada. Ma soovin, et ka sellele tähelepanu pöörataks.

Siiri Oviir (ALDE). – (ET) Et luua stabiilne ja innovaatiline majanduskeskkond, on tulemuslikult toimiv siseturg äärmiselt vajalik. Siseturg ei saa aga korralikult toimida ilma selle toimimist mõjutavate ühenduse eeskirjade ülevõtmiseta kõikide tema liikmesriikide poolt. Ülevõtmine saab omakorda aga olla edukam, kui õigusaktide ülevõtmise protsessi on kaasatud liikmesriikide parlamendid. Ka parlamentaarse järelevalve seisukohalt on nende kaasatus oluline. Kuna need positsioonid olid kajastatud ka raportis, toetasin ma kahel käel raporti vastuvõtmist.

Zuzana Roithová (PPE). – (CS) Nagu arvata võis, kiitis parlament heaks kõik kolm raportit siseturu toimimise kohta. Kuid krahvinna Róza von Thun Und Hohensteini raporti puhul ei nõustu sotsialistid ja rohelised ettepanekuga siseturu toimimise regulaarkontrollide teostamise kohta. Nad väidavad, et see kahjustab kokkulepitud sotsiaalseid ja keskkonnastandardeid. Me kõik teame siiski, et nende standardite eest tuleb kallist hinda maksta, ja samuti seda, et need muudavad Euroopa Liidus kõrgema elukvaliteedi saavutamise võimalikuks. Vasakpoolsed ei ole tänasel arutelul selgitanud, miks nad kardavad nii väga selle väärtuse kvantifitseerimist. Mina hääletasin kõige poolt.

Kirjalikud selgitused hääletuse kohta

Report: Jean-Luc Dehaene (A7-0022/2010)

José Manuel Fernandes (PPE), kirjalikult. – (PT) Komisjoni ettepanek on seotud kaudselt mõõdetavate finantsvahendusteenuste (FISIM) jaotamisega liikmesriikide rahvakogutulu kindlaksmääramiseks, mida kasutatakse Euroopa Liidu eelarve ja ühenduse omavahendite eesmärgil.

FISIM esindab seda osa finantsinstitutsioonide tulemist, mis ei ole saadud otseselt kindla hinnaga teenuste müügist, vaid pigem laenudele kehtestatud intressimääralt, mis on suurem kui deposiitidele kohaldatav.

Komisjon teeb ettepaneku asuda FISIMi jaotamise juurde rahvakogutulu kindlaksmääramiseks ning arwab, et see peaks jõustuma tagasiulatuvalt 2005. aasta 1. jaanuarist, mil jõustus ka määrus (EÜ) nr 1889/2002. Kuid tagasiulatuva rakendamine 2005. aasta 1. jaanuarist tekitab probleeme selle tagasiulatuvuse täpse määra suhtes.

Seepärast nõustume me raportööri seisukohaga, mille kohaselt ei tohiks FISIMi jaotamist rahvakogutulu kindlaksmääramiseks alustada mitte enne 1. jaanuari 2010. See tagab FISIMi jaotamise nõuetekohase teostamise 2010. aastast, mille tulemuseks on täpsem arvestus rahvakogutulu kindlakstegemise kohta.

Nuno Melo (PPE), kirjalikult. – (PT) Kaudselt mõõdetavate finantsvahendusteenuste (FISIM) jaotamine liikmesriikide rahvakogutulu kindlaksmääramiseks, mida kasutatakse Euroopa Liidu eelarve ja ühenduse omavahendite eesmärgil, on juba vana teema ja see oleks pidanud rakenduma juba 2005. aastal. Kuid vajadus selle meetodi katsetamiseks, et teha kindlaks selle täpsus ja hinnata, kas see annab ka tegelikult usaldusväärseid tulemusi kõnealuse majandustegevuse õigeks hindamiseks, on selle rakendamist edasi lükanud. Ma olen nõus, et meetodi rakendamisel ei tohiks olla tagasiulatuvat mõju, et vältida konflikti liikmesriikide ja võimalike õiguslike meetmete vahel.

Report: Reimer Böge (A7-0020/2010)

Alfredo Antoniazzi (PPE), kirjalikult. – (IT) Globaliseerumisega Kohanemise Euroopa Fondi kui majandus- ja finantskriisi tagajärgede lahendamiseks kasuliku vahendi kasutamine on väga kiiduväärt algatus, mis on seoses finantsabiga praktiline reaktsioon. On tähtis ära märkida, et fondi kasutuselevõtt peaks olema stiimuliks koondatud töötajate ümberpaigutamiseks.

Ma loodan, et toetust leiavad ka teiste riikide, nagu Itaalia taotlused, millega palutakse selle erifondi kasutuselevõttu, et toetada nende ettevõtete töötajaid, mis maksavad kriisi eest kõrget hinda ja on sunnitud kärpeid tegema. Selles suhtes sooviksin ma siiski paluda komisjonilt rohkem paindlikkust fondi vastuvõtlikkuse kriteeriumide hindamisel, mis peaks kehtima ka väikestes ja keskmise suurusega kohalikes tööstuspiirkondades struktuuriliste probleemide esinemise korral.

Carlos Coelho (PPE), kirjalikult. – (PT) Globaliseerumisega Kohanemise Euroopa Fond loodi, et pakkuda täiendavat abi töötajatele, keda on rahvusvahelise kaubanduse struktuuris toimuvate suurte muudatuste tagajärjed mõjutanud. Globaliseerumisega Kohanemise Euroopa Fondi tegevusvaldkonda laiendati alates 2009. aasta 1. maist esitatud potentsiaalsete hüvitise saajate tõttu, mistõttu sisaldab see nüüd õigustatult abi töötajate jaoks, kes on koondatud otseselt ülemaailmse finants- ja majanduskriisi tagajärjel.

Ma toetan ettepanekut võtta vastusena Saksamaa 13. augusti 2009. aasta taotlusele Saksamaa abistamiseks kasutusele 6 199 341 eurot eesmärgiga pakkuda abi autofirmast Karmann Group koondatud töötajatele.

2008. aastal kinnitasid kolm institutsiooni, kui tähtis on tagada, et fondi kasutuselevõtu suhtes tehtavate otsuste heakskiitmise menetlus oleks kiire, eesmärgiga aidata inimesi otstarbeka ajaperioodi jooksul. Selle otsuse vastuvõtmiseks läks seitse kuud. Ma loodan, et solidaarsusfondi käivitamise menetlus toimub kiiremini, et muuta võimalikuks seista vastu kohest reaktsiooni vajavatele õnnetutele olukordadele, nagu seda oli Maderia hiljutine traagiline juhtum.

Diogo Feio (PPE), kirjalikult. – (PT) Saksamaa Karmann Group, mis oli kunagi edukas ja konkurentsivõimeline ettevõtte, vaevleb nüüd autotööstuses valitseva kriisi tõttu ja on esitanud pankrotiavalduse, olles hiljuti läbi teinud osalise müügi Volkswagenile. Globaliseerumisega Kohanemise Euroopa Fondist 6 199 341 euro kasutuselevõtmine on vajalik, et toetada ja aidata sellest grupist koondatud 1793 töötajat.

Komisjoni kohaselt on selle fondi kasutuselevõtuks vajalikud abikõlblikkuse kriteeriumid täidetud, mis tähendab, et Euroopa Liidul on täielik õigus raskustes olevatele töötajatele kiirelt abi pakkuda.

Ma loodan, et see raske periood koondatud töötajate elus võimaldab neil oma oskusi ja kvalifikatsiooni täiendada ning et need täiendused aitavad neil kiirelt uuesti tööturule integreeruda.

José Manuel Fernandes (PPE), kirjalikult. – (PT) Globaliseerumisega Kohanemise Euroopa Fond loodi, et pakkuda täiendavat abi töötajatele, kes on rahvusvahelise kaubanduse struktuuris toimuvate suurte muudatuste tagajärjel koondatud. Nii otsitakse lahendusi, et aidata neil uuesti tööturule integreeruda.

17. mai 2006. aasta institutsioonidevaheline kokkulepe võimaldab kasutada Globaliseerumisega Kohanemise Euroopa Fondi igal aastal piirmäära raames, mis on kuni 500 miljonit eurot. Ettepanek on seotud Globaliseerumisega Kohanemise Euroopa Fondist Saksamaa abistamiseks kokku 6 199 341 euro kasutuselevõtuga, eesmärgiga pakkuda abi autofirmast Karmann Group koondatud töötajatele.

Vastavalt Globaliseerumisega Kohanemise Euroopa Fondi määruste artiklile 6 tuleb meil tagada, et see fond toetab koondatud töötajate individuaalset taasintegreerumist uutesse ettevõtetesse. Globaliseerumisega Kohanemise Euroopa Fond ei asenda tegevusi, mis on riigisiseste õigusaktide või kollektiivlepingute järgi ettevõtete kohustused, ega finantseeri ka ettevõtete või tööstussektorite ümberkorraldamist.

On vaja veel kord rõhutada, et Globaliseerumisega Kohanemise Euroopa Fondi kasutuselevõtuga seoses ei pea komisjon tegema süstemaatiliselt toetuste ülekandeid Euroopa Sotsiaalfondist, kuna Globaliseerumisega Kohanemise Euroopa Fond loodi just nimelt eraldi vahendina, millel on oma eesmärgid ja eelisõigused.

João Ferreira (GUE/NGL), kirjalikult. – (PT) Selle fondi kasutuselevõtu taotlused on olnud tulemusrikkad. Seda ka vastusena autotööstuses Karmann Group toimunud koondamiste tõttu Saksamaa esitatud abitaotlusele.

Enne kui ma muudest asjadest rääkima hakkan, on tähtis ära märkida, et fond saab tõsise majandus- ja finantskriisi tulemusi ainult osaliselt leevendada, pidades silmas kehtestatud eelarvepiiranguid (mille limiit on 500 miljonit eurot aastas) ja piiravaid abikõlblikkuse kriteeriume. Sellest on kulunud juba päris palju aega kui n-ö ümberkorralduste tulemusel koondatud töötajate arv ületas oluliselt komisjoni esialgse prognoosi fondist abi saavate töötajate arvu suhtes.

Meil on vaja teha lõpparve neoliberaalse poliitikaga, mis põhjustab Euroopa Liidu riikides majanduslikku ja sotsiaalset katastroofi – otse meie silme all. Ilmselt peavad ka reaktsioonid sellele katastroofile olema enam kui lihtsalt leevendavad. Samuti ei saa märkimata jätta määruse ebaõiglust, mis on kasulikum suuremal määral kõrgemate sissetulekutega riikide jaoks, eriti nende jaoks, kus on kõrgemad palgatasemed ja tööhõivetoetus.

Me rõhutame pakilist vajadust reaalse kava järele, millega toetatakse tootmist ja õigustega töökohtade loomist Euroopa Liidu riikides.

Peter Jahr (PPE), kirjalikult. – (DE) Mul on väga hea meel, et Euroopa Liit otsustas täna 6,2 miljonit eurot eraldada, et toetada autotoodete tarnijast Karmannist koondatud töötajaid. Seega moodustab Euroopa Liidu panus kogu kättesaadavast 9 miljonist eurost 65%. Neid vahendeid kasutatakse umbes 1800 inimesele täiendavate ümberõppe- ja koolitusemeetmete pakkumiseks, et võimaldada neil võimalikult kiiresti uus töökoht leida. See on selles kriisis inimeste abistamiseks tõeline Euroopa Liidu panus. Sellega näitab EL väga selgelt, et on valmis ja võimeline pakkuma inimestele isegi kriisiolukorras tuge. Nüüd, kui raha on

kättesaadavaks tehtud, on tähtis võimaldada nendel inimestel sujuvalt, koheselt ja kiiresti tööturule naasta. Kuid lisaks koondatud töötajate individuaalsele abistamisele tuleb Euroopa Liidul võtta kasutusele ka täiendavad meetmed selle finantskriisi tagajärgedega tegelemiseks. Globaliseerumine kui tööjõu jaotamine rahvusvahelisel tasandil (heaolu jagamine) on asjakohane ja tähtis. Kuid komisjon, Euroopa Parlament ja liikmesriigid peavad rohkem vaeva nägema, et edendada ausa konkurentsi tingimusi oma rahvusvahelistes majandussuhetes, et vältida üksikute riikide või sektorite halvemasse olukorda panemist.

Alan Kelly (S&D), kirjalikult. – Ettepanek Globaliseerumisega Kohanemise Euroopa Fondi kasutuselevõtu kohta Saksamaa töötajate toetamiseks ning samuti Leedu ettepanek külmutusseadmete sektori toetamiseks on ühed esimestest 2010. aastal fondist toetuste saajatest ning mõlemad neist on seda toetust väärt. Mul on hea meel uue komisjoni pühendumuse üle selle fondiga jätkamisel, mis pakub inimestele koondamise järel mitte kala, vaid hoopis õnge. Ka minu valimisringkond on sellest fondist kasu saanud ja ma loodan, et see jätkub ka edaspidi. Ülemaailmne majanduslangus on vähendanud oluliselt nõudlust luksuskaubade järele ja kuigi see muudab sõiduautotööstuse praegused probleemid arusaadavaks, ei kurvasta need meid siiski vähem. Olukord Saksamaal on sealsete numbrite tõttu eriti keeruline – samas piirkonnas ja tööstusharus on koondatud 2476 töötajat. Ma loodan, et selle 6,199 miljoni euro abil saab need töötajad, nende perekonnad ja ka selle piirkonna kriisist edukalt välja tuua.

Nuno Melo (PPE), kirjalikult. – (PT) EL on ala, kus valitseb solidaarsus, ning Globaliseerumisega Kohanemise Euroopa Fond on osa sellest.

See toetus on äärmiselt oluline, et aidata inimesi, kes on jäänud töötuks või kannatanud ülemaailmselt toimuvate ettevõtete ümberasumiste tõttu. Üha enam ettevõtteid vahetavad asukohta, kasutades ära eri riikide väiksemaid tööjõukulusid, eriti Hiinas ja Indias, ning seda sageli just töötajate õigusi austavate riikide kahjuks.

Globaliseerumisega Kohanemise Euroopa Fondi eesmärgiks on aidata töötajaid, kes on ettevõtete ümberasumise ohvrid, ning äärmiselt tähtis on aidata neil edaspidi uus töökoht leida. Varem on Globaliseerumisega Kohanemise Euroopa Fondist abi saanud teised ELi riigid, eriti Portugal ja Hispaania, mis pärast tuleks meil seda abi ka Saksamaale anda.

Andreas Mölzer (NI), kirjalikult. – (DE) Ma hääletasin Globaliseerumisega Kohanemise Euroopa Fondi kasutuselevõtu poolt. Sellel juhul taotles Saksamaa toetust seoses autotööstuses, õigemini Karmann Groupis toimunud koondamisega. Seoses sellega on tähtis ära mainida, et fondist saadavat raha kasutatakse eesmärgil aidata koondatud töötajatel uuesti tööturule integreeruda, mitte ettevõtete või tööstusharude ümberkorraldusmeetmete kompenseerimiseks. Solidaarsusest meie naaberriigi ja töötajate suhtes tuleks minu arvates eraldada koheselt see raha, mis on jätkuva globaliseerumise ning mõlemal pool Atlandi ookeani tegutsevate spekulantide põhjustatud majandus- ja finantskriisi tõttu kahjuks vajalik.

Silvia-Adriana Țicău (S&D), kirjalikult. – (RO) Ma andsin oma poolthääle Euroopa Parlamendi resolutsioonile Globaliseerumisega Kohanemise Euroopa Fondi kasutuselevõtu kohta, et toetada Saksamaa autotööstusest koondatud 2476 inimest. Saksamaa ametiasutused kasutavad seda töötuseperioodi, et võimaldada laialdast kutseoskuste täiendamist kõikidel tasanditel, mitte üksnes kutseõppe ja kõrghariduse suhtes, vaid aidates ka võõrtöötajatel ja madala oskustasemega töötajatel uuesti tööturule integreeruda.

Euroopa tasandil on samalaadne olukord autotööstuses veel Rootsis, kus on koondatud 2258 töötajat, Austrias, kus on sõiduaautosid, haagiseid ja poolhaagiseid tootvates ettevõtetes koondatud 774 töötajat, ning Belgias, kus on selles tööstusharus koondatud enam kui 2500 inimest. Kogu Euroopas kaob autotööstuse ümberkorraldamise tõttu enam kui 8000 töökohta.

Koondatud töötajatele pakutav finantsabi tuleks teha kättesaadavaks võimalikult kiiresti ja tõhusalt. Kuid selle kujul on tegemist siiski lühiajalise meetmega, mis ei lahenda töökohtade kadumise probleemi. EL vajab autotööstuses jõulist tööstuspoliitikat, et olemasolevaid töökohti säilitada ja isegi uusi juurde luua.

Raport: Reimer Böge (A7-0021/2010)

Zigmantas Balčytis (S&D), kirjalikult. – (LT) Me hääletasime täna kolme Globaliseerumisega Kohanemise Euroopa Fondist abisaamise taotluse üle. Ma toetasin kõiki kolme taotlust, kuna ma usun, et selle fondi pakutav abi on praegusel ajal meie inimeste jaoks eriti vajalik. 2009. aasta mais lubas Euroopa Komisjon erandkorras kõrvalekallet selle määrase sätete osas ning majandus- ja finantskriisi ajal tekkinud olukorda arvesse võttes lubas see abipakkumist ka töötutele.

Mul on väga kahju, et mõned liikmesriigid, kus töötuse tase on eriti kõrge ja vaesuse tase väga kõrge, ei saanud õigeaegselt abi taotleda, selle fondi pakutavatest võimalustest kasu saada ja töötutele abi pakkuda. Ma arvan, et Euroopa Komisjon peaks ka välja selgitama, kas sellest fondist pakutavat abi kasutatakse tõhusalt ja kas see abi annab ikka tegelikku lisaväärtust nendele, kelle jaoks see mõeldud on.

Vilija Blinkevičiūtė (S&D), kirjalikult. – (LT) Ma hääletasin selle raporti poolt, kuna Globaliseerumisega Kohanemise Euroopa Fondist saadav rahaline abi aitab koondatud töötajatel uuesti tööturule integreeruda. Finants- ja majanduskriisi ajal kasvas Leedus töötuse tase 12 kuu jooksul oluliselt ning seepärast on vajalik kohaneda kriisi mõjudega ja tagada vähemalt ajutine rahaline abi, et pakkuda töökohti ettevõttest Snaige koondatud töötajatele. Praegusel juhul ei räägi me ainult mõnest sellest ettevõttest koondatud töötajast, vaid väga paljudest inimestest, umbes 651 töötajast vanuserühmas 25–54 eluaastat. Mul on hea meel, et täna leidis aset kauaoodatud hääletus ajutise rahalise abi andmise kohta, kuna see Leedu ettevõtet ja sealt koondatud töötajaid käsitlev delikaatne teema lükkus aina edasi, samas kui mõned kõnealusest ettevõttest koondatud töötajad kaotasid oma töö juba 2008. aasta novembris. Ma loodan, et tänase hääletusega heakskiidetud vahendeid kasutatakse sihipäraselt ja tõhusalt.

Diogo Feio (PPE), kirjalikult. – (PT) Globaliseerumisega Kohanemise Euroopa Fondi üheks omaduseks on, et see üritab edendada ettevõtlikkust. Euroopa institutsioonid ja riikide valitsused peavad aru saama, et see edendustöö on Euroopa tööstussektori väljakutsetele vastuseismisel otsustava tähtsusega elemendiks.

Ma olen nõus, et avalikud toimingud ei peaks piirduma ainult selle edendamismvormiga, vaid otsustava tähtsusega on ka ettevõtluses kunstlike ja bürokraatlike takistuste eemaldamine. Selles suhtes on meil veel palju vaja ära teha.

On tõsi, et tarvis on meetmeid globaliseerumise tagajärjel töötuks jäänud inimeste rakendamiseks, ümberpaigutamiseks ja ümberkoolitamiseks, näiteks Leedu külmutusseadmete sektori, eriti ettevõtte AB Snaigė ja kahe selle ettevõtte tarnija töötajate puhul. Kuid sama tõsi on ka see, et vaja on meetmeid, millega proovitakse avatud ja üha konkurentsivõimelisema majanduse kontekstis ettevõtteid ja nende tööjõudu tugevdada, säilitades samas õiglase ja terve konkurentsi.

Nuno Melo (PPE), kirjalikult. – (PT) EL on ala, kus valitseb solidaarsus, ning Globaliseerumisega Kohanemise Euroopa Fond on osa sellest.

See toetus on äärmiselt oluline, et aidata inimesi, kes on jäänud töötuks või kannatanud ülemaailmselt toimuvate ettevõtete ümberasumiste tõttu. Üha enam ettevõtteid vahetavad asukohta, kasutades ära eri riikide väiksemaid tööjõukuluseid, eriti Hiinas ja Indias, ning seda sageli just töötajate õigusi austavate riikide kahjuks.

Globaliseerumisega Kohanemise Euroopa Fondi eesmärgiks on aidata töötajaid, kes on ettevõtete ümberasumise ohvrid, ning äärmiselt tähtis on aidata neil edaspidi uus töökoht leida. Varem on Globaliseerumisega Kohanemise Euroopa Fondist abi saanud teised ELi riigid, eriti Portugal ja Hispaania, mispärast tuleks meil seda abi ka Leedule anda.

Vilja Savisaar (ALDE), kirjalikult. – (ET) Tänapäevane otsus, et Euroopa Parlament toetab Globaliseerumisega Kohanemise Euroopa Fondi kasutusele võtmist kolme raportiga, millest kaks puudutavad Leedut ja üks Saksamaad, on igati tervitatav ja näitab konkreetselt, et Euroopa Liit saab otseselt leevendada koondatud inimeste olukorda ja aidata kaasa nende ümberõppele. Eestis on ehitussektoriga seoses viimase pooleteise aastaga kaotanud töö üle 30 000 inimese ning siinkohal kutsuksin üles Eesti valitsust ja sotsiaalministeeriumi julgelt abi küsima ka Euroopa Liidu fondidest, mis sellisteks puhkudeks on ette nähtud. Märkimist väärib asjaolu, et kuigi täna said toetust Saksamaa ja Leedu, siis Eurostati andmetel on tööpuudus kõige suurem Hispaanias, Lätis ja Eestis, kes samuti võiksid mõelda, kuidas Euroopa Liit neid otseselt aidata saaks.

Viktor Uspaskich (ALDE), kirjalikult. – (LT) Lugupeetud raportöör, head kolleegid! Ma tervitan algatust toetada ettevõtete töötajaid, kes on globaliseerumisprotsessi tagajärjel kannatanud. Ma toetan seda kogu hingest ning olen rahul, et praegusel juhul Leedu inimesed abi saavad. Üldiselt arvan ma, et selle fondi kogusummat tuleks mitmekordistada, vähendades mujale jaotamisi. Ma olen veendunud, et selle fondi abi peaks kehtima ka ettevõtete omanike puhul. Sageli kannavad nad nii palju kahju, et ei ole võimelised hiljem uuesti jalule tõusma ja uut ettevõtet käivitama. Paljudel juhtudel kannatavad ettevõtete omanikud rohkem kui nende töötajad: nad võtavad ettevõtlusega tegeledes riske, loovad töökohti ja maksavad makse. Nad ei anna tagatiseks mitte üksnes oma aktsiaid, vaid ka oma isikliku vara. Seepärast oleks kasulik kui me – igat juhtumit eraldi käsitledes – kaaluks võimalust pakkuda abi ka ettevõtete omanikele, kes on globaliseerumise ja ülemaailmse majanduskriisi tagajärjel kannatanud.

Raport: Reimer Böge (A7-0019/2010)

Vilija Blinkevičiūtė (S&D), kirjalikult. – (LT) Mul on hea meel, et täna toimus hääletus Globaliseerumisega Kohanemise Euroopa Fondist vahendite jaotamise üle eesmärgiga eraldada 1 118 893 eurot rahalise abina Leedu ehitussektoris 128 ettevõttest koondatud töötajatele. Leedu ehitustööstusel on praegu rasked ajad, kuna finants- ja majanduskriisi tõttu on toimunud tohutu langus nõudluses ning majanduslanguses on Leedu kodanikel väga raske kodu ostmiseks või ehitamiseks laenu saada. Ma hääletasin selle raporti poolt, kuna ELi rahaline abi aitab globaliseerumise ohvriks sattunud inimestel tööd leida ja tööturule naasta ning majanduslanguse haardest vabaneda. Seepärast peame me praeguses olukorras olema solidaarsed töötajatega, kes on just koondatud ülemaailmses majanduses toimunud muudatuste ning teatavates sektorites finantskriisist põhjustatud töökohtade kadumise tõttu.

Diogo Feio (PPE), kirjalikult. – (PT) Asjaolu, et üha enam Euroopa riike on palunud Globaliseerumisega Kohanemise Euroopa Fondi vahendite kasutuselevõttu, näitab selgelt, et majanduslanguse mõju avaldub kõikjal ning õigustab nii nimetust, mida see fond kannab.

Kuigi globaliseerumine on ülemaailmsel tasandil kasulik, on siiski vaja pöörata tähelepanu olukordadele, kus vähem konkurentsivõimelised sektorid selle mõju tõttu kannatavad. Üheks selliseks juhtumiks on Leedu ehitussektor.

Kuna see fond on kiire, eriomane ja ajaliselt piiratud abivorm, peavad kõik poliitiliste otsuste tegijad, ettevõtete juhid ja töötajad arendama välja uued viisid, kuidas kadunud konkurentsivõime taastada ja uutele turgudele siseneda. Vastasel juhul on selline abi, mida Globaliseerumisega Kohanemise Euroopa Fond pakub, üksnes leevendav ning osutub lõpuks siiski ebapiisavaks.

José Manuel Fernandes (PPE), kirjalikult. – (PT) Globaliseerumisega Kohanemise Euroopa Fond loodi, et pakkuda täiendavat abi töötajatele, kes on rahvusvahelise kaubanduse struktuuris toimuvate suurte muudatuste tagajärjel koondatud. Nii otsitakse lahendusi, et aidata neil uuesti tööturule integreeruda.

Euroopa Liit peab kasutama ära kõiki selle käsutuses olevaid meetmeid, et reageerida ülemaailmse majandus- ja finantskriisi tagajärgedele ning Globaliseerumisega Kohanemise Euroopa Fond võib selles kontekstis otsustavat rolli mängida, aidates koondatud töötajatel uuesti tööturule integreeruda.

17. mai 2006. aasta institutsioonidevaheline kokkulepe võimaldab kasutada Globaliseerumisega Kohanemise Euroopa Fondi igal aastal piirmäära raames, mis on kuni 500 miljonit eurot. Ettepanek on seotud Globaliseerumisega Kohanemise Euroopa Fondist Leedu abistamiseks kokku 1 118 893 euro kasutuselevõtuga, eesmärgiga toetada ehitussektoris 128 eraettevõttest koondatud töötajat.

On vaja veel kord rõhutada, et Globaliseerumisega Kohanemise Euroopa Fondi kasutuselevõttuga seoses ei pea komisjon tegema süstemaatiliselt toetuste ülekandeid Euroopa Sotsiaalfondist, kuna Globaliseerumisega Kohanemise Euroopa Fond loodi just nimelt eraldi vahendina, millel on oma eesmärgid ja eelisõigused.

João Ferreira (GUE/NGL), kirjalikult. – (PT) Selle fondi kasutuselevõtu taotlused on olnud tulemusrikkad. Seda ka vastusena Leedu esitatud abitaotlusele seoses ehitussektori 128 eraettevõttes toimunud koondamistega.

Enne kui ma muudest asjadest rääkima hakkan, on tähtis ära märkida, et fond saab tõsise majandus- ja finantskriisi tulemusi ainult osaliselt leevendada, pidades silmas kehtestatud eelarvepiiranguid (mille limiit on 500 miljonit eurot aastas) ja piiravaid abikõlblikkuse kriteeriume. Sellest on kulunud juba päris palju aega kui n-ö ümberkorralduste tulemusel koondatud töötajate arv ületas oluliselt komisjoni esialgse prognoosi fondist abi saavate töötajate arvu suhtes.

Meil on vaja teha lõpparve neoliberaalse poliitikaga, mis põhjustab Euroopa Liidu riikides majanduslikku ja sotsiaalset katastroofi – otse meie silme all. Ka reaktsioonid sellele katastroofile peavad olema enam kui lihtsalt leevendavad. Samuti ei saa märkimata jätta määruse ebaõiglust, mis on kasulikum suuremal määral kõrgemate sissetulekutega riikide jaoks, eriti nende jaoks, kus on kõrgemad palgatasemed ja tööhõivetoetus.

Me rõhutame pakilist vajadust reaalse kava järele, millega toetatakse tootmist ja õigustega töökohtade loomist Euroopa Liidu riikides.

Nuno Melo (PPE), kirjalikult. – (PT) EL on ala, kus valitseb solidaarsus, ning Globaliseerumisega Kohanemise Euroopa Fond on osa sellest.

See toetus on äärmiselt oluline, et aidata inimesi, kes on jäänud töötuks või kannatanud ülemaailmselt toimuvate ettevõtete ümberasumiste tõttu. Selle konkreetse juhtumi puhul on eesmärgiks aidata neid töötajaid,

kes koondati ehitussektori enam kui 120 eraettevõttest, mis olid seda sektorit tabanud suure kriisi tõttu sunnitud uksed sulgema.

Globaliseerumisega Kohanemise Euroopa Fondi eesmärgiks on aidata kõiki neid, kes on kannatanud ülemaailmses kaubanduses toimuvate suurte struktuurimuutuste tagajärjel ning aidata neil uuesti tööturule integreeruda. Varem on Globaliseerumisega Kohanemise Euroopa Fondist abi saanud teised ELi riigid, eriti Portugal ja Hispaania, mispärast tuleks meil seda abi ka Leedule anda.

Silvia-Adriana Țicău (S&D), kirjalikult. – (RO) 2009. aasta septembris esitas Leedu abitaotluse Globaliseerumisega Kohanemise Euroopa Fondi kasutamiseks seoses ehitussektori 128 eraettevõttes toimunud koondamistega. Ma hääletasin Euroopa Parlamendi resolutsiooni poolt, mis käsitles Leedu ehitussektori jaoks Globaliseerumisega Kohanemise Euroopa Fondi kasutuselevõttu.

Ma usun, et ökoloogiliselt efektiivne majandus ja energiatõhusate ehitiste rajamine võivad ELis majanduse taastumisele kaasa aidata. Hinnanguliselt võivad need sektorid luua kogu Euroopas 2020. aastaks umbes 2 miljonit töökohta.

2006. aastal tegutses EL 27 tasandil ehitussektoris umbes 2,9 miljonit ettevõtet, tuues sisse 510 miljardit eurot ja andes tööd 14,1 miljonile inimesele. Majandus- ja finantskriisi tagajärjel vähenes Leedu ehitussektori maht 2009. aasta esimesel ja teisel kvartalil vastavalt 42,81% ja 48,04% võrreldes 2008. aasta esimese poolega. Sellel on Leedule väga kahjulik mõju ajal, mil riigi töötuse tase on üks ELi kõrgemaid. Eriti tugev mõju on olnud ehitussektorile, mis põhjustas Leedus ainuüksi 2008. aastal peaaegu 10% töökohtade kaotustest.

Viktor Uspaskich (ALDE), kirjalikult. – (LT) Ma toetan seda algatust kogu hingest ja annan oma poolthääle ehitusettevõtete töötajate abistamisele, kes on ülemaailmse kriisi ja globaliseerumisprotsessi tõttu kannatanud. Ma olen veendunud, et meie kõik oleme üpris palju süüdi selles, et ei suutnud peatada kinnisvaraagentide ja ehitusettevõtete tekitatud mulli. Oli selge, et selle tagajärjeks saab olema kriis. Poliitikute kohustuseks on rahvast teenida ja tragöödiaid vältida. Seepärast teen ma selle projekti poolt hääletades ettepaneku ja palun suurendada rahalist abi, kuna miljon eurot on sadade kannatada saanud ja kümneid tuhandeid töökohti võimaldavate ettevõtete jaoks justkui piisk merre. Olles rääkinud just sellistes ettevõtetes töötavate inimestega, olen ma kuulnud, et inimesed on kaotanud usu oma riiki ja ka Euroopa Liitu. Seega, suurendades seda abi, parandaksime me Euroopa Liidu mainet ja tugevdaksime usku rahvusriikidesse.

Raportid: Reimer Böge (A7-0021/2010), (A7-0019/2010)

Laima Liucija Andrikiene (PPE), kirjalikult. – Ma toetan täielikult parlamendi vastuvõetud kahte Reimer Böge raportit Leedus koondatud töötajatele Globaliseerumisega Kohanemise Euroopa Fondist rahalise abi andmise kohta ning olen tänulik oma kolleegidele, kes neid raporteid toetasid. Ma ise jäin kahjuks sellele hääletusele hiljaks, kuna minu teel täiskogu saali oli lift katki läinud.

Mõlemad raportid, nii ehitussektoris valitseva olukorra kui ka ettevõtte Snaigė kohta, esindavad kõige teravamaid töötuse juhtumeid Leedus. ELi rahaline toetus leevendab seda raskust, millega Leedu töötajad silmitsi peavad seisma.

Ehitussektor sai Leedus ühe kõige rängema tabamuse. Nüüdseks on enam kui sada ettevõtet olnud sunnitud pankroti välja kuulutama. 1,1 miljoni euro sihtrühmaks on peaaegu 1000 selle äärmiselt tundliku ning ränga tabamuse saanud sektori töötajat.

Snaigė puhul on olukord samalaadne – 258 000 euro suurune toetus Globaliseerumisega Kohanemise Euroopa Fondist on suunatud 650 koondatule linnas, mille töötuse tase on juba praegu 20% ehk üks kõrgematest.

Kuigi see võib olla kõigest Leedu töötuse probleemi jäämäe tipp, on see rahaline toetus ikkagi abiks nendele, kes seda kõige rohkem vajavad.

Raportid: Reimer Böge (A7-0020/2010), (A7-0021/2010), (A7-0019/2010)

Regina Bastos (PPE), kirjalikult. – (PT) Globaliseerumisega Kohanemise Euroopa Fond loodi 2006. aastal, et pakkuda täiendavat abi töötajatele, keda on mõjutanud rahvusvahelise kaubanduse struktuuris toimunud suured muudatused, ning aidata neil uuesti tööturule integreeruda.

1. maist 2009 laiendati Globaliseerumisega Kohanemise Euroopa Fondi tegevusvaldkonda ja see sisaldab nüüd ka abi majandus- ja finantskriisi otsesel tagajärjel koondatud töötajatele. Praegusel ajal, kui me seisame silmitsi karmi majandus- ja finantskriisiga, on üheks peamiseks tagajärjeks töötuse suurenemine. EL peab kasutama kõiki selle käsutuses olevaid meetmeid kriisi tagajärgedele reageerimiseks, eriti seoses abi pakkumisega nendele, kes seisavad töötusega igapäevaselt silmitsi.

Nendel põhjustel hääletasin ma ettepaneku poolt, mis käsitles Leedu abistamiseks Globaliseerumisega Kohanemise Euroopa Fondi kasutuselevõttu eesmärgiga toetada ehitussektori 128 eraettevõtet koondatud töötajaid.

Andrew Henry William Brons (NI), kirjalikult. – Kuigi me oleme vastu ELi liikmelisusele ja seega EL rahastamisele, on selles fondis olev raha juba jaotatud ja seepärast ei ole tegemist nn uue rahaga.

Me eelistaksime, et koondatud töötajatele pakutavat abi rahastaksid riiklikud valitsused. Kuid seni, kuni EL on pädev võimuorgan, peab abi koondatud töötajatele ilmselt ikka sellest fondist tulema.

Ühendkuningriigis saab kindlasti olema kriitikat selle kohta, et Saksamaa ja Leedu töötajate jaoks seda raha eraldatakse. Kuid kui ettepanek käsitleks raha eraldamist näiteks meie terasetööstuse töötajate jaoks Coruses, siis ei seisaks me sellele toetusele vastu. Loogiliselt võttes ei saa me seepärast nende toetuste eraldamisele vastu olla.

Bruno Gollnisch (NI), kirjalikult. – (FR) Lugupeetud juhataja, head kolleegid! Me hääletasime Reimer Böge' Globaliseerumisega Kohanemise Euroopa Fondi kasutuselevõttu käsitlevate raportite poolt, mõeldes eelkõige kõikidele nendele koondatud töötajatele. Kuid seda tehes olime me ka natuke ärevad. Sest tõepoolest, sellest fondist on sama palju kasu kui puujalale plaastri kleepimisest, pidades silmas teie vastutustundetu ja ülemäära vaba turupoliitika laiaulatuslikke sotsiaalseid tagajärgi.

Kohati jääb mulje, et teie salgamistest hoolimata kasutatakse Euroopa maksumaksjate raha, et rahastada poliitikaid, mis on mõeldud suurte ettevõtete ümberasumiseks ja ümberkorraldamiseks, andes samal ajal Brüsseli Euroopale võimaluse kuulutada end solidaarseks töötutega, keda see ise juurde tekitab. Teiseks meie ärevuse põhjuseks on nende vahendite saamiseks vajalik lävi, eriti koondatute arvu suhtes. Siin on tegemist peamiselt ja taas kord, välja arvatud erandjuhtudel, väga suurte ettevõtetega, kes sellest kasu saavad. Näib, et keskmise suurusega, väikeste ja väga väikeste ettevõtete töötajad, väiksed ärimed ja -naised, kes tegevuse lõpetavad, on jällegi majandus- ja sotsiaalpoliitika osas tähelepanuta jäetud.

Raport: Anna Rosbach (A7-0009/2010)

Luís Paulo Alves (S&D), kirjalikult. – (PT) Me hääletasime selle raporti poolt, et tagada keskkonnaalane jätkusuutlikkus Atlandi ookeani piirkondades, eriti Euroopa Liidu alla kuuluvatel saartel. Need moodustavad olulise osa selle merepiirkondadest ning seisavad silmitsi probleemide ja erivajadustega, näiteks keskkonnaprobleemidega.

Märkimist väärib Assooride juhtum, kuna seal on Euroopa Liidu suurim majandusvöönd. Praeguse arutelu käsitlusel on vaja tagada Atlandi ookeani vete keskkonnaseire, kuna nende saarte elanikud sõltuvad oma merevete headest keskkonnatingimustest. Seepärast on tähtis panna selgelt paika miinimumeesmärgid seoses keskkonnakvaliteediga ning seireprogrammid, millega saab tagada head keskkonnatingimused.

Samuti on vaja tegeleda raportööri mainitud juhtumitega, nagu laevaõnnetused ja plastkotid, millel võib Atlandi ookeani piirkondade majanduslikule, sotsiaalsele ja keskkonnaalasele jätkusuutlikkusele laastav mõju olla. See nõuab konkreetsete meetmete rakendamist, mis sobivad Atlandi ookeani ökosüsteemide tegeliku keskkonnaalase ja sotsiaalmajandusliku olukorraga.

Seepärast ongi selliste kokkulepete sõlmimine Atlandi ookeanist sõltuvate elanikkondade jätkusuutliku arengu jaoks tähtis.

Maria Da Graça Carvalho (PPE), kirjalikult. – (PT) Ma tervitan lisaprotokolli allkirjastamist, et lahendada poliitiline konflikt, mis takistas Hispaania ja Marokol Atlandi kirdeosa rannikute ja vete kaitset saaste eest käsitlevat koostöölepingut (Lissaboni leping) ratifitseerida. Rannikute ja vete kaitsmine on strateegiliselt tähtis rannikuäärsete kogukondade sotsiaalmajandusliku heaolu, kohaliku arendustegevuse, tööhõive ning majandustegevuse säilitamise ja loomise jaoks. Jätkusuutliku arengu tagamiseks on vaja kindlustada kõigis Euroopa Liidu merevetes head keskkonnatingimused. Protokoll on otseselt seotud selliste teemadega nagu keskkonnakaitse, kliimamuutused, julgeolek, rahvatervis, regionaalareng, suhted kolmandate riikidega ja arengukoostöö. See protokoll, mis võimaldab võidelda mitmete eri saastevormidega Atlandi ookeanis, on

otsustava tähtsusega, et kindlustada võitlus merede ja rannikualade saastamise või saasteohu vastu mehhanismi abil, millega tagatakse lepinguosaliste koostöö merereostusega seotud õnnetuste puhul ning kohustatakse neid looma ja rakendama oma hädaolukordade lahendamiseks ettenähtud struktuure ja kavasid.

Diane Dodds (NI), kirjalikult. – Ma hääletasin selle raporti vastu ning tegin seda meie merekeskkonna heaolu silmas pidades. Raportöör mainib nn plastsuppi – Vaikses ookeanis triivivat plastiku ja kummi kogumit – ning märgib, et üha suurenevaks probleemiks on Atlandi ookeanis kadumaläinud kalavõrgud. Selles suhtes väärrib äramainimist ettevõtte KIMO Internationali tegevus ja nende prügipüügi projekt. See sai alguse 2000. aasta märtsis Hollandi valitsuse ja Hollandi kalameeste projektist, mille eesmärgiks oli Põhjameri kalavõrkude abil prügist puhtaks teha. Pärast seda on KIMO International seda projekti ELi rahalise abi toel ka Ühendkuningriigi, Rootsi ja Taani sadamatele laiendanud.

Alates 2001. aastast on kalamehed meie vetest sadu tuhandeid tonne prügi eemaldanud ning selle maismaale tagasi vedanud, kus see on vastutustundlikult kokku kogutud ja kõrvaldatud. Kõik selles projektis osalenud ELi kalamehed väärivad aplausi oma pühendumuse eest, mis aitas jäätmeid jäädavalt merest eemaldada, tuues nii kasu kalatööstusele, loodusele kui ka keskkonnale.

Robert Dušek (S&D), kirjalikult. – (CS) EL on üksikute liikmesriikide ja naabruses asuvate kolmandate riikidega sõlminud merereostusega seotud lepinguid, sealhulgas Helsingi konventsiooni, Bonni lepingu, Barcelona konventsiooni ja nõndanimetatud Lissaboni lepingu. Nende lepingute eesmärgiks on tagada iseseisvate ja ühiste meetmete kohaldamine merel või rannikualadel saasteohu tekkimisel või juba olemasoleva saaste korral. Kuigi Lissaboni leping sõlmiti 1990. aastal, ei jõustunud see Hispaania ja Maroko territoriaalse vaidluse tõttu mitte kunagi. Selle vaidluse lahendava täiendava protokolliga allkirjastasid kõik osalised 2008. aastal ja seepärast ei tohiks mitte miski Lissaboni lepingu vastuvõtmist takistada. Raportöör mainib raportis kahte püsivat ja suurenevat probleemi seoses mere ja rannikualade saastega, millest esimeseks on Vaikses ookeanis triiviv tohutu plastist ja kummist esemete kogum, mis katab Hollandi-sugusest keskmise suurusega liikmesriigist 34 korda suurema ala. Teiseks püsivaks probleemiks, mida Anna Rosbach mainib ja millele ta lahendust otsib, on vanade äravisatud ja kaotatud kalavõrkude hulk. Selle raporti kujul on tegemist näitega konstruktiivse töö kohta, mille eesmärgiks on mere ja rannikualade saaste valdkonnas põhiprobleemide lahendamine, ning seepärast annan ma sellele oma poolthääle.

Diogo Feio (PPE), kirjalikult. – (PT) Kakskümmend aastat pärast Atlandi kirdeosa rannikute ja vete kaitset saaste eest käsitleva koostöölepingu allkirjastamist Portugali, Hispaania, Prantsusmaa, Maroko ja ELi vahel on see nüüd, pärast kõikide lepinguosaliste ratifitseerimist, valmis jõustuma. Nõukogu teeb nüüd Euroopa Liidu nimel ettepaneku sõlmida lisaprotokoll, mis võimaldaks sellel lepingul lõpuks jõustuda.

See leping on Portugali jaoks ülima tähtsusega, arvestades selle rannajoone pikkust ja mere tähtsust selle rahvamajanduse jaoks, ning tuletades meelde ka Erika ja Prestige'i katastroofe. Seepärast õnnitlen nõukogu ja liikmesriike selle lisaprotokolliga sõlmimise puhul ning loodan lepingu kiiret ja tõhusat jõustumist, kuna see pakub meie rannajoonte jaoks suuremat kaitset keskkonnakatastroofide eest, mis on kahjuks lähiminevikus meie rannikuid hävitanud.

José Manuel Fernandes (PPE), kirjalikult. – (PT) Ma olen rõõmus selle raporti vastuvõtmise üle, kuna see võimaldab jõustuda mitmel merereostust käsitleval piirkondlikul lepingul, mis on ELi, teatavate liikmesriikide ja naabruses asuvate kolmandate riikide vahel allkirjastatud.

Praegusel juhul on tegemist Lissaboni lepinguga, mis allkirjastati 1990. aasta oktoobris, kuid mis ei ole mitte kunagi jõustunud kahe lepinguosalise Hispaania ja Maroko territoriaalse vaidluse tõttu lõunapiiri üle (Lääne-Sahara), mis on lepingu artikli 3 punktis c kinnitatud.

Lisaprotokoll, mis leidis lahenduse sellele konfliktile ja sobiva sõnastuse artikli 3 punktile c, allkirjastati Portugali, Hispaania, Prantsusmaa ja Maroko vahel alles 2008. aasta mais.

Lisaprotokolliga sõlmimisega saab Lissaboni leping nüüd jõustuda, 20 aastat pärast selle allkirjastamist. See protokoll käsitleb nii julgeolekuküsimusi kui ka keskkonnakaitset. Me kõik oleme teadlikud ökokatastroofidest, mis on meie riikide rannikuid viimastel aastatel ohustanud. Loodetavasti aitavad need eeskirjad ära hoida selliseid õnnetusi nagu Erika ja Prestige'iga juhtus, kuna merel ei ole füüsilisi ega poliitilisi piire ning see nõuab jõupingutuste ühendamist ja kooskõlastatud meetmeid.

Nuno Melo (PPE), kirjalikult. – (PT) Euroopa Ühendus on osalenud mitmetes erinevates merereostust käsitlevates piirkondlikes lepingutes, millega hõlbustatakse liikmesriikide vahel vastastikust abi ja koostööd. Need lepingud kuuluvad Atlandi kirdeosa rannikute ja vete kaitset saaste eest käsitleva koostöölepingu

(Lissaboni leping) hulka, mille algatas Portugal ja mis ei ole jõustunud Hispaania ja Maroko territoriaalse vaidluse tõttu. Ma usun, et ELi edendatud keskkonnaeeskirjade nimel ning kui lisaprotokolli suhtes on kokkuleppele jõutud, saab Lissaboni leping viimaks ometi rakenduda.

Andreas Mölzer (NI), kirjalikult. – (DE) Atlandi kirdeosa rannikute ja vete kaitset saaste eest käsitleva koostöölepingu lisaprotokoll on osa merekeskkonna kaitset käsitlevate piirkondlike lepingute hulgast, mille EL on üksikute liikmesriikide ja naabruses olevate kolmandate riikidega sõlminud. Miljonite eurooplaste toiduallikaks olevate ookeanide kaitsmine on tähtis ülesanne ka ELi jaoks, mispärast ma hääletasin täiesti siiralt selle raporti poolt. Seoses sellega tuleb mainida, et lisaks siin käsitletud Lissaboni lepingule on olemas ka Helsingi konventsioon, Bonni leping ja Barcelona konventsioon.

Iga leping katab erinevat osa ELi liikmesriike ümbritsevatest vetest ja nende eesmärgiks on võimaldada lepinguosaliste iseseisvat või ühist sekkumist õnnetuse tagajärjel tekkinud vete või rannikute saaste või saasteohu korral. Lissaboni leping allkirjastati 1990. aasta oktoobris, kuid see ei jõustunud mitte kunagi kahe lepinguosalise Hispaania ja Maroko territoriaalse vaidluse tõttu lõunapiiri üle (Lääne-Sahara). Lisaprotokoll, milles leiti sellele vaidlusele lahendus ja asjakohane sõnastus, allkirjastati hiljuti, 2008. aasta mais Portugali, Hispaania, Prantsusmaa ja Maroko vahel ning viimaks, 25. märtsil 2009 allkirjastas selle ka Euroopa Liit.

Maria do Céu Patrão Neves (PPE), kirjalikult. – (PT) Peaaegu 50% Euroopa Liidu elanikkonnast elab rannikupiirkondades ning ainuüksi selle asjaolu tõttu on vaja mitmekordistada tähelepanu nende piirkondade integreeritud säilitamisele ja majandamisele. Seda silmas pidades on väga tähtis, et ELis on tagatud rannikualade integreeritud majandamine, nagu on soovitatud Euroopa Komisjoni samateemalises avalduses.

Tähtis on ka ära mainida, et 80% merel olevast prügist ja saastest pärineb maismaalt, mispärast on meil vaja kooskõlastatud strateegiat, mis hõlmab ka selle probleemi vastu võitlemist maismaal.

Lisaks keskkonnaprobleemidele kujutavad ookeani saastatus ja Euroopa rannikute halvenev olukord probleemi ka majandusele. Seda põhjusel, et teatavates riikides, nagu Portugalis, moodustavad merega seotud turismitegevused, nagu vaalade vaatlemine, sukeldumine ja muud tegevused, olulise osa mõne piirkonna, sealhulgas Assooride, Madeira ja Algarve sissetulekust.

Samuti nagu ülepea, on ka vete saastatus põhjustanud praeguse olukorra, kus teatavad liigivarud, mis on tähtsad kalavarud, on ammendumas. Seepärast on vaja täiemahuliselt rakendada merestrategia direktiivi, mis on integreeritud merenduspoliitika strateegia keskkonna valdkonna oluline samm.

Ookeanid ja rannikupiirkonnad peavad olema Euroopa jaoks strateegilised prioriteedid ning seepärast toetan ma seda parlamendi raportit täielikult.

Rovana Plumb (S&D), kirjalikult. – (RO) Ma hääletasin selle raporti poolt, et aidata kaasa Lissaboni lepingu lisaprotokolli jõustumisele. Selle lepinguga luuakse mehhanism, millega tagatakse lepinguosaliste koostöö merereostusega seotud õnnetuste puhul ning kohustatakse neid looma ja rakendama oma hädaolukordade lahendamiseks ettenähtud struktuure ja kavasid.

See leping kuulub piirkondlike merereostust käsitlevate lepingute hulka, mille EL on mõne liikmesriigi ja naabruses asuvate kolmandate riikidega sõlminud. Nende hulka kuuluvad Helsingi konventsioon, Bonni leping, Barcelona konventsioon ja praegusel juhul ka Lissaboni leping, millest igaüks katab erinevat osa ELi liikmesriike ümbritsevatest vetest ja mille eesmärgiks on lepinguosaliste iseseisev või ühine sekkumine vete või rannikute saaste või saasteohu korral, et kaitsta keskkonda ja rahvatervist.

Raport: Anna Hedh (A7-0024/2010)

Regina Bastos (PPE), kirjalikult. – (PT) Tarbijakaitsepoliitika eesmärgiks on aidata kaasa tarbijate tervise, turvalisuse, majandus- ja õiguslike huvide ning teabe saamise õiguse kaitsele. Tarbijakaitse on Euroopa Liidu üldine ja põhiline poliitika, mis keskendub tervete turgude tagamisele, kus tarbijad saavad ohutult ja kindlalt tegutseda, aidates kaasa uuenduslikkusele ja piiriülesele kaubandusele.

Ma hääletasin raporti poolt, kuna pean Euroopa tarbijakaitsepoliitika tugevdamist ning selle üldsuse jaoks tõhusamaks ja otstarbekamaks muutmist väga oluliseks. Enesekindlad teavitatud ja otsustusvõimelised tarbijad on siseturu tõhusaks toimimiseks väga olulised. Selle eesmärgiks peab olema tarbijatele kvaliteetsete ja konkurentsivõimeliste hindadega toodete ja teenuste laia valiku pakkumine, tagades samal ajal kaitstuse kõrge taseme – seega, mängides põhirolli ELi ülemaailmsel tasandil konkurentsivõimeliselt, dünaamiliselt ja uuenduslikult muutmisel.

Sebastian Valentin Bodu (PPE), kirjalikult. – (RO) Euroopa Liidu siseturg on viimastel aastatel märkimisväärselt laienenud, hõlmates praegu peaaegu 500 miljonit tarbijat 27 liikmesriigis. Euroopa Liidu tasandil tarbijakaitse põhimõtete ja eeskirjade ühtsustamine ning nende kohaldamist toetavate mehhanismide parandamine on saavutatav eesmärk eelduseta, et kõigis 27 liikmesriigis pakutavad tooted ja teenused saavutavad, kas lühiajalises või keskmises perspektiivis sama kvaliteeditaseme.

Praegust kogu Euroopas valitsevat rasket majanduslikku olukorda iseloomustab sissetulekute vähenemine ja töötuse suurenemine, mis väljendub kogu ühenduses vajaduses majandada paremini igapäevaste ostude tegemist. Euroopa tarbijate käitumine, millele avaldab otsest mõju majanduslangus, on eriti ilmne toodete ja teenuste suhtes, mida nad ostavad ja soovivad, et need oleksid kvaliteetsed, et nad saaksid neid võimalikult palju kasutada. Selle tulemusena on tarbijakaitsemeetmed üha tähtsamaks muutunud. Kõikides liikmesriikides turu järelevalvestruktuuride kooskõlastamine, et tagada turustatud toodete vastavuse kõrgeimatele ohutusstandarditele, on lahendus, mis annab ülevaate kehtiva olukorra kohta.

Maria Da Graça Carvalho (PPE), kirjalikult. – (PT) ELi tarbijatel on otsustava tähtsusega roll majanduskasvu, tööhõive ja konkurentsivõime parandamises ning nende huvid on peamisteks prioriteetideks põhipoliitikate, nagu tervishoiu-, äri- ja tööstuspoliitika, muu hulgas ka keskkonna-, energia- ja transpordipoliitika kujundamisel. Energiapoliitika suhtes ei saa siseturg nõuetekohaselt ja konkurentsivõimeliselt toimida juhul, kui eksisteerivad niinimetatud energiasaared, nagu Balti regioon, mis on energeetika osas ülejäänud Euroopast eraldatud ja sõltuv ühest ainsast välistarnijast. Kogu Euroopa territooriumit katva elektri jaotusvõrgu ja gaasitorustiku olemasolu peab olema prioriteediks, kuna Euroopa sõltub väga palju imporditavast energiast. Elektriturul tuleb vastu võtta ka meetmed, mille eesmärgiks on Euroopa tarbijate huvides täieliku avatuse saavutamine. Tuleb luua soodustingimused ehtsale ja ausale konkurentsile ning tõelise ühtse turu tekkimisele. Liikmesriigid peavad võtma kõik vajalikud meetmed, et saavutada selged eesmärgid, eriti seoses tundlike tarbijate kaitsmise, tarbijate põhiõiguste kaitsmise ning majandusliku ja sotsiaalse ühtekuuluvusega.

Carlos Coelho (PPE), kirjalikult. – (PT) Tarbijate õiguste ja heaolu edendamine on Euroopa Liidu keskseks elemendiks. Ma toetan kõiki jõupingutusi, mida selles suhtes tehtud on ja mis taastavad üldsuse usalduse turgude vastu. Tarbijakaitse muutub veelgi tähtsamaks majanduskriisi kontekstis, mis on suurendanud survet kõige vähem kaitstud ehk madala sissetulekuga tarbijate puhul. Vajalik on kooskõlastatud lähenemisviisi sisseseadmine, mis võimaldab tarbijatel oma õigusi kindlal viisil kasutada. Seda silmas pidades rõhutan ma vajadusi: esiteks edendada kampaaniate ja teabepunktide ning Euroopa tarbijakeskuste ressursside suurendamise kaudu strateegiat tarbijate teavitamiseks ja harimiseks (ELi ja liikmesriikide poolt); teiseks kohaldada tõhusalt juba kehtivaid eeskirju, tugevdada turujärelevalvet ja regulatsioonimehhanisme ning avaldada liikmesriikidele survet ühenduse ressursside korrektse kogumise suhtes.

Ma kordan veel, et nii saavad tarbijad teha teadlikke otsuseid, allumata tootjate mis tahes survele. See tugevdab nende usaldust turgu, tekitab suurenenud konkurentsi, parandab toodete ja teenuste kvaliteeti ja suurendab tarbimist (mis on oluline element majanduse elavdamiseks).

Lara Comi (PPE), kirjalikult. – (IT) Tarbijakaitse on tihedalt seotud turu võimega pakkuda laia valikut kvaliteetseid tooteid ja teenuseid konkurentsivõimeliste hindadega. On selge, et suurem tarbijate usaldus, teadlikkus ja vastutustunne nõuab üha kvaliteetsemaid tooteid ja teenuseid, mis omakorda suurendavad tarnijate konkurentsi, innustades neid oma tooteid täiustama, hoides samas aga hinnad konkurentsivõimelisel tasemel.

Ma olen nõus komisjoni ja liikmesriikidega, mis omistavad suurt tähtsust tarbijate õigusi käsitleva kommunikatsioonistrateegia käivitamisele veebiportaalide, teadlikkuse tõstmise kampaaniate ja teabepunktide kaudu, edendades samas ka veebisaidi eYouGuide kasutamist ning tagades samal ajal haldamise ja korraldamise eest vastutavate organisatsioonide usaldusväärsuse ja erapooletuse.

Lisaks sellele, resolutsioonis märgitud viis tarbijaturgude tulemustabeli näitajat, mis ei ole küll põhjalikud, võimaldavad inimestel saada kasulikke teavet vajadusel reguleeriva raamistiku parandamiseks tingimusel, et liikmesriikide pakutav teave on laialdane ja kogutud kergelt võrreldavas vormis. Ma hääletasin raporti poolt, kuigi olen tarbijakaitseombudsmani ametissemääramise ja kollektiivse hüvitamise vahendite suhtes segaduses.

Vasilica Viorica Dăncilă (S&D), kirjalikult. – (RO) Ma arvan, et pärast Lissaboni lepingu jõustumist ja praeguse majanduskriisi ajal peavad tarbijate huvid ja nende kaitse olema kindlalt tagatud. Tarbijatele tuleb pakkuda konkreetseid vahendeid tagamaks, et nende huvid kajastuksid kõikides Euroopa Liidu poliitikates.

Robert Dušek (S&D), kirjalikult. – (CS) Raportöör võtab lähtepunktiks tarbijaturgude tulemustabeli tulemused, mis on loogiline ja pragmaatiline lähenemine. Kõnealusele teemale keskendunud statistilistest aruannetest saab välja lugeda nii tarbijate rahulolu kui ka probleeme. Tarbijaprobleemide konfidentsiaalse andmebaasi edasiarendamine on turgude kindlaksmääramise jaoks väga oluline. Kuid meil on vaja parandada andmekogumist nii, et see saaks võtta arvesse liikmesriikide süsteemides valitsevaid erinevusi, mis on mitmekesisusest tulenevalt mõnikord üpris äärmuslikud. Minu arvates on kõige probleemsemaks küsimuseks õigusaktide ning lepinguliste kohustuste täitmise tagamine. Eriti just piiriülestel turgudel toimuva kaubanduse puhul on seaduse täitmise tagamine olematu. ELis tarbijate kaitsmiseks eeskirjade kehtestamisel ei ole mitte mingit mõju, kui neid riikide seadustes nõuetekohaselt ei rakendata ning liikmesriigi tasandil ei kohaldata ega nende täitmist ei tagata. Raportöör tõstatas tarbijakaitse küsimuse tulemustabelite põhjal ja ta tegi seda vastuvõetavalt. Mul oleks siiski hea meel veel konkreetsemate ettepanekute üle praeguse olukorra parandamise kohta. Sellest olenemata aitab see raport kaasa ELi tarbijakaitse parandamisele ning seepärast hääletan ma selle vastuvõtmise poolt.

Diogo Feio (PPE), kirjalikult. – (PT) Euroopa Liidu tarbijapoliitika on siseturu konsolideerimise põhiline element. Seepärast peab see poliitika võimaldama Euroopa tarbijatele ja üldsusele kvaliteetseid tooteid ja teenuseid konkurentsivõimeliste hindadega, tagades samas nende õiguste kõrgetasemelise kaitse.

Parandades teadmisi ja teadlikkust nii nende õiguste ja kohustuste kui ka ettevõtete vastutustundliku käitumise suhtes, aitab see kaasa dünaamilisema piiriülese kaubanduse tekkele ning seeläbi ka siseturu ulatuslikule integratsioonile, mõjutades Euroopa konkurentsivõimet.

Saavutada tuleb ka õige tasakaal tarbijate õiguste ja kohustuste ning vastuvõetud asjakohaste õigusaktide mõju vahel, mis on seotud ettevõtete ja teenusepakkujate õiguste ja kohustustega.

José Manuel Fernandes (PPE), kirjalikult. – (PT) Lissaboni lepingus on viidatud tarbijakaitsele kui Euroopa Liidu üldisele ja põhilisele poliitikale, mis kehtestab kohustuse tarbijakaitse nõudeid arvesse võtta.

Selles kontekstis on oluline tugevdada Euroopa tarbijakaitsepoliitikat ning muuta see tõhusamaks ja üldsuse jaoks otstarbekamaks. Euroopa üldsuse vajadustele ja probleemidele reageerimine on otsustava tähtsusega.

Selles mõttes on turujärelevalvevahendid, nagu tarbijaturgude tulemustabel, õigustatud. Hea tarbijakaitsepoliitika peab tagama hästitoimivad turud ning turvalisuse ja kindluse, mis aitavad kaasa piiriülese kaubanduse toimimisele ja uuenduslikkusele.

Ma toetan läbipaistvat poliitikat, kus margitoote originaalnimetus on kohustuslik. Tarbijakaitse on tähtis ohtlikuks osutunud imporditud toodete puhul ning see vajab tihedamat turujärelevalveasutuste ja tolliasutuste koostööd.

Siseturul ringlevate toodete ohutus nõuab kolmandate riikide asutustega jõupingutuste ühendamist ning õigustab seega komisjoni algatust rahvusvahelise koostöö rajamiseks ja kolmandate riikide, eriti Hiina, USA ja Jaapani asjakohaste asutustega ametlike lepingute sõlmimiseks.

Ian Hudghton (Verts/ALE), kirjalikult. – Hääletasin Anna Hedhi raporti poolt. Hetkel puudub Šotimaal sõnaõigus ELi tarbijaküsimuste suhtes, kuna meil ei ole nõukogus eraldi esindajat ja tarbijakaitset käsitlevate õigusaktide pädevus on suuresti Londonile jäänud. Arvestades meie eraldiseisvaid õigusasutusi, siis on väga oluline, et volitused antaks tagasi Šoti parlamendile, et Šotimaal oleks täieõiguslik roll kestvas ELi teemakohases arutelus.

Nuno Melo (PPE), kirjalikult. – (PT) Tarbijakaitse on ja on alati olnud ELi üheks prioriteediks ning pärast Lissaboni lepingu vastuvõtmist on see veelgi kindlam. Oma õigustest ja kohustustest teadlikud tarbijad aitavad kaasa läbipaistvama ja konkurentsivõimelisema turu tekkimisele.

Praeguses majanduskriisis on eluliselt tähtis kaitsta kõige haavatavamaid ja madalama sissetulekuga tarbijaid. Jaemüügiturgude, eriti teenustega seotud turgude, üha keerulisemaks muutumine muudab tarbijate jaoks parima valiku tegemise aina raskemaks.

Turgude tõhusaks hindamiseks ja tarbijate jaoks parimaid tulemusi andvate põhimõtete vastuvõtmiseks on vaja turujärelevalvevahendeid. Seepärast ongi tarbijaturgude tulemustabel väga tähtis.

Franz Obermayr (NI), kirjalikult. – (DE) Tõhusa tarbijakaitse tagamiseks on tähtis parandada tarbijatele pakutavat teavet ning suurendada nende teadmisi. Meie eesmärgiks on, et siseturul oleksid mõjukad tarbijad. See raport ei käsitle siiski aga piisavalt neid probleeme, mis on seotud täielikult reguleerimata turuga. Alati

ei ole tagatud vastavus Euroopa standarditele, olgu need siis kvaliteedi- ja ohutusstandardid või isegi keskkonna- ja tervisekaitse eeskirjad. Sellel põhjusel jätsin ma ka hääletamata.

Czesław Adam Siekierski (PPE), kirjalikult. – (PL) Tarbijakaitse on äärmiselt tähtis küsimus, millega komisjonil tegeleda tuleb. Ilma tarbijate osaluseta ainult asjakohaste tõhusate meetmete rakendamisel muidugi ei piisa. Tarbijad peavad olema oma õigustest teadlikud. Ühtse Euroopa turu võimaluste maksimaalselt ärakasutamine on komisjoni jaoks tohutu väljakutse. Selle probleemi lahendamiseks peab EL tõhusa tarbijakaitse üheks oma prioriteediks võtma. Ma arvan, et turujärelevalvevahenditena tarbijaturgude tulemustabelite kasutamine on tarbija seisukohalt võetuna vägagi kasulik. Tulemustabelid näitavad selgelt, millised turud ei vasta piisavalt tarbijate vajadustele. Neid analüüsides saame me muu hulgas kindlaks teha, et tarbijatel on teenuste turul teatavaid probleeme ning et kindlate liikmesriikide vahelist Interneti-kaubandust piiravad suuresti piiriülesed barjäärid. Mul on hea meel asjaolu üle, et täiendavaid tulemustabeleid kavandatakse. Peale selle loodan ma, et need pakuvad meie varasemast veelgi üksikasjalikumalt teavet. Tänu sellistele vahenditele on oluliselt lihtsam tarbijate probleeme mõista ja nende vajadustele vastata. Ei ole kahtlustki, et ELi tarbijakaitse määruste kehtestamine ELi riikides on meie kodanike jaoks kasulik.

Bart Staes (Verts/ALE), kirjalikult. – (NL) Ma hääletasin Anna Hedhi tarbijakaitset käsitleva raporti poolt. See omaalgatuslik raport tunnustab õigustatult tarbijaorganisatsioonide tähtsat rolli, kuna need organisatsioonid on väga sobivad riigiasutusi tarbijate igapäevaelus kogetud probleemidest teavitama. Loomulikult toetan ma ka nõuet, mille kohaselt peavad liikmesriigid kõikides otsustusprotsessi etappides ning tarbijakaitseaduse ülevõtmisel ja rakendamisel tarbijaorganisatsioonidega konsulteerima. Samuti on tarbijaturgude tulemustabelis väga tähtis ka pikaajaliste näitajate kaasamine, näiteks nende, mis on seotud turuosade, kvaliteedi, reklaami, läbipaistvuse ja pakkumiste võrreldavusega, aga ka täitmise tagamise ja tarbija teadlikkuse suurendamise iseloomustavate näitajate, sotsiaalsete, keskkonnavaluste ja etniliste näitajate ning heastamist ja tarbijate kahjustamist hindavate näitajate kaasamine.

Minu arvates oli sellel raportil ainult kaks puudust: suutmatus rakendada Roheliste / Euroopa Vabaliidu fraktsiooni esitatud muudatusettepanekut energiasektori turutõrkest õppimise kohta ning meie muudatusettepanekut, mis taotles mänguasjade ohutuse direktiivi läbivaatamist. On kahetsusväärne, et see muudatus ei jäänud kehtima. Sellest olenemata soovin ma õnnitleda raportööri ja tema kolleegi siseturu- ja tarbijakaitsekomisjonist selle mõistliku raporti puhul.

Catherine Stihler (S&D), kirjalikult. – Mul on hea meel parlamendi panuse üle tarbijaturgude tulemustabeli küsimuses. Tarbijaturgude tulemustabel on tähtis indikaator, mis näitab kui efektiivsed ja tõhusad liikmesriigid ELi õigusaktide rakendamisel on. Ma tervitan raportööri üleskutset järelevalvemeetmete suurema läbipaistvuse ja nähtavuse tagamiseks ning toetan tema üleskutset kollektiivsete hüvitamise mehhanismide parandamiseks.

Alf Svensson (PPE), kirjalikult. – (SV) ELi vabaturg muudab Euroopa Liidu tugevaks osaliseks, aga see tähendab ka, et tarbijatele tuleb anda kasulikkus ja selget teavet turu valiku ulatuse kohta. Tarbijate positsiooni on vaja tugevdada. Seepärast hääletasingi täna selle tarbijakaitset käsitleva raporti poolt. Kuid see raport sisaldab ka teatavat problemaatilist sõnastust. Kõikides otsustusprotsessi etappides tarbijaorganisatsioonidega konsulteerimise puhul on oht, et protsess venib üpris pikaks. Kodanikuühiskonnas on asjakohase tarbijakaitse saavutamisel tähtis roll, kuid ilma tulemusel kahjulikku mõju avaldamata võib see eri riikides erineva vormi võtta. Subsidiarsuse põhimõte peab kehtima nii tarbijakaitsega tegelevate ametiasutuste ja tarbijakaitseombudsmani asutamise kui ka koolides kehtivate õppekavade sõnastuses. EL peab ühise tarbijapoliitika puhul minimaalsed tasemed ja eesmärgid sätestama, kuid see ei tohiks väga üksikasjalikult ära otsustada, kuidas liikmesriigid neid eesmäärke saavutama peavad. See raport kutsub kõiki liikmesriike üles ühises andmebaasis õnnetuste ja vigastuste kohta teavet koguma ja registreerima. Selline andmebaas ei tohi tekitada vajadust üleliigse haldustöö järele. Selle haldamine peab olema mõistlik ja vastavuses kasuga, mida üksikisikud sellest saavad. Siseturul kehtivad tarbijate õigused ja tarbijakaitse on aga nii tähtsad, et hääletasin selle raporti poolt hoolimata asja väljatoodud puudustest.

Viktor Uspaskich (ALDE), kirjalikult. – (LT) Lugupeetud raportöör, head kolleegid! Mul on hea meel, et üritame tõsimeeli tarbijate õiguste kaitsmist tagada. See on aga nüüdseks juba mitu aastat kestnud ja meil ei õnnestu ikka veel ideaalset mehhanismi luua ning kohustuslikke tingimusi rangemaks muuta, et neid ülesandeid riiklikel tasanditel täita. Mõnikord mulle tundub, et tegemist on mängu või silmakirjalikkusega. Kuni me ei reguleeri rangelt monopolide tegevust mis tahes valdkonnas, et nende kasumid oleksid selgelt piiritletud ning tegevuskulud, palgad ja preemiad rangelt kontrollitud – s.t toormaterjalide varumine, tootmine, toodete varumine –, on raske ette kujutada, et tarbijad saavad odavaid ja kvaliteetseid tooteid või teenuseid kasutada. Kuna mul on selles valdkonnas suur hulk kogemusi, siis olen valmis selles küsimuses kaastööd tegema.

Derek Vaughan (S&D), kirjalikult. – Ma tervitan selle raporti vastuvõtmist! Minu arvates on tähtis kaitsta tarbijaid ja pöörata suuremat tähelepanu turujärelevalve tugevdamisele, et kodanikele mõeldud tooted vastaksid võimalikult kõrgetele standarditele. Ma tervitan ka sammu toodete ohutuse osas rahvusvahelise koostöö suurendamiseks ning kolmandate riikide täitevasutustega ametlike lepingute sõlmimiseks. Ma toetan üleskutseid tarbijavaidluste kohtuväliseks lahendamiseks spetsiaalse tarbijakaitseombudsmani ametikoha loomiseks ning usun, et tõhusamad piiriülesed koostöömehhanismid aitavad parandada tarbijakaitset kogu ELis.

Anna Záborská (PPE), kirjalikult. – (FR) Euroopa Liidu toimimise lepingu artikkel 12 kinnitab, et liidu ülejäänud poliitika ja meetmete määratlemisel ning rakendamisel võetakse arvesse tarbijakaitse nõudeid. Komisjon peab tagama, et tarbijate huvidega oleks arvestatud kõigis poliitikates, ning oma mõju-uuringutes uurima kõikide uute õigusaktide ja poliitikate võimalikku toimet, mis võivad tarbijaid otseselt või kaudselt mõjutada. Kui tarbijate kaebused näitavad täpselt turutõrkeid, siis nende puudumine ei tähenda alati turu probleemideta toimimist, kuna on olukordi, kus tarbijad kaebavad vähem, kas siis erinevate tarbimistavade tõttu või selle pärast, et nad tajuvad, et nende kaebuse arvessevõtmise tõenäosus on väike. Tarbijaorganisatsioonidel on otsustav roll riigiasutuste teavitamisel probleemidest, millega tarbijad silmitsi peavad seisma. Vahendeid peab optimeerima, et need toimiksid kõikidel tasanditel veelgi tõhusamalt. Ma kutsun liikmesriike üles kõikides otsustusprotsessi etappides ning tarbijakaitse seaduse ülevõtmisel ja rakendamisel korrapäraselt tarbijaorganisatsioonidega konsulteerima.

Raport: Cristian Silviu Buşoi (A7-0027/2010)

Liam Aylward (ALDE), kirjalikult. – (GA) Ma andsin oma poolthääle sellele SOLVIT-võrgustikku käsitlevale raportile. Euroopa tarbijad peaksid olema oma õigustest täielikult teadlikud ning probleemide lahendamise võrgustik peaks olema kõikide jaoks kergesti kättesaadav.

Kogu Euroopa Liidus on suurenenud nende inimeste arv, kes võtavad SOLVITiga nõuande või abi saamiseks ühendust, ning sellest võib järeldada, et SOLVITi kui Euroopa kodanike ja ettevõtete jaoks loodud probleemide lahendamise vahendi tähtsus on suurenenud.

Ma toetan täielikult selles raportis esitatud nõuet SOLVITi teenuste parema ja laialdasema reklaamimise kohta ning olen nõus, et siseturul kehtivaid kodanike ja ettevõtete õigusi tuleks selgitada, et igaüks saaks neid oma igapäevaelus kasutada.

Zigmantas Balčytis (S&D), kirjalikult. – Selleks et kasutada siseturu eeliseid, on tarbijatel siseturuõiguse vale kohaldamise järel tarvis tõhusaid heastamishabendeid. SOLVIT-võrgustik loodi selleks, et tagada kiire heastamine ilma juriidiliste menetlusteta. Ma usun, et see võrk võib olla väga kasulik, kuid praegusel juhul ei toimi see tõhusalt ega kasuta oma potentsiaali maksimaalselt ära. Paljud meie kodanikest ja väikeettevõtetest ei ole sellest võrgust teadlikud. Seepärast arvan, et liikmesriikidel tuleks anda suurem panus ja pakkuda vahendeid SOLVITi edendamiseks ning kodanike ja ettevõtete seas teadlikkuse tõstmiseks. Lisaks sellele, mõned SOLVITi keskused saavad rohkem juhtumeid, kui nad lahendada suudavad, kuna nendes keskustes on liiga vähe töötajaid. Ma arvan, et liikmesriikidel tuleb tugevdada riiklike SOLVITi keskuste rolli, tagades riikliku, piirkondliku või kohaliku tasandi asutuste koostööd ning osaleda aktiivses mõtte- ja parimate tavade vahetuses teiste liikmesriikidega, et SOLVIT-võrgustiku potentsiaali maksimaalselt ära kasutada.

Regina Bastos (PPE), kirjalikult. – (PT) Alates 2002. aastast tegutsev SOLVIT-võrgustik on Euroopa Liidu liikmesriikide vaheline probleemide lahendamise koostöövõrgustik, mille eesmärgiks on pakkuda praktilist lahendust probleemidele, mis tekivad, kui riigiasutused ühenduse õigusakte ebakorrektselt kohaldavad.

Kuigi siseturg toimib praegu suhteliselt hästi, on tõsi, et kohati tekivad tõrked või tõlgendamisprobleemid seoses kehtivate õigustega kodanike ja ettevõtete jaoks, kes üritavad siseturu eeliseid maksimaalselt ära kasutada.

Ma hääletasin raporti poolt, kuna SOLVIT-võrgustik on tõestanud, et see on tähtis kõikvõimalike probleemide lahendamisel alates isikutest, kes otsivad teist liikmesriiki, kus õppida, töötada, oma partneriga kokku saada jne, kuni ettevõteteneni, kellel on olnud probleeme riigiasutuste, käibemaksu tagastamise või muuga. SOLVIT-võrgustiku eesmärgiks on pakkuda kodanikele ja ettevõtetele kõrgetasemelist teenust kvaliteedi ja toimimise tähtsate kriteeriumite põhjal.

Maria Da Graça Carvalho (PPE), kirjalikult. – (PT) Ma tervitan Cristian Silviu Buşoi raportit SOLVITi kohta. See mitteametlik siseturuga seotud probleemide lahendamise võrgustik on mänginud otsustavat rolli tasuta abi pakkumises nii kodanike kui ka ettevõtete jaoks, lahendades konkreetseid probleeme riigiasutustega.

Selle olulisust väljendab eelmisel aastal algatatud juhtumite arvu suurenemine. Kuid arvestades riiklikul tasandil tuvastatud valdkondadevaheliste probleemidega, on väga oluline kaaluda mitmeid meetmeid nende keskuste tõhususe parandamiseks. Seepärast arvan, et liikmesriigid peavad suurendama oma pingutusi, et pakkuda kodanikele ja ettevõtetele teavet õiguste kohta, mis neil siseturul on, suurendades finants- ja inimressursse ning SOLVIT-võrgustiku töötajate väljaõpet siseturu eeskirjade osas. Tähtis on ka, et selle töötajad oskaksid hästi nii inglise kui ka oma emakeelt. Ma kutsun liikmesriike ja komisjoni üles tagama kodanikele ja ettevõtetele paremat juurdepääsu SOLVIT-võrgustikule eesmärgiga rakendada tõhusalt siseturu eeskirju.

Carlos Coelho (PPE), kirjalikult. – (PT) Siseturg ei ole ega tohiks olla lihtsalt bürokraatlik struktuur. Selle selgetest eelistest tõeliselt kasu saamiseks peavad ettevõtted ja Euroopa üldsus olema võimelised oma õigusi kasutama, tehes seda kiirete, vastuseid pakkuvate ja tõhusate mehhanismide abil. Selle põhjal on SOLVIT-võrgustik põhjapaneva tähtsusega.

Arvestades nende juhtumite arvu suurenemist, milles SOLVITi keskused eelmisel aastal osalesid, siis ma arvan, et tarbijate huvides on äärmiselt tähtis, et liiguksime nende reformide ja paranduste suunas, mille kohta parlament ettepaneku on teinud, näiteks komisjoni kontrolli tugevdamine siseturu eeskirjade tõhusa rakendamise üle; SOLVITi keskuste ressursside selge suurendamine (siseturu asjade ekspertidele tasu maksmine, riiklike keskuste vahendite suurendamine, olemasoleva spetsialistide meeskonna erialane ja ajakohane väljaõpe, kooskõlastatud võrguühendused kohalike keskuste ja komisjoni talituste vahel); ning oluline liikmesriikide ja komisjoni investeering SOLVIT-võrgustiku edendamiseks ja reklaamimiseks läbi kõikide sotsiaalsete kommunikatsioonimeetodite, üldsuse ja ettevõtetega kõrgetasemelise ühenduse edendamiseks. Kõikidel nendel põhjustel toetan ma Cristian Silviu Buşoi raportit SOLVITi kohta.

Lara Comi (PPE), kirjalikult. – (IT) SOLVIT-võrgustik on tõestanud, et on väga kasulik vahend, et lahendada juriidilise menetluseta probleeme, mis on tekkinud sellest, et liikmesriikide ametiasutused on siseturuõigust valesti kohaldanud. Seepärast tuleks seda komisjoni, parlamendi ja liikmesriikide parema koostöö abil mitmeti toetada. Ennekoike on vaja tõsta kodanike ja ettevõtete teadmisi selle olemasolust ning tugevdada koostööd riikliku, piirkondliku ja kohaliku tasandi asutuste vahel. Suuremat tähtsust tuleb omistada asjakohases valdkonnas töötavate riigiametnike, nagu SOLVIT-võrgustiku töötajate, väljaõppele, mida tuleks komisjoni teatistes rõhutatult teha Euroopa Sotsiaalfondi abil.

Hääletasin raporti poolt, kuna ma usun, et SOLVIT-võrgustiku tugevdamine aitab tõepoolest kaasa siseturu õigusliku raamistiku parandamisele, mida me kõigest väest luua üritame. Andmete läbipaistvuse parandamine interaktiivse Interneti-põhise andmebaasi abil suurendab teadlikkust standardite kohta, võimaldab probleeme kiiremini lahendada ja suurendab usaldust ettevõtjate vastu.

Diogo Feio (PPE), kirjalikult. – (PT) Komisjon ja liikmesriigid moodustasid SOLVIT-võrgustiku eesmärgiga lahendada kohtuväliselt kõikvõimalikke probleeme, mis kodanikel ja ettevõtetel seoses siseturuõiguse vale kohaldamisega tekkinud on.

See võrk on tõestanud oma tõhusust probleemide lahendamisel, kuid üldsus on seda siiski veel vähe rakendanud. Sellepärast kavatseb komisjon edendada SOLVIT-võrgustiku kiiret ja täiemahulist rakendamist, suurendades läbipaistvust, et ületada liikumisvabadusega seotud takistusi ja pakkuda üldsusele teavet nende õiguste kohta, et nad saaksid siseturu potentsiaali maksimaalselt ära kasutada.

Seda silmas pidades palub komisjon tungivalt liikmesriikidel SOLVIT-võrgustikku korra kohaselt üldsuse ja ettevõtete ees propageerida, arvestades selle võimalustega ja pakutavate lisaväärtustega.

Arvestades, et paljud probleemid, mida saaks lahendada SOLVIT-võrgustiku kaudu, lahendatakse praegu kohtulikult, kulutades palju kodanike ja ettevõtete aega ja raha, ning arvestades ka sellega, et SOLVIT-võrgustik võib pakkuda kohtuvaidlustele alternatiivseid, kiiremaid ja tõhusamaid lahendusi, siis ma usun, et SOLVIT-võrgustiku täielikult töölerakendamine tuleb kasuks siseturu toimimisele, aga ka kodanike ja ettevõtete huvide ja õiguste kaitsmisele.

José Manuel Fernandes (PPE), kirjalikult. – (PT) Komisjoni ja liikmesriikide loodud SOLVIT-võrgustik hakkas tööle 2002. aasta juulis eesmärgiga lahendada probleeme, mida kodanikud ja ettevõtted siseturuõiguse valesti kohaldamise tõttu kogesid, võimaldades kiiret, tasuta ja tõhusat lahendust ilma kohtusse pöördumata.

Kõik ELi liikmesriigid, aga ka Norra, Island ja Liechtenstein, on loonud riiklikult tasandil SOLVIT-keskused, mis on enamjaolt ühendatud nende majandus- või välisministeeriumitega. Need keskused teevad koostööd

elektroonilise andmebaasi kaudu, et leida kiireid ja praktilisi lahendusi probleemidele, mille kodanikud ja ettevõtted on lahendamiseks esitanud.

Liikmesriigid peavad suurendama oma pingutusi, et pakkuda kodanikele ja ettevõtetele teavet nende õiguste kohta siseturul, võimaldades neil seega neid õigusi kasutada. Kodanikke ja ettevõtteid tuleb SOLVIT-i pakutavatest teenustest tõhusalt teavitada.

Nuno Melo (PPE), kirjalikult. – (PT) SOLVIT-võrgustik, mille eesmärgiks on siseturu probleemidele tõhusalt lahendusi pakkuda, on olnud nende probleemide lahendamisel väga edukas. SOLVIT-võrgustik loodi 2002. aastal selleks, et see tegeleks probleemidega, millega kodanikel ja ettevõtetel Euroopa siseturuõiguse vale kohaldamise tõttu silmitsi tuleb seista.

Kohtutega võrreldes on SOLVIT tõhusam ja vähem bürokraatlik alternatiiv, leides lahenduse juba 10 nädalaga. SOLVIT-i lahendust ootavate juhtumite arvu suurenemine on toonud kaasa aga ka mitmeid puudusi, mis on seotud juhtumitele vastamisega. See tähendab, et on väga tähtis suurendada inim- ja finantsressursse ja pakkuda SLOVIT-i võrgu töötajatele piisavat väljaõpet, et nad saaksid suurendada oma efektiivsust üha rohkemate juhtumite lahendamisel, mis neile esitatakse.

Rovana Plumb (S&D), kirjalikult. – (RO) Siseturg pakub kodanikele ja ettevõtetele palju erinevaid võimalusi. Üldiselt toimib siseturg hästi, kuid mõnikord võib esineda ka vigu.

SOLVIT on probleemide lahendamiseks loodud võrgustik, kus EL-i liikmesriigid teevad koostööd, et lahendada ilma juriidiliste menetlusteta probleeme, mis on tekkinud sellest, et ametiasutused on siseturuõigust valesti kohaldanud. Igas Euroopa Liidu liikmesriigis on olemas SOLVIT-i keskus (nagu ka Norras, Islandil ja Liechtensteinis).

Ma hääletasin selle raporti poolt, et aidata SOLVIT-i keskustel kodanike ja ettevõtete esitatud kaebusi tõhusamalt lahendada.

Robert Rochefort (ALDE), kirjalikult. – (FR) Siseturu enam kui 1 500 sageli päris keerulist dokumenti näivad eurooplastele üpris arusaamatu nn suure masinavärgina, mis ei ole liikmesriikides just alati nõuetekohaselt rakendatud (ma pean silmas eeskätt kutsekvalifikatsioonide tunnustamist). Sellest tulenevalt on SOLVIT hindamatu vahend: pakkudes tõelist tugiteenus tarbijate ja ettevõtete jaoks seoses ühtse turu küsimustega, on see koostöövõrgustik töötanud juba mitu aastat, et leida riigiasutuste valesti kohaldatud siseturuõigusega seotud probleemidele mitteametlik lahendus. Ma andsin oma poolthääle raportile SOLVIT-i kohta.

Hoolimata selle suurepärasest edukuse tasemest (enam kui 80% juhtumitest leiab eduka lahenduse) ja asjaolust, et see annab hüvituse saamisega seotud probleemidele kiire kohtuvälise ja tasuta lahenduse, on SOLVIT siiski üldsusele suhteliselt tundmatu. Peame aitama kaasa selle nähtavuse paranemisele. Lõpetuseks, mul on väga kahju, et teatavates liikmesriikides, sealhulgas ka minu koduriigis, on SOLVIT-i keskuses puudujääke nii eelarve kui ka personali osas. Ma arvan, et kätte on jõudnud aeg, et liikmesriigid hindaksid nende keskuste tähtsust ja annaksid neile korralikuks tegutsemiseks vajalikud vahendid.

Bart Staes (Verts/ALE), kirjalikult. – (NL) Cristian Silviu Buşoi raport SOLVIT-i kohta on väga tähtis. Parlamendiliikmena oma kohustuste täitmisel võtavad minuga mitmel korral nädalas ühendust kodanikud, kes küsivad minult sageli väga isiklikke ja konkreetseid küsimusi ühenduse õiguse toimimise kohta. Ma saan neid sageli aidata, juhatahes nad SOLVIT-võrgustiku juurde.

Raport, mille me täna vastu võtsime, kirjeldab selgelt selle vahendi positiivseid külgi. Tegemist on väga tasakaalustatud tööga, kuna see sätestab väga selgelt, mida tuleb ette võtta selle vahendi parandamiseks. SOLVIT-i osas teadlikkuse suurendamiseks on vaja kindlasti head meediastrateegiat. Sellele võib kaasa aidata ka ainulaadse Interneti-aadressi loomine.

On selge, et SOLVIT-i tõhusust tuleb veelgi parandada. Seda on tõepoolest võimalik teha, parandades piisavate teadmistega riigiteenistujate koostööd. Otsustava tähtsusega on ka soovitus liikmesriikidele SOLVIT-i keskustes töötajate arvu suurendamise kohta, et parandada riiklikul tasandil eri ministeeriumide haldussuutlikkust. Kõikide SOLVIT-i keskuste eesmärgiks peab olema kiire küsimustele vastamine ja reaalsete lahenduste leidmine, mis oli ka SOLVIT-i loomise põhjuseks.

Viktor Uspaskich (ALDE), kirjalikult. – (LT) Lugupeetud raportöör, head kolleegid! Ma toetan seda algatust ja olen täiesti nõus SOLVIT-i võrgu tugevdamise ja selle tegevuste laiendamisega. Selle Euroopa struktuuriüksuse tegevuste ja võimaluste kohta teabe levitamise pealt riigisisestes massiteabevahendites, Internetis või

televisioonisaadetes ei tohiks küll kokku hoida. Ma võin teile aga öelda, et siin kehtivad topeltstandardid: õigusakte ei kohaldata ühtses vormis ning samade tegevuste puhul kehtivad isegi erinevad karistused.

Anna Záborská (PPE), kirjalikult. – (FR) SOLVIT-võrgustik loodi eesmärgiga, et see lahendaks probleeme, millega kodanikel ja ettevõtetel siseturuõiguse vale kohaldamise tõttu silmitsi tuleb seista. Kõikides liikmesriikides, aga ka Norras, Islandil ja Liechtensteinis, on loodud riiklikud SOLVITi keskused. Need teevad vahetut koostööd, et leida kiireid ja praktilisi lahendusi probleemidele, mille kodanikud ja ettevõtted on lahendamiseks esitanud. Need keskused vajavad usaldusväärset õigusabi esitatud probleemide ja pakutavate lahenduste õiguslike väärtuste kohta. Neil on juurdepääs õigusabile nii nende keskuses kui ka pädevates asutustes. Kui ühiselt käsitletavate juhtumite või keeruliste juriidiliste küsimuste puhul esineb õigusliku arvamuse osas lahknevusi või ei ole teatavas riigis vastav õigusabi kättesaadav, siis pöörduvad SOLVITi keskused nõuannete saamiseks sageli komisjoni poole. Liikmesriigid peaksid tagama, et keskustel oleks oma haldusalas juurdepääs õiguslikule asjatundlikkusele. Komisjon peaks kiirendama keskustele mitteametlike õiguslike hinnangute andmist. Ma tervitan liikmesriikide pühendumust Euroopa õigusaktide järgimisel ja nende kohaldamisel. Euroopa kaasseadusandjad ei tohiks rakendada seadusi, mis tekitavad rohkem probleeme kui lahendavad neid.

Raport: Bairbre de Brún (A7-0082/2009)

Liam Aylward (ALDE), kirjalikult. – (GA) Meil Iirimaa on loomatervishoiu nõuetel väga kõrged standardid ning seepärast hääletasin selle tähtsa raporti poolt, mis kaitseb Iirimaa loomade tervislikku seisundit. Raporti soovitus seoses loomade transportimise üleminekukorra pikendamisega kuni 2011. aasta detsembri lõpuni, on vajalik ja ajakohane.

Need eeskirjad kehtestavad üldise režiimi, milles nõutakse ühest liikmesriigist teise viidavate lemmikloomade (kassid, koerad ja valgetuhkrud) identifitseerimist ja seda, et neil peab olema kaasas pass, mis tõendab vaktsineerimist marutaudi vastu.

Need kaitsemeetmed on vajalikud, kuna Iirimaa on praegu äärmiselt karmid tervishoiunõuded ning tänu sellele ei ole seal riigis marutaudi, puuknakkusi ja paelusse, mis kujutavad ohtu nii inimeste kui ka loomade tervisele.

Jan Březina (PPE), kirjalikult. – (CS) Lugupeetud juhataja! Ma hääletasin raporti poolt, mis käsitleb Euroopa Parlamendi ja nõukogu resolutsiooni ettepanekut lemmikloomade mittekabandusliku liikumise suhtes kohaldatavate veterinaartingimuste kohta, kuigi ma ei ole selle ettepaneku tekstiga täielikult nõus. Eriti valmistab mulle muret, et see teeb ettepaneku üleminekuperioodi pikendamiseks, mille jooksul kehtivad Iirimaa, Maltale, Soome, Rootsi ja Ühendkuningriiki koerte ja kasside sissetoomisele rangemad nõuded. Malta, Iirimaa ja Ühendkuningriik taotleavad näiteks koerte ja kasside puhul täiendava puugikontrolli teostamist, mille kohta peab olema kinnitus ka loomapassis. See on juba teine järjestikune üleminekuperioodi pikendamine, mis on minu arvates ELi õigusloome praktika seisukohast väga vastuoluline. Komisjonil tuleks võimalikult kiiresti kaaluda võimalust laiendada üldist režiimi ka liikmesriikidele, mille puhul kehtib praegu üleminekurežiim, ning selleks tuleks komisjonil Euroopa Toiduohutusametilt konsulteeriva arvamuse projekt tellida. Ma olen veendunud, et üleminekuperioodi korduv pikendamine ei ole Euroopa kodanike huvides. Eelnevalt mainitud liikmesriikide kaitsemeetmete erinevused, nagu eri tähtajad kaitsepookimisele ning seroloogilistele uuringutele ja uuringutele parasiitide suhtes, muudavad ELis lemmikloomadega reisimise palju keerulisemaks ja kulukamaks.

Robert Dušek (S&D), kirjalikult. – (CS) Ühenduse seadused reguleerivad lemmikloomade mittekabanduslikku liikumist ühendusse, mille raames nähakse ette nn üldine režiim, mille alusel peab ühest liikmesriigist teise viidavate koerte, kasside ja valgetuhkrutega kaasas olema pass ja tõend kohustusliku marutaudivastase kaitsepookimise kohta ning põetud haiguste kohta. Määrusega (EÜ) nr 998/2003 kehtestatakse ka üleminekurežiim, mis võimaldab liikmesriikidel kohaldada rangemaid tingimusi nende territooriumile loomade importimisele ja transportimisele. Eriti suurel määral kasutab seda erandit Suurbritannia. Komisjon teeb ettepaneku pikendada üleminekurežiimi kuni 31. detsembrini 2011 ning raportöör Bairbre de Brún toetab seda. Arvestades asjaolu, et nõukogu ning keskkonna-, rahvatervise- ja toiduohutuse komisjoni vahel – mis sellele raportile ka osalise panuse andis – on kompromiss saavutatud, siis hääletasin selle vastuvõtmise poolt.

Diogo Feio (PPE), kirjalikult. – (PT) Määrus (EÜ) nr 998/2003, mille muutmise kohta komisjon ettepaneku tegi, kehtestab ühtlustatud normid lemmikloomade mittekabandusliku liikumise suhtes Euroopa Liidus,

aga ka liitu sissetoomisel. Selles nähakse siiski ette ajutine režiim, mille alusel võivad mõned liikmesriigid teatavate haiguste, nagu marutaudi, paelussi ja puuknakkuste puhul rangemaid tingimusi kehtestada.

Olenemata lemmikloomade vaba liikumise tähtsusest Euroopa Liidus, kordan ma oma veendumust, et põhiline on nende lemmikloomade vastavus kõikidele sanitaarnõuetele, et nad ei kujutaks ohtu inimeste või loomade tervisele.

José Manuel Fernandes (PPE), kirjalikult. – (PT) Selles raportis on sätestatud eeskirjad Euroopa territooriumil lemmikloomade transportimise kohta ning toodud soovitusel selle kohta, kuidas seda teha, et hoida ära haiguste, eriti marutaudi levikut.

Liikumisvabadus on Euroopa ühtse turu üheks põhiliseks tugisambaks. See probleem on eriti asjakohane kodanike jaoks piirideta Euroopas, kus me oleme täheldanud lemmikloomade sagenenud transportimist liikmesriikide vahel.

Me kõik oleme nõus, et lemmikloomadega reisimine peab olema võimalik, kuid me nõustume ka, et seda tuleb teha vastavalt sätestatud rahvatervise nõuetele, et tagada parem inimeste ja loomade tervisekaitse tase.

Seepärast tervitan üldist passisüsteemi, mis ühtlustab hügieenimeetmeid ja kontrole, mis aitavad kaasa lemmikloomade vabale liikumisele.

Raportis on sätestatud ka üleminekumeetmed kuni 2011. aasta lõpuni, et mõned riigid saaksid teha ettevalmistusi vajaliku infrastruktuuri loomiseks.

Ian Hudghton (Verts/ALE), kirjalikult. – Ma hääletasin Bairbre de Brúni raporti poolt. Ühtse turu aluseks olev liikumisvabadus tähendab, et see on tähtis küsimus väga paljude kodanike jaoks kogu Euroopas. Ka inimeste ja loomade tervisega seotud küsimused on elulise tähtsusega ning ma arvan, et raportöör on tasakaalu leidmisel head tööd teinud.

Nuno Melo (PPE), kirjalikult. – (PT) Loomatervishoiu nõuete, mida tuleb kehtestada lemmikloomade mittekaubanduslikul eesmärgil piiriülesele liikumisele, eesmärgiks on tagada nii parem inimeste ja loomade tervisekaitse kui ka oma omanikega reisivate lemmikloomade liikumise lihtsustamine. Kui asjakohased eeskirjad on täidetud ning ühenduse territooriumil liikudes on kaasas volitatud veterinaari väljastatud tõend marutaudivastase vaktsineerimise ja selle vaktsiini suhtes immuunsüsteemi reaktsiooni analüüsi teostamise kohta, siis hõlbustab see lemmikloomade mittekaubanduslikku liikumist.

Raül Romeva i Rueda (Verts/ALE), kirjalikult. – (ES) Ma hääletasin selle tähtsa raporti poolt, kuna toetame sellega komisjoni ettepanekut marutaudi suhtes üleminekurežiimi pikendamise kohta, mis tähendab, et kavandatud pikenduse lõpp langeb paremini kokku perioodiga, mil Euroopa Komisjon kavatseb lõpetada vaktsineerimisprogrammide rahastamise ELi peamise marutaudi probleemi, milleks on metsamarutaud, kõrvaldamiseks mõnedes liikmesriikides. Peale selle valis komisjon ettevaatusprintsipi, pidades esmatähtsaks ennetamist ja täiendavaid tervisekaalutlusi, mis on seotud siseturu ja lemmikloomade vaba liikumisega. Komisjon võrdles ja kaalus mitmeid poliitilisi võimalusi, võttes arvesse Euroopa Toiduohutusameti (EFSA) eri arvamusi. Üleminekurežiimide lõppemiseks kavandatud kuupäev võimaldab infrastruktuuri ümber korraldada, olemasoleva personali järk-järgult ümber õpetada ning uue olukorraga kohaneda.

Daciana Octavia Sârbu (S&D), kirjalikult. – Ma tervitan raportit, mis võimaldab liikmesriikidel marutaudi leviku vastaste meetmetega jätkata, kuid mis viib Euroopas ka lemmikloomade vaba ja ohutu liikumiseni pärast 2011. aastat. Teatavate riikide puhul erandi kehtivusaja pikendamine 2011. aastani võimaldab neil haiguste, nagu marutaudi, suhtes proovide ja tervisekontrollidega jätkata. See üleminekuperiood on tähtis samm Euroopa Liidus lemmikloomade vaba ja ohutu liikumise suunas.

Ma õnnitlen kõiki, kes töötasid selle nimel, et kindlustada uue komiteemenetluse suhtes kokkulepe! See on hea kompromiss, mis võimaldab tõhusat lahendust liikmesriikide õigustatud muredele teiste haiguste leviku suhtes. See tagab ka, et delegeeritud volituste kasutamisel konsulteerib komisjon eri ekspertidega – komisjoni ekspertidega, liikmesriikide ekspertidega, valitsusväliste ekspertidega ja parlamendi ekspertidega. Me peame tagama selle pühendumuse jätkumise. Laiemas kontekstis oleme saanud kirjaliku kinnituse, et raportiga ei looda pretsedenti delegeeritud volituste edaspidise kasutamise suhtes. See võtab arvesse parlamendi muret Lissaboni lepingu alusel uue komiteemenetluse suhtes pretsedendi loomise kohta.

Raport: Carlos Coelho (A7-0015/2010)

Zigmantas Balčytis (S&D), kirjalikult. – (LT) ELi 2020. aasta strateegia on väga lootustandev dokument. Viimasel ajal on palju juttu olnud ELi majanduse elavnemisest, kuid suuremal osal liikmesriikidest on isegi veel selle kriisi lõpp nägemata. Avalikult on arutelu kriisi üle piirdunud riikide rahanduse olukorraga, kuigi mõnedes liikmesriikides kiirelt kasvav töötuse tase on jõudnud juba kriitilise piirini. On kummaline kuulata, kuidas ELi kõrged ametnikud kiidavad mõnda valitsust suurepärase töö eest, samas kui igal kuul suureneb nendes riikides töötute arv katastroofilises ulatuses, vähendatakse sotsiaalseid garantiisid ja suureneb allpool vaesuse piiri elavate inimest arv. Nendes riikides elavatel inimestel on väga raske aru saada, kas Euroopa Liit rakendab vaesuse vähendamise poliitikat või suurendab tegelikult sotsiaalvaldkonnas vaesust. Minu arvates ei tohiks need valitsused, mis ei ole suutnud isegi töötuse kasvu pidurdamise probleeme lahendada, saada teenimatut tunnustust. Euroopa Komisjon peab võtma suurema vastutuse ja rakendama vastutustundlikku järelevalvet riikide valitsuste kriisijuhtimise kavade rakendamise üle, hinnates samas väga selgelt nende reformide mõju inimestele.

Regina Bastos (PPE), kirjalikult. – (PT) Schengeni leping on Euroopa riikide vaheline leping Schengeni alas üksikisikute vaba liikumise poliitika kohta. Iga inimene, kellel on olemas dokument, mis tõestab tema seaduslikku elamist liikmesriigis, peaks saama sisepiirideta alas vabalt liikuda.

Ometi ei järgi kõik riigid veel kohustust anda elamisluba kolmandate riikide kodanikele, kellel on olemas pikaajaline viisa. Seepärast on vastuoluline, et üliõpilasel, kellel on olemas viisa Portugalis õppimiseks, ei ole võimalik minna näiteks Belgiasse erialaraamatukogust oma väitekirja jaoks materjali koguma.

Seepärast hääletasin raporti poolt, pidades silmas seda, kui tähtis on hõlbustada Schengeni alas liikumisvabadust kolmandate riikide kodanike jaoks, kes elavad seaduslikult ühes liikmesriigis, selle liikmesriigi väljastatud pikaajalise D-kategooria viisa alusel. Ma õnnitlen veel kord raportööri Carlos Coelho selle puhul, et ta suutis esimesel lugemisel kokkuleppe saavutada, mis võimaldab lahendada selle olukorra enne, kui viisaeeskiri järgmisel kuul jõustub.

Vilija Blinkevičiūtė (S&D), kirjalikult. – (LT) Ma hääletasin selle määruse uute muudatuste poolt, arvestades, et senijani on kolmandate riikide kodanikel pikaajaliste viisadega liikumisvabaduse piirangu tõttu probleeme olnud. Nad ei ole saanud vabalt ühest liikmesriigist teise reisida ning on kogenud raskusi isegi oma päritoluriiki naasmisel. Selle määrusega laiendatakse Schengeni *acquis*'d täielikult rakendavate liikmesriikide väljastatud elamislubade ja lühiajaliste viisade vahelist võrdvärsuse põhimõtet ka pikaajalistele viisadele. On vaja rõhutada, et ilma sisepiirideta Schengeni alas vaba liikumise suhtes peaksid pikaajalise viisa korral kehtima samasugused õigused nagu elamisloa korral. Ma sooviksin juhtida tähelepanu asjaolule, et on väga tähtis, et pärast kolmandate riikide kodanike jaoks Schengeni alas liikumise lihtsustamist ei rikutaks liikmesriikides julgeolekugarantiisid. Selle määruse rakendumine ei tohiks vähendada julgeolekut, kuna see paneb riikidele kohustuseks enne pikaajalise viisa väljastamist Schengeni infosüsteemist asjaomase inimese andmeid kontrollida ning vajadusel teistest ELi liikmesriikidest selle isiku kohta järelepärimisi teha. Siiani tehti seda ainult elamislubade väljastamise puhul.

Marielle De Sarnez (ALDE), kirjalikult. – (FR) Mul on väga hea meel, et määrus võeti vastu väga suure häälteenamusega: 562 poolthäält 29 vastuhääle vastu ning 51 hääletamisest hoidumist. Nüüdsest saab iga kolmanda riigi kodanik, kellele üks liikmesriik on väljastanud pikaajalise viisa, iga kuue kuu jooksul kolm kuud külastada teisi liikmesriike samadel tingimustel nagu elamislubadega isikud. See oli meede, mida paljud üliõpilased ja uurijad, näiteks Euroopa vahetusprogrammides (Erasmus Mundus) osalejad, oodanud olid. See on arengusamm seoses kolmandatest riikidest pärit üliõpilaste, akadeemikute ja uurijate jaoks liidu huvipakkuvaks sihtkohaks muutmisega. Lisaks sellele võib seda vaadata kui meeldetuletust Euroopa Parlamendi taotluse kohta, et liikmesriigid astuksid samme tulevikus just vahetusprogrammides osalevate õpilaste jaoks mõeldud viisa kehtestamiseks. Kuid ühest asjast on mul siiski kahju: Ühendkuningriik, Iirimaa ja Taani ei ole seda määrust vastu võtnud ja nendes riikides see ei kohaldu, olgugi et need riigid meelitavad ligi paljusid Schengeni alas viibivaid välistudengeid ja uurijaid.

Diogo Feio (PPE), kirjalikult. – (PT) Schengeni lepinguga ilma piirikontrollideta Euroopa ala tekitamine oli tähtis samm inimeste ja kaupade vaba liikumiseks avatud siseturu loomisel.

Sellel samal põhjusel on lepingu oluliseks eesmärgiks võimaldada inimeste vaba liikumist alas, kus puuduvad sisepiirid. Seega tundub meie absurdsena, et väljastpoolt ELi tulnud kodanikud, kellele on üks Schengeni lepingus osalevatest liikmesriikidest väljastatud pikaajalise viisa, ei või selles alas vabalt liikuda.

Raportööri toodud näited on meile justkui tõestuseks absurdsuse kohta, mida see süsteem praktikas tekitab. Seepärast nõustun komisjoni ettepanekuga, mis on parlamendi sõnastuses järgmine: käsitleda pikaajalisi viisasid, nagu elamisloa, tagades sellega nende omanike liikumisvabaduse.

José Manuel Fernandes (PPE), kirjalikult. – (PT) Kõigepealt on mul hea meel selle raporti suurepärase kvaliteedi üle. Vastavalt kehtivatele ühenduse õigusaktidele ei ole pikaajalise viisaga (rohkem kui kolm kuud riigis viibida lubav viisa) kolmandate riikide kodanikel õigust viisa väljastanud liikmesriigis viibimise ajal teistesse liikmesriikidesse reisida või oma päritoluriiki tagasi sõites teistest liikmesriikidest läbi sõita, kuna Schengeni konventsioonis puudub vastavasisuline säte.

Esitatud uued eeskirjad tähendavad, et ilma sisepiirideta Schengeni alas vaba liikumise suhtes hakkavad pikaajalise viisa puhul kehtima samad õigused, mis elamisloa puhul, ehk siis seda, et mõne liikmesriigi pikaajalise viisa saanud isikutele lubatakse kuue kuu pikkuse perioodi jooksul kolm kuud teistes liikmesriikides reisida samadel tingimustel nagu elamislubadega isikute puhul.

Selle süsteemi toimimiseks peavad olema praegu teistes piirkondades kehtivate kontrollidega samaväärsed kontrollid, et tagada liikmesriikidevaheline hea kommunikatsioon ning pikaajaliste viisade, elamislubade ja Schengeni infosüsteemis sissesõidukeeldude väljastamise vaheline sidusus.

Ilda Figueiredo (GUE/NGL), kirjalikult. – (PT) On hea, et mõne liikmesriigi väljastatud pikaajalise viisaga välisriigi kodanik saab kuue kuu pikkuse perioodi jooksul kolm kuud teistes liikmesriikides reisida ja teha seda samadel tingimustel nagu elamisloa omanik. Kuna see on peamine teema, mida raportiga seotud määrus käsitleb, siis hääletasime selle poolt.

Nagu me teame, ei tohi praegu jõusolevate ühenduse õigusaktide kohaselt pikaajalise viisaga kolmandate riikide kodanikud, olgu need siis näiteks teise liikmesriiki õppereisi teha soovivad üliõpilased, teadlased, akadeemikud, kolmandate riikides kodanike või ELi kodanike sugulased, viisa väljastanud liikmesriigis viibimise ajal teistesse liikmesriikidesse reisida või oma päritoluriiki tagasi sõites teistest liikmesriikidest läbi sõita, kuna Schengeni lepingus ei ole seda ette nähtud.

Nüüdseks heakskiidetud uued eeskirjad tähendavad, et pikaajalise viisaga (enam kui kolmeks kuuks väljastatud viisa ehk D-kategooria viisa) isikul saavad olema Schengeni alas vabalt liikumise suhtes samad õigused nagu elamisloaga isikul.

Bruno Gollnisch (NI), kirjalikult. – (FR) Lugupeetud juhataja, head kolleegid! Me hääletasime Carlos Coelho raporti vastu. Tõepoolest on vastutustundetu anda pikaajalise ehk enam kui kuus kuud kehtiva viisaga isikutele automaatselt õigus kõikides Schengeni ala riikides vabalt liikuda, just nagu elamisloa alusel. Teie näited on eksitavad. Ei ole vahet, kas räägime üliõpilastest, kes soovivad Euroopa pealinnu külastada (välja arvatud Londonit, Dublinit ja Kopenhaagenit, mis jäävad Schengeni alast välja), uurijatest, kelle uurimustöö kestab vähem kui aasta, või pagulastest, kellel ei ole vajalikku elamis- ja tööluba – kõigel sellel ei ole erilist tähtsust ja on lihtsalt ettekäändeks.

Õigupoolest on see lihtsalt järjekordne meede liikmesriikidelt suveräänsete õiguste äravõtmiseks, et need ei saaks ise otsustada, kellel on lubatud ja kellel keelatud nende territooriumile siseneda, ning millistel tingimustel ja kui pikaks ajaks. Õiguste ühtlustamisega kaotavad pikaajalised viisad täielikult oma mõtte ning seda automaatse elanikustaatusedendamise nimel, mis antakse isikule kohe, kui ta soovib tulla Euroopasse mitte turismi eesmärgil enam kui kolmeks kuuks. See on vastuvõetamatu!

Sylvie Guillaume (S&D), kirjalikult. – (FR) Ma toetasin Carlos Coelho raportit pikaajalise viisaga isikute liikumisvabaduse kohta, kuna haldusformaalsustega seotud probleemide taustal on minu arvates tähtis, et näiteks noored välisriikide kodanikud, kes tulevad meie riikidesse õppima, ei oleks sunnitud ainult ühes riigis elama, vaid neil oleks vabadus ühest riigist teise reisida, kas siis õppimise või hoopis Euroopa kultuuri mitmekesisuse ja rikkuste avastamise eesmärgil. Erinevalt neist, kes näevad probleemi julgeolekus ja seoses ebaseadusliku sisserände vastu võitlemisega, tuleb meil kaitsta vajadust teadmispõhise ühiskonna arendamise järele Euroopas ja ka mujal.

Ian Hudghton (Verts/ALE), kirjalikult. – Ma hoidusin Carlos Coelho raporti üle hääletamast, kuna see käsitleb Schengeni lepingu aspekte, mis Šotimaa puhul ei kohaldu.

Véronique Mathieu (PPE), kirjalikult. – (FR) Kõigepealt sooviksin ma tänada Carlos Coelho tema raporti kvaliteedi eest ja tõelise asjatundlikkuse eest, mida ta kogu oma viisapoliitikat käsitlevas töös väljendab. Selle määrase vastuvõtmine on hädavajalik ja kiireloomuline küsimus. See on hädavajalik, kuna oleme jõudnud

liikmesriikides äärmiselt vastuolulise praktika tõttu, milleks on pikaajaliste viisade elamislubade vastu mittevahetamine, absurdsete olukordadeni, kus kõikidel D-kategooria viisa alusel seaduslikult ELi territooriumil elavatel kolmandate riikide kodanikel ei lubata teistes Schengeni alas kuuluvates liikmesriikides reisida. Selline praktika tekitab ebavajalikke takistusi Schengeni alas liikumisel ning on vastuolus Schengeni *acquis'* põhimõtetega. Samuti on selle teksti vastuvõtmine kiireloomuline, arvestades peagi jõustuvaid ühenduse viisaeeskirju, mis kaotavad ära D- + C-kategooria viisad. Lisaks sellele, et tänu D-kategooria viisataotlejate menetlemisel Schengeni infosüsteemiga konsulteerimise kohustusele säilib Schengeni alas kõrge julgeolekutase, pakub see raport ka õiglast ja tasakaalukat lahendust olukordadele, mis ei tohi edaspidi enam tekkida.

Nuno Melo (PPE), kirjalikult. – (PT) Eelmised õigusaktid, mis ei võimaldanud mõne liikmesriigi väljastatud pikaajalise viisaga kolmandate riikide kodanikel teistes liikmesriikidesse reisida, ei vastanud enamiku nende kodanike liikuvuse vajadustele. Jutt käib üliõpilastest, teadlastest, akadeemikutest ja teistest inimestest, kellel on oma elukutse ja/või akadeemilise töö tõttu vaja eri liikmesriikide vahel liikuda ja kes ei saaks seda praegu kehtivate õigusaktide alusel teha.

Sellega parandavad need muudatused seda anomaalset olukorda, kaitstes samal ajal jätkuvalt kõiki julgeolekueeskirju, mis kolmandate riikide kodanike jaoks ELis liikumisele kehtivad.

Rareș-Lucian Niculescu (PPE), kirjalikult. – (RO) Hääletasin määruse poolt, kuna ma arvan, et tegemist on tervitatava parandusega varasemate meetmete suhtes, mis piirasid liikmesriigis pikaajaliste viisadega elavate isikute õigusi. Just nagu ühiskond on alalises muutumises, peavad ka Euroopa õigusaktid muutuma, kuna me seisame silmitsi üha uute probleemide ja väljakutsetega. Samal ajal võimaldatakse meile uusi vahendeid selliste probleemide lahendamiseks, mis on seotud näiteks vaba liikumisega.

Franz Obermayr (NI), kirjalikult. – (DE) Raporti eesmärgiks on oluliselt lihtsustada pikaajalise D-kategooria viisaga kolmandate riikide kodanike jaoks kogu ühenduse piires vaba liikumist. Sellega jäetakse aga täielikult tähelepanuta asjaolu, et liikmesriikide pädevuses peaks olema otsustada, kas ja milliste kolmandate riikide kodanikel lubatakse riiki siseneda ning kellele tuleks sissepääs keelata. Seepärast hääletasin ma raporti vastu.

Raül Romeva i Rueda (Verts/ALE), kirjalikult. – Mina ja minu fraktsioon hääletasime selle raporti poolt, kuna see toob välja, et selles raamistikus tehtud ettepanekud üritavad lihtsustada seaduslikult mõnes liikmesriigis elavate kolmandate riikide kodanike jaoks selle liikmesriigi väljastatud pikaajalise D-kategooria viisa alusel Schengeni alas liikumist. Need on loodud, et tuua lahendust olukordadele, kus liikmesriikidel ei ole erinevatel põhjustel võimalik oma territooriumil elavatele kolmandate riikide kodanikele õigeaegselt elamislubasid väljastada, laiendades elamisloa ja lühiajaliste C-kategooria viisade samaväärsuse põhimõtet ka pikaajalistele D-kategooria viisadele.

Seega on pikaajalise viisaga isikutel edaspidi Schengeni alas liikumise suhtes samad võimalused kui elamisloaga isikutel. Sellega võimaldatakse igäühel, kellel on olemas liikmesriigis seaduslikku elamist tõestav dokument, Schengeni alas iga poole aasta jooksul kokku kuni kolm kuud vabalt ringi liikuda.

Nuno Teixeira (PPE), kirjalikult. – (PT) Isikute vaba liikumine on üks Euroopa Liidu peamistest põhimõtetest ning Schengeni ala loodigi selle eesmärgi tõhusaks täideviimiseks. Euroopa Rahvapartei fraktsioon, kuhu ka mina kuulun, on alati inimeste vaba liikumise põhimõtte eest seisnud, järgides põhimõtet, et viisade, elamislubade ja piirikontrolliga seotud eeskirjad ja rakenduskord peavad kuuluma Schengeni terviklikku kontseptsiooni.

Siin kontekstis toetan ma uusi vastuvõetud meetmeid, võttes arvesse asjaolu, et kolmandate riikide kodanike vaba liikumine ehk pikaajalise D-kategooria viisa alusel liikmesriigis elavate isikute liikumine teistesse liikmesriikidesse Schengeni alas, on mõnikord nende viisa elamisloa vastu vahetamise edasilükkumise tõttu keeruliseks muudetud.

Vastavalt sellele dokumendile kohaldatakse elamislubade ja lühiajaliste C-kategooria viisade vahel kehtivat võrdväärsuse põhimõtet ka pikaajalistele viisadele. Nendel põhjustel ning, arvestades, et vastuvõetud meetmed jätavad viisade väljastamisega, sealhulgas julgeolekuküsimustega, seotud asjaolud puutumata ning aitavad kaasa ka Schengeni kontseptsiooni loomulikule ja vajalikule arengule, siis hääletasin selle dokumendi poolt.

Raport: Sophia in 't Veld (A7-0025/2010)

Liam Aylward ja Pat the Cope Gallagher (ALDE), kirjalikult. – (GA) Euroopa Parlamendi kuuluvad Fianna Fáil'i liikmed Pat the Cope Gallagher ja Liam Aylward on kindlalt selles raportis tehtud ettepaneku vastu, mis käsitleb ettevõtete ühtse konsolideeritud tulumaksubaasi sisseseadmist.

Euroopa Majandusuuringute Keskus korraldas hiljuti uuringu selle kohta, kui praktiline oleks Euroopas ettevõtete ühtse konsolideeritud tulumaksubaasi sisseseadmine, ning selle uuringu tulemustest selgus, et selline maksusüsteem ei oleks poliitilisest seisukohast võetuna ei töökõlblik, praktiline ega ka soovitud.

Ettevõtete ühtne konsolideeritud tulumaksubaas Euroopas ei parandaks Euroopa Liidu konkurentsivõimet ega ühtse turu toimimist, ning lisaks võib selline maksubaas takistada väikseid avatud majandusi, näiteks Iirimaa oma. Maksuküsimused jäävad iga liikmesriigi pädevusse ning Iirimaa valitsusel on õigus mis tahes maksumeetmete, sealhulgas ka ettevõtete ühtse konsolideeritud tulumaksubaasi puhul oma vetoõigust kasutada. See õigus on asutamislepingutes, sealhulgas Lissaboni lepingus, pühaks kuulutatud.

Maria Da Graça Carvalho (PPE), kirjalikult. – (PT) Tõhus konkurents kaupade ja teenuste osas langetab hindu, parandab kvaliteeti ja pakub tarbijatele laiemat valikut. Samuti võimaldab see arengut tehnoloogiauuenduste suhtes. Energiasektoris on teadusuuringud äärmiselt olulised, samuti ka investeringud infrastruktuuri, eriti gaasi- ja elektri jaotusvõrkude ühendamisse, sest see soodustab konkurentsi. Energiaturu varustuskindlus ja tegelik konkurents sõltuvad energeetika infrastruktuuride ühendustest ja sujuvast toimimisest. Tugev konkurentsivõime on koos soodustariifide kaudu konkurentsivõimet edendavate meetmetega tähtis ka telekommunikatsioonisektoris. Selle saavutamiseks on oluline asjaomast turgu analüüsida. Ma toaksin välja ka Euroopa Liidus kütuseturgude konkurentsikäitumise jälgimise tähtsuse. Samuti rõhutan, et toetusmehhanisme, nagu riigiabi, ei tohi kasutada, et kaitsta riigisiseseid tööstusi siseturu ja Euroopa tarbijate arvelt, ning neid mehhanisme tuleb kasutada jätkusuutliku teadusmajanduse taastamise eesmärgil.

Lara Comi (PPE), kirjalikult. – (IT) Konkurentsipoliitikat käsitlev raport toob välja, kuidas hõlbustada turgude toimimist Euroopa tarbijate ja ettevõtete huvides. Erilist tähelepanu on pööratud probleemidele seoses kartellide ja tarbijatega. Kartellide vastu võitlemine on otsustava tähtsusega, et tagada konkurentsivõimelise süsteemi eeliste jõudmine ka lõpptarbijani. Need rikuvad tõepoolest raskelt konkurentsioigust: ettevõtjad võivad tõsta hindu, piirata tootmist ja turu omavahel ära jagada. Komisjonil on sanktsioneeriv roll, takistades seega konkurentsivastast käitumist ja trahvides kartelli liikmeid, hoides mis tahes ettevõtete puhul ära endale konkurentsivastase käitumise lubamist või sellise käitumisega jätkamist.

Majanduskriisi ajal tekib protektionismitaseme tõusmise oht. Seepärast on vaja vältida siseturul konkurentsitingimusi muutvat riiklikku sekkumist, tunnistades samas aga, et riigiabi on kriisiga toimetulemiseks väga oluline. Ma hääletasin selle raporti poolt, kuna konkurentsivastased tingimused soodustavad turgu valitseva seisundi ära kasutamist väikeste ja keskmise suurusega ettevõtete kahjuks, ning seepärast on äärmiselt oluline, et Euroopa annaks endast parima toodetele parema garantii ja kaitse pakkumiseks.

Derk Jan Eppink, fraktsiooni ECR nimel, kirjalikult. – Euroopa Konservatiivid ja Reformistid on tugeva ja tõhusa konkurentsipoliitika kui nii tarbijaid kaitsva kui ka turgudele võrdset juurdepääsu soodustava vahendi kindlad toetajad. Meil on hea meel toetada komisjoni viimastel aastatel astunud samme nende eesmärkide saavutamiseks ning eelkõige nende samme ebavõrdse riigiabi vastu.

Seepärast oleme jahmunud, et see raport, mille projekt oli algselt hästi koostatud, on vähem tõhusamaks muudetud, kuna see sisaldab nüüd kõrvalisi ja soovimatuid lõike, mis muudavad finantsjärelevalvekorra üle peetud läbirääkimiste tulemused tühisteks, kutsudes ettevõtete ühtset konsolideeritud tulumaksubaasi sisse seadma ja rünnates ettevõtete õigust lepinguliste töötajate palkamiseks.

Meie fraktsiooni liikmed on varasemalt komisjoni koostatud konkurentsipoliitikat käsitlevaid raporteid toetanud ning me loodame, et majandus- ja rahanduskomisjon koostab edaspidi need raportid paremal kujul. Meie hääletamisest hoidumine väljendab meie muret ning selgituses hääletuse kohta kordame me oma toetust komisjoni jätkuvalle heale tööle konkurentsivaldkonnas.

Diogo Feio (PPE), kirjalikult. – (PT) Tihedam konkurents tähendab Euroopa üldsuse jaoks paremat valikut ja ettevõtete jaoks konkurentsivõimelisemat keskkonda. Nii ei tohiks eristada ELi konkurentsipoliitikaid ja tarbijaid käsitlevaid poliitikaid. Seega, kui soovime neid eesmarke saavutada, on komitee tegevus siseturul

tõhusa konkurentsivõimelise keskkonna tagamisel otsustava tähtsusega, kuigi see võib sellele institutsioonile antud täisvolitused kahtluse alla seada.

Viimastel kuudel valitsenud kriisi ajal on hiljutiste sündmuste tõttu õigustatud riigiabi andmine olnud majanduse elavdamise seisukohast põhjaneva tähtsusega. Veelgi enam, võitlus kartellide ning ettevõtete turgu valitseva seisundi ärakasutamise vastu on väga tähtis, kui me soovime tagada ausa konkurentsikliima säilimist siseturul, võimaldades eri ettevõtetel kasu saada tingimustest, mis soodustavad nende tegutsemist.

José Manuel Fernandes (PPE), kirjalikult. – (PT) Majanduskriis, mille mõju me praegugi veel tajume, nõuab erakordseid meetmeid, nagu riigiabi. Kuid siiski tuleb tagada, et see ei moonutaks liigselt konkurentsi ega suurendaks eelarvepuudujääki ja riigivõlga. Seda silmas pidades peaks selle kohaldamine toimuma arutlevalt ja kaalutlevalt.

Kiirelt tõusev riigivõla tase on koormaks tulevastele põlvkondadele ja takistuseks majanduse elavnemisele ja tõusule. Liiga suur riigivõlg ja eelarvepuudujääk ei pane ohtu mitte üksnes euro stabiilsust, vaid seab ranged piirangud ka riiklikele kulutustele prioriteetsetes valdkondades, nagu haridus, tervishoid, uuendustegevus ja keskkond.

Selles kontekstis on vaja asuda pääste- ja taastamispaketti ning riigiabi tõhusust põhjalikult hindama. Vaja on vältida proteksionismi ja ühtse turu killustumist, kuna need nõrgendavad Euroopa positsiooni globaalses majanduses.

Korralikult toimiv ühtne turg on võtmeks terve majanduse ning kindlasti ka majanduse elavnemise juurde. Lõpetuseks, majanduspoliitika peavad kaasotsustamisprotsessis parlamendi suurema sekkumise abil suurema õiguspärasuse saavutama.

Nuno Melo (PPE), kirjalikult. – (PT) Konkurentsipoliitika ja tõhusad asjakohased eeskirjad on alati euroalas kõikide ettevõtjate terve koosseisisteerimise seisukohalt väga olulised olnud. Kuigi hiljutine ülemaailmne majanduskriis on ELi väga palju mõjutanud, on tõi, et tugev valuuta, kooskõlaline ühtne turg, usaldusväärsed riikide rahandused ja hea sotsiaalkaitsesüsteem on olnud väga tähtsad, et aidata meil selle kriisi mõjud üle elada.

Eri liikmesriikide jagatav riigiabi, mille puhul ei arvestata Euroopa Liidu kui terviku huvidega, võib aga kaasa tuua olulisi moonutusi konkurentsis. Seepärast on oluline hinnata iga liikmesriigi kõiki kriisi vastu võitlemise meetmeid, et tulevikus oleks EL võimeline ühiselt ja kooskõllaliselt reageerima vältimaks proteksionismi ja ühtse turu killustumist. Sellised olukorrad vaid kahjustavad Euroopat, mis soovib globaalses majanduses tugev osaline olla.

Ślawomir Witold Nitras (PPE), kirjalikult. – (PL) Konkurentsipoliitika on üks tähtsamaid ühenduse poliitikaid ning see oli üks esimestest, mille suhtes kokku lepidi. Selle kehtestamise seaduspärasus ja vajadus on seotud otseselt ühe Euroopa ühenduste põhieesmärgiga, milleks on liikmesriikides ühtse turu rajamine. Konkurentsipoliitika peab tagama, et ühtse turu raames eemaldatud sisekaubanduse takistusi ei asendataks ettevõtete või valitsuste seatud muude meetmetega, kuna see tooks kaasa moonutusi konkurentsis. Konkurentsipoliitika on seotud peamiselt tarbijate huvidega ning üritab tagada neile hea juurdepääsu ühtsel turul pakutavatele kaupadele ja teenustele, mille hinnad oleksid kogu liidus võimalikult ühtlased. Ma soovin juhtida teie tähelepanu Euroopat tabanud tõsisele kriisile ning öelda, et hästi toimiv siseturg on võtmeks terve majanduse juurde, ja kohe kindlasti on see võtmeks majanduse taastamise juurde, mis meid lähitulevikus ees ootab.

Franz Obermayr (NI), kirjalikult. – (DE) Raport sisaldab teatavaid mõistlikke ettepanekuid, näiteks konkurentsiseaduse raames hargmaiste kontsernide ja teiselt poolt väikeste ja keskmise suurusega ettevõtete erinevat käsitlemist. Siiski ei usu ma, et oleks õige telekommunikatsioonisektoris jaehinnad vabaks lasta või neid mitte reguleerida. Üldiselt pean ma selle raporti peamist mõtet – vabaturu täieliku tõhususe eeldamist – ekslikuks. Sellepärast hääletasin ma selle raporti vastu.

Robert Rochefort (ALDE), kirjalikult. – (FR) Ma andsin oma poolthääle Sophia in 't Veldi raportile, mis tervitab komisjoni 2008. aasta raportit konkurentsipoliitika kohta. Tõepoolest, ma olen nõus selle positiivse arvamusega, et see komisjoni lähenemisviisi muutus väärib äramärkimist.

Selles raportis selgitab komisjon tegelikult, et lähtub oma konkurentsialases tegevuses tarbijate muredest ning peab konkurentsipoliitika põhieesmärgiks tarbijate heaolu optimeerimist. Mul on selle üle hea meel. Kas võib olla, et komisjon tegutseb lõpuks ometi Lissaboni lepingu artikli 12 kohaselt, millega nähakse ette,

et ühenduse ülejäänud poliitika ja meetmete määratlemisel ning rakendamisel võetakse arvesse tarbijakaitsenõudeid.

Ma julgustan ka komisjoni jätkama oma osalust korrapärase dialoogis, mida see on otsustanud oma teenistuste, tarbijate ja neid esindavate ühingute vahel pidada. Selles suhtes on hea, et 2008. aastal loodi konkurentsi peadirektoraadi alla tarbijaküsimustega tegelev üksus. Me taotleme hetkel selle üksuse tegevuse kohta täiemahulist aruannet, et saada paremat ülevaadet selle tõhususest.

Raül Romeva i Rueda (Verts/ALE), kirjalikult. – Ma hääletasin koos oma fraktsiooniga – Roheliste / Euroopa Vabaliidu fraktsiooniga – Sophia in 't Veldi konkrentsioliitika aruannet (2008) käsitleva raporti poolt, kuna see annab parlamendile võimaluse sätestada oma prioriteedid ja anda hinnang sellele, kuidas komisjon oma konkrentsioliitikat teostab. Mul on hea meel, et kooskõlas ECON-i komisjoni hääletusega võeti Sophia in 't Veldi raport (nagu arvata oligi) suure hääleteenamusega vastu (rohelist toetasid seda, nagu ka teised suuremad fraktsioonid).

Czesław Adam Siekierski (PPE), kirjalikult. – (PL) Ühisvaluuta, tugeva siseturu ja stabiilse sotsiaalkaitseüsteemi tõttu õnnestus Euroopal seda tabanud majanduskriisile kiiresti reageerida ja selle mõjusid leevendada. See ei tähenda veel, et praegu ei ole sellel mingeid märgatavaid tagasilööke, kuid olukorra paranemist näitavad märgid on täiesti tajutavad. Kahjuks näevad tarbijad ikka veel vaeva probleemidega, mis on seotud konkrentsist tulenevate eeliste ärakasutamisega. Nende õigused vajavad kaitsmist, kuid nad peavad ka ise olema teadlikumad ja paremini teavitatud. Euroopa turu korrapärane toimimine ja konkrentsivõime tähendab, et tarbija saab tooteid, teenuseid ja madalamaid hindu valides konkrentsisüsteemi oma huvides ära kasutada. Kuid praegu võime olla tunnistajaks ebapiisavale konkrentsile, eriti farmaatsia- ja telekommunikatsioonisektoris. Konkrentsi puudumine avaldab aga otsest kahjulikku mõju nii tarbijatele kui ka majandusele. Vaja on järelevalvet ka konkrentsikäitumisele ELi kütuseturgudel. Karistusi tuleb kohaldada seaduste rikkumistele konkrentsi kaitsmise osas, mis on võrdväärseid õigusrikkumistega, ning korduvate seadusrikkumiste puhul tuleb kasutusele võtta karmimad hoiatused. Ennekoike on kriis toonud välja aga Euroopa majanduse nõrkuse ning osutanud tugevdamist vajavatele valdkondadele. Kõik majandusoliitika strateegiad peavad alluma demokraatlikule kontrollile ning need tuleb ellu viia üldsuse huvidest ja Euroopa kodanike õiguste austamisest lähtudes.

Raport: Róza, Gräfin von Thun Und Hohenstein (A7-0084/2009)

Zigmantas Balčytis (S&D), kirjalikult. – Ma hääletasin raporti poolt. Tõhusalt toimiv siseturg on stabiilse ja uuendusliku majanduskeskkonna loomiseks väga oluline. Siseturg ei saa aga ilma nõuetekohaselt ülevõetud, kohaldatud ja jõustatud ühenduse eeskirjadeta tõhusalt toimida. Kahjuks on rikkumismenetluste arv liikmesriikides ikka veel väga suur.

Selline olukord moonutab siseturgu ja jätab tarbijad piisava kaitseta. 2008. aastal palus Euroopa Parlament komisjonil esitada täpsemat teavet direktiivide kohta, mida ei ole liikmesriikides rakendatud, ning ma loodan väga, et komisjon saab selle teabe peagi esitada.

Regina Bastos (PPE), kirjalikult. – (PT) 1997. aastal avaldas komisjon esimese siseturu tulemustabeli töö, mis keskendus liikmesriikide siseturu eeskirjade rakendamisele, võttes arvesse, et olulised viivitused takistasid kodanikel ja ettevõtetel siseturu potentsiaali maksimaalselt ära kasutada.

Rakendamisega seotud arengute hindamise ja avaldamise kaudu on hindamispaneel aidanud kaasa sellele, et liikmesriigid on hakanud rohkem direktiive rakendada. Ma hääletasin raporti poolt, kuna minu arvates on pakiline, et liikmesriigid inkorporeeriks siseturu õigusaktid enda riigisisestesse õigusaktidesse õigeaegselt, kuna siseturg saab nõuetekohaselt toimida ainult siis, kui selle toimimisega seotud ELi määrused on õigesti rakendatud ja kohaldatud ning kui nende järgimist kontrollitakse.

Carlos Coelho (PPE), kirjalikult. – (PT) Hoolimata asjaolust, et liikmesriigid on siseturu määruste õigeaegse riigisisestesse õigusaktidesse inkorporeerimise suhtes kõrgeima taseme saavutanud, ei pea ma kõige värskemaid siseturu tulemustabeli andmeid rahuldavaks. Stabiilse ja uuendusliku siseturu loomine, mis vastab tarbijate vajadustele ja kus ettevõtted saavad võimalikult palju uusi töökohti luua, ei ole võimalik pidevate viivitustega ühenduse õigusaktide rakendamisel ja suutmatusega direktiive kohaldada.

Just üksikisikud ja ettevõtted on need, kes kannatavad siseturuga seotud poliitikate rakendamisega viivitamise korral kõige rohkem, sest sellega kaasneb valiku vähenemine, väiksem konkrents ja vähem avatud turud. Seda silmas pidades on minu arust tähtis, et parlament avaldaks survet seoses siseturu määruste kohaldamisega.

Liikmesriigid määrasid ise nende direktiivide rakendamisperioodid. Nüüd tuleb neilt nõuda vähemalt nende endi seatud eesmärkide austamist. See on majanduskriisi ajal siseturu põhieesmärgiks.

Lara Comi (PPE), kirjalikult. – (IT) Olles parandanud direktiivide ülevõtmise defitsiiti, mis on 1%, on jätkuvalt tähtis keskenduda riigisisestes õigussüsteemides siseturu õigusaktide tegeliku rakendamise parandamisele. Komisjonil, parlamendil ja liikmesriikidel tuleb teha sellega seoses suuremaid jõupingutusi ja üksteisega koostööd.

Komisjon peaks omalt poolt tegema veel rohkem, et toetada liikmesriike kogu ülevõtmisaja jooksul, pidades dialoogi ja vahetades teavet, et lahendada probleemid enne ülevõtmise tähtaja lõppu. Samuti tuleks sellel korraldada iga-aastane siseturu foorum ja otsida võimalusi siseturu täiendamisel kehtivate piirangute kaotamiseks, sealhulgas õigusaktide lihtsustamiseks.

Meil kui Euroopa Parlamendi liikmetel ja kodanike esindajatel tuleb ära kasutada igat võimalust, et kodanikke Euroopa õigusaktidest teavitada, korraldades uuringuid, seminare, konventsioone ja kuulamisi. Riikide parlamentidel tuleb aga tihedalt Euroopa õigusloome protsessides osaleda, et olla kavandatavatest meetmetest õigeaegselt teadlik ning parandada koostööd riikliku, piirkondliku või kohaliku tasandi asutuste vahel. Selles suhtes annab Lissaboni leping valitud assambleedele konkreetsema rolli, mida nad peavad maksimaalselt rakendama. Kõikidel eespool nimetatud põhjustel, millest on raportis pikemalt räägitud, hääletasin ma selle poolt.

Diogo Feio (PPE), kirjalikult. – (PT) Siseturu tulemustabeli värskeimad avaldatud tulemused (märts 2010) näitavad, et nende siseturu direktiivide hulk, mida ei ole riigisisestesse õigusaktidesse inkorporeeritud, on 0,7%, mis on vähem kui 2009. aasta juulis esitatud määr – nagu raportöör ka märkis – 1,0%.

Ühenduse õigusaktide õigeaegne ja sobiv rakendamine on siseturu paremaks integratsiooniks väga oluline, arvestades selle otsest mõju õiguskindlusele ja Euroopa üldsuse usaldusele. Seepärast peavad liikmesriigid võtma vastutustundliku hoiaku selle õigusakti kohaldamisel, et edaspidi ei oleks puudusi rakendamise osas, vaid pigem oleks tagatud parem õiguskindlus ning üldsusel võimalus siseturul võrdsetest tingimustest kasu saada.

José Manuel Fernandes (PPE), kirjalikult. – (PT) Siseturg ei saa korralikult toimida, kui selle toimimist käsitlevaid ühenduse eeskirju ei ole nõuetekohaselt üle võetud ja rakendatud ning nende järgimist kontrollitud. Seepärast on pakiline, et liikmesriigid võtaksid siseturu õigusaktid õigeaegselt oma riigisisestesse seadustesse üle.

On 22 direktiivi, mille ülevõtmise tähtaeg oli enam kui kaks aastat tagasi. Peale selle, 6% direktiividest olid sellised, mida kõik liikmesriigid ei võtnud üle, mis tähendab, et 100 siseturgu käsitlevat direktiivi ei olnud kogu ELis nii tõhusad, kui nad oleksid võinud olla.

Liikmesriigid ja komisjon peavad selle olukorra lahendamisel otsustavalt tegutsema. Ma toetan arvamust, et komisjon peaks avaldama oma veebilehel igas liikmesriigis rakendamata jäetud direktiivide nimekirja, mis muudaks ülevaate olukorrast üldsusele kättesaadavaks. Näib, et rikkumismenetluste arv on ikka veel liiga kõrge; mõne liikmesriigi puhul ületab juhtumite arv oluliselt ELi keskmist, mis on 47.

Samuti palutakse liikmesriikidel tagada komisjoni loodud piiriüleste elektrooniliste infosüsteemide töö.

Ilda Figueiredo (GUE/NGL), kirjalikult. – (PT) Vastupidiselt raportis esitatud väidetele on täna selge, et turgude liberaliseerimise ja avalike teenuste erastamise protsess, mis on ka praegu veel käimas, ei ole toonud kaasa mitte mingit märgatavat kasu hindade, teenusekvaliteedi või riiklike kulutuste vähenemise suhtes. Otse vastupidi, tarbijakaitseorganisatsioonid ja avalike teenuste kasutajad on teatanud hindade kallinemisest, teenusekvaliteedi langemisest ja teenuse pakkumise kallinemisest. Tegelikult on liberaliseerimine aidanud kaasa töökohtade kaotamisele ja eramonopolid tekkimisele, seades ohtu töötajate õigused, avalike teenuste kasutajad ja tarbijad, nagu on selgelt ka juhtunud juba telekommunikatsiooni-, transpordi-, elektri- ja posti valdkonnas. See olukord on omalt poolt aidanud kaasa majandus- ja sotsiaalkriisi halvenemisele.

Seepärast tähendab sellise poliitikaga jätkamine miljonite inimeste jaoks sotsiaalmajandusliku olukorra jätkuvat halvenemist. See tähendab avalikeks ressursideks olevate avalike teenuste raiskamist, aga ka nende üleandmist erakontsernidele. See tähendab ebakindlust, töötust ja vaesust. See tähendab vaesustlohe suurenemist. See tähendab ebaõiglasemat ühiskonda. See ongi põhjuseks, miks me oma poolthäält ei andnud.

Bruno Gollnisch (NI), kirjalikult. – (FR) Lugupeetud juhataja, head kolleegid! Me hääletasime Róza, Gräfin von Thun Und Hohensteini raportit vastu. Parlament on keskendunud vaid ülevõetud direktiivide arvule ja

kuulsale siseturu tulemustabelile. Mitte keegi ei kahtle nende õigusaktide olulistes omadustes või isegi selle 90 000 lehekülje pikkuse ühenduse õigustikku esindava teksti või 1 700 siseturgu käsitleva direktiivi realses vajaduses või tähtsuses. Veel vähem tuntakse huvi selle vastu, kas nende tekstide vastuvõtmisel püstitatud eesmärgid on täidetud, kas mõjuhinnaangud on osutunud õigeks ning kas on järgitud subsidiaarsuse ja proportsionaalsuse põhimõtteid.

Kõik puudujäägid on väidetavalt liikmesriikide süü, millel on siiski nende dokumentide riigisiseste olukordadega kohandamiseks üha vähem liikumisruumi, kuna kõik on üksikasjaliku täpsusega paika pandud, samas kui asutamislepingutes on viidatud kohustusele panna paika eesmärgid nende saavutamiseks, mitte vahendid. Euroopa institutsioonidele tuleks kasuks natuke eneseanalüüsi ja enesekriitikat.

Małgorzata Handzlik (PPE), kirjalikult. – (PL) Siseturu tulemustabel on väga tähtis vahend, mis annab teavet liikmesriikide Euroopa õigusaktide ülevõtmise seisuga kohta. Oma kohustustest hoolimata viivitavad liikmesriigid nende ülevõtmisega ning samuti esineb eksimusi nende rakendamisel. Tulemustabel näitab, et liikmesriigid saavad õigusaktide rakendamisega üha paremini hakkama, kuigi suure osa puhul ületatakse ikkagi ettenähtud tähtaega. Meil on vaja panna liikmesriikidele selge kohustus nende näitajate parandamiseks. Viimasel ajal on Euroopa Parlamendis olnud palju juttu siseturu tugevdamise vajadusest. Siseturg ei hakkagi aga korralikult toimima, kui selle aluseks olevaid õigusakte nõuetekohaselt ja õigeaegselt üle ei võeta.

Siseturg peab võitma ka meie kodanike toetuse. Seepärast toetan ma raportööri ettepanekut pidada iga-aastast siseturufoorumit, aga samuti ka ettepanekut nn siseturu testi kohta, mis näeb ette õigusaktide kontrollimist siseturu nelja põhivabaduse – kapitali, kaupade, teenuste ja isikute vaba liikumise – seisukohast.

Ian Hudghton (Verts/ALE), kirjalikult. – Siseturu tulemustabel annab kasuliku ülevaate ühenduse eeskirjade kohaldamise kohta valdkondades, mis on Euroopa tarbijate ja ettevõtete jaoks elulise tähtsusega. Kahjuks ei ole Šotimaad tulemustabelis veel iseseisva riigina ära näidatud. Minu arvates on oluline, et Šoti parlament saaks täielikud volitused valdkondade üle, mis jäävad praegu Londoni pädevusse. Kui see juhtub, siis olen veendunud, et Šotimaa hakkab figureerima nende liikmesriikide seas, mis kohaldavad meetmeid tarbijate ja ettevõtete heaks.

Alan Kelly (S&D), kirjalikult. – Ma toetan täielikult siseturu tulemustabeli kui ühtse turu edukust mõõtvat vahendi kontseptsiooni. See on oluline vahend näitamaks, kuidas liikmesriigid Euroopa seadusi käsitlevad. See näitab ka, et ülereguleerimine, mis rikub tihti ELi mainet, ei ole sageli mitte ühegi ELi institutsiooni, vaid hoopis liikmesriikide endi süü. Meil on, mida sellest õppida, ning edaspidi on vaja suuremat läbipaistvust.

Eija-Riitta Korhola (PPE), kirjalikult. – (FI) Lugupeetud juhataja! Tõhusalt toimiv siseturg sõltub rahulolevatest tarbijatest, kellel on selle vastu usaldust. Majanduslangusest majandustõusu poole liikudes on Euroopa tarbijad äärmiselt tähtsad. Vastuvõetud raportid tõstatavad tähtsaid küsimusi selle kohta, kuidas parandada tarbijakaitset ja siseturu toimimist ning ma toetasin neid nii komitee aruteludel kui ka tänasel hääletusel. Ma toon välja kolm tähtsat punkti. Esiteks on siseturu tulemustabel väga tervitatav vahend. Selle viis peamist näitajat on kahtlemata väga tähtsad, et hinnata siseturu toimimist üldjoontes ja tarbijate seisukohalt. Minu arvates tuleks meil toetada ideed, et edaspidi peaks tulemustabel sisaldama teavet siseturu õigusaktide kohta, mis ootavad ikka veel liikmesriikide rakendamist. Meil tuleb teha lõpp sellele valikulisuse mentaliteedile. Teiseks olen ma väga üllatunud Euroopa Parlamendi Sotsiaaldemokraatide ja demokraatide fraktsiooni suhtumise üle seoses kavandatava siseturu testiga. Selle põhjuseks võis olla ekslik järeldus, kuna see test võib just aidata kaasa ka sotsiaalsete ja keskkonnavalaste eesmärkide saavutamisele. Selles kogu integratsiooniprotsessi mõte seisnebki: majandus ja jätkusuutlik siseturg on loodud üldisemaid eesmärke täitma. Ajalugu on tõestanud Schumani deklaratsiooni otstarbekust. Kolmandaks soovin ma väljendada oma toetust hüvitiste väljatöötamisele, et tagada tarbijate õiguspärane kaitse. Soomes töötavad meie tarbijavaidluste kohtuvälise lahendamise süsteem ja tarbijakaitseombudsmani institutsioon väga hästi. Komisjonil tuleb astuda liikmesriikide asutustega intensiivsesse dialoogi, et tagada heade tavade levik. Siiski tuleb meil meele pidada, et tarbijakaitse ja siseturu tugevdamise juures on teadlikud ja aktiivsed tarbijad palju tähtsamad kui ametlik järelevalve ja õiguskaitse.

Nuno Melo (PPE), kirjalikult. – (PT) Hästi toimiv siseturg on terve konkurentsi ja sellega kaasneva majandusarengu tagamisel otsustava tähtsusega. Nende saavutamiseks tuleb aga kõikides liikmesriikides ühenduse direktiive eranditult ühtemoodi vastu võtta.

Siseturu tulemustabelil ja tarbijapaneelil on siseturu toimimise parandamisel otsustav roll. Kuigi me oleme õigel teel, on meil kõikide tõhusama siseturu jaoks püstitatud eesmärkide saavutamiseks veel pikk tee käia. Seepärast tuleb kõikidel sellele kaasa aidata, sealhulgas ka riikide parlamentidel, kellel on väga tähtis ja otsustav roll.

Raül Romeva i Rueda (Verts/ALE), kirjalikult. – Ma otsustasin lõpuks selle raporti vastu hääletada, kuna meil ei õnnestunud sellest tekstist artiklit 10 eemaldada. Selle artikli allesjäämine on otsustav, kuna see kutsub üles regulaarselt nn siseturu teste korraldama, et teha eelnevalt kindlaks, kas ELi õigusaktide eelnõude ettepanekud vastavad kõikidele siseturu eeskirjadele.

Raportid: Jean-Luc Dehaene (A7-0022/2010), Reimer Böge (A7-0020/2010), (A7-0021/2010), (A7-0019/2010), Anna Rosbach (A7-0009/2010), Anna Hedh (A7-0024/2010), Cristian Silviu Buşoi (A7-0027/2010), Bairbre de Brún (A7-0082/2009), Carlos Coelho (A7-0015/2010), Sophia in t Veld (A7-0025/2010), Róža, Gräfin Von Thun Und Hohenstein (A7-0084/2009)

Luis Manuel Capoulas Santos (S&D), kirjalikult. – (PT) Hääletusseadmega tekkinud probleemi tõttu minu poolthäält ei registreeritud.

Seepärast teatan, et hääletasin kõikide punktide poolt, mille üle praeguse istungjärgu ajal hääletamine toimus.

8. Hääletuse parandused ja hääletuskavatsused (vt protokoll)

(Istung katkestati kell 12.35 ja jätkus kell 15.00)

ISTUNGI JUHATAJA: Jerzy BUZEK

president

9. Eelmise istungi protokollu kinnitamine (vt protokoll)

10. Infotund komisjoni presidendi osavõtul

President. – Järgmiseks teemaks on infotund komisjoni presidendi osavõtul.

Joseph Daul, fraktsiooni PPE nimel. – (FR) Austatud president, president Barroso! Kui minu fraktsioon ja enamik siinviibijatest on hiljuti aastaid Lissaboni leppe huvides tööd teinud – ja see on olnud jõus juba viimased kolm kuud –, siis seda on tehtud eesmärgiga, et Euroopa poliitikal oleks rahvusvahelisel areenil mõju.

Kas me oleme selles suhtes õigel teel? Ma suunan selle küsimuse teile, austatud president. Kuidas me saame tagada, et 500 miljoni eurooplase hääle kostuks valjult ja selgelt? Nad on seda juba aastaid oodanud ja Euroopal on viimane aeg oma ideed ning väärtused kõrgeimal tasemel kehtestada.

Eelolevatel nädalatel ja kuudel saab lõpuks teoks Lissaboni leppega ettenähtud välisteenistus ning parlament kavatseb selle loomises aktiivselt osaleda.

Eelarvapädeva institutsioonina ning komisjoniga samu õigusi omav Euroopa Parlament saab igal juhul nii ametnike personalieeskirjade kui ka finantsmääruste muutmises ühtse otsustusõiguse.

Austatud president! Minu fraktsioon kinnitab just selle nõude erilist tähtsust, mille kohaselt peab Euroopa välisteenistusel olema täielik poliitiline ja eelarveline vastutus. Ma kuulaksin huviga teie arvamust sellel teemal!

José Manuel Barroso, komisjoni president. – (FR) Joseph Daul! Nagu te teate, on Euroopa välisteenistuse loomine Lissaboni leppe väga oluline uuendus. See teenistus mängib olulist rolli kõrge esindaja toetamises tema ülesannete täitmisel, milleks on meie ühise välis- ja julgeolekupoliitika (CFSP) järjepidevuse tagamine. Eesmärgiks on tugevdada liitu, võimaldades liikmesriikidele suuremat kaasatust, ning ühendada CFSP-ga seotud jõupingutused, mis on hetkel eraldatud. Seega ei ole küsimus Euroopa jõudude asetamises valitsustevahelisse raamistikku, vaid hoopis vastupidi.

Nagu te teate, peab komisjon nõukogu otsusega teenistuse loomise kohta nõustuma. Sel teemal peame me kolleegiumiga neljapäeval erakorralise koosoleku. Mina pooldan tugevat teenistust, tõelist Euroopa teenistust, mis kujutab endast strateegilise koordineerimise instrumenti ning liikmesriikide ja Euroopa institutsioonide vahelist välispoliitilist liidet.

Selle missiooni täitmiseks peab teenistus leidma õiguspärase koha Euroopa Liidu struktuuris ning seda peab juhtima kõrge esindaja, kes sarnaselt komisjoni asepresidendile on täielikult parlamendi ees vastutav ja kelle kohuseks on koordineerida liidu välistegevuste teisi aspekte komisjoniga.

Martin Schulz, *fraktsiooni S&D nimel*. – (DE) Austatud president, José Manuel Barroso! Euro kriisi põhjuseks on Kreeka esitatud ebaõiged numbrid. Ma sooviksin küsida kinnitust selle kohta, et teie ega ka komisjoni töörühmad ei olnud tegelikelt numbritest teadlikud enne, kui Kreeka valitsus kõige viimased eelarvedefitsiiti puudutavad andmed esitas.

Teiseks, kas te saate kinnitada, et Eurostati peadirektor Walter Rademacher väljendas Ateenast tulevate andmete osas sügavat kahtlust juba aastatel 2004 ja 2005? Mida te olete teinud selleks, et aidata Eurostatil andmeid koguda?

Kolmandaks, kas on tõsi, et Eurostati audiitorid teavitasid teid oma sügavatest kahtlustest seoses Ateenast tulnud andmetega?

José Manuel Barroso, *komisjoni president*. – Martin Schulz! Just täpselt selle tõttu tekkisid meil Kreeka numbrites kahtlused. Volinik Almunia tegeles nende dokumentidega viimase viie aasta jooksul suure pädevusega, erapooletult ning väga objektiivselt. Ja me mitte ainult ei tõstatanud seda teemat mitmel korral Kreeka valitsusega, vaid me esitasime nõukogule ka määruse, millega oleks Eurostat auditeerimisõigused saanud. Kahjuks lükkasid liikmesriigid selle tagasi. Nad ei tahtnud Eurostatile ja Euroopa Komisjonile Kreeka rahvamajanduse arvepidamise kontrollimiseks rohkem võimu anda.

Mul on väga hea meel teile teatada, et uue komisjoni esimeseks otsuseks oli selle määruse taasesitamine, ning mul on teavet selle kohta, et vähemalt mõned eelnevalt määruse vastu hääletanud riigid on nüüd juba kinnitanud oma poolehoidu suuremale läbipaistvusele.

Martin Schulz, *fraktsiooni S&D nimel*. – (DE) Ma mõistan! Joaquín Almunia oli pädev volinik. Kuid ma küsisin teie sekkumise kohta. Seega, kas te saaksite veel kord ütelda, mida te ise ette võtsite?

Kas ma olen teist õigesti aru saanud, José Manuel Barroso, et süü Kreeka kriisi eest lasub liikmesriikidel, sest nad keeldusid teie ettepanekuid järgimast? Kas te võiksite palun meile öelda, milliste riikide valitsusjuhtidest me räägime?

José Manuel Barroso, *komisjoni president*. – Esiteks, kui me räägime süüist – mina sellist sõna ei kasuta –, siis lasub see Kreeka valitsusel, kes ei järginud stabiilsuse ja kasvu pakti. Selle tõttu on meil suured probleemid.

Mis puudutab komisjoni, siis volinik Almunia, keda mina ja kolleegium täielikult toetame, teostas oma tööd erakordse pädevusega. Kreeka arvepidamise probleem tõstatati euroala kohtumistel mitmel korral.

Mis puudutab selles küsimuses vastuhääletanud liimesriike, siis ma ei oska teile neid peast täpselt nimetada, kuid ma tean, et näiteks Saksamaa hääletas selle vastu ning samuti on Saksamaa see, kes sel korral annab oma poolthääle.

Guy Verhofstadt, *fraktsiooni ALDE nimel*. – (FR) Austatud president! Hetkel valitseb Euroopa Liidu tugeva majandusjuhtimise vajaduse osas lai konsensus. See on iseenesest tohutu muudatus võrreldes viimaste aastatega.

Eelmisel pühapäeval ütles Wolfgang Schäuble, et selles valguses pooldas ta Euroopa valuutafondi ning teisi ettepanekuid ja võimalusi, näiteks Euroopa võlaagentuuri, eurovõlakirjade ja Euroopa reitinguagentuuri loomist.

Nagu komisjoni esindaja José Manuel Barroso ütles, muutuvad asjad praegu kiiresti. Mul on kolm väga spetsiifilist küsimust. Esiteks, kas on tõsi, et komisjon töötab hetkel Euroopa valuutafondi loomise ettepanekuga? Teiseks, kas on tõsi, et nagu Angela Merkel ütles, tuleb selleks asutuslepingut muuta? Ma kahtlen selles. Kolmandaks, kas te nõustute samuti, et see ei ole midagi muud kui esimene samm Euroopa riigikassa suunas, mida me koos majandus- ja rahandusliiduga vajame?

José Manuel Barroso, *komisjoni president*. – Esiteks, mis puudutab EMF-i loomise ettepanekut, siis selle idee käis välja Saksa rahandusminister ilma, et oleks andnud mingeid üksikasju sellise institutsiooni kohta. Kuid see tundub olevat huvitav panus praegustele läbirääkimistele euroala kohta. EM on aga pikemaajaline ettepanek, mille jaoks võib osutuda vajalikuks muuta EÜ asutamislepingut.

Me tegeleme algatuste ettevalmistamisega, mis kindlustavad majanduspoliitika koordineerimise ja riikide järelevalve. Hetkel ei oska me teile täpselt öelda, milline saab olema selle formaat.

Kui rääkida üldiselt, siis nagu te ütlesite, toetame me kõike, mis viib meid suurenenud majandusliku juhtimise suunas, kuid me peame nägema täpseid üksikasju ning tegema õigel ajal ettepaneku.

Peale selle ei lahenda EMF-i küsimus kiireloomulisi probleeme Kreekaga. See on eraldi küsimus, mis vajab pikemas perspektiivis põhjalikumalt analüüsi.

Guy Verhofstadt, *fraktsiooni ALDE nimel*. – (FR) Esmalt sooviksin komisjoni presidenti tema vastuse eest tänada! Ma nõustun temaga selles, et fond ei saa kõiki probleeme kohe lahendada. Seetõttu sooviksin ma komisjoni nõupidamiste laual näha erinevaid võimalusi.

Üheks võimaluseks on Euroopa valuutafond, mis on pikemaajaline projekt. Teiseks võimaluseks on eurovõlakirjad – veel üks idee, mis võib olla abiks Kreeka probleemide lahendamisel. On veel eurogrupi presidendi väljapakutud reitinguagentuur, mis on absoluutselt vajalik, kui me ei taha jääda igavesti sõltuvaks välismaistest reitinguagentuuridest. Euroopa võlaagentuuri idee on samuti üks võimalus.

Minu sooviks on, et ühendaksime kõik ideed üheks selgeks plaaniks, mille pakub välja pigem komisjon, mitte mõni liikmesriik.

José Manuel Barroso, *komisjoni president*. – (FR) Me ei soovi kiirustada just selle pärast, et vältida seda, mis praegu toimub – kõik pakuvad välja erinevaid ideesid, mis mõnikord ühes valitsuses lahknuvad. Me tahame end ette valmistada ning, nagu volinik Rehn on juba avalikult teatanud, oleme me euroala riigi tasemel või isegi Euroopa Liidu tasemel tugevdatud majanduspoliitika koordineerimise ja jälgimise kohta käiva kommunikatsiooni ettevalmistamise protsessi keskel.

Just nii kaugelt oleme me jõudnud ettevalmistusprotsessiga ja me ei suuda iga päev uue ettepanekuga välja tulla. Me töötame selle probleemiga objektiivselt ja vastutustundlikult ning viisil, mis tagab parima tulemuse.

Rebecca Harms, *fraktsiooni Verts/ALE nimel*. – (DE) Võttes arvesse asjaolu, et hetkel ei ole Euroopa Liidus reaalselt turgu ning puudub vajadus geneetiliselt muundatud kartulite kasvatamiseks – sellele on olemas ka alternatiivid –, sooviksin teilt küsida, miks oleme pannud nii palju rõhku geneetiliselt muundatud kartuli Amflora heakskiitmisele väga lühikese ja kiire protseduuriga. Kuna selle jaoks puudub vajadus, siis sooviksin, et te selgitaksite, miks te julgustate tervishoiu volinikku Maaailma Terviseorganisatsiooni söödauuringu käsitletult lihtsalt ignoreerima ning miks te ei oodanud ära Euroopa Toiduohutusameti (EFSA) uusi juhiseid, mille GMO lõi just bioloogilise mitmekesisuse ja biosfäärile tekitatavate üldiste riskide hindamiseks. Ja, muuseas, miks te suurendasite sööda- ja toidukartuli saastatuse piirmäära kuni 0,9%-ni. Ma leian, et see on riskantne strateegia, mis meie kodanike arvates ei ole aktsepteeritav.

President. – Ka mina sooviksin tänada meie kaasp Parlamendiliikmeid. Me nägime teie nõusolematust. Suur tänu teile!

José Manuel Barroso, *komisjoni president*. – Komisjon otsustas üksmeelselt valmistada ette GMO lubamine vastavalt Euroopa õiguse üldsätetele. Me peame kinni pidama institutsioonilisest raamistikust ning me pidime võtma seisukoha: ütlema kas „jah” või „ei”.

Avalduse esitamisest on möödas märkimisväärselt pikk periood, sest luba seisis meie iseseisva toiduohutusagentuuri Euroopa Toiduohutusameti (EFSA) intensiivse kontrolli taga. Me tahtsime kõiki antibiootikumiresistentsuse markergeeni võimaliku esinemisega seotud küsimusi hinnata.

Pärast nende ootel olevate dokumentide ulatuslikku ja põhjaliku läbivaatamist oli selge, et edasise hindamise nõudvad teaduslikud probleemid puuduvad. See otsus põhineb meie pädeva agentuuri arvamusel, mis on komisjonist sõltumatu.

Seega usume, et kõiki teaduslikke probleeme on käsitletud.

Õigupoolest ootasin ma teilt õnnitlusi ...

(Vastuhüüded)

... sest ma olen teatanud, et komisjon kavatseb teha ettepaneku, mille kohaselt jääb GMO-de kasvatamise valik liikmesriikide endi teha.

Kui võtta arvesse liimesriikide väga erinevaid seisukohti, siis on see minu arvates vastutustundlik otsus. Mõned liikmesriigid on GMO poolt, teised aga vägagi vastu.

Rebecca Harms, *fraktsiooni Verts/ALE nimel.* – (DE) Esmalt, José Manuel Barroso, ma ei saanud ikka vastust küsimusele nende geneetiliselt muundatud kartulite vajaduse kohta, mis on mõeldud lihtsalt tööstusliku tärglise tootmiseks. Olemas on alternatiivid. Seega, miks riskida?

Teiseks on saastatuse piirmäär. Miks tõsta see järsku 0,9%-ni? Kuni praeguseni oleme rääkinud seda puudutavast avastamispiirist, eriti sööda ja toidu korral. Ning antibiootikumiresistentne kartuli korral pean ma seda eriti riskantseks lähenemiseks. Te ei ole selle kohta midagi öelnud.

Ma sooviksin teada, kas plaanite lähitulevikus väljastada veel lubasid ilma EFSA juhiste ja soovitude olemasoluta, näiteks imporditud riisile või maisile.

(Aplaus)

José Manuel Barroso, *komisjoni president.* – Ma näen teie fraktsiooni entusiasmi ning soovin teid selle avalduse eest õnnitleda! Teil on tugev vastasseis igasuguse GMO suhtes. See on selge. Teil on see õigus. Minu seisukoht ei ole poolt ega vastu. See sõltub EFSA ekspertide arvamusest. Mul ei ole eelarvamusi GMO poolt või vastu.

Komisjon on seisukohal, et antud küsimustes tuleb järgida just seda. Ma ei arva, et komisjon peaks iga GMO ja selle kasutusala üle pidama ideoloogilisi diskussioone. Komisjoni seisukoht põhineb meile edastatud sõltumatul hinnangul, mitte GMO vajalikkusel. Kui puuduvad igasugused tõendid ohust inimeste tervisele ja keskkonnale, siis tunne, et oleme kohustatud GMO heaks kiitma. Selle põhjuseks on ka meie kohustused WTO ees, kui midagi teaduslikku meid ei takista.

(Vastuhüüded)

Nagu öeldud, austame me väga subsidiaarsuse põhimõtet Euroopa Liidus.

(Istungi juhataja katkestas sõnavõtu)

Ivo Strejček, *fraktsiooni ECR nimel.* – (CS) Austatud president! Ma soovin teile kinnitada, et tutvustan teile geneetiliselt muundatud organismidest lihtsamat teemat. Minu arvates on Euroopa Parlamendis õige ja kohane arutada majanduskriisi üle ja ma olen üpris veendunud, et Euroopa Liidu ja liikmesriikide kodanikud on palju rohkem huvitatud tööhõivest ja tööst kui geneetiliselt muundatud organismidest.

Ühelt poolt kaitsevad siin kojas kõnelejad suure, keske ja tugeva valitsuse olemasolu, kuid teisalt, rääkides kui Euroopa konservatiiv, usume me, et tugevad valitsused ei loo töökohti. Töökohti loovad ettevõtted.

Ma sooviksin teile esitada kolm spetsiifilist küsimust. Esiteks, kui iseseisvaks jätab Euroopa Komisjon liikmesriigid majandusprobleemide lahendamisel? Teiseks, kas te saate lubada Euroopa õigusaktide olulist leevendamist, mis aeglustavad märkimisväärselt majanduse arengut? Kolmandaks, kas te nõustute, et vähem reguleerimist, vähem tsentraliseeritud kontrolli ja vähem harmoniseeritust on praegusel hetkel parim lahendus Euroopa Liidu majandusprobleemide lahendamiseks?

José Manuel Barroso, *komisjoni president.* – Esiteks, me arvestame täielikult liikmesriikide mitmekesisusega. Seetõttu teeme me selle punkti EL 2020 strateegias väga selgeks ning käsitleme mitmekesisuse teemat väga täpselt selliste vahenditega nagu sotsiaalse ja majandusliku ühtekuuluvuse poliitika.

Tõsiasi on see, et meie liikmesriigid ei ole ühesugused. Nagu varem öeldud, vajame me samas ka tugevamat majanduslikku juhtimist, sest ebaõnnestumine euroala ja Euroopa Liidu kui terviku koordineerimisel ei oma mingit mõtet. Kui liikmesriigid tegelevad nende poliitikatega ise, siis kindlasti ei ole neil mõjuvõimu võrdsetel alustel läbirääkimiste pidamiseks Ühendriikide ning Hiinaga, näiteks uute globaalsete väljakutsete teemal. Seega peab meil olema ühtne lähenemine, kuid samal ajal peame me erinevatele liikmesriikidele looma spetsiifilised abinõud.

Mis puudutab halduskulude vähendamise teemat, siis see on olnud minu programmis väga oluline punkt. Meie arvates tuleks jätkata pragmaatilist kaalutlemist mõnede Euroopa õigusaktide vajaduse üle ning vältida neid õigusakte, mida lihtsalt ei ole vaja.

Lothar Bisky, *fraktsiooni GUE/NGL nimel.* – (DE) José Manuel Barroso! Eelmisel nädalal esitlesite te oma majandusstrateegia ettepanekut. See sisaldab olulisi eesmäärke. Nõukogu on nüüd kehtestanud karmi programmi Kreekale, mis minu arvates muudab nende eesmärkide saavutamise võimatuks, kui üks riik

moodustab ELi sisemajanduse kogutoodangust 3%. Siiski olete kindlaks jäänud ebaõnnestunud stabiilsuse ja kasvu paktile. Samal ajal kutsuvad mitmed liikmesriigid üles looma Euroopa valuutafondi või isegi majanduspoliitika kujundamist.

Minu küsimused on järgmised. Kas kavatsete üle vaadata EL 2020 ettepaneku ja integreerida sinna valuutafondi ning majanduspoliitika juhtimise ideed, et alustada eemaldumist maksude ja töötasude vähendamisest ja üldlevinud võistlevast ideoloogiast? Kas võtate koos liikmesriikidega koheselt tarvitusele abinõud, et keelustada eurot kahjustavad spekulatsioonid, mida teostavad samad pangad, mis just maksumaksja raha eest välja osteti?

José Manuel Barroso, komisjoni president. – Mis puudutab olukorda Kreekas, siis me usume, et Kreeka on teinud sel aastal vajalikud sammud valitsussektori puudujäägi vähendamiseks. Need abinõud näitavad Kreeka valitsuse otsusekindlust oma struktuuriliste probleemidega tegelemisel.

Samal ajal teeme kõik, mis vajalik, euroala kui terviku finantsstabiilsuse kindlustamiseks. Komisjon on aktiivselt euroala liikmesriikidega koostööd teinud, et luua mehhanism, mida Kreeka võiks vajadusel kasutada. See mehhanism vastab praegusele Lissaboni leppele, eriti nn käendamiskeelu (ingl *no bail-out*) punktile. See sisaldab rangeid tingimusi.

Komisjon on valmis välja pakkuma Euroopa koordineeritud abi raamistiku, mis vajab euroala liikmesriikide toetust. Seda võin ma teile öelda Kreeka ja meie tegevuse kohta euroala stabiilsuse säilitamiseks.

Mis puudutab ettepanekuid EL 2020 strateegia kohta, siis me ei näe mingit vajadust nende muutmiseks. Me oleme need ettepanekud esitanud. Euroopa Ülemkogu ja parlament alustavad läbirääkimistega ning me loodame, et see saab olema väga produktiivne.

Lothar Bisky, fraktsiooni GUE/NGL nimel. – (DE) Ma ei ole täiesti rahul. Probleemiks on see, et maksumaksjate raha kasutatakse Kreeka riigi vastu spekulatsioonideks. Osa sellest maksumaksjate rahast tuleb Saksa pankadest ning see on ka Saksa pankade välja laenatud. Kui aga korduvalt on räägitud mingisuguste meetmete kasutuselevõtmisest, siis tegelikult ei ole midagi juhtunud. Seetõttu olen küllaltki pettunud, et nii vähe on tehtud lihtsalt teatud asjade keelustamiseks ELis, mis lõpetaksid sellised spekulatsioonid jäädavalt ning võimaldaksid meil puhtalt majanduskasvule ja tööhõivele keskenduda.

José Manuel Barroso, komisjoni president. – Mis puudutab spekulatsiooni, siis lubage mul selgitada, et praegused probleemid Kreekas ei ole põhjustatud spekulatsioonist. Peamiselt on need põhjustatud ülekulutamisest ja Euroopa stabiilsuse ja kasvu pakti raamistiku mittetäitmisest, mis väljendub liigselt suures võlas. Kuid hiljem võib juhtuda, et spekulandid tegutsevad selle riigivõla vastu.

Ka see näitab fundamentaalsete reformide olulisust derivaatinstrumentide turul ning komisjoni juba võetud meetmete tähtsust. 20. oktoobril 2009 alustas komisjon tegevuskava efektiivsete ja tugevate derivaatinstrumentide turgude kasuks. Õigusloomega seotud ettepanekud, mida volinik Barnier esitleb enne suve algust, ja ka need, mis käsitlevad turu kuritarvitamise direktiivi ja mida volinik Barnier esitleb enne selle aasta lõppu, suurendavad turgude läbipaistvust ja vähendavad riske.

Lisaks sellele süstemaatilisele tegevusele on vaja uut ajutist vahendit riigivõla krediidiriski vahetustehingute tarbeks ning selles kontekstis vajavad erilist tähelepanu n-ö katteta praktikad. Puhtalt spekulatiivsetel alustel ei ole kindlustuse ja märkamatu sekkumiste ostmise riski suhtes õigustatud. Lühemas perspektiivis peame saavutama vajaliku koordineerimise, mis tagaks liikmesriikide koordineeritud tegutsemise, kuid kõige suurem tähelepanu oleks pööratud katteta praktikatele. Komisjon uurib selles kontekstis põhjalikult riigivõla krediidiriski vahetustehingute puhtalt spekulatiivse katteta müügi keelamise olulisust.

Samal ajal nõuame me rahvusvahelist koordineeritust. Kuna need turud on läbipaistmatud, siis tõstatame selle küsimuse ka G20 kohtumisel. Samuti tõstatame mõned probleemid meie kahepoolsetel kohtumistel, eriti Ameerika Ühendriikidega.

Niki Tzavela, fraktsiooni EFD nimel. – (EL) Austatud president! Milline rõõm, et te ennetasite mu küsimust. Esmalt lubage mul kui kreeklasele Euroopa Parlamendi liikmel teile kinnitada, et Kreeka saab hakkama. Praegused ajad panevad meid proovile ja me oleme selle olukorra eest vastutavad. See on väga hea proovikivi Kreeka vastupidavusele ja distsipliinile.

Mul on hea meel, et te viitasite G20-le kui grupele, kus te vahetustehingute küsimuse tõstatate. Lisaks oma vigadele tabas Kreekat tugevalt turuspekulatsioon.

Kas te kavatsete sellel G20 kohtumiselt teha ettepaneku selgete reeglite vastuvõtmiseks avatud katteta müümise ja krediidiriski vahetustehingute juhtimiseks? Mina soovin, et te seda teeksite!

José Manuel Barroso, komisjoni president. – Nagu ma varem ütlesin, ja mis on väga oluline, seisneb Kreeka peamine probleem liiga suures võlakoores. Tõsi, et seal võib esineda ka spekulatiivseid rünnakuid, kuid seda seetõttu, et selleks nähti võimalust.

Nüüd peame Kreekat toetama ja Kreeka on teatanud väga vajalike meetmete kasutuselevõtmisest. Me toetame neid meetmeid täielikult. Samal ajal tuleb meil vaadata probleemi laiemalt. Ma juba ütlesin, et uurime lähemalt puhtalt spekulatiivsete riigivõla krediidiriski vahetustehingute katteta müügi keelamise põhjendatust. G20 kohtumisel ning teistel foorumitel ja kahepoolsetel kohtumistel tuleb tõstatada ka reguleerijate vaheline läbipaistvuse küsimus, eriti aga nende praktikate kohta käiva teabe kättesaadavuse küsimus.

Eelmisel reedel korraldas volinik Barnier Brüsselis kohtumise riiklike reguleerijatega just selleks, et selgitada välja, mida teame mõnede nende riigivõla vastu spekulatsioonitegevuse kohta. Me peame jätkama krediidiriski vahetustehingute turgude põhjaliku analüüsiga, et teha paremini kindlaks, kuidas need turud toimivad ja kas seal toimuvad küsitavad tehingud. Vajaduse korral kasutab komisjon ka oma konkurentsivolitust.

Niki Tzavela, fraktsiooni EFD nimel. – (EL) Austatud president! Kas selle spekulatsiooniga võitlemise mehhanismi jaoks on ka ajakava? Oelge meile, kas on olemas ka mingisugune ajakava? Sest kui me saame sellelt mehhanismilt mingisugust toetust, siis ma teaksin, millal me rahvusvaheliselt turult laenu hakkame võtma.

José Manuel Barroso, komisjoni president. – Ma juba vastasin sellele, kuid võin uuesti korrata.

Volinik Barnier esitab mõned derivaatinstrumentide direktiivi kohta käivad õigusloome ettepanekud enne suve ning turu kuritarvitamise direktiivi puudutava õigusloome ettepaneku enne aasta lõppu. Me usume, et need ettepanekud suurendavad turu läbipaistvust ning piiravad riske.

Krediidiriskide vahetustehingute küsimuse kavatseme tõstatada G20 kohtumisel juunis.

Daniël van der Stoep (NI). – (NL) Austatud president, komisjoni president Barroso! Avatus ja läbipaistvus on endast lugupidava demokraatia põhiväärtused. Kui kodanikel puuduvad võimalused juhtimiskulude jälgimiseks, võib tulemuseks olla ahnuse ja omakasu atmosfäär. Näidet sellest nägime me eelmisel aastal Ühendkuningriigis. Hollandi pressiteadete kohaselt kulutas president Barroso 2009. aastal 730 000 eurot. See ei ole mitte üksnes naeruväärselt suur summa, vaid ka üks teine märkimisväärne saavutus: tal õnnestus kulutada iga päev 2000 eurot. Müts maha president Barroso ees.

Jätkates tõsisemal toonil, demokraatlik järelevalve nende kulutuste üle on loomulikult armetu. Üks siseaudit ja mõned eelnevalt heakskiidetud inimesed võivad oma nõusoleva pitseri anda. Ma nõuan, et komisjon ja eriti president Barroso hülgaaksid selle vaikimisvandenõu ning avaldaksid Internetis oma kulutused avatult ja läbipaistvalt kõikidele Euroopa kodanikele. Ma soovin, et te sellele vastaksite!

José Manuel Barroso, komisjoni president. – Ma olen sellisest märkusest veidi üllatunud.

Tõele au andes on niinimetatud esinduskulud Euroopa Liidu teenistuses. Selle rahaga kaetakse minu ja teiste komisjoni liikmete reisimine.

Kui te võrldate neid kulusid valitsuste ja riigipeade kulutatud summadega, siis näete, et need on tegelikult väga väikesed.

Kolleegiumi eelarve määrab igal aastal eelarvepädev institutsioon. Ka teie olete osa sellest ning eelarve on jäänud viimasel viiel aastal samale tasemele, suurenedes ainult inflatsioonimäära võrra.

Mis puudutab kulutusi, siis me usume, et need on vastutustundlikud ja proportsioonis ühishüvedega, mida need teenivad. Loomulikult on meie kulutused täielikult läbipaistvad. Me anname eelarvepädevale institutsioonile ja kontrollikoja kogu teabe, mida nad meil paluvad esitada.

Daniël van der Stoep (NI). – (NL) President Barroso väidab, et parlamendil on juurdepääs kulutustele, kuid loomulikult on see jama. Kõik toimub suletud uste taga. Kõike hoitakse vaka all. Kui President Barroso soovib siiralt olla aruandekohustuslik, siis ta lihtsalt avalikustaks need kviitungid. Ja kui ta ei taha seda olla, siis ta peaks olema aus ja ütlema, et see nii on. President Barroso, kui te olete järginud kõiki reegleid, siis ma ei mõista, miks te oma kulutusi Internetis ei avalikusta, kui te just ei karda avalikkuse reaktsiooni. Lihtsalt avalikustage need!

José Manuel Barroso, *komisjoni president*. – Me täidame õigussüsteemis õigusnorme ning inimeste kavatsuste analüüsimine on rohkem kui ülekohtune. Te ei saa mulle ega komisjonile omistada ühtegi kavatsust peale õigusnormide täitmise. Veel kord, ma arvan, et me peame tegema vahet Euroopa Komisjoni või mis tahes avaliku organisatsiooni õigusnormidest tulenevatel kohustustel ning Euroopa institutsioonide ründamisel demagoogiaga.

Euroopa Komisjon, Euroopa Parlament ja Euroopa institutsioonid üldiselt vastavad läbipaistvuse küsimuses kõrgeimatele standarditele. Seega ma ei nõustu selle lihtlase kriitikaga, mis on populistlik ja demagoogiline.

President. – Me oleme lõpetanud esimese küsimustevooru, kus käsitlesime erinevatel teemadel kolme küsimust. Nüüd keskendume uue leppe ja põhiõiguste rakendamise teemale.

Alf Svensson (PPE). – (SV) Austatud president! Loodetavasti ei kaldu ma tõstatatud teemast kõrvale. Ma olen täiesti veendunud, et me oleme president Barrosoga üksmeelel, et kodanikuvabadus ja inimõigused on ELis ning teiste riikide ja ELi vahelistes sidemetes kõige olulisem. Tõsiasi on see, et EL annab abi Eritreale ning aastateks 2009–2013 on Eritrea abistamiseks eraldatud kokku 122 miljonit.

Ma ei küsi komisjoni presidendilt selle raha kasutamise kohta, kuid oleks hea kuulda, mis president Barroso Eritreast arvab. Kõneledes totalitaarse valitsemiskorraga riikidest, jäetakse Eritrea väga sageli mainimata. Selle asemel mainitakse paljusid teisi riike. Niisiis oleks eriti kasulik kuulda, mida president Barroso Eritreast arvab.

José Manuel Barroso, *komisjoni president*. – Tänan teid, et tunnustate komisjoni põhiõiguste kaitsmise eest! Loomulikult me kaitseme põhiõigusi ja mitte ainult Euroopa Liidus, vaid ka välissuhetes.

See ei tähenda, et meil võiksid olla suhted ainult selliste riikidega, kus põhiõigusi austatakse. Kahjuks on maailmas palju riike, kus põhiõigusi ei austata ning me peame nende riikidega suhteid hoidma.

Eritrea puhul tekitab muret põhiõiguste mitteaustamine ja ka riigis valitsev eriti raske olukord. Mõnede arvamuste kohaselt võib Eritread pidada ebaõnnestunud riigiks – riigiks, kus kodusõja ja laialt levinud vägivalla tõttu puuduvad õigusnormid. Selles riigis on palju piirkondi, kus isegi riigi juhtkond ei suuda seaduslikku demokraatlikku võimu kehtestada.

Tegelikult jälgime me olukorda väga lähedalt kõikides neis riikides, kus põhiõiguste täitmisega võib probleeme esineda.

Artur Zasada (PPE). – (PL) Tänase arutelu kontekstis sooviksin ma juhtida tähelepanu Euroopa lennujaamades olevate skannerite küsimusele.

Üks Euroopa poliitika kõige kaheldamatumaid rolle on Euroopa Liidu kodanike elu, tervise ja põhivabaduste kaitsmine. Seetõttu ei tohiks me kogukonna liikmete vääriskust, privaatsust ja isikuandmete kaitset nii lihtsalt kujuteldava turvatunde vastu loovuta.

Mulle on jäänud mulje, et olukord skanneritega on väga sarnane olukorraga seagripi epideemia ajal. Suure pinge all tegutsedes investeerisime me suuri summasid vaktsiinidesse, mis oli ebaratsionaalne ja põhjendamatu, nagu me nüüd teame. Minu arvates on skannerid üsna ebaefektiivsed masinad, millele üritatakse leida sobivat haigust.

José Manuel Barroso! Ma sooviksin selles küsimuses kuulda teie selget seisukohta. Kas te olete skannerite poolt või vastu?

José Manuel Barroso, *komisjoni president*. – Mina olen skannerite poolt juhul, kui liikmesriigid sellega nõustuvad, sest minu arvates peaks olema võimalik meie lennujaamade turvanõuded ja ohutuseeskirjad ühtlustada.

Praegu on olukord selline, et mõned liikmesriigid on oma lennujaamades kehaskannerid kasutusele võtnud, kuid teised ei ole. Nagu te teate, esitles komisjon mõnda aega tagasi kehaskannerite ettepanekut, mis lükati tagasi.

Loomulikult tõstatab see mõningaid küsimusi, kuid võimaluse korral peaksime leidma Euroopa lennujaamades kasutatavate turvaseadmete osas ühtse seisukoha.

Vastasel juhul hakkab meil lennujaamades turvalisuse hindamisel esinema teatud tüüpi diskrimineerimist.

Derek Vaughan (S&D). – Asutamisleping austab kohalike võimude ja regioonide õigusi üle kogu Euroopa ning sellest saab oluline tegur näiteks ühtekuuluvuspoliitika tuleviku üle arutamisel. Kui te alustate aruteludega, näiteks viienda ühtekuuluvusaruande koostamiseks, siis kas te saate meile kinnitada, et peate neid arutelusid ühtekuuluvuspoliitika tuleviku üle kohalike võimude ja regioonidega ning loomulikult ka selle parlamendiga.

José Manuel Barroso, komisjoni president. – See ei ole põhiõigusi puudutav küsimus, kuid loomulikult me arutame neid teemasid kohalike ja regionaalsete võimudega.

Te teate, kui oluline on meie jaoks sotsiaalne, majanduslik ja territoriaalne ühtekuuluvus. Seda tõdetakse ka Lissaboni leppes, mis on Euroopa Liidu üks eesmärke. Uues 2020 strateegias, mida ma mõni aeg tagasi esitlesin, kinnitasime me, et ühtekuuluvus jääb meie eelnõude keskseks teemaks ka tulevikus, ning me soovime, et ühtekuuluvust tulevikupoliitikas alati arvestatakse. See on osa meie dialoogist regionaalsete ja poliitiliste võimudega.

Dokumendis, millele ma just viitasin, mainisin ma näiteks ka vajadust konsulteerida regioonide komiteega.

Catherine Stihler (S&D). – Ma sooviksin tõstatada ühe teema põhiõigustest. Küllastasin hiljuti Cairneyhilli Põhikooli, mis asub Dunfermline'i lähisel Šotimaal, ning kus minuga tuli rääkima poiss nimega Douglas, kes tahtis tõstatada teema Eritreas elavast tüdrukust nimega Rima Andmariam. See on seotud esimese kõneleja ütlustega Eritrea kohta.

Rima perekonda kiusati Eritreas taga ning nad mõrvati, kuna nad olid kristlased. Kristlaste tagakiusamise teemaga Eritreas olete te minu teada kursis. Rimal õnnestus põgeneda Itaaliasse ning sealt edasi Glasgow'sse, kus Alison ja Robert Swinfin ta hoole alla võtsid ja kasvatavad teda kui oma tütart.

Rima on nüüd 17-aastane. Teda ootab ees väljasaatmine Itaaliasse, kus ta kõigepealt asüüli otsis. Me teeme kõik, mis meie võimuses, et rääkida Rima juhtumist kõigile, kes saaksid teda aidata. Ta peab jääma Alisoni ja Roberti armastava hoole alla.

Tema lugu on tõstatatud kodanikeühendustes, inimõiguslaste organisatsioonides ning kirikutes üle kogu Šotimaa. Seda mainiti eile isegi Radio Scotland saates „Thought for the Day”. Mida saab komisjon teha Rima põhiõiguste kaitsmiseks?

José Manuel Barroso, komisjoni president. – Ma vabandan, kuid ma ei ole kõnealuse juhtumiga Šotimaal tuttav.

Ma tahaksin öelda välja üldise põhimõtte. Selliste poliitiliste arutelude korral ei saa te oodata, et komisjoni president, isegi kui ta on väga töökas inimene, oleks kõikidest sellistest Euroopas toimuvatest ülimalt tundlikest ja tõsistest juhtumitest teadlik.

Loomulikult võin ma teile kinnitada meie muret ja solidaarsust inimeste suhtes, kelle arvates rikutakse nende inimõigusi, kuid mis puudutab konkreetse juhtumit, siis mul ei ole hetkel piisavalt teavet. Kuid ma vastaksin teie just esitatud küsimusele hea meelega kirjalikult.

Sonia Alfano (ALDE). – (IT) Austatud president, head kolleegid! Ma räägin oma fraktsiooni, Euroopa Demokraatide ja Liberaalide Liidu fraktsiooni nimel. 5. märtsil allkirjastas Itaalia president Giorgio Napolitano tõlgendatava dekreet-seaduse, mida teatakse ka nn säästunimekirja dekreet-seadusena.

Tegelikult võimaldab see dekreet muuta pärast valimiskampaania algust mängureegleid. Quirinal Palace'i veebilehel on Giorgio Napolitano ise öelnud, et erinevalt sellest dekreedist eelnõust, mis teisipäeva õhtul pingelisel kohtumisel talle esitati, ei sisaldanud hiljem peaministri ja siseministri muudetud tekst ilmselgeid põhiseadusega vastuolus olevaid vigu.

Itaalia põhiseaduse artikli 87 (5) kohaselt peab Itaalia Vabariigi President seadusi välja kuulutama ning õigusnorme kehtestama. Vabariigi president ei saa absoluutselt osaleda protseduuride ja dekreet-seaduste koostamises. Vabariigi presidendi eelkäija Carlo Azeglio Ciampi peab seda demokraatlikust süsteemist kõrvalekalduks. On ilmselge, et valitsus on oma tegevuses läinud vastuollu põhiseadusega. Austatud president! See dekreet on muutnud juba alanud valimisvõitluse mängureegleid ning võimaldab neil, kes on rikkunud põhiseadust, valimisvõitlusesse tagasi pöörduda.

Mind paneb imestama, et parlament, kes on alati valmis seadusi rikkuvate riikide vastu välja astuma, ei teadvusta endale, et 27 liimesriigi hulgas on üks seadusi rikkuv riik.

(Istungi juhataja katkestas sõnavõtu)

José Manuel Barroso, komisjoni president. – (FR) Sonia Alfano! Ütlen veel kord, palun ärgem arutlegem riigisest poliitiliste küsimuste üle! Komisjon on vastutav põhiõiguste täitmise eest, kui Euroopa institutsioonid või liikmesriigid kehtestavad Euroopa seadust.

Tundub, et teie mainitud juhtumi puhul ei olnud tegemist Euroopa Liidu seadusega. Nii palju, kui ma teie kõnest aru sain, on see tüüpiline riigisisese poliitilise arutelu probleem, mille dimensioonid võivad olla seotud põhiseadusega, kuid Euroopa Komisjonil ei ole võimalust sekkuda meie liikmesriikide eri poliitiliste jõudude ja isikute konfliktidesse.

Ulrike Lunacek (Verts/ALE). – (DE) Austatud president, José Manuel Barroso! Põhiõiguste harta on senini ainus rahvusvaheline dokument, mis keelab diskrimineerimise seksuaalse sättumuse alusel. Mjal maailmas tuntakse isegi uhkust, et Euroopas on selline saavutus tehtud ning soovitakse seda järgi teha.

ELis on meil selline probleem, et kolm liikmesriiki, nimelt Ühendkuningriik, Poola ja Tšehhi Vabariik, ei tõlgenda põhiõiguste hartat Euroopa õigussüsteemi osana. Ma tahaksin teada, mida komisjon teeb või kavatses teha lesbide, geide, biseksuaalide ja transvestiitide põhiõiguste kehtestamiseks kõikides ELi piirkondades ning seega teha selgeks, et homofoobia ja seksuaalse sättumuse alusel diskrimineerimine ei ole enam aktsepteeritav. Seda mitte ainult tööhõives, mille jaoks on meil loomulikult direktiiv, vaid kõikides valdkondades, et inimesed saaksid elada ja valida oma seksuaalseid suhteid ilma hirmu tundmata.

José Manuel Barroso, komisjoni president. – Siin esitati kaks küsimust. Ma ei ole kindel, et ma suudan neile ühe minuti jooksul vastata.

Esiteks, mis puudutab diskrimineerimist seksuaalse sättumuse alusel, siis te teate, et eelmine komisjon tuli välja igasuguse diskrimineerimise vastu suunatud direktiiviga, kaasa arvatud diskrimineerimine seksuaalse sättumuse alusel väljaspool tööhõivet. Me oleme pühendunud sellele, et Euroopa õigusaktid ja liikmesriikide rakendusmeetmed keelaksid täielikult diskrimineerimise seksuaalse sättumuse alusel. Nagu te teate ja ütlesite, on need diskrimineerimisvastased põhimõtted talletatud Euroopa Liidu põhiõiguste hartas.

Mis puudutab Poolat ja Ühendkuningriiki, siis protokoll selgitab harta rakendamise Poola ja Ühendkuningriigi seaduste ja algatuste suhtes ning selle õiguslikkust nendes liikmesriikides.

Seal on eraldi kirjas, et antud harta ei laiene Euroopa Kohtu ega ühegi teise Poola või Ühendkuningriigi kohtu või tribunali kompetentsi, et tuvastada nendes liikmesriikides seaduste ja õigusnormide või algatuslike sätete, praktikate või tegevuste vastuolu põhiõiguste vabaduste ning põhimõtetega, mida see kinnitab.

Seega peame ootama Euroopa Kohtu tõlgendust nende kahe liikmesriigi protokollist.

Ashley Fox (ECR). – President Barroso! Paljud riigid üle maailma on oma põhiseaduses õiguste deklaratsiooni peenelt sõnastanud. Küllaltki vähesed pakuvad oma kodanikele tõelist kaitset. Kas te nõustute, et probleem ei seisne mitte õiguskaitse struktuuris, vaid pigem selle kaitse rakendamises?

Ühendkuningriigis ootavad meid kolme kuu pärast ees üldvalimised. Kui valituks osutub Konservatiivide Partei, siis tühistatakse inimõiguste seadus ning see asendatakse meie enda õiguste deklaratsiooniga. See tähendaks seda, et Euroopa inimõiguste konventsioon ei kehti enam otse Ühendkuningriigi riigisisestele seadustele.

(Vahelehiie saalist: „Te ei saa seda teha”)

President Barroso, kas te selgitaksite, mis ulatuses kavatses EL arvestada Euroopa inimõiguste konventsiooni allkirjastamisel liimesriikide erinevaid seisukohti?

Ka minu partei otsib võimalust leppe muutmiseks, mis tagaksid selle, et põhiõiguste harta ei mõjutaks Ühendkuningriiki. Kuidas te tagate ELi mittesekkumise Ühendkuningriigi õigusesse loobuda sellistest struktuuridest, milles me osaleda ei soovi?

José Manuel Barroso, komisjoni president. – Eelmisele küsimusele vastates vastasin ma osaliselt ka sellele küsimusele.

Ühendkuningriigil ja teistel riikidel on põhiõiguste harta jaoks protokoll. See on nende õigus! Selle üle peeti läbirääkimisi ja meil on selle tunnistuseks valitsustevaheline lepe.

Olles selle välja öelnud, eelistaksin loomulikult olukorda, kus kõik liikmesriigid põhiõiguste harta vastu võtaksid, sest ma usun, et see harta on suunanäitajaks kõikidele Euroopa Liidu poliitikatele.

Me oleme nüüd valmis ka ühinema Euroopa inimõiguste konventsiooniga. See lõpetaks Euroopa Liidu põhiõiguste kaitsesüsteemi.

Kindlasti ma austan väga Ühendkuningriiki kui demokraatiat ja õigusriiki. Õigupoolest on see üks neist riikidest, mis on sajandite jooksul demokraatiasse väga olulisi panuseid teinud. Seetõttu on mul tõeliselt kahju, et Ühendkuningriik ei taha koos kõikide oma partneritega inimõiguste kehtestamisel mitte ainult riiklikul tasemel, vaid ka Euroopa projektina, esirinnas olla.

Ilda Figueiredo (GUE/NGL). – (PT) Austatud president, komisjoni president! Naiste õigused ning õigus vääriskale elule on põhilised inimõigused, mida Euroopa Liidus edendada tuleb.

Vaadates silmatorkavat ebavõrdsust, mis püsib ning isegi halvemaks muutub, hõlmates nii meeste kui ka naiste palgaerinevust, vaesust kui ka kindlustamata töötuid – probleemid, mis mõjutavad enamjaolt naisi, ei piisa ainult naisõiguste harta väljaandmisest, mis on eriti laialivalguv, ebatäpne ja mille koostamisele ei eelnenud ühtegi arutelu naisorganisatsioonide ega parlamendi endaga.

Seega ma küsin, kas Euroopa Komisjon on valmis prioritseerima sellised naiste õiguste küsimused naiste õiguste konkreetsete abinõudega, eriti aga uue võrdsuslikkuse strateegia arendamisega, mida parlament ise ette valmistab. Ma loodan, et seda raportit võetakse arvesse.

José Manuel Barroso, komisjoni president. – (PT) Eelmisel reedel esitlesin ma koos volinik Redinguga naisõiguste hartat, mis kinnitab taas komisjoni pühendumist soolisele võrdsusele ning tahet selles valdkonnas töötada ja edusamme teha.

Septembris järgneb nüüd väljakuulutatud hartale ka uus soolise võrdsuse strateegia. See sisaldab üldist ja üsna laiahaardelist komisjoni tegevuse raamistikku meeste ja naiste võrdsuse arendamises nendes valdkondades, mida mu kaaspalamendiliige just mainis, alates tööhõivest kuni muude asjadeni, kus sellise võrdsuse tagamine on oluline.

See harta ei ole tühjale kohale tekkinud. See harta on ilmunud ka mälestamaks 15 aasta möödumist Pekingi tegevusplatvormi koostamisest ning see on paljude konsultatsioonide tulemus, mida ma isiklikult olen pidanud selle täiskogu naisõigustele pühendunud liikmete rühmaga. Õigupoolest on mul üks selline kohtumine homme hommikul. Mul on igal aastal olnud vähemalt üks kohtumine nende parlamendiliikmetega, kelle jaoks on see teema kõige olulisem.

John Bufton (EFD). – President Barroso! Ma sooviksin täna tõstatada küsimuse Kreeka finantsolukorra kohta. Lissaboni leppe artiklit 121 kasutatakse selles riigis esmakordselt struktuursete reformide läbisurumiseks. Head Kreeka inimesed leiavad ennast nüüd kahe kõva kivi vahelt ning on üsna selge, et seda riiki juhite teie, mitte valitud valitsus.

Kas see tähendab, et nüüd, kui te olete saatnud oma ametnikud Kreeka finantsolukorda lahendama, võib teid nimetada mitte ainult komisjoni presidendiks, vaid ka Kreeka valitsuseks? Kui teie ametnike kasutatavad meetmed Kreekas ei toimi, siis kas teil on ka plaan B? Kui nii, siis kas see tähendab Kreeka lahkumist eurotsoonist? Lõpetuseks, kas te kavatsete oma ametnikud saata ka teistesse finantsraskustes olevatesse riikidesse, näiteks Portugali, Hispaaniasse ja Itaaliasse?

President. – John Bufton! Meie teemaks on uue leppe rakendamine ning põhiõiguste austamine, seega palun jääge antud teema piiresse!

President Barroso! Kas te olete valmis vastama?

José Manuel Barroso, komisjoni president. – Austatud President! Ma püüan olla alati valmis parlamendiliikmete küsimustele vastamiseks.

Teie küsimus, tähelepanuväärne parlamendiliige, tuleneb vales oletusest. Nimelt sellest, et põhjuseks on Kreeka kuulumine euroalasse, kus esineb mõningaid probleeme. Tegelikult on sarnaste probleemidega riike ka väljaspool euroala. Mõningal juhul on tegemist veelgi tõsisemate probleemidega ja seda nii Euroopa Liidus kui ka väljaspool Euroopa Liitu. Kas ma tohin teile meelde tuletada näiteks olukorda Islandil, mis nüüd soovib liituda Euroopa Liiduga just lootuses ühel päeval samuti euroalaga liituda.

Seega on tegelikult täiesti vale arvata, et Kreeka probleemide põhjuseks on Kreeka kuulumine euroalasse. Raske olukorra põhjuseks on just see, et Kreeka ei ole pidanud kinni stabiilsuse ja kasvu pakti reeglitest. Loomulikult läheb nende keerukate muudatuste tegemine midagi maksma.

Andreas Mölzer (NI). – (DE) President Barroso! Ma sooviksin esitada küsimuse seoses andmetalletusprobleemidega. Nimelt kuulutas Saksamaa Liitvabariigi põhiseaduslikkuse järelevalve kohus selle kuu alguses kõikide telekommunikatsiooni andmete üldise talletamise õigustühiseks. Vastuoluliselt jääb ulatus, mil määral piiramatu ja kontrollimatu andmete talletamine või andmete kättesaadavus põhiõigustega vastavuses on. Siin parlamendis ütlesime me SWIFT-lepingule „ei”. Minu arvates tuleks Lissaboni leppes sisalduvate põhiõiguste valguses tõenäoliselt üle vaadata ka ELi andmete säilitamise direktiiv. Kas teie kavatsete või kavatseb komisjon teostada mingisugust ülevaadet, et näha, kuidas põhiõiguste nimekiri andmetalletusega seotud on?

José Manuel Barroso, komisjoni president. – Isikuandmete kaitse on põhiõigus, mis on määratud sõnaselgelt Euroopa Liidu põhiõiguste harta artikliga 8.

Tänu Lissaboni leppele saame me isikuandmete kaitseks luua laiahaardelise ja sidusa raamistiku. See on oluline meie kodanike privaatsuse kaitseks ning tagab ühtse lähenemise kõikidele Euroopa Liidu andmetööstustegevustele. Parlament saab loomulikult olema täielikult kaasatud kehtiva seadusvõrgustiku uuendamisse, sest <http://dictionary.sensagent.com/kaasotsustamismenetlus/et-et> laieneb ka endistele kolmanda astme valdkondadele.

Me peame tagama, et Euroopa kodanike põhiõigused on kaitstud ka siis, kui isikuandmed liiguvad liidust välja. Selles kontekstis võib Euroopa Liidu ja Ühendriikide kokkulepe seoses inimeste isikuandmete kaitsega olla oluline ning me teeme selle nimel tööd.

Hetkel peame konsultatsioone, et tagada läbipaistvus ning koguda osapoolte ning kodanike arvamusi.

Komisjon kavatseb koostada määruse eelnõu läbirääkimiste heakskiitmiseks Ühendriikidega.

Sarah Ludford (ALDE). – Viimase kümnenääd jooksul on rahvusvaheline terrorismivastane koostöö muutunud palju keerulisemaks. Selle põhjuseks on inimõiguste probleemid, mille alla kuulub ka USA valitsuse töökord.

Me lootsime selle teema Obama administratsiooniga seljataha jätta. Kahjuks oleme saanud teada, et ebaõiglased sõjatribunalid ja ebamäärased ilma kohtuta vangistused jätkuvad isegi pärast Guantánamo sulgemist.

Need kõrvalekaldumised riiklikest ja rahvusvahelistest õigusnormidest teevad transatlantilise andmeajamise projekti veelgi problemaatilisemaks kui muidu.

Milliseid avaldusi teeb komisjon USA valitsusele õiglase kohtupidamise kaitseks? Ning milliseid hoiatusi, et selle puudumine kahjustab koostööd? Ma loodan, et nüüdsel ajal ei ole meil erinevalt varasemast ohtu, et ELi ja liikmesriikide vahel oleks suuri erimeelsusi põhiõiguste tagamisel terrorismivastases tegevuses.

José Manuel Barroso, komisjoni president. – Ma olen uhke, sest Euroopa Liit oli minu mäletamist mööda esimene, kes selle küsimuse Ameerika Ühendriikide presidendiga – eelmise presidendiga – põhiõiguste ning õigusnormide austamise vajadusest tõstatas, ning seda ka terrorismiga võideldes, pidades konkreetselt silmas Guantánamo probleemi. Selle teema tõstatasin mina koos Euroopa Ülemkogu eesistuja ja Austria peaministri Wolfgang Schüsseliga. See teema on meie Ameerika partneritega dialoogi pidamisel alati probleemiks olnud. Te võite olla kindel, et see küsimus saab olema päevakavas väga tähtsal kohal.

Mis puudutab andmekaitset, siis ma arvan, et me peaksime raamistiku saavutamiseks ka Ühendriikidega koostööd tegema. Ma mainisin seda eelmises vastuses. Samal ajal peab meil olema terrorismiga võitlemise raamistik. Seega on probleemiks õige tee valimine kahe tähtsa vajaduse rahuldamiseks: vajadus vabadusele ning vajadus tagada andmekaitse, kuid samuti ka turvalisuse vajadus, sest ilma turvalisuseta ei ole vabadus võimalik.

Lena Kolarska-Bobińska (PPE). – Austatud president! Uue Lissaboni leppe üks võtmeteemasid on Euroopa Liidu suurenenud roll maailmas.

Uue tugevama välispoliitikaga peame olema liiduna rohkem aktiivsed inimõiguste ja põhiõiguste edendamises ja kaitsmises kolmandates riikides.

Mida kavatsete koos Catherine Ashtoniga ELi demokraatiat edendava poliitika tugevdamiseks teha? Teiseks, kas te toetate järgmise eelarvega demokraatia ja inimõiguste Euroopa rahastamisvahendi suuremat rahastamist?

Inimõigused näivad meie dialoogides jäävat alati teisele või kolmandale kohale. Ma arvan, et peame demokraatia edendamiseks rohkem aega ja raha kulutama ning looma Euroopas tõelise demokraatia sihtkapitali. Ma sooviksin kuulda teie arvamust selles küsimuses!

José Manuel Barroso, komisjoni president. – Leppe sätted näevad ette inimõiguste edendamist üle kogu maailma. Euroopa Liit on vastu võtnud inimõigustelealased juhised sellistel teemadel nagu surmanuhtlus, piinamise vältimine ning inimõiguslaste kaitsmine.

Nende juhiste raames rakendab Euroopa Liit mitmeid meetmeid, alustades avalikest teadaannetest või diplomaatilistest üritustest kuni kontrollvaatlusteni. Ma olen isiklikult tippkohtumistel kolmandate riikide riigipeade ning valitsusjuhtidega inimõiguste teema tõstatanud. Just hiljuti, eelmisel nädalal peetud kohtumisel Marokoga viitasime me põhiõigustele.

Euroopa Liit on algatanud umbes 40 inimõiguste dialoogi partnerriikidega üle maailma ning need kujutavad endast pühendunud foorumeid antud teema detailseks arutamiseks. Demokraatia ja inimõiguste Euroopa rahastamisvahendi raames suunab komisjon igal aastal 150 miljonit eurot inimõigustega tegelevate valitsusväliste organisatsioonide toetuseks üle kogu maailma. Me püüame lisada igale kolmandale riigile sõlmitud raamleppel inimõiguste klausli.

Simon Busuttil (PPE). – (MT) Üks põhiõigustest on liikumisvabadus. Austatud president! Pidades silmas jätkuvat probleemi Liibüa ja Šveitsi vahel: sadadel Euroopa Liidu kodanikel ning töölistel takistatakse Liibüasse tööle minemist. Minu küsimus on järgmine. Mida teeb Euroopa Komisjon sellele probleemile viivitamatult lahenduse leidmiseks? Ja kas Euroopa Komisjoni president peab seda vastuvõetavaks, et üks riik, nimelt Šveits, teeb ühepoolseid otsuseid, mis mõjutavad kõiki Schengeni tsooni kodanikke, eriti aga töölisi, kellel on vaja oma igapäevase elatise teenimiseks Liibüasse sisenema?

José Manuel Barroso, komisjoni president. – Me oleme selle juhtumi pärast väga mures. Volinik Malmström on juba öelnud, et Liibüa viisade peatamine Schengeni ruumi kodanikele on ebaproportsionaalne meede. Lisaks ei ole see olukord tihedalt seotud Liibüa ja Euroopa Liidu suhete positiivse trendiga.

Sellele kriisile lahenduse leidmiseks on käimas intensiivsed diplomaatilised jõupingutused. Juba on üks kahest Šveitsi kodanikust Liibüast lahkunud. See on positiivne samm.

Euroopa Liidu välis- ja justiitsministrid arutasid seda teemat vastavalt 22. ja 25. veebruaril ning toetasid diplomaatiliste ponnistuste jätkamist.

Ma arvan, et oluline on dialoogi pidada ning üritada mõista kummagi osapoole seisukohti eesmärgiga leida lahendus nii kiiresti kui võimalik.

Olle Ludvigsson (S&D). – (SV) Austatud president! Lissaboni leppe ratifitseerimine on tugevdanud kinnipidamist peamistest inimõigustest ning ametiühingu õigustest. Euroopa kohtu viimaste aastate otsused aga näitavad, et põhiliste ametiühingu õiguste kaitset on vaja veelgi tugevdada. Lavali, Rüfferti, Vikingi ja Luxembourgiga juhtumite korral on Euroopa Kohus järjepidevalt alaväärtustanud ametiühingu õigusi.

Need kohtuotsused on teinud võimatuks tagada eri rahvusest töötajate võrdne kohtlemine. Ametiühingutel ei ole enam võimalik garanteerida lähetuses olevatele töötajatele kohalike töölisega võrdset palka ja töötingimusi. Seetõttu tervitan ka mina lubadust, mille José Manuel Barroso andis enne komisjoni presidendiks tagasisvalimist.

Minu küsimus José Manuel Barrosole on järgmine. Millal võime oodata komisjoni õigusloome ettepanekut, mis lahendaks pärast Euroopa Kohtu otsuseid tekkinud probleemid? Kas komisjoni president saab meile sellekohast teavet juba täna anda?

José Manuel Barroso, komisjoni president. – Kui need otsused avalikuks tehti, siis väljendasime oma seisukohta väga selgelt. Selgitasime koos volinik Špidlaga, kes on vastutav tööhõive- ja sotsiaalvaldkonnas, et need kohtuotsused ei sea kahtluse alla selliseid põhiõigusi nagu õigus streikida, õigus kuuluda ametiühingusse ning mõningaid erisusi meie riikide töösuhete mehhanismides.

Me töötame mõne eelnõuga, mis on sellele küsimusele suunatud. Ma kardan, et ma ei saa teile konkreetseid kuupäevi praegu nimetada, sest ma ei oodanud seda küsimust. Kuid ma võin teile öelda seda, mida ma olen ka varem, komisjoni valimiste ajal öelnud. Osutame sellele probleemile peagi tähelepanu. Ka vastutav volinik on seda öelnud.

Bogusław Liberadzki (S&D). – (PL) José Manuel Barroso! Ma sooviksin esitada küsimuse seoses põhiõiguste ja uue leppega, kaasa arvatud välistegevusega. Vastavalt eelarvekontrollkomisjoni uuringule oli 43% finantstehingutest ebakorrektsed. Kas meie töö, millega tahame saavutada põhiõiguste täitmise üle maailma, kontekstis aitavad uus lepe ja uued lahendused vähendada pöördeliselt eelarve ettevalmistamise, täideviimise

ning aruandlusega seotud vigade taset? Ma pean rõhutama asjaolu, et hinnanguline finantsvigade tase on 43%.

José Manuel Barroso, komisjoni president. – Nagu te teate, oleme aastate jooksul selle nimel tööd teinud, et vähendada finantsvigu Euroopa Liidu raamatupidamises. Paljude nende vigade eest, nagu te teate, vastutavad Euroopa programme rakendavad liikmesriigid.

Mind julgustab Euroopa Kontrollikoja hiljutine arvamus, mis tunnustab seni toimunud arengut, kuid ma arvan, et me ei peaks selles valdkonnas rahulolu tundma. Me oleme valmis tegema tööd selle nimel, et vähendada igasuguseid vigu Euroopa Liidu eelarve rakendamisel.

David Casa (PPE). – (MT) See lepe määrab kindlaks põhiliste inimõiguste kaitsmise põhimõtted ning need riigid, mis soovivad saada Euroopa Liidu liikmeks, peavad vastama Euroopa Liidu nõuetele, nagu Malta ning teised riigid, mis samal ajal liikmeks said. Vaadates Türgit, siis kas president ei leia, et Türgil on inimõiguste valdkonnas veel väga palju teha? Pealegi, mida teeb komisjon selleks, et Türgi pööraks enne majandusprobleemide lahendamist ning teiste nõudmistele täitmist esmalt tähelepanu põhilistele inimõigustele? Ma usun, et need on siia maani prioriteetsed olnud, kuid kahju on öelda, et Türgis on need olematud.

José Manuel Barroso, komisjoni president. – Ausalt öeldes ma ei kasutaks sõna „olematu”. Türgi on õigusnormide suhtes arenenud. Kuid me ei usu, et see ühtiks põhiõiguste ja õigusnormide standardite osas Euroopa standarditega. Just selles koostöö osas oleme me Türgiga aastate jooksul arenenud.

Kuna Türgi on Euroopa Liidu kandidaatriik, siis hindab komisjon igal aastal väga objektiivselt Türgis õigusnormide ja põhiõigustega seotud küsimustes tehtud reforme.

Tõele au andes on mõnes valdkonnas märgata arengut. On ka valdkondi, kus me tahame Türgi võimude poolt rohkem jõupingutusi näha.

Ma usun, et selle dialoogi pidamisega – mis tegelikult on läbirääkimised – on Türgi liitumine just õige tee edusammude tegemiseks põhiõiguste valdkonnas ning rääkides üldisemalt, õigusnormide ja demokraatlike reformide teostamiseks Türgis.

President. – José Manuel Barroso! Täna teid väga selle huvitava arutelu eest! See oli täiskogu neljas infotund. Järgmine toimub ühe kuu pärast järgmisel osaistungjärgul Strasbourgis.

Sellega on teema käsitlemine lõppenud.

ISTUNGI JUHATAJA: **Silvana KOCH-MEHRIN**

asepresident

David-Maria Sassoli (S&D). – (IT) Austatud juhataja, kallid kolleegid! Hetk tagasi esitati siin täiskogul häbiväärne Itaalia Vabariigi vastane sõnavõtt. Minu arvates ei tohiks täiskogu juhatus lubada tuua siia liikmesriikide poliitilisi probleeme, iseäranis, mis puudutab suure tähtsusega institutsionaalseid ja poliitilisi asju.

Meenutaksin teile – ja meenutaksin kõikidele kaasparlamendiliikmetele –, et Itaalia Vabariik ei ole müügis ja et vabariigi president Giorgio Napolitano on Itaalia põhiseaduse hoidja. Sotsiaaldemokraatide ja demokraatide fraktsiooni Itaalia delegatsiooni nimel Euroopa Parlamendis kutsun selle täiskogu juhatus üles olema arutletavate temade ja esitatavate sõnavõttude suhtes valvsam.

On kahju, et president Buzek ei sekkunud, et peatada sõnavõttu, mis ründas vabariigi presidenti, kes vaid nädala eest Euroopa Parlamenti külastas.

(Aplaus)

Juhataja. – Nii märkus, millele viitasite, kui ka teie avaldused dokumenteeritakse protokollis ning üritan võtta teie sooviavaldusi arvesse päevakorrapunkti ajal, mille juhataja olen. Loodan, et mind saadab edu.

11. Rahvusvaheline kliimapoliitika pärast Kopenhaageni konverentsi: rahvusvaheliste läbirääkimiste hoogustamine koheste meetmetega

Juhataja. - Järgmine päevakorrapunkt on rahvusvahelise kliimapoliitika komisjoni avaldus pärast Kopenhaageni konverentsi: rahvusvaheliste läbirääkimiste hoogustamine koheste meetmetega.

Connie Hedegaard, komisjoni liige. – Austatud juhataja! Võtan täiskogu ees esimest korda sõna. Rõõmustan, et vähem kui neli nädalat pärast minu ametisse asumist, on mul täna võimalik esitleda teatist rahvusvahelise kliimapoliitika kohta pärast Kopenhaageni konverentsi – teatist, mille komisjon oma kohtumisel täna vastu võttis.

Teatise pealkiri on „Rahvusvaheliste läbirääkimiste hoogustamine koheste meetmetega” ja just seda me teha püüamegi. Loomulikult oleme teatist koostades võtnud täielikult arvesse parlamendi resolutsiooni 10. veebruarist, mis käsitleb COP 15 lõpptulemust.

Kopenhaagen oli palju väiksem samm kui Euroopa Liit tahtnuks, ent sellegipoolest oli see samm edasi. Sada üheksakümmend riiki – nii tööstus- kui ka arengumaad, kes kokku vastutavad enam kui 80% maailma kasvuhoonegaaside heitmete eest – on nüüd ametlikult heitkoguste vähendamise eesmärgid ja meetmed kokkuleppesse lülitanud. Teisisõnu on meil võimalus antud otsustavus aluseks võtta ja aidata sellest rahvusvahelisi meetmeid kujundada. Me peame selle võimaluse ära kasutama, et aidata säilitada hoogu tugevale ja õiguslikult siduval üleilmsel kliimalepingule 2012. aastale järgneva perioodiks, mis mõistagi on meie eesmärgiks.

Komisjoni lähtekoht on, et EL peab jätkama juhtimissuutlikkuse ilmutamist. Meie arvates saab Euroopa teha seda kõige veenvamalt, rakendades sisepoliitikas käegakatsutavaid ja otsustavaid meetmeid, et muuta maailma kliimasõbralikemaks piirkonnaks. Peame seda tegema läinud nädalal esitatud strateegia ELi 2020. aasta strateegia raames. Ja lubage mul selge sõna ja valju häälega öelda, et see on Euroopa huvides! Kuidas nii? Aga sellepärast, et kui me seda arukalt teeme, siis tõhustab see meie konkurentsivõimet, tugevdab meie energiajulgeolekut ja elavdab rohelisemat majanduskasvu ja uuendusi, luues nõnda uusi töökohti. Komisjon alustab nüüd tööga, et visandada teerada 2050. aastani Euroopa Liidu üleminekust vähem süsihappegaasi tekitavale majandusele.

See kätkeb meie heitkoguste vähendamist 2050. aastal 80–95%, nagu juba kokku lepitud, ning – nagu täiskogu teab – EL on pühendunud oma heitkoguste vähendamisele 2020. aastaks 1990. aasta tasemest vähemalt 20% madalamaks ning, kui rahuldatud on vastavad tingimused, antud vähendamise suurendamisele 30%-le. Jagan täielikult selle parlamendi soovi, et EL peaks liikuma 20% eesmärgist kaugemale. Meil on vaja viia oma vähendamine täpsemini kooskõlla sellega, mida meil teaduslikel andmetel kohaselt vaja on, et täita Kopenhaageni lepingu eesmärgi üleilmselt kliimasoojenemisel üle kahe kraadi mitte tõusta lasta. Nagu oma resolutsioonis teatavaks tegite, on kriis nende eesmärkide saavutamise kergemaks teinud. Kui tahame olla täna sama ambitsioonikad, kui olime valmis olema, kui 2007. ja 2008. aastal kliima- ja energiapaketi vastu võtsime, peaksime minema 20%-st kaugemale. Mul on seetõttu samuti hea meel teatavaks teha, et komisjon valmistab enne Euroopa Ülemkogu juuni kohtumist ette analüüsi sellest, milliseid praktilisi poliitikaid oleks tarvis 30% vähendamise rakendamiseks 2020. aastaks. Komisjon tegeleb ka analüüsi väljatöötamisega verstaapide osas meie teerajal 2050. aasta suunas, sealhulgas 2030. aasta eesmärgitaseme vajalikud stsenaariumid. See nõuab vajadust esitada sobivad strateegiad heitmeid tekitavate võtmevaldkondade jaoks kooskõlas ELi 2020. aasta strateegiaga. Kooskõlas ELi heitkogustega kauplemise süsteemi käsitleva direktiiviga, esitab komisjon ka oma analüüsi energiamahukate tööstuste olukorra suhtes süsinikdioksiidi lekke korral.

Paralleelselt selle tööga peab EL alustama Kopenhaageni kokkuleppe rakendamist. See tähendab riikide heitkoguste ja sooritustulemuste tarbeks tugeva ja läbipaistva rahvusvahelise aruandlusraamistiku rajamist. Samuti tähendab see 7,2 miljardi euro suuruse arenguriikidele mõeldud kiire rahastamise kiiret mobiliseerimist, mille Euroopa vahemikuks 2010–2012 endale kohustuseks on võtnud. Iseäranis oluline on see meie tõsiseltvõetavuse seisukohast ja lisaks ka pikaajalise finantseeringu kindlustamiseks. Komisjon on valmis aitama tagada, et ELi abi oleks hästi koordineeritud.

Lõpuks pakutakse teatistes välja tegevuskava järgmisteks meetmeteks ÜRO protsessis, mille osas tuleb tänavu kevadel Bonnis kokku leppida, kui läbirääkimised algavad. Bonnis on tehnilistel kohtumistel vaja käivitada protsess Kopenhaageni kokkuleppes sätestatud poliitiliste suuniste integreerimiseks ÜRO läbirääkimiste tekstiga ning jäänud lünkadega tegelemiseks. Mis kõige olulisem, minu arvates on väga oluline näha, mis võivad olla konkreetseteks tulemusteks Cancúni seisukohast. Ülioluline on viia kokkuleppest lähtuvalt esitatud arenguriikide eesmärgid ja arenguriikide meetmed ning lisaks ka seiret, aruandlust ja kontrolli

käsitlevad poliitilised suunised ÜRO läbirääkimiste protsessi, kuid samuti otsused küsimustes, mis kokkuleppes tähelepanuta jäid, näiteks rahvusvahelise CO₂-turu areng, rahvusvahelise lennunduse ja laevanduse heitmete vähendamine Rahvusvahelise Tsiviillennunduse Organisatsiooni ning EIMO kaudu, põllumajandus ja muu. Ametlikel läbirääkimistel Kopenhaagenis tehti tegelikult olulisi edusamme kohanemisraamistiku, tehnoloogiarahastuse ja metsanduse osas, mis võiks samuti Mehhiko seisukohast konkreetsete tulemuste seas olla.

Keegi ei oleks minust rohkem rahul, kui Cancúnis ka õiguslikult siduv kokkulepe saavutataks ja samuti õiguslik küsimus seal lahendataks – ja kinnitan teile, et Euroopa Liit on valmis! Ent meil on tarvis tunnistada, et allesjäänud fraktsioonide erinevused võivad põhjustada kokkuleppe viibimist järgmise aastani. Seetõttu tuleb meil hooliga ootusi juhtida. Kõik teist vist teavad, et kui meil on kõrged ootused Mehhiko suhtes konkreetsete tulemusteta, siis see on väga suur oht selleks, et protsess lõpuks hukkub. Seega, kõigile neile meist, kellele rahvusvahelise kokkuleppe saavutamine on väga oluline, on minu arvates samuti väga oluline rakendada taolist järkjärgulist lähenemist ning üritada teha kõik, mida suudame, et tagada, et maailm saab enne 2012. aastat õiguslikult siduvad kokkulepped.

Lõpuks mõni sõna keskkonnavalase terviklikkuse kohta. Keskkonnavalane terviklikkus peab läbirääkimistel olema meie loosungiks ja tean, et tegemist murega, mida parlament jagab. Seetõttu tuleb tegelda Kyoto protokolliga vajakajäämistega. Selle all mõtlen riikide piiratud arvu, mida protokoll katab – vastates ainult 30%-le tänastest heitmetest –, ning selles sisalduvaid tõsiseid nõrkusi, nagu metsandusest pärinevate heitmete aruandluspõhimõtted ning see, kuidas tegeleda riikide heitkoguste ühikute ülejäägiga vahemikus 2008–2012, mida tõsteti samuti esile teie veebruari resolutsioonis.

Lõpuks on Euroopal tarvis laiendada mõjuala, et ergutada toetust ÜRO protsessile ja taastada usk, et üleilmne kokkulepe on võimalik. Meil on tarvis nii parema arusaama saavutamist sellest, mis seisukohal meie partnerid võtmeküsimustes on, kui ka selgitamist, mida ELil üleilmselt kokkuleppelt tarvis on. Komisjon laiendab mõjuala tihedalt nõukogu ja nõukogu eesistumisega ühendust pidades. Pean sel kuul läbirääkimisi Washingtonis ja Mehhikos ning kavatsen külastada aprillis muu seas Indiat, Maldivi, Hiinat ja Jaapani.

Sooviksin samuti ergutada teid, Euroopa Parlamenti, panustama, suheldes parlamendiliikmetest kolleegidega kogu maailmas. Olen juba kohtunud mõnede esindajatega teie parlamendidelegatsioonidest kolmandates riikides ning kohtun varsti teistega, et arutada, kuidas saaksime oma jõupingutusi ühendada ning koos mõjuala laiendada ja kuidas komisjon saab teid selles olulises ülesandes abistada.

Komisjoni teatises esitatakse strateegia, mis aitab hoida üleilmsete jõupingutuste hoogu kliimamuutusega tegelemisel, väljendatuna kasvavas toetuses Kopenhaageni kokkuleppele. ELi juhtimissuutlikkus selles protsessis on õnnestumise seisukohast tõesti ülioluline. Loodan, et võime parlamendi toetusele loota.

Richard Seeber (PPE). – (DE) Sooviksin õnnitleda uut volinikku esimese sõnavõtu puhul! Teatis, mida meile tutvustasite, on samuti väga huvitav. Ent sooviksin nüüd paari vajakajäämist mainida.

Sobilik oleks olnud, kui oleksite analüüsinud ÜRO protsessi esialgses teatises veidi enam ja arvustanud ka valdkondi, kus selle tõelised nõrkused on. Nagu teame, ei rakendanud iseäranis 2. paneel just teaduslikult piinlikku täpsust.

Teiseks oleks pidanud kaheastmelist eesmärki, mis seadnud oleme, toetama enam teaduslike tõendeid ning peaksite nüüd suurendama jõupingutusi, et intensiivistaksime uuringuid selle osas, kas on ikka veel võimalik või kas – nagu mitmed inimesed juba ütlevad – peaksime end sellest märgatavalt distantseerima.

Kolmandaks – ja tõenäoliselt kõige olulisemana – on meil iseäranis nüüd tarvis võtta enesekindlalt käsile kriisi, mida terves maailmas ja eriti siin Euroopas näeme. Nagu teate, on küsitlusi, mis viitavad, et ainult 30% Euroopa kodanikest usub, et CO₂ kliimat mõjutab. Kõik projektid, mis sellega ei arvesta, on määratud nurjumisele.

Marita Ulvskog (S&D). – (SV) Austatud juhataja! Volinik Hedegaard on teinud mitmeid positiivseid avaldusi, kuid on öelnud samuti kaks väga murettekitavat asja: ta eelistab rääkida pigem aastast 2050 kui 2010, mis on minu arvates murettekitav, ja ta räägib rohkem sellest, et peame oma ootusi langetama, kui sellest, kuidas asju edasi liigutada nii, et meie eesmärgid ja ootused oleks võimalikult kõrged juba ajakavva võetud kohtumistel.

Sooviksin küsida, kas komisjon töötab ambitsioonika ja õiguslikult siduva kliimamuutust käsitleva kokkuleppe nimel, mis detsembris Cancúnis allkirjastatakse, või jätkame toetust protsessile, milles Cancúni peetakse

pelgalt sammuks teel kokkuleppeni, mis allkirjastatakse Lõuna-Aafrikas või ehk mõnes muus riigis kaugel tulevikus: aastal 2011, 2012, 2020 või halvimal juhul veel hiljemgi?

Chris Davies (ALDE). – Austatud juhataja! Kopenhaageni kiiluvees tunnevad meist mõned end nagu alistanud sõjaväe riismed, laialipillatud ja heidutatud, mistõttu rõõmustan, et olete siin taset tõstnud ja vastulöögi käivitanud.

Ent kuigi jätate optimistliku ja positiivse mulje, sõltub paljugi soovimisest ja palvetamisest. Edusammude tegemise võimalikkuses oleneme vägagi teistest sõltuvad.

Panin tähele, et olete kõnelnud sellest, et naasta mõtte juurde tõsta meie eesmärki 30% vähendamiseni. Kas mul on õigus, kui ütlen, et olete pakkunud selle rakendamiseks välja uue ja subjektiivsema valemi? „Kui rahuldatud on vastavad tingimused“, ütleb dokument. Minu arvates on see uus.

Miks ei ole dokumendis midagi, mis analüüsiks Kopenhaageni ebaõnnestumise põhjuseid ja pakuks välja õppetunde? Miks ei ole midagi, mis viitaks kliimamuutuse eitamise probleemile, mis poliitilist tahet kaanib? Ja lõpuks, miks ei ole siin midagi vajaduse kohta ettevõtlust enam kaasata?

Euroopas on palju ettevõtteid, mis meiega selle osas koostööd teha tahavad, ja ausalt öeldes, ehkki teile head soovin, ehkki me teile head soovime, läheb teil tarvis kõik sõpru, keda võita suudate.

Connie Hedegaard, komisjoni liige. – Austatud juhataja! Kõigepealt pöördun Richard Seebri poole valitsustevahelise kliimamuutuste rühma ja selle osas, miks me seda ei arvusta või mida iganes me antud dokumendis tegema peaks. Pean ütleva, et ehkki minu arvates on ülioluline, et IPCC kriitikat tõsiselt võtaks ja püüaks parandusi teha seal, kus seda vaja on, ei ole ma seni näinud midagi, mis muudaks mu sügavat arusaama ja arvamust, et, jah, meil on tarvis kliimamuutusega tegelda. On asju, üksikasju, lekitatud e-kirju ja seda liiki asju. Ma ei ole näinud midagi sügavamat, mis minu sügavat hoiakut muudaks, ja minu arvates kehtib see paljud kohta, nii et see on vägagi taotluslik. Minu arvates peab IPCC ise nüüd üritama hoolt kanda ja taastama usalduse selle vastu, mis iganes IPCCst välja tuleb.

Olen vägagi nõus märkusega, mille tõstatamiseks teil peaaegu aega ei jätkunud, – usalduse küsimus – ning just seepärast on meil tähtis mõjuajal laiendamine, midagi, mis Euroopa Liidu seisukohalt ülioluline on.

Marita Ulvskog, mainisite, et kõnelesin rohkem aastast 2050 kui 2010. See on strateegiaga tulevikuks, 2012. aastaks. Euroopa Liidus on meil juba strateegia praeguseks ajaks, 2010 aastaks, mistõttu on tegemist ettepoole vaatava strateegiaga, kus minu arvates on üks uutest asjadest, millele tähelepanu pöörama peaksime, et hakkame ütleva, et peame määratlema teerajad vahemikuks 2020–2050, ning just seepärast tulen välja millegagi selle osas, mida 2030. aastaks saavutama peaksime.

2020. aasta on ainult kümne aasta kaugusel. Sellel komisjoni ajavahemikul peame rajama pidades silmas seda, kus oleme 2030. aastal. Seega oli see taotluslik ja selles on tegemist ühe uue asjaga.

Kindlasti ei taha ma ootusi langetada, kuid väga veldiksin ettevaatlikult ootuste tõstmist nii kõrgele, et neil, kes rahvusvahelisi läbirääkimisi ei taha, õnnestuks protsess pärast Mehhikot lõplikult peatada, kui me midagi ei saavuta. Just seepärast peame olema praktilised. Kaitsen kõigi ees seda, et kuni Kopenhaagenini oli õige hoida ootusi kõrgel, hoida seal survet ning viia see riigipeade päevakorra etteotsa. Sellega läks vastutus nende peale. See sundis arenevaid majandusi ja Ameerika Ühendriike seadma eesmärgi – see oli oluline. Kuid taolist asja saab teha vaid kord ja siis seda täielikult mitte saavutada. Ma kardan, et me ei saa seda kaks korda teha.

Miks mitte siis luua Bonnis konkreetne tegevuskava, mis tagab hoo püsimise. Plaan on selline.

Lõpuks ütlen Chris Daviesele, jah, teil on õigus! Oleme teistest edusammude tegemisel sõltuvad ja just seepärast peamegi arvestama keskmise ja üritama analüüsida taavet, mida saame. Mis toimub Pekingis? Mis toimub Delhis? Mis toimub Washingtonis? Mis toimub USA kongressis? Ja seejärel üritada näha, et arvestades kõiki asju, saame samal ajal tagada ikkagi oma eesmärgi, nimelt õiguslikult siduva ja tõeliselt rahvusvahelise kokkuleppe saavutamise.

Mainisite 30 protsenti, kui vastavad tingimused on rahuldatud. Jah, teil on õigus! Tegemist on uue sõnastusega. 2020. aasta strateegias on samuti senistele poliitikale viitavaid joonealuseid märkusi, mis viitavad, et tingimused, et teised riigid ... ja nii edasi ja nii edasi, kuid minu arvates, kui on rahuldatud vastavad tingimused ja kui seda ehk arukalt teeme, võiks see samuti Euroopale kasu tuua. Meil on vaja ka, et see meie eri strateegiates ja dokumentides oleks.

Minu arvates on tegemist ühe valdkonnaga, kus Euroopas antud faasis konsensust ei ole. Minu arvates on oluline sellega arvestada. Kui Hiina näiteks rahvusvahelist kokkulepet ei aktsepteeri, kas jääksime siis igavesti 20 protsendile peatuma? Kuidas see meie majandusele, uuendustele, kasvule kasu tooks? Kas me ei riski turgude kaotamisega Hiinale ja teistele piirkondadele, kes samuti selle päevakorraküsimuse suhtes tegutsevad, ükskõik kas ja millal rahvusvahelise kokkuleppe saavutame?

Tegemist on lihtsalt arutelu algusega, kui me nõustume, et tegemist on vahetuskaubaga rahvusvahelistel läbirääkimistel, kuid me ei tohiks unustada, et sellel on ka sisepoliitiline pool. Kust tuleb meie kasv tulevikus? Peaksime tähelepanelikult jälgima, et oleme piisavalt ambitsioonikad.

Satu Hassi (Verts/ALE). – (FI) Kallid kolleegid, volinik! On oivaline, et olete parlamendi resolutsiooni lugenud ja te sellele viitate! Oma uut tööd alustades on see on hea märk.

Kui EL peaks tegelikult säilitama oma juhtrolli kliimakaitse asjas, peaksime tõstma oma eesmärgi vähemalt 30% vähendamiseni, mille argumendi juba teatavaks olete teinud. Soovin lisada, et muutused, mis majandussurutise olukorra tegelikult toonud on, tähendavad, et –20% ei ole tavapärasest stsenaariumist tegelikult väga erinev. Kui tahame ambitsioonikad olla, on meil tarvis eesmärgid rangemaks teha ja tõsta nad vähemalt 30% vähendamiseni ja soovitatult –40%-ni.

Teiseks, kuna parlament eelmisel arutelul ühehäälselt ...

(Istungi juhataja katkestas sõnavõtja)

Martin Callanan (ECR). – Austatud juhataja! Sooviksin tänada volinikku avalduse eest ja tervitan teda meie istungisaalis!

Ta rääkis oma avalduses meie eesmärgi tõstmisest 30%, juhul kui vastavad tingimused on rahuldatud.

Mis tõendeid tal on, et kui seda teeme, aitab see veenda Ameerikat, Indiat, Hiinat ja teisi riike ühinema üleilmselt siduva kokkuleppega?

Kas ta ei nõustu üleilmselt siduva kokkuleppe puudumisel, et on suur oht, et muudame oma tööstuse konkurentsivõimetumaks ja koormame oma tarbijaid üha suuremate elektriarvetega, ilma mingi netokasuta keskkonnale, sest neid heitkoguste vähenemisi nullistavad suurenemised Indias, Hiinas, USAs jne?

Bairbre de Brún (GUE/NGL). – (GA) Austatud juhataja! EL peab värskeima kasutada oleva teadusliku teabe alusel võtma 2020. aastaks eesmärgiks heitkoguste vähendamise 40%. Sellist tüüpi avaldust ei saa teha, tuginedes teiste tegevustele.

Mis meetmeid komisjon rakendab tagamaks, et ELi heitkoguste vähendamise eesmärki tõstetakse 40%-ni? Mis puudutab vajalikke vahendeid, mis arenguriikidel kliimamuutuse ja selle tagajärgedega võitlemise võimaldamiseks kasutada on, siis kes täpselt tagab arenguriikidele need vahendid tagab? Kui palju iga arenenud riik annab? Kuidas ja millal seda tagatakse?

Volinik rääkis samuti ambitsioonikast õiguslikult siduvast kokkuleppest. Mis meetmeid komisjon rakendab, et saavutada kokkulepet, mis tunnistab ühiseid, ent erinevaid vastutusalasid, mida tööstus- ja arenguriigid jagavad, lähtuvalt varem atmosfääri väljutatud kasvuhoonegaaside kogustest ja ressurssidest, mis heitkoguste vähendamise ja kliimamuutuse tagajärgedega seonduvate väljakutsetega tegelemiseks kasutada on?

Connie Hedegaard, komisjoni liige. – Austatud juhataja! Kui viimasest avaldusest õigesti aru saan, puudutab see küsimust, kuidas saame viia ellu seda, milles iganes kokku lepime. See on muidugi võtmeküsimus.

Teine küsimus, nagu mina sellest aru sain, oli, kui palju tuleks anda arenguriikidele. Kriteeriume ei ole veel määratud, kuid minu arvates on väga oluline, et me sellele palju tingimusi ei lisaks. Selline oli Kopenhaagenis antud lubadus, et kiiret rahastamist, kohest rahastamist antakse kõige vähem arenenud riikidele ja kõige kaitsetumatele, osaliselt kohanemiseks, osaliselt leevendamiseks.

Samuti on minu arvates ainult loogiline, et kaitseme asjaolu, et see peab toimuma olemasolevate kanalite kaudu. Me ei saa lubada ajaliselt endale uute haldussüsteemide või kanalite või mille iganes leiutamist, et raha toimimiseks välja pääseks, sest peaksime selle võimalikult varsti välja toimima saatma.

Ütleksin, et EL on valmis, et Bonnis saavutataks kiire rahastamine, ning ütleksin, et kõige hiljemalt Mehhikos peab maailm olema valmis täitma Kopenhaagenist pärit lubadusi kiire rahastamise osas ning kehtestama erinevad kriteeriumid ja selle, kuidas me seda täpselt tegema hakkame.

Satu Hassile ütlen, et tegemist oli seisukohaga vajadusest hoida kinni 30 protsendist ja mitmes suhtes puudutab see samuti seda, mida Martin Callanan ütleb.

Ei ole eriti lihtne otsustada, millal täpselt peaksime liikuma 30% juurde ja mida täpselt sinna jõudmine nõuaks. Just seepärast ütleme teatistes, et enne juuni Euroopa Ülemkogu esitame analüüsi selle kohta, kuidas täpselt saaksime arukal moel 30%-ni liikuda. Mida see nõuaks?

Muidugi mitte keegi ei tohiks nii naiivne olla. Möistagi peaksime ilmselgelt oma tööstuse eest hoolitsema. Peaksime teadma, mida teeme, ega tohiks olla naiivsed. See, mida öelda tahan, on lihtsalt, et minu arvates, kui seda arukalt ja sidusalt teeme, oleks võimalik valida vahendeid, mis tooksid samas kasu kliimamuutuse, energiatõhususe, energiatõhususe, energiatõhususe ja uuenduse ning töökohtade loomise osas. Just seda taotleme! Ma ei ütlegi, et see on kerge. Me ei peaks arvama, et 30%-ni jõudmine on kukepea, ehkki peame teadma, mis oleks potentsiaal, mis oleksid tagajärjed ja mis oleks analüüs, mille esitaksin täna juunis Euroopa Ülemkogu kohtumisel. Siis, aasta lõpu poole, oleks meil analüüs teeradade kohta 2050. aastani, sealhulgas nimetatud 2030. aasta perspektiiv, mille peale minu arvates mõtlema hakkama peame. Põhjuseks on muidugi see, et oleme töötanud lubanud 2050. aastaks saavutada 80–95% vähenemise. Kui me praegu ei alusta, läheb meil 2050. aastale lähenedes viimasel paaril kümnendil äärmiselt raskeks.

Paul Nuttall (EFD). – Austatud juhataja! Vastupidiselt komisjoni arvamusele ei ole arutelu inimtekkelise kliimamuutuse osas kaugelt läbi.

Ainuüksi viimasel kuul on meil olnud East Anglia Ülikooli skandaal; siis on meil olnud Himaalaja jääliustikega seotud läbikukkumine ja nüüd on meil küsimusi mõju kohta, mida kliimamuutus Amazonase faunale avaldab.

Uuringud on näidanud, et vähemalt 20 IPCC-i raporti lõiku tsiteerivad autoriteetsena vastastikuseid eksperdi hinnanguid mitteläbinud Maailma Looduse Fondi või Greenpeace'i raporteid. See ei ole teadus. Meil on tarvis kindlaid vastastikused eksperdi hinnangud läbinud teaduslike töendeid, mitte surverühmade loomingut, kes kasutavad kliimamuutust, et edendada oma tegevuskavu või poliitiku, kes kasutavad kliimamuutust Euroopa Liidu olemasolu õigustamiseks.

Sooviksin küsida, kas oleks nüüd aeg peatuda, teha kokkuvõtte ja mõelda järele, kas on mõtet edasi tormata poliitiliste otsuste tegemistega, mis võib-olla kahjustaks majandusi, tooks kaasa töökohtade kaotusi ja potentsiaalselt ka energiakaose.

Andrew Henry William Brons (NI). – Olete teadlikud, et East Anglia Ülikoolist lekitatud e-kirjadest ilmneb, et inimtekkelise kliimamuutuse hüpoteesi toetajad on temperatuurimuutusi ajaloo vältel manipuleerinud, valides võrdlusaastaid subjektiivselt. Seda nippi on kasutatud hiljutiste temperatuurilanguste varjamiseks ja **keskaja soojaperioodi** probleemi vaoshoidmiseks. E-kirjades ilmnis samuti, et hüpoteesi suhtes skeptilised teadlased on vastastikuste eksperdi hinnangute protsessidest väljapigistatud, et vältida uuringute puuduste ilmsikstulekut avalikkuse kontrolli ees.

Kas andmete manipuleerimisest sõltuv hüpotees saab olla nõuetekohane alus tohutu kulutuse ja Middlesbrough'is asuva Coruse-taoliste tehaste sulgemise õigustamiseks? Euroopa Liit maksab tohutuid toetusi keskkonnakaitse surverühmadele, kes nõustuvad soovitava ELile poliitika järgimist, millele see juba pühendunud on. Kas Euroopa Liidul on kohane kasutada riiklikke vahendeid surverühmade doteerimiseks? See raiskab riigi raha, pakub võltsi toetust Euroopa Liidu poliitikatele ja ohustab agitatsioonorganisatsioonide sõltumatust.

Karl-Heinz Florenz (PPE). – (DE) Tervitan teid soojalt siin täiskogul! Usalduse kaotus Kopenhaagenis oli minu arvates üks suurematest probleemidest. Teoreetiliselt võib see jätkuda üle maailma, aga ka Euroopa Liidus. Mis toimub läinud aastal vastuvõetud abivahenditega? Minule valmistab muret heitkogustega kauplemise süsteem, sest ma ei ole täiesti kindel, mida komisjon Kopenhaageni otsusest lähtuvalt hetkel näiteks võrdlusnäitajate, aga ka süsinikdioksiidi lekke suhtes teeb.

Mu teine küsimus on järgnev. Prantsuse valitsus on esitanud ettepaneku lülitada arengumaadest pärit importijad heitkogustega kauplemise süsteemi, et suurendada turgu ja lubada nendel riikidel süsteemis osaleda. Kas on teil selles osas arvamust?

Connie Hedegaard, komisjoni liige. – Austatud juhataja! Esiteks pöördun kahe härrasmehe poole, kes IPCC küsimuse tõstatasid.

Esiteks ei ole ma siin, et IPCC-d esindada. Olen kindel, et nad on võimelised ka ise sõna võtma.

Kui kuulen lauset „Kas ei ole aeg peatuda?“, pean ütlema, et rahvusvahelised kliimaläbirääkimised on mitmel moel üsna kaua ootel olnud. Minu arvates on meil siin ikka veel olulisi edusamme tarvis. Ma ei mõista lihtsalt, miks mõne lekitatud asja pärast oleks tarvis skeptilisus kogu projekti pihta sihtida. See ei ole minu lähenemine. Mina olen poliitik. Ma ei oska teadlaste töö üle otsustada, ent oskan kasutada oma tervet mõistust ja lugeda nende peamisi järeldusi ja vaadata, millised on esitatud tõsiasjad. Seejärel võin ise kaaluda, kas tahan võtta mitte millegi tegemise riski, selle võimalike väga suurte tagajärgedega, või püüan selle asemel väljakutsele vastata?

Millest ma lihtsalt aru ei saa, on, et need, kes kliimaküsimuses skeptilised on, ei näe, et alati on kasulik planeedile, mille elanike arv läheneb üheksale miljardile inimesele – või selle sajandi keskpaigaks on see arv isegi suurem –, olla palju energia- ja palju ressursitõhusam.

Nii et just seal peaksime leidma abivahendite osas ühise keele, sest see toob niikuinii meie keskkonnale, meie kodanikele ja meie majandustele kasu. Samuti annab see ettevõttele eelise muutuda tulevikus, kui energia üha kallimaks muutub, väga energiatõhusaks. Lõpparvestuses tasub see ära maailmas, kus ressursside üle võitlema hakatakse. Seega ei saa ma lihtsalt aru, miks ei saa me samasuguse tegevuskavaga selle nurga alt tegelda.

Karl-Heinz Florenzi käest küsin, mida me heitkogustega kauplemise süsteemi abivahenditega teeme? Aga, nagu mainitud, ilmub enne suve süsinikdioksiidi lekke analüüs ja mis puutub võrdlusnäitajasse, siis jätkame sellega tööd. On ikka veel palju asju, millega heitkogustega kauplemise süsteemi puhul töötada. Samuti peaksime minu arvates tegema ikkagi koostööd nende osapooltega üle maailma, kes mingit liiki kauplemissüsteemi kasutusel võtta plaanivad.

Minu arvates on see tõhusaimaks mooduseks püüda seda reguleerida, kuid samas muidugi on väga oluline, et meie süsteemid on töövalmis ja toimivad, töötades võimalikult tõhusalt ja ettevõtlussõbralikult, nii et nad näeksid, et see tegelikult toimib ja et lõpuks on see kasulik nende võimalusele pakkuda uuendusi.

Jo Leinen (S&D). – (DE) Tervitan teid soojalt siin parlamendis, volinik! Kirjutasin parlamendi presidendile kirja, et teavitada teda, et täiskogul on kõikidel delegatsioonidel meie aruteludel partneritega kogu maailmas kliimakaitse päevakorral. Meil on tarvis veel üht mehhanismi, et see teave ja need tulemused siduda teie reisimistega kogu maailmas, nii et need meist, kes siin Brüsselis ja Strasbourgis on, teaksid täpselt, millised meie seisukohad on.

Mulle teeb üsna muret, et kliimaläbirääkimisi võib tabada sama saatus nagu Doha läbirääkimisi, mida pidevalt aasta aastasse edasi lükatakse. Minu küsimus on seetõttu: milline on teie B-plaan, et võib-olla saavutada tulemusi mõnede valdkondade osades? Samuti on mul küsimus Kyoto protokolliga. Üks strateegiline viga, mille Bangkokis tegime, oli, et jätsime mulje, et me hülgame selle riigi. Mis juhtuks, kui me midagi enne 2011. või 2012. aastat vastu ei võta? Mis on Kyoto protokolliga tulevik?

Frédérique Ries (ALDE). – (FR) Austatud juhataja! Sooviksin öelda Connie Hedegaardile tere tulemast meie istungisaali! Volinik! Mul on hea meel öelda teile tere tulemast teie esimesele esinemisele ja korrata, mida ütlesin teile kuulamisel, ning õnnitleda teid entusiasmi puhul, mida meie aruteludes jagate, teie, kes kehastate kliimadiplomaatiat meie parlamendi jooksval toetusel!

Olen veendunud, et Euroopa peab asuma ründavamale positsioonile, et peab näitama oma relvi, mitte kavatsusi. Minu küsimus, millele teile kerge vastata on, on mõneti sarnane keskkonna-, rahvatervise- ja toiduohutuse komisjoni esimehe omale, kuna mina samuti olen veendunud, Euroopa peab nüüdsest tagama, et alati lülitab antud kliimamõõtme kõikidesse oma kaubanduskokkulepetesse kolmandate riikidega, Euroopa süsinikdioksiidimaksuga, kui see on ainus keel, millest väljakutse suurust mõistmast keelduvad aru saada suudavad.

Mul on veel üks küsimus, mis on võib-olla minu poolelt veidi üldtunnustatud tõekspidamisi ründavam, ettepanek, mis igatahes nõuab teilt reageeringut: kas Euroopa Parlament, komisjon ja institutsioonid ei võiks olla eeskujuks, kuulutades end süsinikdioksiidivabaks, teisisõnu CO₂-heitme korvamise läbi, et vähemalt – ehkki tegemist on ainult ühe tahuga – meie keskkonnakulud reisidel Strasbourgi tasa teha?

Claude Turmes (Verts/ALE). – Austatud juhataja! Esiteks ootame minu arvates samuti suure huviga mõjuhinnangut. Oleme juba enam-vähem kindlad, et 30% on hea Euroopa majanduse seisukohast ja samuti võidujooksus roheliste tehnoloogiatele.

Mul on kaks küsimust, volinik, millest üks on kiire rahastamise kohta. Kuidas koordineerite Andris Piebalgsiga, et tõeliselt tagada, et raha läheb tõhususele, taastuvallikatele ja tsentraliseerimata moel tsentraliseerimata

energiatootmisse, ühendades seda ka energiavaesusega? Teine küsimus on, kuidas kaasata mängu ka suured Euroopa linnad ja edumeelsed piirkonnad? Olin tõeliselt pettunud, et läinud nädala ELi 2020. aasta dokumendist linnad ja piirkonnad sisuliselt puuduvad. Kuidas me isegi sõandame arvata, et viime Euroopat edasi, eirates sama ajal Euroopas kodanike piirkondi ja mõju, mis neil rahvusvaheliselt olla võib?

Connie Hedegaard, komisjoni liige. – Austatud juhataja! Esiteks ütlen Jo Leinenile, et minu arvates on väga hea mõte, et iga kord, kui delegatsioonid välja sõidavad, on neil aega ja prioriteetsust ka kliima päevakorda saada. See on väga oluline ja võiks olla väga kasulik märkmete võrdlemiseks, nii et, kui te saate osa teabest ühes riigis ja mina saan teavet kuu aega hiljem, saame mõnikord kokku ja võrdleme märkmeid, nii et saaksime tõesti tugineda teabele, mida meist igaüks saab.

Doha-taolisse protsessi sattumise risk oli just põhjuseks, miks Kopenhaageni koha pealt nii palju survet avaldasime, et anda endast parim, et püüda seda olukorda vältida. Teil on samuti õigus, et hetkeolukord on ohtlik: kuna me Kopenhaagenis edukad ei olnud, kas see võib siis igavesti venida? Just seepärast sooviksin näha konkreetset tegevuskava täpsete tulemustega iga sündmuse kohta ning täpset kuupäeva, kui peame selle lõpetama. Minu arvates on see väga hea märkus!

Viimane küsimus oli Kyoto protokolli ja Kyoto protokolli jätkamise kohta. Teame kõik, et Kyoto protokolliga on probleeme. Teame kõik, et on palju riike, kes sinna kuuluda ei taha, ja kõikidesse taolistesse väljakutsetesse. Lõpuks on tegemist ka väljakutsega Euroopa Liidule. Me ei saa Kyoto protokolli eest üksi seista. Minu arvates on väga oluline, et Euroopa oskaks paremini süüid tagasi lükata, kui me ei ole süüdi.

Me ei ole Kyoto protokolli suhtes probleemiks. Me lõpetasime enne teisi. Oleme ära teinud ja täitnud oma ametlikud lubadused esimesele perioodil aastatel 2008–2012. Teeme ära kõik, mida lubasime, ning oleme ka valmis Kyoto protokolli jätkama. Siin on probleemiks just teised osapooled ning neil on tarvis välja uurida, kas nad soovivad alternatiivi, kui see olemas on, või kuidas tulevad nad toime jätkamise, teise kohustuste perioodiga.

Just seepärast on tegemist lahtise küsimusega, mida peame arutama, kuid nagu Chris Davies juba öelnud on, oleme sõltuvad sellest, mida teevad teised osapooled. Peaksime ettevaatlikud olema! Miks peaksime just meie Kyoto protokolli surmama? Oleme oma Kyoto protokolli lubadused täitnud, seega peaksime Euroopas oskama mõnikord paremini mitte võtta endale süüid, kui süüdi on teised.

Institutsioone puudutava ettepaneku osas siin oskan öelda, et olen selle küsimuse oma kabinetis juba tõstatanud. Minu arvates on see loomulik. Sooviksin väga parlamendiga koostööd teha. Kui teie saaks teha koostööd parlamendiga, teen mina koostööd komisjoniga. Minu arvates on tegemist loogilise asjaga ka kodanike suhtes.

Claude Turmesil kiire rahastamise ja selle osas, kuidas saan volinik Piebalgsiga koordineerida, märkasite võib-olla, et teatis koostati koos Andris Piebalgsiga. Ta on selle kaasallkirjastaja, sest teame, et on väga oluline, et üritaksime teha koostööd ka tema portfelli ja sellega, kuidas saab seda väga positiivsel moel kasutada. Meie kaks volinikku juba peame seda liiki arutelu.

Mõistan teie märkust suurte linnade osas. Minu arvates on C40 ja paljud teised algatused väga head ning teil on õigus, et suur osa heidetest on seotud linnade ja linnades elavate eluviisidega. Siin on väljakutseks, et suur osa planeerimisest ja muud liiki vahendeid, millega tegelikult neid probleeme lahendada saab, on tihti liikmesriikide kätes, kuid nõustun teiega ja enne Kopenhaagenit töötasin samuti mõnede suuremate linnadega. See on tahk, mida samuti silmas pidama peaksime. Peaksime ka üritama näha, kuidas seda edasi arendada saame. Samuti näiteks transpordi ja transpordi süsinikusisalduse vähendamise osas on enesestmõistetav, et siin on lahenduste leidmisel võtmeks suuremad linnad.

Maria Da Graça Carvalho (PPE). – (PT) Volinik! Kopenhaageni konverents on näidanud, et on vaja valmistuda järgmiseks osaliste konverentsiks (COP), mitte ainult sisemisel, üleilmsel ja tehnilisel tasandil, vaid ka poliitilisel tasandil. Sisemiselt on Euroopal ülesanne rakendada energia- ja kliimapakett ja investeerida keskkonnasäästlikesse tehnoloogiatesse, teadusuuringutesse ja energiatõhususse.

Eeskujuga juhtimine on vajalik nõue, kuid sellest üksinda ei piisa, nagu Kopenhaagenis ilmnes. Seetõttu on oluline arendada ja edendada diplomaatilist tahku ja kasutada ära Lissaboni lepinguga võimaldatavaid variante, et sillutada ambitsioonikalt teed järgmise COP-i suunas, kõneldes ühel häälel ja luues strateegilisi liite meie potentsiaalsete liitlastega antud teemas, näiteks Aafrika, Kariibi ja Vaikse ookeani riikidega.

Samuti on oluline tuua kliimamuutuse teema kõikidesse tipp- ja kõrgetasemelistesse kohtumistesse. Sooviksin komisjonilt ja volinikult küsida, mis edusamme poliitilistel läbirääkimistel tehtud on?

Dan Jørgensen (S&D). – (DA) Austatud juhataja! Tere tulemast, Connie Hedegaard! Olete öelnud palju häid asju ja teatistes on palju häid asju. Keskendun asjadele, millega ei nõustu.

Ma ei ole kuidagi nõus strateegiaga, mis rajaneb sellel, et me praeguses algfaasis Mehhikos kokkulepet ei saavuta. Seetõttu on minu küsimus teile: kas see on midagi, mille lihtsalt otsustanud olete, või on tegemist teile antud mandaadiga? Kui jah, siis kes teile mandaadi andis? Kas riigipead? Äkki on tegemist kaasotsustusmenetlusega? Või millega? Loodetavasti on võimalik strateegia üle vaadata. Mis kasu on öelda: „Mis siis, kui tekib tohutu hoog ja ootused on kõrged, aga siis kõik luhtub – kuidas suudame kaht fiaskot selgitada?“. Kuulge, see ei ole midagi, mille üle muret tundma peaksite! USA ja Hiina ning teised tõenäoliselt tagavad, et Mehhikole suuri ootusi ei ole. ELi roll ei peaks olema langetada oma sõnadega ootusi. Kui ütleme enne tippkohtumise algustki, et oleme valmis nõustuma, et eriti suurt kokkulepet ei tule ja nii edasi, siis pagendate viimasegi eduvõimaluse juba enne pihthakkamist. See seab uue lähtekoha ja leping kujuneb seetõttu üksnes kehvemaks.

Holger Krahmer (ALDE). – (DE) Volinik! Mul on teile kaks konkreetset küsimust.

Esiteks ei näe ma teie dokumendis analüüsi Euroopa läbirääkimispositsioonist rahvusvahelisel tasandil. Kas oleme tegelikult tähele pannud asjaolu, et Euroopa mõju kliimapoliitikas on kahanenud? Kas oleme pannud tähele asjaolu, et tänapäeva maailmas on poliitiline ja majanduslik kaal nihkunud teravalt Aasia suunas? Kas on võimalik, et siin oma mõju täielikult üle hindasime?

Teiseks on teie dokument tähelepanuväärne. Kaheteistkümnelt leheküljel, mille täielikult täitnud olete, ei ole ühtki viidet IPCC paneelile. Kas tegemist on vaevu hoomatava katsega end organist distantseerida? Sooviksin teile meenutada, et paneel moodustas aluse kõikidele otsustele, mis on seotud siin viimastel aastatel koostatud direktiividega. Kas ei ole aeg nõuda laia teaduslikku lähenemist, mis annaks meile tõelisi teaduslikke avaldusi, mitte poliitilisi?

Connie Hedegaard, komisjoni liige. – Austatud juhataja! Viimasele IPCC-d puudutavale märkusele on vastus kindlalt „ei“. Kui peaksin end distantseerima kõigest, mida dokumendis ei ole, distantseeriksin end paljudest asjadest. Tegemist on viisiga, kuidas pidada enesestmõistetavaks, et oleme silmitsi väljakutsega, et peame selle lahendama ja et EL peab võtma liidrirolli selle osas, kuidas selle lahendada. Selline mõttekäik on dokumendi taga.

Ma ei ole nõus, et ELil ei ole rahvusvahelistele läbirääkimistele mõju. Teil on täiesti õigus, et meil ei ole nii palju mõju, kui sooviksime, et arvata, et võiksime toimuvat lihtsalt dikteerida. Oleme teistest sõltuvad.

Ent nägime Kopenhaagenis midagi väga uut: kui varem oli ELil rahvusvahelisi läbirääkimisi alustades ja asju ära teha üritades vaid mõni partner, siis seekord lubasid enam kui 80% üleilmsetest heitmetest esindavad juhid Kopenhaagenis, et nüüdsest püsivad ka nemad rajal. See muudab oluliselt kogu dünaamikat. Lubatagu mul teile meenutada, et arenevate majanduste kaasamine ja nendepoolse kaasvastutamise saavutamine on olnud aastaid Euroopa prioriteet ja tegelikult saavutati see Kopenhaagenis.

Maria Da Graça Carvalhole ütlen: jah, olen vägagi nõus, et peaksime valmistuma nii tehniliselt kui ka poliitiliselt ja peaksime seda paremini oskama, sealhulgas selleks, et kui läbirääkimiste laua taha asume, ei ütle me lihtsalt mida tahame, ja siis, kui terve maailm meiega nõus ei ole, ei oska me midagi teha, sest oleme kulutanud kogu oma energia ühise keele leidmiseks väga kindla ja üksikasjaliku seisukohaformuleeringu osas. Peaksime olema läbirääkimise viisi suhtes paindlikumad.

(DA) ... ja lõpuks Dan Jørgensenile: muidugi ei arva ma, et me ei peaks Mehhikos kokkulepet saavutama. Kõne all on, kas arvame, et suudame saada Mehhikos paika kõik üksikasjad, sealhulgas kokkuleppe vormi. See on minu mure. Nõnda vaadatuna suurendame minu arvates survet USA-le ja Hiinale ning eriti teistele, öeldes, et meil peavad olema väga konkreetsed tulemused ja et Cancúnis tuleb saavutada väga konkreetsed tulemused. Me ei saa seda lihtsalt edasi lükata.

Üritan teha Mehhikos asjade tegemata jätmise nende jaoks keeruliseks. Ma arvan, et kui selle saavutame, peame veenduma, et ei me ei keskenduks liialt õiguslikule vormile, sest see võiks tõenäoliselt takistada tegeliku sisu osas kokkuleppe saavutamist. Arvestama peab paljude teguritega. Näiteks järgmised küsimused. Mida me arvame? Mida me kuuleme? Mille osas on meie arvates võimalik USA-ga kokku leppida ainult kolm nädalat pärast nende vahevalimisi? Siin tuleb mängu palju tegureid, kuid minu arvates tunneb Dan Jørgensen mind piisavalt hästi, et mõista, et asi ei ole selles, et minu arvates ei peaks me Mehhikos ambitsioonikad olema. Meil on lihtsalt tarvis määratleda maksimum, mida Mehhikost kätte saada tahame. See on strateegia kandepunkt, mida siin täna tutvustada olen püüdnud.

Juhataja. - Kallid kolleegid! Peale nende paramendiliikmete, kellel oli juba võimalus sõna võtta, ei saa enam keegi rääkida. Aega ei olnud piisavalt. Loodetavasti mõistate seda. Täna teid kõiki distsiplineeritud arutelu eest! Täna, volinik! Loodetavasti kohtume siin täiskogu istungil tihedamini. Olen kindel, et nii läheb!

Arutelu on lõppenud.

Kirjalikud avaldused (kodukorra artikkel 149)

Sebastian Valentin Bodu (PPE), kirjalikult. – (RO) ELil on kõik võimalused näidata teed meetmete rakendamisel CO₂-heitme vähendamiseks. Kopenhaageni tippkohtumise järel olid võib-olla paljud pettunud seetõttu, et mõned osalised hoidusid sidumast end kindlate kliimamuutuse ennetamise eesmärkidega. India ja Hiina on saatnud hiljuti ÜRO-le sõnumeid, osutades otsustavust täita kohustusi, mis võeti Kopenhaageni kokkuleppes lähtuvalt, nii ebamäärane kui see ka ei olnud. Tegemist on olulise märgiga ja EL võib haarata algatusest üleilmselt ja tuua kõik riigid tagasi sama laua taha, eriti Aasia riigid, kelle tööstusvõimsus kasvab iga kuuga. Kliimamuutus on kindel tõsiasi nagu ka see, et saaste seda kiirendab. See õigustab ELi eesmärke näidata saaste vähendamise meetmetega eeskujuna. Tõepoolest saab meie eesmärk muuta maailma vähim saastatud piirkonnaks vaid meile kasuks tulla. Selle kasu hulgas on enam kui lihtsalt puhtama keskkonna vahetu kasu. Euroopa suunamine rohelise majanduse ja tööstuse poole loob töökohti, avab uusi võimalusi teadusuuringuteks ja lõpuks, kuid mitte vähem tähtsana, vähendab kõikide riikide kulusid.

João Ferreira (GUE/NGL), kirjalikult. – (PT) Ehkki Maa atmosfääri säilitamine peab olema eri riikide ühine vastutus, on samuti selge, et mõju, mis nendest riikidest igaüks on ajaloo jooksul atmosfäärile avaldanud, ja mõju, mis neil on täna, on kaks väga erinevat asja, mis tähendab, et nende vastutusalasid tuleb eristada põhimõttelise õigluse põhjustel. Pealegi peab iga riigi vastutuse määratlemine heitkoguste vähendamise üleilmses jõupingutuses arvestama nende vastavaid elanikkondi samadel õiglusega seotud põhjustel. Hiina heitkogused elaniku kohta on hetkel neli korda väiksemad USA omadest ja umbes pool keskmistest ELi heitkogustest. India on umbes kümnendik ELi heitkogustest ja kakskümmend korda vähem USA omadest. Hetkel on Indias umbes 500 miljonit inimest (jämendalt võttes ELi rahvaarv), kes ei pääse elektrile ligi. Just seepärast on katsed neid riike Kopenhaageni nurjumises süüdistada ebamõistlikud ja ebaõiglased, rääkimata organisatsiooni Bolivarian Alliance for the Peoples of Our America naeruväärsest riikide süüdistamisest selle täiskogu resolutsioonis. Seisukohta õigustab ainult puhas poliitiline fraktsioonide lõhestatus, mis õõnestab ja rikub Kopenhaagenis tegelikult juhtunut.

Adam Gierak (S&D), kirjalikult. – (PL) Euroopa Komisjoni ja selle presidendi kangekaalne lobitöö ise n-ö ambitsioonika kliima- ja energiapoliitika asjas, mis on käinud aastaid, ei ole midagi muud, kui katse hävitada ELi tööstus. Poliitika tuleneb kas valitsustevahelise kliimamuutuste rühma tõttu hüllemaks muutunud nõmedusest või samuti majandusliku sabotaažini viivast ülemäärasest küünilisusest. Kahju on, et vasakpoolsed parlamendiliikmed ei ole taibanud, et tegemist ei ole nende jaoks muu kui lõksuga, sest arvukaimaid heitkogustega kauplemise toetajaid värvatakse nende seast, kes ühe kriisi juba põhjustanud on. Seekord aga on nn finantsmull oluliselt suurem. Antud enesetapupoliitika põhjustatud kahju on juba tohutu, eriti minu riigis Poolas. Meil ei ole tarvis sõda. Lihtsam on riiki laostada, kui üles ehitada. Kutsun komisjoni üles: tulge mõistusele, sest see, mida te teete, ei ole mitte ainult Euroopa-vastane, see on ka inimsusevastane! See, mida on tarvis, on kliima- ja energiapaketi viivitamatu ülevaatamine. Hakake sellega tööle ja lõpetage teisi majandusliku enesetapu sooritamisele veenmast! Roheline majandus – jah, kuid see muidugi tähendab materjalide ja energia ringlussevõttu, soojuse ja elektri koostootmist, soojustootmise kaasajastamist, säästlikku energiat, kus muud allikad ei ole, reovee korduvkasutamist, tuumaenergiat, suuremat energiasäästlikkust, suuremat energiatõhusust ja muud. Kas CO₂-heitmel on seetõttu ka mingi side majandusega, mis selliselt n-ö roheline on? Jah, neil on, kuid paradoks on, et siis, kui heitkogused tõusevad ... seega on see hea.

Eija-Riitta Korhola (PPE), kirjalikult. – (FI) Austatud juhataja! Olen tänulik volinik Hedegaardile osutamast, et ta mõistab kliimapoliitika sisulist dilemma: EL ei suuda teostada vähendamist üksi, sest siis ei ole mitte ainult meie tulemused asjata, vaid tekitame ohu, et keskkond kannatab. Kui tootmise toimumine Euroopas ei saa heitkogustega kauplemise hüppeliste kulude tõttu jätkata ja kui selle tagajärjel toodetakse terast või paberit paikades, kus järgnevad heitkogused on suuremad kui Euroopas, siis heitkogused üldiselt suurenevad. Ühepoolne eesmärk ei ole eesmärk: ainult samadest reeglitest lähtuvalt koos tegutsedes on kerge oluliselt rihmu pingutada. Selle aluseks peab olema teistsugune kliimapoliitika: konkreetsete heitkoguste järjekindel vähendamine. See kujutab süsinikusalduse vähendamise süsteemi, mis on äriotsustust sõltumatu ja mis premeerib alati vähendamisi teostavat osapoolt, erinevalt meie praegusest heitkogustega kauplemises süsteemist. Hiina, Jaapan ja Ameerika Ühendriigid teiste seas on taolisest süsteemist huvitatud ning seega peaks ka EL ajakohastama oma strateegiat, et see kajastaks praegust olukorda. Sooviksin samuti küsida, kas pärast 2012. aastat on mõtet kinni pidada heitkogustega kauplemise süsteemist, kuna praegu näib, et

üleilmselt ei teki selliseid süsteeme, mida saaks meie omaga siduda. Kui saastekvootide määratlemine ja eraldamine ei ole proportsionaalsed, on võimatu vältida konkurentsi moonutamist. Kui natuke vähem kui 10 aastat tagasi hakkasime koostama heitkogustega kauplemise direktiivi, turundati meile kogu süsteemi vahendina, valmistumaks heitkogustega kauplemiseks üleilmses mastaabis. See kogemus on meile kindlasti kalliks maksma läinud ja kasu keskkonnale ei ole kuidagimoodi ilmselge. Heitkoguseid saab vähendada nii, et see vähendaks nende avatust turutõrgetele ja spekulatsioonidele. Kas komisjoni arvates on mõjuvaid põhjusi üksi jätkamiseks?

Elżbieta Katarzyna Łukacijewska (PPE), kirjalikult. – (PL) Austatud juhataja, Connie Hedegaard! Kopenhaageni tippkohtumine, kuhu läksime kliimamuutusealaste liidritena, oli lüüasaamine ja näitas, et CO₂-heitme piiramisest on huvitatud ainult Euroopa. Connie Hedegaard on teatanud, et sellest fiaskost hoolimata on üleilmse soojenemisega võitlemine ikkagi Euroopa poliitika keskmes. Ehitame nüüd enne Mehhiko tippkohtumist uut strateegiat, mistõttu tuleb meil vastata küsimusele selles suhtes, kus meil valesti läks, ja uurida oma seisukohti ja ootusi, sest maailm ei ole täna valmis taolisi suuri piiranguid aktsepteerima. Mul on seetõttu Connie Hedegaardile kolm küsimust. Esiteks, kuidas räägime läbi ja mis eesmärgid endale seame, nii et Mehhiko tippkohtumine ei lõppeks nagu Kopenhaageni tippkohtumine? Teiseks, kas Euroopa Komisjon on kontrollinud üleilmset soojenemist ja sulavaid liustikke puudutavat teavet mõnede teadlaste antud eksitava ja väära teabe kontekstis? Kolmandaks, kas nõustute mu järeldusega, et ilma USA, Hiina, Venemaa ja India nõusolekuta olulistele vähendamistele on Euroopa Liidu jõupingutused ja meile tekkivad kulud raisatud?

Bogdan Kazimierz Marcinkiewicz (PPE), kirjalikult. – (PL) Kopenhaageni tippkohtumise järel on Euroopa Liidu fundamentaalne väljakutse koostada võimalikult kiiresti midagi olulist – kollektiivne tegevuskava Mehhikos toimuvale tippkohtumisele COP 16. Tänu Kopenhaagenile oleme saanud aru, et headest kavatsustest ei piisa. Esiteks ei ole Euroopa Liidu töö olnud täielikult tulemuslik, kui see ainult järgitavaid raamistikke seab. Euroopa peaks osutama arengumaadele reaalselt tuge, mis soodustab ühenduse ambitsioonikaid heitkogustega seotud eesmärke. Teiseks peab Euroopa Liit alustama uuesti kõnelusi Ameerika Ühendriikidega transatlantilise liidrirolli raames ning teiste juhtivate maailmariikidega. Kolmandaks peaks Euroopa Liit võtma CO₂-heitkoguste vähendamise strateegia suhtes ratsionaalsema lähenemise eesmärgiga vähendada heitkoguseid, vältides samas suuri kohanemiskulusid. Neljandaks peaks Euroopa Liit intensiivistama jõupingutusi rajada tõhus vähese süsinikdioksiidiheitmega majandus. Connie Hedegaard, küsimus on lihtne: kas taolise muutuse tarvis on Euroopas kliimat?

Rareș-Lucian Niculescu (PPE), kirjalikult. – (RO) Tervitan olulist kohta, kuhu kliimamuutused on komisjoni teatistes pealkirjaga „Euroopa 2020. aastal. Aruka, jätkusuutliku ja kaasava majanduskasvu strateegia” paigutatud.

Esiletõstmist väärib kaks tahku. Esiteks on oluliseks abivahendiks investeerimine rohelisematesse vähem süsihappegaasiheidet tekitavatesse tehnoloogiatesse. Sellised investeeringud kaitsevad keskkonda, luues samas ka uusi ettevõtlusvõimalusi ja töökohti. Euroopa Liit saab selles valdkonnas üleilmsel turul olulist rolli etendada. Teine tahk on projekti „Ressursitõhus Euroopa” juhtalgatus. Komisjoni palve liikmesriikidele kasutada struktuurifonde investeerimiseks energiatõhusate üldkasutatavate hoonete ehitamisse tagab kindlasti ühe osa lahendusest. Minu arvates on meil aga tarvis pühendada vähemalt sama palju tähelepanu elamumajandusele, konkreetsemalt varem ehitatud kollektiivsetele eluhoonetele, mis olid mõnedes liikmesriikides, eriti Ida-Euroopas suured energiatarbijad.

Rovana Plumb (S&D), kirjalikult. – (RO) Minu arvates oleme Kopenhaageni nurjumisest õppinud. Selle tõenduseks peame üle vaatama oma strateegia, nii et saavutaksime Mehhikos õiguslikult siduva kokkuleppe.

Operatiivset tegutsemist on vaja saavutatud poliitilise kokkuleppe tegudeni jõudmiseks ja lisaks ka arenguriikide nn kiireks rahastamiseks ettenähtud 7,2 miljardi euro käikulaskmiseks.

EL on teinud teatavaks soovi olla kokkuleppega (Accord) seotud ning ja on võtnud teabe teel ühepoolse kohustuse vähendada ELi üleilmseid heitkoguseid 1990. aasta tasemetega võrreldes 20% ning tõsta tingimusliku pakkumise vähendamiste protsendimäära 30%, juhul kui suuremad heitkoguste tekitajad nõustuvad samuti panustama võrdväärse osa üleilmsesse heitkoguste vähendamise jõupingutusse.

Alates 18. veebruarist on teinud 40 riiki teatavaks oma vähendamiskavad ja 100 on ühinenud kokkuleppega, kuid sellest ei piisa.

Soovitan selle tähtsa eesmärgi saavutamiseks tungivald kõrgel esindajal ja kliimavolinikul esitada meile viivitamatult kliimadiplomaatia strateegia ning ELil ja liikmesriikidel lülitada kliimamuutuse poliitikad kõikidesse kahe- ja mitmepoolsetesse strateegilistesse partnerlustesse.

Kliimamuutusega võitlemise strateegilistesse partnerlustesse peavad kuuluma valitsusvälised organisatsioonid ja kodanikuühiskond.

Daciana Octavia Sârbu (S&D), kirjalikult. – Kopenhaageni pettumusest hoolimata on tehtud tublisid edusamme, sealhulgas arenguriikidele kindlustatud lühiajaline finantseering. See ei paku ainult konkreetset abi kohapeal, vaid aitab ka rajada usaldust Kopenhaagenis eri meelt olnud partnerite vahel.

Meil on vaja eelseisvatel kuudel ja aastatel näidata arenenud maailmale, et peame kinni endale võetud kohustustest rahastada kohanemist ja leevendamist, ning peame olema kindlad, et vahendeid kulutatakse nende eesmärkide saavutamiseks parimal võimalikul viisil.

Olulisi edusamme seire, aruandluse ja kontrolli suhtes saavutati ka Kopenhaagenis. Need seostuvad otseselt usalduse loomisega, sest taoline süsteem võimaldab meil veenduda, et kõik etendaksid oma rolli, ning lubab meil määrata meie poliitikate tulemuslikkust ning seda, kuidas peaksime neid edaspidi kohandama. Euroopa Liidul on tarvis jätkata oma heitkogustega kauplemise süsteemi ja muude algatuste, näiteks hoonete energiakulu vähendamise rakendamist. Meil on tarvis saavutada oma heitkoguste eesmärgid ja näidata, kuidas kõik energiasäästudest kasu võime saada. Eduka eeskuju toomine heitkoguste vähendamise poliitikast, mis realiseerub kasuna tavalistele inimestele, on parimaks mooduseks, et teisi järgima veenda.

12. Euroopa teine romide teemaline tippkohtumine (arutelu)

Juhataja. - Järgmine päevakorrapunkt on suuliselt vastatavad küsimused nõukogule ja komisjonile Euroopa teise romide teemalise tippkohtumise kohta. (B7-0013/2010; B7-0014/2010; B7-0202/2010; B7-0203/2010).

Monika Flašíková Beňová, autor. – (SK) Kõiki parlamendi poolt komisjonile ja nõukogule esitatud küsimusi eelseisva Euroopa romide teemalise tippkohtumise puhul seob mitu ühisnimetajat.

Esimene on rahulolematuse enamiku romide hetkeolukorraga Euroopa Liidus. Küsimus on samuti tihedalt seotud rahulolematusega kulutuste ehk liitumiseelsete kulutuste ja struktuurifondide suhtes romide integreerimiseks ülejäänud ühiskonda ning lisaks ka nende sotsiaalse rehabilitatsiooniga. Teine oluline moment on kodanikuühiskonna, sealhulgas romide organisatsioonide roll probleemide lahendamise tegelemisel.

Mõlemad momendid on olulised, kuid sooviksin välja tuua, et väga oluline on, kuidas selliseid probleeme lahendatakse. Olgem iseendaga ausad! Pärast aastaid ebamääraseid poliitilisi avaldusi ja passiivsust, tunnevad meist mitmed teravat vajadust lõpuks konkreetse tegevuse poole liikuda. Olen kompromissitu inimõiguste kaitsja ja kõik mu avaldused Euroopa Parlamendis viimase kuue aasta jooksul on alati selles kontekstis olnud. Olen selle kuue aasta jooksul kuulnud mitut arutelu romi rahvusest inimeste vastase diskrimineerimise teemal. Rohkele arutelule vaatamata ei ole me suutnud astuda olulisi samme konkreetse lahenduse poole ning minu arvates on see peamiselt tingitud sellest, et keskendumine vormiliselt tehnilisele terminile „diskrimineerimine” ega tegele tegelike põhjustega, mis on põhjustanud praeguse olukorra, milles meie romidest kaaskodanikud elavad.

Seetõttu, kui tõesti tahame romide probleemi käsile võtta, peame keskenduma eelkõige riigisisest õigust käsitlevate rahvusvaheliste lepingute ja lisaks ka rahvusvaheliste konventsioonide täitmisele. Pean silmas eriti lapse õiguste konventsiooni, mida paljudes romide perekondades rikutakse. Kõnelen Slovaki Vabariigist, kus pakutakse tasuta hoolet ja tasuta haridust alg- ja keskkoolides. Kõike seda pakub ja rahastab riik. Ent isegi nende kahe poliitika puhul ei austata lapse põhiõigusi.

Kui tõesti tahate romide probleemide lahendamisest objektiivselt rääkida, siis tuleb meil tegelda põhjustega, mis diskrimineerimiseni viivad.

ISTUNGI JUHATAJA: Alejo VIDAL-QUADRAS*asepresident*

Hélène Flautre, autor. – (FR) Austatud juhataja! Põhiõiguste Amet teatab, et romid kannatavad kõikides valdkondades igat liiki diskrimineerimise all, olgu see seotud ligipääsuga tööhõivele, tervishoiule, haridusele või elamispiinnale. Seetõttu on nad Euroopa diskrimineerituim vähemus.

2009. aastal oli iga neljas romi keskmiselt isikuvastase kuriteo – konkreetset kallaletungide, ähvarduste ja tõsise ahistamise – ohver vähemalt ühel puhul eelneva 12 kuu jooksul, kuna aga samal ajal iga kolmandat romit küsitles politsei keskmiselt neli korda eelneva 12 kuu jooksul. Nende marginaliseerunud olukorda raskendab teadlikkuse puudumine oma õigustest.

Olukord, mis puudutab peaaegu 10 miljonit inimest Euroopa Liidu südames, mis on nüüd õnnistatud põhiõiguste hartaga ja saab varsti inimõiguste Euroopa konventsiooni allakirjutajaks, seab tõsise kahtluse alla mittediskrimineerimispoliitika ja õiguste tulemuslikkuse nii ELi kui ka liikmesriikide tasandil. Selleks et mastaapne kõrgetasemeline Euroopa mobiliseerimine lõppeks esimese Euroopa tippkohtumisega 2008. aasta septembris, pidi Itaalias 2007. aasta detsembris tarvitama rassistlikku vägivalda.

Ent üleskutse romide integratsiooni käsitleva Euroopa Liidu raamstrateegia, sealhulgas romide kaasamist käsitleva direktiivi loomiseks ei ole ikka veel päevaalgust näinud. Liikmesriigid – nagu Prantsusmaa ja ka mõned teised –, kes hoiavad alal ajutisi meetmeid bulgaarlaste ja rumeenlaste juurdepääsuks oma turgudele, karistavad eeskätt romisid ja peavad need meetmed võimalikult kiiresti poliitilise hea tahte märgina eemaldama.

Liikmesriigid peavad lõpuks loobuma läbirääkimistest kahepoolsete tagasivõtulepingute sõlmimiseks Kosovoga, mis viivad romide tagasiviimiseni liiga saastatud laagritesse Põhja-Mitrovicas, nagu Thomas Hammarberg, Euroopa Nõukogu inimõiguste volinik, on suutnud demonstreerida.

Mis puudutab Euroopa Komisjoni, soovin sellele meenutada romide sotsiaalset olukorda käsitlevat Euroopa Parlamendi resolutsiooni 11. märtsist 2009. Praegusel vaesusega võitlemise aastal suudame minu arvates lõpuks otsustada oma abivahendeid ja struktuurifonde kõige paremini ära kasutada eesmärgiga see tõsine olukord lahendada.

Diego López Garrido, nõukogu eesistuja. – (ES) Austatud juhataja! Vastan Monika Flašíková Beňová ja Hélène Flautre esitatud küsimustele asjas, mis puudutab vahetult inimõigusi, mis puudutab meid kõiki ja mis samuti puudutab laiemat kogukonda, sest romidest elanikkond, nagu teate, on Euroopa Liidus elav suurim etniline vähemus, ning ei saa öelda, et neil on sama elatustase, mis keskmisel Euroopa kodanikul.

Mis puudutab mulle esitatud küsimusi, siis tõstatab esimene valdkonna struktuurifondide teema, ning sooviksin öelda, et järeldused, mida eesistujariik Hispaania nõukogul kindlaks määrata kavatseb, sisaldavad seda kümmet põhimõtet, mis hõlmavad struktuurifondide praeguste rakenduskavade ülevaatamist või muutmist ja lisaks ka edaspidiseid eeskirju 2014. aastal algavaks perioodiks.

Oleme rõhutanud, et struktuurifonde tuleks täielikult ära kasutada, et edendada romidest elanikkonna integratsiooni, ja oleme konkreetset välja pakkunud, et lähtuvalt Euroopa Regionaalarengu Fondi artikli 7 hiljutisest muudatusettepanekust rakendatakse integreeritud meetmeid nii maa- kui ka linnapiirkondades. Selle eesmärk on romide kogukondade kõikehõlmav soodustamine, alustades nende eluolu ja sotsiaalse olukorra parandamisega.

Teine küsimus puudutab kohalike omavalitsuste rakendatavaid meetmeid. Oleme teadlikud, et selleks, et romidest elanikkonnal oleks juurdepääs struktuurifondidele, on tarvis olla kohalikel omavalitsustel, romide organisatsioonidel ja romidest elanikkonnal enesel aktiivselt kaasatud protsessi kõikidesse faasidesse; teisisõnu Euroopa fondide kavandamisse, juhtimisse, seiresse ja hindamisse.

Oma järeldustes teeb nõukogu ka ettepaneku, et Euroopa Komisjon pakuks liikmesriikidele ja kohalikele omavalitsustele tehnilist tuge ja suuniseid ning aitaks kaasa liikmesriikidevahelisele horisontaalsele ja vertikaalsele koordineerimisele Euroopa tasandil alla liikmesriikide, piirkondliku ja kohaliku tasandini.

Kolmas küsimus käib selle kohta, kas eesistujakolmikul on selle teema puhul strateegiline ettepanek või tegevuskava. Võin kinnitada, et eesistujakolmiku koostatud kavas käsitletakse romide sotsiaalset ja majanduslikku integratsiooni selge sõnaga. Kavatsus sätestati üldasjade nõukogus ühehäälselt vastuvõetud kavas ja on seetõttu kooskõlas järgmise 18 kuu strateegiaga, mis on eesistujakolmiku kavas kaetud periood.

Mõistame vajadust võtta kohustuseks nii lühi- kui ka pikaajalisi meetmeid. Ebavõrdsuste korrigeerimiseks peame lähiperspektiivis prioriteerima vahendeid, mida enne mainisin, ja kinnitama tegevuskava, et võtta viivitamatult käsile probleemid, nagu õpilaste käimine erikoolides, mis on mõnedel juhtudel peamiselt või tervenisti romide lastele olukord, mis selget segregatsiooni põhjustab; või elamispiinnaga seotud probleemid, nagu enne mainitud; tervishoiuküsimused ja juurdepääs tööhõivele.

Ka pikas perspektiivis tahame näha horisontaalset süvalaiendavat lähenemist romide küsimustele Euroopa Liidu poliitika kõikides valdkondades ja see tuleb viia ellu koordineerimise avatud meetodi kontekstis ja sellistes valdkondades nagu põhiõigused, võitlus diskrimineerimisega, piirkondlik areng, haridus ja ligipääs riiklikule tööhõivele ning avalikele teenustele.

Lõpuks, mittediskrimineerimise küsimuse suhtes on hästi teada, et oma ametiaja jooksul kavatsevad eesistujariik Hispaania ja tõepoolest ka eesistujakolmik edendada direktiivi vastuvõtmist, mida nüüd mõnda aega Euroopa Liidus vastu ei ole võetud ega lõpuni viidud: diskrimineerimisega võitlemist ja võrdõiguslikkuse edendamist käsitlev integreeritud direktiiv. See on eluliselt oluline just nendele rühmadele, kes erilise diskrimineerimise all kannatavad, ja eriti romide kogukonnale.

Viviane Reding, komisjoni asepresident. – Austatud juhataja! Sooviksin tänada Hannes Swobodat ja tema kolleege selle suuliselt vastatava küsimuse esitamise eest Euroopa romide teemalise tippkohtumise kohta! See lubab komisjonil väljendada ühest küljest oma pühendumust põhiõiguste kaitse tagamisele ja teisest küljest täielikule sotsiaalsele ja majanduslikule integratsioonile meie ühiskondadesse. Äsja kuulsime nõukogu esitamas tõelist palvet selle osas, kuidas liikmesriigid peavad edasi liikuma, seades selle oma poliitikate põhivoolu.

Nagu teate, toimub praegune arutelu vaid mõni nädal enne teist romide teemalist tippkohtumist, mille korraldab eesistujariik Hispaania Córdoba 8. ja 9. aprillil. Komisjon tervitab ja toetab seda algatust aktiivselt. Minu arvates on algatus teretulnud hetkeks, et teha kokkuvõtte liikmesriikide, Euroopa ja rahvusvahelisel tasandil alates 2008. aastast toimunud arengutest. See aitab meil siis panustada tuleviku nimel ühisesse perspektiivi.

Kaks aastat tagasi peeti esimene tippkohtumine. Kui kaugele jõudnud oleme? Klaasi võib näha pooltäis või pooltühjana. Muidugi on olnud olulisi paranemisi, kuid on ka olulisi lünki. Teie küsimus tõstab õigesti esile Euroopa Liidu abivahendite ja poliitikate keskse rolli ning võtmeosalejate – liikmesriikide, Euroopa tasandi institutsioonide, rahvusvaheliste organisatsioonide ja kodanikuühiskonna – koostöö tugevdamise tähtsuse.

Komisjon on pühendunud rassi või etnilise päritolu alusel diskrimineerimist keelava direktiivi jõustamisele ning romide diskrimineerimist katab antud direktiiv täielikult. Meil on nüüd Euroopa tasandil õigusaktid ja raamotsus rassismi ja ksenofoobia osas, mis on võtmevahendiks võitluses rassismiga, mille all romid kannatavad.

Selle aasta novembriks peaksid kõik liikmesriigid kehtestama kriminaalkaristused rassismi- ja ksenofoobia kuritegude eest, nagu on raamotsuses sätestatud. Nagu olen juba teatavaks teinud, olen pühendunud raamotsuse rakendamise jälgimisele võimalikult pingsalt.

Komisjon on täielikult teadlik, et sellest ei piisa ning et tugevaid õigusakte on tarvis täiendada teabe ja õiguste ning kohustuste alase teadlikkuse tõstmisega. Selleks võtab komisjon romide küsimused käsile ELi kampaania „Mitmekesisuse eest, diskrimineerimise vastu” kontekstis ning õigusala töötajate spetsiifilisel koolitusel.

Täiesti õigesti toonitati struktuurifonde, maa-arengufonde ja ühinemiseelset abi muutuste oluliste hoobadena, sest need lubavad liikmesriikidel rakendada romidele suunatud ambitsioonikaid kavu. On ilmne, et need kavad peavad olema väga elulähedased ja pragmaatilised, rajanema tõenditel ning lähenema romide elutingimustele kogu nende keerukuses.

Tegemist ei ole küsimusega, mille saab lihtsa loosungi abil lahendada. Vaja on palju konkreetset tööd. Just seepärast ergutab komisjon liikmesriike kasutama nende fondide kogu potentsiaali romide kaasamise toetamiseks. Selleks oleme käivitanud mitmeid kõrgetasemelisi külaskäike märkimisväärse romidest elanikkonnaga liikmesriikidesse. Nad peaksid juhtima konkreetseid võetud kohustusi kokkulepitud eesmärkidega. Esimene sündmus toimus 2009. aasta oktoobris Ungaris valitsuse täiel koostööl. Teisi korraldatakse tulevikus.

Teine konkreetne näide komisjoni pühendumusest struktuurifondide kasutamisele romide tõrjutusega tegelemisel on muudatusettepanek, mis on esitatud Euroopa Regionaalarengu Fondi käsitleva määruse artikli 7 lõike 2 kohta. Väga suur täiskogu enamus hääletas läinud kuu alguses teie kolleegi Ricardo van

Nistelrooij raporti poolt: meede, mis avab uued elamispinnapoliitika ja rahastamise võimalused marginaliseerunud kogukondade hüvanguks, kus saame romisid sihistada konkreetselt, ehkki mitte eranditult.

Lõpuks, tänu Euroopa Parlamendile, on olemas romide kaasamise teemalised pilootprojektid eelarvega 5 miljonit eurot kahe aasta jooksul. See pilootprojekt tegeleb koolieelse õppega, füüsilisest isikust ettevõtjana tegutsemisega mikrokrediidi kaudu ja teadlikkusega. Pilootprojekti hindamine teostatakse ühiselt ÜRO arenguprogrammi ja Maailmapangaga. Ootan seda hindamist tõesti huviga, sest see annab meile teavet selle kohta, mida hästi teinud oleme ning kus vajakajäämised on, nii et saaksime luua aluse, et minna hiljem edasi väga sihistatud meetmetega.

Romide kaasamise Euroopa platvorm käivitati komisjoni ja eesistujariigi Tšehhi ühisalgatusena 2009. aasta aprillis. Selle eesmärk on viia kokku asjasse puutuvad osalejad Euroopa, liikmesriikide ja rahvusvahelisel tasandil ning lisaks ka osalejad kodanikuühiskonnast ja muuta olemasolevad poliitikad palju sidusamaks. Platvorm on viinud romide kaasamise ühiste aluspõhimõtete väljatöötamiseni, mis lisati läinud aasta juunis romide kaasamist käsitlevatele nõukogu järeldustele. Need järeldused kutsuvad komisjoni üles arvestama romide kaasamise 10 aluspõhimõtet poliitikate kujundamisel ja rakendamisel. Eeldatakse, et platvormi täiendavad kohtumised toimuvad eesistujariikide Hispaania ja Belgia all, nii et ei oleks tegemist ühekordse meetmega, vaid oleks järelmeetmeid. Tervitan väga eesistujakolmiku tugevat pühendumust selle eesmärgi osas, sest meil on tarvis mängida üksteisele kätte, nii et tehtaks edusamme. Komisjon jätkab panustamist kolmiku meetmesse oma poliitikate ja abivahendite kaudu, olles mõistagi tihedas partnerluses liikmesriikide ja kodanikuühiskonnaga.

Enne romide teematist tippkohtumist sooviksin teavitada täiskogu, et mu kolleeg volinik Andor ja mina avaldame romide sotsiaalset kaasatust käsitleva teatise, milles vaadeldakse eelseisvaid väljakutseid ja visandatakse ELi panus väljakutsele vastamisse. See teatis on seejärel Córdoba arutelu aluseks.

Livia Járóka, *fraktsiooni PPE nimel.* – (HU) Lisaks rahvusvaheliste ja liikmesriikide diskrimineerimisvastaste seaduste tulemuslikumale rakendamisele, nagu äsja volinik Redingilt kuulsime, peab erilist rõhku Córdoba panema romide kaasamisele, sest nende integreerimine tööturгу ja haridusse on liikmesriikide majandusliku võtme huvi. Mitmed rahvusvahelised organisatsioonid on viimastel aastatel töötanud välja ettepoole vaatavaid kavu, kuid neid ei ole siduva jõu, potentsiaalsete sanktsioonide väljavaate ja sobilike eelarvealdis te puudumise tõttu liikmesriikide tasandil rakendatud.

Euroopa Liit on võimeline tagama nn mittesiduvate õigusaktide meetmetest kaugemale ulatuva mittekohustusliku ühenduse strateegia selgetel näidikutel rajanevat arendust, asjakohast jõustamist ja hindamist. Euroopa Liidu romide Euroopa strateegia raportöörina arvan, et iseäranis oluline on strateegial määratleda liikmesriikides kriisivaldkonnad, mis viivitamatut sekkumist nõuavad. Sotsiaalsed halvemused on jaotunud geograafiliste piirkondade vahel ebaühtlaselt, kusjuures äärmine vaesus ja sotsiaalne tõrjutus on kontsentreerunud tiheda romidest ja mitteromidest elanikkonnaga mikroregioonidesse. See tekitab Euroopa sotsiaalse arengu teele tõsiseid tõkkeid. Piirkonnad tuleks eemaldada nende ebaõiglasest konkurentsist ja nende areng tuleks käivitada, kasutades nende iseäralikele vajadustele kohandatud intensiivseid kavu.

Subsidiaarsuse põhimõttele vastavalt peaks strateegia olema järelevalve ja seire kohalike organisatsioonide vastutuse all. Samuti soovitan ulatuslikke küsitlusi kohalike sihtrühmade vajaduste kohta, sarnaselt Iirimaa põllumajandusprojektidele. Selleks et oleks võimalik kava tulemusi hinnata, on samuti hädavajalik koguda rahvusrühmade lõikes statistilisi andmeid ja neid sõltumatult hinnata. Euroopa Rahvapartei arvates on need olulisteks küsimusteks, millega Córdoba tippkohtumistel tegelda tuleks.

Claude Moraes, *fraktsiooni S&D nimel.* – Austatud juhataja! Nagu ütles eelmine sõnavõtja ja nagu ütles volinik, on tegemist sügavalt keeruka probleemiga, seega on suuliselt vastatav küsimus, mille täna esitame, ettepanek kindlasti meie fraktsiooni ja olen kindel, et kõikide fraktsioonide poolt romide küsimuse arutelu uuendamiseks ja värskendamiseks.

Romide kogukonnad Euroopas puutuvad jätkuvalt kokku vastuvõetamatul tasemel eelarvamuse ja paljudel juhtudel vägivallega. Ent nagu näeme romide kaasamise kümnendi algatusest, on täiskogul tõeline tunne, et tahame näha kõikehõlmavat lähenemist.

Oleme aga sellest kõikehõlmavast lähenemisest varem rääkinud. Siin täiskogul on vajadus ümber hinnata, mida oleme mikrokrediidi küsimusest rassivägivalda käsilevõtmiseni teinud, ning kõikide keerukate küsimuste jaoks peab meil olema kõikehõlmav strateegia.

On kasvav kogus tõendeid, et kohapealne olukord ei parane piisavalt. Avatud Ühiskonna Instituut räägib, kuidas eelarvamus ja vägivald, millega romide kogukonnad kogu Euroopas kokku puutuvad, ei vähene. Lisaks leidis Põhiõiguste Ameti diskrimineerimisküsitlus, et romisid diskrimineeriti enam kui ühtki teist küsitatud rühma.

Võlgnema täiskogule seda, et olemasolevaid õigusakte – rassilise võrdõiguslikkuse direktiivi, nõukogu raamistikku vägivallaga võitlemiseks – tegelikult rakendatakse, nagu enne öeldud, et vaataksime seda keeruka probleemina, kuid probleemina, mis nõuab tegutsemist, integreeritud lähenemist, kõikehõlmavat lähenemist.

Seega olgu suuliselt vastatav küsimus ettepanekuks värskendada arutelu ja tulla välja uute lahendustega ning rakendada neid seadusi, mis juba olemas on, mis peaksid romide kogukondi aitama.

Renate Weber, fraktsiooni ALDE nimel. – Austatud juhataja! Sooviksin teist romide teemalist tippkohtumist silmas pidades jagada teiega paari ideed lootuses, et need võimalikult pea teostuvad.

Esiteks olen tugevalt arvamusel, et meil on tarvis laia ja sidusat romide kaasamise strateegiat ning samuti selgete võrdlusnäitajate ja asjakohase eelarvekujundusega tegevuskava. Minu arvates peaks strateegia olema mitte ainult ELi liikmesriikide jaoks, vaid ka teiste riikide jaoks, kus romide kogukonnad elavad ja mis on kas laienemisprotsessis või naabrusspoliitikas, lubades nõnda ELil kasutada romide poliitikates kohaseimaid saadavalolevaid vahendeid.

Teiseks olen veendunud, et peame rakendama soolise võrdõiguslikkuse poliitikast omandatud õppetunde, nimelt süvalaiendamist. Romide süvalaiendamine peaks saama ELi institutsioonide praktiliseks lähenemiseks.

Kolmandaks, romide teemalise asjatundlikkuse osas peaksime kaaluma positiivset diskrimineerimist, eriti romide asjatundjate palkamist nõukokku, komisjoni ja parlamenti. Just selle teadmisega olen koostanud kirjad president Herman Van Rompuy'le ja president Barrosole, soovitades neil juhtides eeskujuga näidata ja palgata romide küsimuses nõuandjad.

Jean Lambert, fraktsiooni Verts/ALE nimel. – Austatud juhataja! Sooviksin korrata üleskutseid, mis siin kõikehõlmavaks strateegiaks tehtud on.

Nagu on välja toodud, on meil nüüd vaesuse ja sotsiaalse tõrjutuse vastu võitlemise Euroopa aasta, mis, nagu teame, langeb kokku majanduslanguse ajaga. Just seepärast oleme nõudnud sotsiaalset tingimuslikkust päästepakettide puhul, nii et enim tõrjutud ei leiaks end olevat veelgi kaugemale maha jäänud.

Oleme juba kuulnud, et lõhe on laienemas, mistõttu tulebki meie ELi 2020. aasta strateegial arvestada vajadust vähendada rikaste ja vaeste vahelisi lõhesid.

Piirkondliku arengu fondide muutused on olulised. Nõustume nõukoguga, et kohalikud omavalitsused on olulised, sest just seal tuntakse tihti kõige lähemalt diskrimineerimist elamispinna ja romide konkreetsete vajaduste osas, hariduse ja politsei osas, kelle töö on kaitsta ja mitte lihtsalt kriminaliseerida, nagu näib olevat kombeks mõnedes liikmesriikides.

Ja tahame näha kvaliteetseid avalikke teenuseid. Nõukogu mäletab oma soovitusi tööturust kaugemate aktiivsemaks kaasamiseks, kus üliolulisena nähakse kvaliteetseid avalikke teenuseid.

Meil on huvitav teada, kas nõukogu ja komisjon rahul hetkel fondide puhul ilmneva kasutusmääraga.

Sooviksin samuti tervitada kontekstimuutust, mille komisjon tugevalt esile tõi rassismivastase võitluse ja ksenofoobia osas, ning loodame, et iga liikmesriigi valitsus nendele ideaalidele pühendub.

Peter van Dalen, fraktsiooni ECR nimel. – (NL) Austatud juhataja! On nii hea kui ka vajalik, et see täiskogu tegeleks romide saatusega. Viimase paari sajandi jooksul on diskrimineerimine neid tabanud hädade seas võib-olla vähim. On vaja kasutada Euroopa fonde ja Euroopa direktiive romide integreerimise edendamiseks ja nende ebasoodsa olukorra elimineerimiseks. Samuti on minu arvates oluline töötada välja hea strateegia tagamaks, et Euroopa miljonid tegelikult neid vajavate inimesteni jõuaks. Rõhuasetus peab siin haridusel olema. Peame relvastama romide lapsed negatiivsest tsüklisst väljamurdmiseks, mis on kahetsusväärne tegelikkus.

Sooviksin aga tänasesse arutellu lisada kaks elementi. Esiteks ei ole minu arvates hea, et paljud romid ohvri rolli kinni jäävad. Nad peavad ka ise tegutsema, et kõrvaldada paljud kuritarvitamised oma kogukondades.

Teiseks ei saa jõustada romide integratsiooni Euroopa fondide ja Euroopa õigusaktide abil. Lõpuks peavad võtma liikmesriigid, kus romid elavad ja on tihti põlvkondi elanud, endale romide integratsiooni küsimuse edendamisel oma riikides liidriolli. Tegemist on palju enama kui poliitilise või rahalise väljakutsega. Euroopa fondid saavad ja peaksid ulatama vähemalt abikäe.

Cornelia Ernst, *fraktsiooni GUE/NGL nimel.* – (DE) Austatud juhataja! 2009. aasta detsembris, kui olin Pristinas ja Mitrovicas ning nägin, kuidas inimesed Mahalas ja iseäranis pliiga saastatud laagrites elavad, olin üsna šokeeritud, iseäranis laste raske olukorra üle. Peaaegu igas vestluses, milles osalesin, räägiti mulle, et mitte ainult Kosovos, vaid ka paljudes Euroopa riikides on olukord Euroopa ühe vanima elanikkonnarühma, nimelt romide jaoks kohutav. Kohtusin Bekim Sylaga Romide ja Aškali dokumenteerimiskeskusest Pristinas, kes võttis meid vastu, öeldes: „Oleme rääkimisest väsinud”.

Vaja on rakendada meetmeid ja seetõttu on meie absoluutselt kõrgeim ootus Córdoba tippkohtumisele, et tuleb enam kui pelgalt jutt ning meetmeid rakendatakse viivitamatult. Viivitamatud meetmed tähendavad, et me ei puhka loorberitel ELi direktiividest, mis rakendavad võrdse kohtlemise põhimõtet, inimeste võrdset kohtlemist hoolimata rassist või etnilisest päritolust ja samuti tööhõive raamdirektiivist, sest sellest ei ole kasu. Viivitamatud meetmed nõuavad tunnistamist ja eeldamist, et need direktiivid ei ole piisavad romide kaitsmiseks Euroopa Liidus alandava ja diskrimineeriva kohtlemise eest ning – mis kõige olulisem – nende alaliseks integreerimiseks. See, mida meil on seetõttu tarvis, on romide Euroopa strateegia, mis on kõikide poliitikavaldkondade komponent – kõikide poliitivate lahutamatu komponent.

Enamik valitsusi rakendab aga projekte, mis on pelgalt sporaadilised meetmed. See, mida meil on tarvis, on keskpikad ja pikaajalised poliitilised algatused. Meil on kiiresti vaja meetmeid romide kogukondade majanduslikuks arenguks. EL ei tohi oodata struktuuri- ja piirkondliku rahastamise paindlikuks muutmisega 2014. aastani. See peab tegema seda nüüd, nii et romid sellest samuti kasu saaksid. Siia kuuluvad mikrokrediidi laenud, mida on vaja väljastada võimalikult väikse bürokraatiaga, näiteks romide asulate ehitamiseks. Siia kuuluvad väga konkreetsed meetmed tervise ja hariduse, koolitamise ja tööturu arendamise edendamiseks. Sooviksin väga selgelt väljendada, et ükski laps ei tohi läbi kukkuda haridus- või keelebarjääride tõttu. Euroopa Ühendatud Vasakpoolsete / Põhjamaade Roheliste Vasakpoolsete liitfraktsioon ei taha romide koole, vaid koole kõikidele, kus ka romid elada ja õppida saaksid.

Sooviksin lisada, et asi ei ole ainult rahas, vaid ka otsustavate meetmete rakendamises rassismi vastu võitlemiseks. Mustlasviha ei tohi pidada või jätta pisikuriteoks, vaid seda tuleb kuriteona karistada. EL kannab suurt vastutust ulatuse eest, milles loodetavasti õnnestub meil varsti saavutada õiglus rohkem kui 10 miljonile romile Euroopas, sest see alustab õiglusest ja peaks jätkama võrdsusega. Selleks on meil tarvis väga selget poliitilist jaatavat vastust ja resolutsiooni võimsat Euroopa raamstrateegiat ning – täiesti avameelselt – on vaja ka meie kirglikku pühendumust Euroopa Parlamendi liikmete ja inimestena sellele elanikkonnarühmale – romidele ja sintidele. Tegutsegem nüüd!

Jaroslav Paška, *fraktsiooni EFD nimel.* – (SK) Teine romide teemaline Euroopa Liidu tippkohtumine oleks kindlasti suureks võimaluseks osalistele jagada oma kogemusi arvukate rakendatud meetmete tulemustega, et edendada romide edukat integratsiooni ühiskonda.

Ajaloolased ütlevad, et romid tulid Euroopasse 5.–9. sajandil pKr ning paljud Euroopa riigid on sest saadik otsinud moodust romidega võimalikult heaks koosseistamiseks. On tarvis objektiivselt tunnistada, et isegi pärast tuhandeaastast taolise mudeli otsimist ei ole meil õnnestunud leida moodust romide nõuetekohaseks integreerimiseks meie ühiskonda. Ma ei tea, kas püsivate probleemide põhjus on meis või teisel poolel, ent pärast oma riigis kogetut tean kindlalt, et nende aitamine ainult andmise kaudu ei ole loogiline.

Meie valitsus on kogunud kõikidelt töötavalt inimestelt laekunud maksudest märkimisväärsed fonde ja andnud neid romidest kodanikele, et nad saaksid elada väarikat elu. Neile on ehitatud ja antud kaasaegseid kortereid, samu, mida teised inimesed ostma peavad. Meie valitsus on taganud neile juurdepääsu tööle, arstiabile ja haridusele kõikide teiste kodanikega võrdsetel alustel. Sama tuge ja sotsiaalseid toetusi antakse töötutele romidele, mis teistele kodanikele.

Ja mis on tulemus? Kaasaegsed elamud on hävitatud, samas kui sanitaarrajatised ja muu sisustus lammutatakse ja varastatakse. Nendes korterites elavad inimesed viskavad reovee ja prügi akendest otse välja tänavale. Tööl käia nad ei taha, isegi kui kohalik omavalitsus neile seda pakub. Meditsiinilised töötajad, kes neile nakkushaiguste vastast kaitset toovad, aetakse romide asulatest välja. Lapsed on hooletusse jäetud, näljas ja tihti ei käi kooliski. Seetõttu olen veendunud, et kui tõesti romisid aidata tahame, peame püüdma õpetada romide lastele eelkõige tsiviliseeritud, kultuurset ja soliidset eluviisi.

Zoltán Balczó (NI). – (HU) Kuna võtan sõna ungari keeles, oma emakeeles, kasutan tüüptermini „romid” asemel sõna „mustlased”, millel minu keeles halvustava tähendust ei ole ja mida kasutatakse ka meie põhiseaduses.

Päevakorrapunktiks on mustlaste tõrjutuse ja diskrimineerimise vastane meede. Lahenduse oluliseks eelduseks on mustlaste sotsiaalne integratsioon. Kool on selleks oluline vahend. Paljudel juhtudel on põhjust eraldi kohtlemisele või positiivsele diskrimineerimisele, kõrvaldamaks halvumusi. Kui nad seda kuulevad, räägivad vähemuste õigust aktivistid kõvahäälselt kohe segregatsioonist, ehkki eesmärgiks on kiire kaasamine.

Ungari teatud piirkondades on mustlaste põlvkonnad kasvanud üles toetustest elatuvates, mitte leiba teenivates perekondades. Töökohti loomata väljapääsu ei ole. Just seepärast peame irduma neoliberalistlikest majanduspoliitikatest. Isegi raske sotsiaalne olukord ei saa õigustada seaduse rikkumist. Ungaris on mustlased segatud väga suurde protsenti kuritegevusest. Peame tegutsema selle vastu mitte ainult ühiskonna enamiku hüvanguks, vaid ka ausate mustlaste hüvanguks. Me ei ole kunagi määratlenud põhjusena geneetilisi või etnilisi silte. Seega ei mainita rassismi, mainime taustana ainult erilisi sotsiaalkultuurilisi asjaolusid. Kui pidevalt sellest rääkivad inimesi rassitidena häbimärgistame, teostame ainult nn jaanalinnupoliitikat.

Meil on tarvis koos väljapääs leida! Selleks on ülioluline, et mustlastel oleks juhid, keda nende kogukonnad ja ühiskond tervikuna tunnistaks. Tõepoolest, meil on tarvis ühist Euroopa strateegiat, ent tegemist peaks olema strateegiaga, mis vaatab silma küsimuse kõikidele tahkudele ja kavatseb leida lahenduse neid ausalt uurides.

Agustín Díaz de Mera García Consuegra (PPE). – (ES) Austatud juhataja! Alustan Livia Járóka õnnitlemisega romidest elanikkonna kaitsmise puhul Euroopa Liidu institutsioonides. Samuti tuleks tähelepanu juhtida, et Livia Járóka ja Euroopa Rahvapartei (kristlike demokraatide) fraktsioon on kujundanud esimese Euroopa strateegia romide vähemuse integreerimiseks, pakkudes välja konkreetseid ühenduse meetmeid, mis tooks kasu rohkem kui üheksale miljonile Euroopa Liidus elavale kodanikule. Romidest elanikkonna olukord on erinev Euroopa teiste rahvusvähemuste omast, mistõttu ongi meil tarvis nende suhtes kasutusele võtta konkreetseid meetmeid.

Córdobas peetav teine romide teemaline Euroopa tippkohtumine peaks olema foorumiks, kus võetakse julgelt käsile selles kogukonnas kogetavad probleemid ja kujundatakse konkreetsed rahalised ja õiguslikud abivahendid, mis toovad kasu vähemusele, mis peab etendama oma enda tuleviku kujundamisel juhtivat rolli, nii et meie eelmised patroneerivad lähenemised jääksid seljataha. Olen nõus, et kellelgi ei ole õigust nende kulul poliitilist kapitali võita.

Ainult komisjoni, nõukogu ja liikmesriikide vaheline multidistsiplinaarne koordineeritud tegevus saab tuua romidest elanikkonnale positiivseid tulemusi. Asjasse puutuvatel eri Euroopa volinikel on tarvis oma lähenemist koordineerida nii, et tehtaks lõpp meetmetele, mis romisid tõrjuvad või diskrimineerivad. Nõukogu koos liikmesriikidega peaks edendama romidest elanikkonna täielikku integratsiooni.

Lõpuks vastutavad liikmesriigid meetmete edendamise eest, et võidelda diskrimineerimisega, mille käes romid nii tihti kannatavad. Ligipääs tervishoiule, kvaliteetsele haridusele, lisakoolitusele ja kutsealasele ümberkoolitamisele on hädavajalikud eesmärgid, et romid suudaksid saavutada soliidse tööhõive ja täieliku osalemise kodanikuühiskonnas. Selles suhtes on eluliselt oluline osaleda kohalikel omavalitsustel ja tean väga hästi, millest on jutt. Peame tegema kõik võimaliku nende heaks, ent midagi ei saa teha nendeta, ning siin istungisaalis, austatud juhataja, on meil juba oivalisi romidest parlamendiliikmeid.

Kinga Göncz (S&D). – (HU) Minu arvates pakub teine romide teemaline tippkohtumine Córdoba osalist võimalust teha kokkuvõtte viimase mõne aastaga Euroopa suurima ja kaitsetuima etnilise vähemuse romide integreerimise osas saavutatust. Kõigepealt sooviksin rõhutada, et oleme astunud väga olulisi samme, et sellest Euroopa teema teha. Tegemist ei ole lihtsalt Kesk- ja Ida-Euroopa teemaga, vaid pigem üle-euroopalise teemaga. Selleks et suudaksime lahendusi leida, peame kasutama sama lähenemist tulevikus. Euroopa Parlamendis on olulisi samme astunud romide strateegia vajalikkuse resolutsiooniga. Kahjuks ei ole seda veel vastu võetud, kuid loodame, et eesistujakolmiku ja praeguse komisjoni mandaadi jooksul astutakse täiendavaid olulisi samme. Euroopa Parlamendi 2009. aasta aruanne romide sotsiaalse ja tööturuolukorra kohta oli oluline maatahisis ning meil on läbi pool romide integreerimise kümnendist, mis on samuti oluline kava. Selleks et strateegia edukaks muuta, on meil tarvis välja selgitada, mil määral on kasutatud struktuuri- ja ühtekuuluvusfonde ja kas ning mis asjaoludel on nad romide sotsiaalsele integratsioonile kaasa aidanud. Meil on tarvis andmeid, kuid oleme teadlikud, et etnilise päritolu andmed on alati tundlikud ja peame neid nõudes ja nendega ümber käies ettevaatlikud olema. Ehkki astutud on arvukaid positiivseid samme, märgime

samuti, et tagasisivõtulepingute jõustamine on ka mitmeid probleeme tõstatanud. Kosovot on siin juba mainitud. Loodan siiralt, et tippkohtumine antud küsimuste lahendamisele kaasa aitab.

Nicole Kiil-Nielsen (Verts/ALE). – (FR) Austatud juhataja! Romide teemat tajutakse teravalt minu piirkonnas Prantsusmaa lääneosas. Nantes'is aetakse üle 1000 romi välja ühest kohast teise järel valitsuse reguleeritavate objektide puudusel, kus neid majutada. Vähesed omavalitsused, kus on võimalused romide majutamiseks, näiteks Nantes'i linnastus asuvad Rezé ja Indre, on viimase piirini täis ja riiklike ametivõimude toetuseta. Proaktiivseimad ja avatumad linnapead on seetõttu silmitsi tohutute raskustega. Reageeringud ei saa olla kohalikud. Need peavad olema üleilmsed. Romide kaasamine tuleb lülitada kõikidesse Euroopa Liidu poliitikatesse, et teha lõpp diskrimineerimisele, mille all need Euroopa kodanikud kannatavad.

Sooviksin samuti juhtida tähelepanu naiste konkreetsele olukorrale. Probleemid, millega romidest naised silmitsi seisavad, on iseäranis silmatorkavad näiteks abieluvägivalla ja soovimatute raseduste osas. Seega on organisatsiooni Médecins du monde'i andmetel Prantsusmaal iga teine romi naine ehk 43% sellest rühmast teinud 22. eluaastaks abordi. Esimese raseduse keskmine iga on 17. Ainult 10% romi naisi kasutab rasestumisvastaseid vahendeid. Euroopa Liit peab seetõttu kaasama kõikidesse romisid puudutavatesse uurimustesse ja seadustesse soolise vaatenurga. Peame tegutsema romide kogukondade puhul kiiresti, et teadvustada neile nende põhiõigusi ja aidata hõlbustada ligipääsu avalikele teenustele.

Loodan, et teisel romide kaasamise teemalisel Euroopa tippkohtumisel näitab Euroopa Liit oma otsustavust tegelda romide küsimusega kõikehõlmavalt.

Lorenzo Fontana (EFD). – (IT) Austatud juhataja, kallid kolleegid! Romide küsimus on muutumas üha keerukamaks ja nõuab tulemuslikke ning viivitamatuid reageeringuid. Nende esindajad, institutsioonid, ühendused ja osa kodanikuühiskonnast nõuavad nende kaasamist sotsiaalmajanduslikku struktuuri, kuid harva nimetatakse olulist momenti, nimelt et integratsioon on kahepoolne, ajalooline ja kultuuriline protsess.

Ilma mõnede romide tõelise tahteta aktsepteerida riikide reegleid ja kultuuri, kus nad elavad, ning ilma samas hoidumast kogu käitumisest, mis kodanikuühiskonna harmooniaga ühildamatu on, ei saa nende kaasamine kunagi teoks: sellisel juhul tuleksime jätkuvalt välja projektidega ja eraldaksime fonde, kuid ei näeks kunagi märgatavaid tulemusi.

Väljakutset ei tuleks võtta käsile demagoogiaga: palume, et küsimusele lähenetaks nõuetekohase pragmaatilisusega ja silmas pidades, et murettekitav majandus- ja tööhõiveolukord on teguriks, mis romide kaasamise tööturul raskemaks muudab. Meie arvates, nagu sajandid ajalugu meile õpetavad, ei saa selle problemaatilise integratsiooni eest ainuüksi vastuvõtjariike vastutama panna, vaid praeguse integratsiooni puuduse eest peavad vastutama vähemalt mõlemad osapooled.

Simon Busuttil (PPE). – (MT) Sooviksin samuti toetust avaldada Euroopa Parlamendi liikmele Livia Járókale, kes on töötanud lakkamatult tundliku ja olulise teemaga. Austatud juhataja! Nagu mu kaasparlamendiliige ütles, ei puuduta romidest elanikkonna olukord Euroopas mitte ainult piiratud arvu riike. Tegemist on olukorraga, mis puudutab tervet Euroopa Liitu, kuna romide kogukond on Euroopa suurim rahvusvähemus. Selles valguses on vajalik, et hindaksime seda, mida Euroopa Liit hetkel teeb, et selgitada välja, kuidas saame asju paremini teha. Mul oli hea meel kuulata, kuidas Euroopa Komisjoni asepresident Viviane Reding andis meile selle teema kohta täit selgitust ja praegu on sobiv aega seda teha, pidades silmas romide teemalist tippkohtumist, mis järgmisel kuul Córdoba peetakse. Kindel on see, et me ei saa olukorda samaks jätta, sest see ei lahene iseenesest ning kui me vajalikke samme ei astu, jäävad need inimesed marginaliseerituks ja vaesuse lõksu. Peame seetõttu võtma kasutusele integratsioonipoliitika, mis viib selleni, et romide kogukonnal on tõesti ligipääs teiste jaoks kättesaadavatele võimalustele. Iseäranis tuleb tagada nendele inimestele võimalus töötada, teostada oma võimeid, elada väärikat elu ja olla edukas. Seega, mitte ainult ei suuda nad end ülal pidada, vaid ka panustada ühiskondadesse, kus elavad. Ent selle saavutamiseks peame astuma vajalikke samme olemasolevate tõkete eemaldamiseks. Loodan, et meie sõnum siin istungisaalis ja parlamendis, sõnum meie solidaarsusest romidega, võetakse järgmise kuu tippkohtumist silmas pidades vastu.

María Muñoz De Urquiza (S&D). – (ES) Austatud juhataja! Euroopa 10 miljonit romit moodustaks keskmise suurusega Euroopa Liidu liikmesriigi, kui nad riik oleks, ent nad ei ole. Romid on alati oma euroopluse kõikidest piiridest ettepoole seadnud. Tegelikult on nad nagu teise järgu kodanikud diskrimineerimise tõttu, mille all on nad kannatanud ajaloo jooksul mitte ainult hariduse, tervise ja elamispinna vallas, vaid ka rändajatena, mis on nende sisuline olemus.

Euroopa Nõukogu inimõiguste volinik on öelnud, et teatud Euroopa Liidu riikides ei kohelda romidest rändajaid samamoodi kui eurooplastest rändajaid, mis on vaba liikumise õiguse karjuv rikkumine.

Sotsiaaldemokraatide ja demokraatide fraktsioon Euroopa Parlamendis on pühendunud rajama Euroopat, kus rahvus- ja kultuurivähemusi tunnistatakse ja kus teeme edusamme kaasava Euroopa kodakondsuse ja võrdsuse, vabaduse ning mitmekesisuses kaaseksisteerimise piirkonna poole. Sellel põhjusel tervitame kõikides valdkondades mittediskrimineerimisdirektiivi – direktiivi, mis ei ole siin istungisaalis alati kõikide fraktsioonide toetust pälvinud.

Tervitame samuti eesistujariigi Hispaania kava siin valdkonnas. Meie arvates on seda vaja, sest enam ei saa olla viivitusi romisid tunnistavate ja toetavate Euroopa algatuste loomise osas.

Córdoba tippkohtumine, mis toimub eesistujariigi Hispaania juhtimisel, on oluline võimalus luua kõikehõlmav kava romidele, jättes selja taha aastepikkuse vaikimise ja rassismi.

Raül Romeva i Rueda (Verts/ALE). – Austatud juhataja! Lisada on väga vähe – vaid ettepanek. Nagu öeldi, ärgem unustagem, et romide teemaline tippkohtumine oli selle parlamendi algatus, mis esitati eesistujariigi Sloveenia ajal ja taotleb ELi valitsuste kokkuviiimist, et töötada romide küsimustega!

Tegemist on veel ühe põhjusega, miks parlament selle küsimuses aktiivne peaks olema. Rohelised on aga eriarvamusel ja me ei tunne uhkust, kui kõik liikmesriigid ei tunnista, et suudame romide küsimuses paremini teha. Taolised küsimused peavad kuuluma ühisesse üleskutsesse romide kaasamise Euroopa strateegiaks. Meil on seda strateegiat tarvis! Meil on seda strateegiat tarvis, sest Euroopa Liit on ka rahvusvahelisel tasandil tõsiseltvõetavust kaotamas. See on oluline ka sellepärast, et oleme isegi minevikus mõistnud, et tegemist on millegagi, mis on seotud inimõiguste ja sotsiaalse kaasatusega.

Mõistame samuti, et tegemist on poliitilise küsimusega. Just poliitilise arutelu raames peame mõistma, et otsida tuleb vajalikku lahendust.

Elena Băsescu (PPE). – (RO) Arvestades, et nad on Euroopa suurimaid ent kaitsetumaid vähemusi, peab romide kogukond figureerima veelgi aktiivsemalt Euroopa päevakorra punktina. Töötus, vaesus, väärkohtlemine, diskrimineerimine ja lõpuks, ent mitte kõige vähem, piiratud ligipääs haridusele, on kõik probleemid, millega romide vähemus tihti kokku puutub ning mis lõpuks sotsiaalse tõrjutuseni viivad. Minu arvates on tarvis nende kultuurile ja väärtustele sobilikku integreeritud Euroopa kava, pidades silmas, et nad vabalt ringi liiguvad.

Lapsed moodustavad romidest elanikkonnast 46%, mille põhjuseks on kõrge sündivuse ja kahjuks madala keskmise eluea mõju kokkulangemine. Ligipääs haridusele tagaks neile tõelisi võimalusi. Ehkki ligipääsu ja õiguse haridusele tagavad Euroopa eeskirjad, ei käi enamik vaestesse romide kogukondadesse kuuluvaid lapsi üldse koolis võib kukub välja. Üheks konkreetselt meetmeks oleks kaasata need lapsed ja noored kohustuslikku kooliharidussüsteemi, ennetades nõnda nende koolidest väljalangemist. Kooliaastal 2009–2010 eraldas Rumeenia haridusminister riigi keskkoolides 7483 erikohta, kusjuures kirja pani end nendele 2460 õpilast, kelles vastu võeti 2246.

Ent jõupingutusi tuleb teha mõlemalt poolelt. Romide vähemus peab oma elatustaseme parandamiseks toimima vastutustundlikult. Hariduse puudulikkus takistab romisid osalemast aktiivselt riigi sotsiaalses, majanduslikus ja poliitilises elus, kus nad elavad. Euroopa Liit toetab romide integratsiooni ühiskonda eri rahastamiskavade kaudu, nagu Euroopa Sotsiaalfondi, Euroopa Regionaalarengu Fondi ja lisaks ka progressi programmi ning programmi „Aktiivsed noored” kaudu.

Täna teid!

Emine Bozkurt (S&D). – Austatud juhataja! Romid, Euroopa suurim vähemus, kannatavad institutsionaalse diskrimineerimise, mustlasviha, erakordse vaesuse ja sotsiaalse tõrjutuse taseme, segregeeritud elamispiinna-, haridus- ning sotsiaalhoolekandesüsteemide käes. Lühiajalised lahendused ei ole vastus romide levinud ja sügavalt juurdunud probleemidele. Meil on tarvis hinnata praeguseid häid tavasid ja lisaks ka olemasolevate romidest elanikkonnale mõeldud poliitikate negatiivseid mõjusid.

Üks, kuid mitte ainuke, näide on romidest laste eemaldamine peredest ja nende panemine eraldi internaatkoolidesse. Antud meetmed probleeme ei lahenda: pigem viivad need suurema segregatsioonini ning mõjuvad romide perede elule sügavalt ja negatiivselt. Euroopal on tarvis tulemuslikku pikaajalist romide strateegiat. See tippkohtumine annab meile uue võimaluse positiivseks diskrimineerimiseks, erinevalt esimesest romide teemalisest tippkohtumisest, mis ei sisaldanud tegelikke võetud poliitilisi kohustusi ELis. EL peaks hakkama pihta sellest, et näitab head eeskujut, pakkudes romidele rohkem ametikohti ja kaasates strateegiasse romide ja kodanikuühiskonda.

Danuta Maria Hübner (PPE). – Austatud juhataja! Córdoba tippkohtumine on proovikiviks meie kõigi, Euroopa institutsioonide ja liikmesriikide jaoks. Seal peaks demonstreerima selget Euroopa pühendumust täiemahulise poliitilise ja rakendusliku strateegia kaalumisele, mis romide küsimustega tegelemisel läheks kaugemale enesestmõistetavatest inimõigusi puudutavatest perspektiividest, olgugi et need fundamentaalsed on, tegeliku majandusliku ja sotsiaalse kaasamise poole.

Meil on tarvis integreeritud strateegiapoliitikat ja tegevuskava, mis läbiks kõiki majanduslikku ja sotsiaalset kuulumist puudutavaid valdkondi. Palju on tehtud ja saavutatud, ent kahtlemata on meil ees veel pikk teekond. Meil on tarvis, et komisjon, parlament, liikmesriigid, ent samuti, nagu ütles minister López Garrido, kohalikud ja piirkondlikud omavalitsused käsikäes töotaksid.

Ootame komisjonilt sellel teemal selget vastustuste määramist ning tulemuslikku koordineerimist kõikide asjakohaste teenistuste vahel. Eeldame, et komisjoni hetkel rakendatava 5 miljoni euroline projekt sillutab teed tõhusatele ja tulemuslikel lahendustele olulisimates valdkondades, nagu koolieelne õpe ja majanduslik kaasatus, ning tagab edusammud heade tavade vahetamise ja hindamise osas.

Hindame komisjoni, eriti regionaalpoliitika peadirektoraadi jõupingutusi, ning ergutame komisjoni veelgi tõhustama kohalikku ja piirkondlikku arengut romide ühiskonna majanduslikku kaasatust tugevdavate praktiliste meetmetega.

Parlamendis on juba paljud kolleegid eri fraktsioonidest demonstreerinud oma kaasatust, kuid meie kohus on küsimusse palju suuremat poliitilist jõudu suunata.

Romide kaasamine annaks meile võimaluse liikuda edasi Euroopa tööturu tõeliselt kaasavaks muutmise suunas. See annaks meile võimaluse liikuda edasi Euroopa demograafiliste väljakutsetega tegelemisel.

Seega lubage mul lõpetada, öeldes, et peame kohtlema Córdoba tippkohtumist viimase üleskutsena romide kaasamiseks.

Csaba Sándor Tabajdi (S&D). – (HU) Esimese keskpika Euroopa valitsuskava väljatöötajana romide küsimuses ning 2002. aasta Euroopa Nõukogu romide raporti raportöörina nõustun nendega, kes teatavad, et tegemist on tänapäeval Euroopa ühe keerukaima küsimusega. Ma ei kadesta volinik Redingi olukorda, sest hetkel on see Euroopas keerukaim küsimus. Ilmselgelt ei ole romid lihtsalt etniline ja rahvusvähemus, vaid samuti ka mitmekordselt ebasoodsas olukorras sotsiaalne vähemus. Ent vastutuse jaotus enamuse ja vähemuse vahel ei ole selge. Sotsiaalne vastutus on enamuse ja vähemuse vahel jaotunud ebasümmeetriliselt, sest enamusel on kaugelt enam vastutust, kuid vähemusel, praegusel juhul romidel, on samuti oma vastutus. Neljas ja isäranis oluline moment on, et vajame integratsiooni assimilatsioonita.

Lõpuks ei ole tegemist lihtsalt eelarveküsimusega ja see ei olene pelgalt ressurssidest. Tegemist on küsimusega, kas tagatud on inimesed ja mehhanismid nii enamuse ühiskonnas kui ka romide seas. Endise riigisekretärina pean ütlema, et tulemusi saavutati piirkondades, kus oli küsimusele pühendunud kohalikke enamuse juhte ning tõsiseltvõetavaid vähemuse juhte, kes suutsid vähemust motiveerida ja keda toetasid valitsusvälised organisatsioonid. Tegemist ei ole rahastamisküsimusega. Meil on vaja Euroopa tasandit, kuid edu tuleb saavutada liikmesriikide ja kohalikult tasandil. Just seepärast toetangi liidu strateegiat.

Elena Oana Antonescu (PPE). – (RO) Romide vähemusrühma majanduslik ja sotsiaalne areng on delikaatsemaid ja vastuolulisimaid küsimusi, millega Kesk- ja Ida-Euroopa liikmesriigid silmitsi seisavad. Meil ei ole täpseid hinnanguid romide tegeliku arvu kohta ELis, ent teame, et romide vähemus on suurim ja vaeseim piiriülene etniline vähemus.

Euroopa Liidul on tarvis sidusat pikaajalist lähenemist, sest liikmesriikide poliitikat on romide olukorra muutmise puhul ebapiisavad. Iga liikmesriik vastutab romidest elanikkonna elamistingimuste parandamise eest, ent protsessi edu sõltub suuresti küsimuse käsilevõtmisest tervikuna koordineeritud meetmete kaudu.

Minu arvates on üheks suurimaks probleemiks, millega silmitsi seisame, väljavaadete puudumine noore põlvkonna jaoks. Romidest elanikkond on noor elanikkond, kusjuures oluline osa neist on alla 20 aasta vanad. Teadmiste- ja uuendusepõhises ühiskonnas, mida Euroopa arendada tahab, kui me viivitamatuid meetmeid ei rakenda, kasvavad noorte romide ja ülejäänud elanikkonna vahelised lõhed. Lapsed ja noored on lülitatud vähestesse praegustest poliitikatest ja strateegiatest, ehkki suur arv lapsi ja noori romidest elanikkonnas teeb neist muutuste põlvkonna. Jätkusuutliku arengu protsess peab algama laste põlvkonnast, kellel on juurdepääs haridusele, meditsiiniabile ja kõikidele võimalustele, mida lapsed enamuse ühiskonnast täna naudivad.

Just seepärast soovin pöörata teie tähelepanu asjaolule, et komisjoni ettepanek ELi 2020. aasta strateegia kohta ei sisalda eesmärke romide kogukonna probleemide lahendamiseks. Kui me ei rakenda konkreetseid meetmeid ja kui ei tee suuremaid muutusi lähenemise osas, seisavad miljonid noored romid jätkuvalt silmitsi sotsiaalse tõrjutuse ja marginaliseerumisega kogu oma elu jooksul. Lootuse puudumine muudab need kogukonnad elanike ja ülejäänud elanikkonna jaoks ebakindluse piirkondadeks. Peame pakkuma romide kogukonnale tegelikku võimalust oma väljavaadete muutmiseks. Solidaarsus on fundamentaalne väärtus Euroopa ürituse südamel. Just seepärast peame liikuma poliitilisest tahtest meetmeid rakendada nende tegeliku rakendamise juurde.

ISTUNGI JUHATAJA: Edward McMILLAN-SCOTT

asepresident

Olga Sehnalová (S&D). – (CS) Kallid kolleegid! Hiljutise avaliku arvamuse küsitluse andmetel ei taha 76% tšehhi romisid oma naabriks. Viimase kümne või enama aasta jooksul olen oma poliitilises argielus tegelenud linnapeana romidest ja mitteromidest kodanike koosseksisteerimise ja heanaaberlike suhete probleemidega oma kodulinnas. Selle tagajärjel usun kindlalt, et finantslahendused ei ole vastus, mis on niikuinii selge romide sotsiaalmajandusliku olukorra parandamisele suunatud ELi rahastatavate projektide ebaeenvatset üldistest tulemustest tänini.

Minu arvates on lahenduseks ainult kohalike kogukondade ühtekuuluvus linnades ja külates, mis peavad aktsepteerima romisid täielike kodanikena, tulgu mis tuleb. Sama kehtib aga ka vastupidi. Romidel peab samuti olema oma kogukonda kuulumise tunne ning aktsepteerima selle reegleid ja norme. Nende positiivsed näited ja rollimudelid on tohutult olulised suhetele enamuse kogukonnaga ning tulemuslikuks tööks romide kogukonnas. Fundamentaalne on aga, et oleks järjekindel ja kompromissitu ühiskonnas laiemalt levinud võitlus ksenofoobia ja rassismiga. Väljendagem seda täiesti selgesti kõikide võimalike ressursside, konkreetsete meetmete ja seisukohtade kaudu, et need on meie jaoks täiesti vastuvõetamatud! Peaksime tegema selles suunas tulevikus ühise jõupingutuse.

Daciana Octavia Sârbu (S&D). – (RO) Sooviksin kohe algusest väljendada lootust, et romide teemaline tippkohtumine Córdoba on oluliseks ajaks romide kaasatusele pühendatud ühise strateegia vastuvõtmiseks.

Selle kogukonna elutingimused on ikka veel vastuvõetamatud ning nende diskrimineerimine suureneb hoolimata asjaolust, et viimastel aastatel olukorra parandamisele suunatud projektidele eraldatud summad lähenevad 0,5 miljardile eurole. Minu arvates on tulnud aeg, et liiguksime headelt kavatsustelt tegude juurde.

Kahjuks ei ole Euroopa Komisjon tõestanud, et sellel on vajalik soov koordineerida meetmeid romide elatustaseme ja sotsiaalse integratsiooni parandamiseks ega nende vastase rassistliku tegevusega võitlemiseks. Minu arvates peab olema romide küsimus eriülesanne, mis on selgelt määratletud sotsiaalasjade voliniku jaoks. Oleks samuti äärmiselt kasulik, kui komisjoni asjatundjate hulka, kellele on antud küsimusega tegelemine ülesandeks tehtud, kuuluks romi päritolu asjatundjaid.

Minu arvates on meil vaja sotsiaalset ja kultuurilist lähenemist, et vältida juba olemasolevate ebavõrdsuste suurendamist nii kirjaoskuse kui ka tööhõive taseme osas. Seda silmas pidades kutsun komisjoni üles julgustama programme, mis on mõeldud romidest rändajatele tööturule ligipääsu parandamiseks, ja kohalike omavalitsuste ja romide kogukondade koostööd ning kaaluma võimalust teha tihedamat koostööd valitsusväliste organisatsioonidega.

Milan Zver (PPE). – (SL) Austatud juhataja, volinik, Diego López Garrido! Esmalt sooviksin õnnitleda Hispaaniat selle tippkohtumise lisamise puhul oma prioriteetide loendis! Samas lubage mul samuti õnnitleda komisjoni otsuse puhul koostada kõikehõlmav raport romide olukorra kohta Euroopas! See annab tunnistust asjaolust, et oleme teadlikud, kui võrd aktuaalne see teema on. Teema on aga on muutunud aktuaalseks alles viimastel aastatel koos Euroopa Liidu laienemisega.

Teine asi, mida mul hea meel näha on, et praktiliselt kõik fraktsioonidest või enamik neist on lähenenud küsimuse lahendamisele tõsiselt. Lissaboni leping on andnud meile täiendava õigusliku aluse, võimaldades meil läheneda põhjalikumalt kõikehõlmava ja võimsa strateegia väljatöötamisele romide küsimuse lahendamiseks selle raames, mida tavapäraselt mittesiduvateks õigusaktideks nimetatakse.

Selge on, et meil ei ole võimalik välja töötada ühist romide poliitikat ELi tasandil, sest esmane pädevus selles suhtes on liikmesriikide käes. Ent saame töötada välja näitajaid ja ühiseid andmebaase; saame vahetada häid tavasid ning siin saavad liikmesriigid üksteisele suureks abiks olla.

Olen pärit Sloveeniast, kus näiteks oleme algatanud nn romide klassiruumi abilise rolli, kelle töö on olla vahendajaks kooli ja vanemate vahel ning kes on suureks abiks romidest laste juhutamisel haridussüsteemi.

Corina Crețu (S&D). – (RO) Esimene romide teemaline Euroopa tippkohtumine tunnistas tegelikult Euroopa riikide individuaalset läbikukkumist romidele nende õiguste ja integratsiooni tagamisel ning tähistas esimest sammu ühise pikaajalise strateegia kasutuselevõtmise poole ELi tasandil.

Kahjuks püsib suur lahknevus kavade ning uurimuste ja nende praktikasse rakendamise vahel, et parandada käegakatsutavalt romide kogukonna elu, mis on ikka veel Euroopa kaitsetuim etniline rühm ajal, kui nad on silmitsi kõrgeima vaesuse ja sotsiaalse tõrjutuse tasemega. Tõepoolest ei ole nende väljavaated julgustavad, kui arvestame, et umbes poole romidest elanikkonnast koosneb kõrge sündivuse ja lühikese keskmise eluea tõttu alaealistest.

Minu arvates peab olema esimene samm sidusa kaasamisstrateegia poole tagada romide noorele põlvkonnale mittediskrimineeriv ligipääs haridusele. See on ainuke meede, mis saab etendada üliolulist rolli muutusele kaasaaitamisel, nii et romisid saaks integreerida tööturгу ja nad pääseksid sotsiaalse tõrjutuse nõiaristist.

Iosif Matula (PPE). – (RO) Romid on piiriülene etniline ja kultuuriline kogukond, keda üle Euroopa on rohkem kui kümme miljonit. Romisid puudutavad sotsiaalsed probleemid nõuavad Euroopa Liitu ja liikmesriike kaasavaid koordineeritud pikaajalisi meetmeid.

Selles valdkonnas on käivitatud olulisi algatusi, kuid minu arvates on meil tarvis minna kaugemale. Meil on tarvis võtta kasutusele nõuetekohane romide Euroopa strateegia, mis rajaneks sihistatud meetmetel ja selle mõju korrapärasel hindamisel.

Olen pärit suure romide kogukonnaga riigist ning tervitan seda, et me täna tunnistame, et romide teema on teema, millega tervel Euroopa tegelda on vaja. Rumeenias kehtib strateegia, mis on pärit ELiga ühinemise eelsest ajast ja mille eesmärk on romide olukorra parandamine. Neile pakutakse tasuta erikohti ülikoolides, mis aitab suuresti selle kogukonna liikmete seas haridus- ja kultuuritaset tõsta. Riiklikud ja kohalikud ametiasutused teevad jõupingutusi romide sotsiaalse kaasatuse edendamiseks ning nende integreerimiseks tööturгу, et võidelda kohutava vaesusega ning tagada neile ligipääs tervishoiuteenustele. Soovitud tulemuste saavutamiseks on aga vaja Euroopalt järjekindlat rahalist abi.

Krisztina Morvai (NI). – (HU) Mustlaste lastel, romide lastel, on ainsaks viisiks olukorrast väljamurdmiseks käia korrapäraselt koolis. Kahjuks kuuleme korrapäraselt poliitilise korrektsuse väljendusena erinevatel põhjustel vabandusi, mida tehakse vanematele, kes ei erguta või isegi takistavad laste kooliskäimist. Sellest seisukohast diskrimineeritakse ja on diskrimineerimise ohvrid eriti tütarlapsed, mustlastest tütarlapsed, sest nende vastutustundetud vanemad koormavad neid kooliskäimise asemel tihti arvukate vendade ja õdede hoidmise ning majapidamistööde tegemisega. Ainuke rahvusvaheliste inimõiguste normidega kooskõlas olev lähenemine on, kui valitsus võtab kohustuse taolistel juhtudel sekkuda ja laste õigusi kaitsta karistuste, sanktsioonide või vajadusel perede toetuste või muud liiki abi kinnipidamise abil, et sundida vanemaid lapse õigusi austama.

Monika Smolková (S&D). – (SK) Euroopa Liidu vaeseim rühm inimesi on kindlasti romid. Seetõttu olen kõikide vahendite kasutamise poolt, et integreerida romisid sotsiaalsesse ja majanduslikku tegevusse. Eelkõige näen lahendusena laste ja noorte haridust.

Nõustun samuti, et on tarvis elimineerida romide varjatud ja ilmne diskrimineerimine, ent olen samuti selle poolt, et kõneldaks täiesti avalikult, kuidas romidest laste õigusi nende oma vanemad alla suruvad. Kõigil on õigus väarikale elule. Romidest lastel seda valdaval määral ei ole. Järgmisel tippkohtumisel rääkigem sellest, kuidas romid ise eelkõige peavad olema aktiivsed oma probleemide lahendamisel! Esiteks oma laste hariduse osas, kuid ka isikliku kaasatuse osas oma elutingimuste parandamisse. Kuna ma ei taha olla tulevikus volinik, tahan siin ruumis öelda, et peaksime ka järgmisel tippkohtumisel kõnelema sellest, kuidas toetust romidele kuritarvitavad romid ise.

Diego López Garrido, nõukogu eesistuja. – (ES) Austatud juhataja! Arutelu, mis meil äsja romidest elanikkonna ja eelseisva Córdoba tippkohtumise osas olnud on, näitab veel kord selgesti, et romide sotsiaalne ja majanduslik integratsioon on Euroopa tasandil probleem ja seetõttu nõuab Euroopa strateegiat. Lähtuvalt ebaküllaldastest tehtud edusammudest on just see midagi, mida loodame saavutada Córdoba tippkohtumisel, mida on juba palju kordi mainitud.

Meil on tarvis tegevuskaval rajanevat strateegiat, mida nõukogu järgida kavatseb, pidades silmas eesistujakolmiku kavandatavat üldist kava, sest just kaugeleulatuv kaval, toimival tegevuskaval peaks olema

kahtlemata ühe peamise abivahendina struktuurifondid – sest see on Euroopa võimsaim sotsiaalse ühtekuuluvuse vahend – ja seda peaks rakendatama konkreetsete meetmete kaudu.

Minu arvates peaksid mõned nendest meetmetest keskenduma konkreetsetele probleemidele, millega romid silmitsi seisavad: diskrimineerimine, mille all nad romidena kannatavad, näiteks raskused, mis neil on avalikele teenustele ja tööhõivele ligipääsemisel. Peame samuti pöörama tähelepanu romidest naiste küsimusele, kes kannatavad eriliste vaesuse, elamispiinade ligipääsu, diskrimineerimise ja vägivalda probleemide käes, ning ka noorte romide probleemile, sest kvalifikatsioonide puudumine teeb nende jaoks praeguse majandusliku kriisi ajal veelgi raskemaks ligipääsu tööhõivele. Samuti on romidest laste küsimus: nende keskmine eluiga olevat keskmise Euroopa lapse omast 10 aastat lühem.

Samas on meil tarvis rakendada üldisi meetmeid, mis tooks kasu romidest elanikkonnale tervikuna. Nad on üks kogukondadest, kes kannatavad kõige hullemal diskrimineerimise käes ning seega aitab neid igasugune diskrimineerimisvastane poliitika. Samuti on nii soospetsiifilise vägivalda vastu rakendatavate meetmetega, mistõttu on nii oluline, et meil oleks võimalikult varsti lähenemiskeelu direktiiv, mis võitleks soospetsiifilise vägivaldaga, sest see meede tooks iseäranis kasu romidest naistele. Samuti on nii mittediskrimineerimise direktiiviga, mis toob iseäranis kasu romidest elanikkonnale.

Me ei tohi kõigele sellele patroneerivalt läheneda, sest eelkõige peame austama romidest elanikkonna identiteeti ja kultuurilisi iseloomujooni.

Viviane Reding, komisjoni asepresident. – Austatud juhataja! Sooviksin tänada täiskogu rohkete esitatud soovitude ja ettepanekute eest! Volinik Andor ja ma ise võtame neid arvesse, kui enne tippkohtumist oma teatist tutvustame. Teatises väljendatakse samuti väga selgelt, et komisjon ei või aktsepteerida ega aktsepteeri, et romisid diskrimineeritakse ja tõrjutakse meie ühiskonnast nende rahvuse pärast.

Aga meil on abivahendeid; meil on poliitikaid. Küsimus on, kuidas neid kasutada? Kuidas süvalaiendada romide küsimust ja probleeme nendes abivahendites ja poliitikates? Minu arvates ei ole meil tarvis romide teemalist direktiivi ega romide fondi. See, mida meil on tarvis, on võtta romide teemat täielikult arvesse, kui kohaldame ELi õigust ja rakendame ELi fonde. Selle võti – ning seda on öelnud paljud teist – on partnerlus ja kõikide võtmeosaliste koostöö. Komisjon rakendab lähenemist romide kaasamise Euroopa platvormis ja oma sisemenetluste puhul.

Sooviksin aga samuti väga selgelt rõhutada, et ehk küll mõistagi romide tõrjutus on paljuski seotud põhiõigustega, on see peamiselt seotud sotsiaalsete ja majanduslike probleemidega. Näiteks sooviksin tsiteerida Maailmapanga uurimust romide tõrjutuste majandusliku maksumuse kohta ning tunnistada, et tegemist on väga olulise tõendiga, millest ilmneb, et meil on tarvis leida lahendusi ühiskonna pärast üldiselt. Seega vajab meie olemasolevate abivahendite võimalikult tulemuslik rakendamine strateegilist lähenemist, mõistagi – süvalaiendatult, nagu mõned teist öelnud on. See lähenemine rajaneb koostööl, vajalike ressursside mobiliseerimisel ja õnnestumistest ning lisaks ka luhtumisest õppimise strateegial.

See, mida peame vältima, on ainult paberil eksisteeriva strateegia loomine. Vaja on tulemusi! Tulemusi, mis viivad romide integreerimiseni tavakoolidesse. Olen paljusid teist kuulnud kooliharidusest sõna võtmas. Ootan huviga meie koolieelse õpetuse meetme üksikasju, kuidas see lahenenud on. Tavatööturg – siin otsib mu kolleeg László Andor täpseid eesmärgi, mida saavutada, ning tavatühiskonda, mis on kõikide meie poliitikate vastutus.

Csaba Sándor Tabajdi (S&D). – (HU) Austatud juhataja! Meil on tehniline probleem, sest mu nimi, Tabajdi nimi, ilmus kolleegide puhul, kellel olid kaardid sisestatud. Märkasin seda proua Gomeze puhul ja ka mujal. Seega on vist mingisugune probleem arvutiga. Kaasparlamendiliige Kinga Gönczil on samuti kaardil Tabajdi nimi. Palun kontrollige seda, kuna ma ei taha, et Euroopa Parlamendis nii palju kloone oleks! Palun teavitage tehnilist teenistust! Tänan teid! Zoli, kas sinul oli sama?

Juhataja. - Tänan teid! Tehniline teenistust teeb sellest märke.

Arutelu on lõppenud.

Hääletus toimub järgmisel osaistungjärgul.

Kirjalikud avaldused (kodukorra artikkel 149)

Vilija Blinkevičiūtė (S&D), kirjalikult. – (LT) Sooviksin rõhutada, et jagades vastutust romide vastase diskrimineerimise ennetamisel ning nende ühiskonda integreerimisele kaasaaitamisel, on saanud romide

küsimusest osa Euroopa inimõiguste poliitikast. Seetõttu, lähenedes teisele romide teemalisele Euroopa tippkohtumisele Córdoba, peame arutama sotsiaalseid probleeme, millega romid silmitsi seisavad, ning vahendeid antud probleemide lahendamiseks. Mul on hea meel, et eesistujariik Hispaania seda tippkohtumist võõrustab, kuna peame tõstatama ja tunnistama romidega seotud teemade olemasolu. Sooviksin rõhutada, et demokraatlikus ja vabas ühiskonnas on vastuvõetamatu, et rühm inimesi on ühiskonnast eraldatud ja et inimeste põhiõigusi ja -vabadusi avalikult rikutakse. Romide kogukonna liikmed seisavad silmitsi rassistlike rünnakutega, ebavõrdse ligipääsuga avalikele teenustele ja sotsiaalhoolekandele ning tohutu elutingimuste ja haridusega seotud segregatsiooniga. Pealegi peame juhtima tähelepanu asjaolule, et romid ei koge mitte ainult otsest diskrimineerimist, vaid seisavad silmitsi varjatud kaudse diskrimineerimisega, näiteks romide mittepalkamisega ning samas nende mitteintegratsiooniga sotsiaalellu. Seetõttu olen nõus, et peame kutsuma Euroopa Komisjoni üles julgustama liikmesriikide valitsusi ja piirkondlikke ning kohalikke omavalitsusi ELi projekte romide suhtes paremini rakendama. Samuti kutsun komisjoni üles rakendama konkreetseid meetmeid ja algatusi romide vastase otsese ja kaudse diskrimineerimisega võitlemiseks Euroopas.

Cristian Silviu Buşoi (ALDE), kirjalikult. – Statistika näitab, et kahjuks on romid Euroopa vihatuim ja diskrimineerituim etniline vähemus Euroopas. Oleme näinud raskusi, mis mitmel liikmesriigil, sealhulgas minu omal, romide sotsiaalse kaasamise osas on. See näitab selgesti, et tegemist on laiemal Euroopa probleemiga, millega koos tegelema peame. Parem ligipääs haridusele ja tööhõivele on ülioluline, nii et väldiksime romide suundumust valida muid kergemaid, kuid kahjulikemaid rahateenimismooduseid. Meil on tarvis rakendada täielikult romide suhtes diskrimineerimisvasteid õigusakte ning rakendada nende ühiskonda integreerimiseks täiendavaid algatusi. Seni ei ole meil sidusat strateegiat olnud. Soovin, et Euroopa teine romide teemaline tippkohtumine tooks romidele tõelise ELi strateegia. Struktuuri- ja ühinemiseelseid fonde peaks kasutama tõhusamalt taoliste algatuste rahastamiseks. Samuti sooviksin rõhutada asjaolu, et strateegia peaks olema liikmesriikide jaoks koordineerimisvahend ja tuge. Algatusi peaks rakendatama kohalikul tasandil ning ammutama kasu kohalikelt valitsusvälistelt organisatsioonidelt ja romidelt, kes teavad, mis peamised raskused on, nii et see strateegia tegelikult romide vajadusi rahuldaks.

Vasilica Viorica Dăncilă (S&D), kirjalikult. – Romid on jätkuvalt kogu Euroopa ebasoodsaimas olukorras vähemus, kelle suhtes on levinud diskrimineerimine kõikidel elualadel.

Viimasel kümnendil on Euroopa Liit ja selle liikmesriigid pühendanud tähelepanu ja ressursse romide olukorra parandamisele. Romide õiguste liikumisega koostööd tehes on mõned liikmesriigid hakanud rakendama romide laste jaoks kvaliteetsele haridusele ligipääsu tagamisele suunatud poliitika. Jõupingutuste jätkamine valdkonnas peaks jääma järgnevatel aastatel kõrgeimaks prioriteediks.

On tarvis, et poliitika oleksid kõikehõlmavad maksimaalse süsteemse mõju saavutamiseks romide ja mitteromide vahelise lõhe ületamiseks kõikides valdkondades: haridus, tööhõive, elamispiind ja tervis. Euroopa Liit ja liikmesriigid peaksid jätkama oma romidega seotud poliitikate hindamist ja otsima mooduseid igasuguste patroneerivate lähenemiste kõrvaldamist romide küsimusele, mis kohtlevad romisid poliitikast tuleneva kasu sõltuvate ja passiivsete vastuvõtjatena.

Samuti tuleks rajada praktikasüsteem noortele romidele, et nad suurendaksid oma kutsealast asjatundlikkust kavade kaudu komisjoni talitustes ning asjakohastes valitsusinstitutionides.

Cătălin Sorin Ivan (S&D), kirjalikult. – (RO) Meil on läbi pool romide kaasamisele pühendatud kümneaastasest perioodist (2005–2015). Mida näeme, on see, et romide vähemusest räägitakse palju, luuakse eri programme ja platvorme, kuid tulemused on piiratud. Hariduse, tööhõive, piirkondliku arengu jne seotud probleemid püsivad ja muutuvad mõnedes liikmesriikides hullemaks. Sel aastal Córdoba peetav teine romide teemaline tippkohtumine peaks taaselavdama Euroopa momenti ja leidma uusi tegevuskäike. Olen nõus, et põhimõtted tuleb ümber määratleda, kuid minu arvates peaksime selle asemel kujundama valdkonnaülese horisontaalse strateegia, mis võtab vähemuse probleemid käsile integreeritud, kuid mitte eksklusiivsel moel. Olulisim tahk on, et ühinemiseelsed ja struktuurifondid leiaksid nõuetekohast kasutust ning annaks tulemusi, mida soovime poliitiliste otsuste tegijatena ja mida soovib kodanikuühiskond ning eelkõige romide vähemus.

Marian-Jean Marinescu (PPE), kirjalikult. – (RO) Esimesel romide teemalisel tippkohtumisel oli vähemalt üks positiivne lõpptulemus: ühenduse tasandil järeldus, et romidel on tarvis esimese sammuna sotsiaalse integratsiooni poole haridust. Selles suhtes tervitan samuti romide kaasamise Euroopa platvormi teist kohtumist, mis on pühendatud eranditult romide haridusele Euroopas. Haridusreformi protsess nõuab mitte ainult riigiinstitutionide kaasatust, vaid ka valitsusväliste organisatsioonide oma, mis ei pea tegema oma põhieesmärgiks enam diskrimineerimisaktide kindlakstegemist, vaid etniliste rühmade harimist. Kirjaoskamatus vähendamine, laste kooliõppe terviklikkuse tagamine ja vajadus kutsehariduse ning

ümberkoolitamise järele pakuvad võimalusi ligipääsuks tööturule ja lisaks ka sotsiaalse kaasamise vahendit. Selge on, et meil on kiiresti selle vähemuse seas tarvis positiivset arengut, kuid tegemist on millegagi, mille eest nii ametiasutused kui ka romide kogukond ise vastutavad. Teine romide teemaline tippkohtumine peab motiveerima Euroopa Komisjoni piisavalt tulema välja õigusaktide ettepanekutega, mille eesmärgiks on selles valdkonnas käegakatsutavate tulemuste saavutamine. Euroopa Komisjon peab samuti vaatama üle sotsiaalfondi ja pakkuma välja rahastamise suurenemise projektidele, mille eesmärk on Euroopa Liidu suurima vähemuse sotsiaalmajandusliku olukorra parandamine.

Franz Obermayr (NI), kirjalikult. – (DE) Romide teemaline tippkohtumine Córdoba on mõeldud olema võimalus Euroopa paralleelsete ühiskondade avameelseks arutamiseks ja see peaks rajanema tõhusal integratsioonis kõikidel tasanditel. Seda peaks edendatama liikmesriikide ja lisaks ka Euroopa tasandil. Ent on üks asi, mida me selles suhtes unustada ei tohiks, ja see on, et tõhusa integratsiooni seisukohast peavad mõlemad pooled koostööd tegema. Romid peavad samuti oma osa integratsiooni heaks tegema ning töötama seestpoolt paralleelsete ühiskondade tekke ennetamiseks. Selles suhtes tunnen iseäranis muret laste, iseäranis tütarlaste koolihariduse üle. Keset Euroopa ei tohi olla nii, et lapsed on vaevu või üldse mitte olemasolevasse koolisüsteemi integreeritud ning et paljud neist siis kooli pooleli jätavad. Nende edaspidine positsioon tööturul on selle tulemusena märkimisväärselt ohus ning nad peavad otsima varju ühiskonna äärtelt, veelgi enam, end seeläbi eraldades. Sotsiaalkindlustuse ja nende elamistingimustega seotud probleemid on siis ette määratud ning nõiaring on täis. Seetõttu on ülioluline kutsuda romisid Euroopas üles muutma oma arhailist hoiakut koolihariduse ja naiste õiguste suhtes, võitlema aktiivselt oma tõrjutuse vastu ja töötama eneste integreerimiseks ühiskonda ning iseäranis tööturгу.

Csaba Sógor (PPE), kirjalikult. – (HU) Ehkki liikmesriigid on juba kulutanud märkimisväärsed ELi ja liikmesriikide ressursse töökohtade loomiseks pikaajaliste töötute romide heaks, ei ole sidusat Euroopa tasandil lahendust leitud: liikmesriigid on silmitsi olukorraga erineval moel ja eri ulatuses. Minu arvates on oluline arendada välja sidus ja tõhus strateegia romide küsimuse lahendamiseks, mis on jäänud tänini lahendamata ning on Euroopa Liidu kui õigusliku üksuse ning liikmesriikide ühine probleem. Olulisim teema romide teemalisel Euroopa tippkohtumisel, mis peetakse 8. aprillil Córdoba, peaks olema Euroopa tasandil strateegia põhimõtete sõnastamine, et ennetada romide küsimuse täiendavat n-ö rändamist ning võimaldada kõikidel liikmesriikidel leida ühisel Euroopa strateegial põhinev lahendus. Olen veendunud, et põhivahend selle käsilevõtmiseks on haridus. Pean vajalikuks, et töötataks välja kõikehõlmav kavade pakett, mis soodustaks ja ergutaks noori romi intellektuaale naasma kogukonda ja tööle kogukonna raames ning kogukonna heaks. Eri romide tugiorganisatsioonide, vastutavate riigiinstitutsioonide, kodanikuühiskonna ja koostööd tegevate ELi institutsioonide tiheda partnerluse rajamine võiks seda suuresti toetada. Olulisem roll tuleks anda doteeritud mikrokrediidi või riigi intressimaksete meetoditele. Romide kogukondade ligipääs elatise teenimiseks vajalikele tingimustele peaks olema oluline eesmärk põllumajandustoetuste kontseptsioonis. Olukord on tõsisem, kui võiks arvata: pikaajalise töötuse suhtarv on kasvanud romide seas hüppeliselt ning üha rohkem neist marginaliseerub.

13. Infotund (komisjon)

Juhataja. - Järgmine päevakorrapunkt on infotund (B7-0017/2010). Täna õhtul on see veidi lühem, kui peaks, sest eelnenud arutelu läks varem esinenud viibimiste tõttu 25 minuti üle. Vabandust! Lõpetame mingi aeg pärast kella 21.30. Kavatsen aja osas väga kontsentreeritud olla. Sõnavõtjatel istungisaalist on aega 30 sekundit.

Järgnevad küsimused esitatakse komisjonile.

Esimene osa

Küsimus 28 (**Vilija Blinkievičiūtė**): Erapensionifondide reguleerimine (H-0063/10).

Teema: Erapensionifondide reguleerimine

Viimastel aastatel on erapensionifondide varade väärtus oluliselt vähenenud. Jacques de Larosière'i juhitud kõrgetasemeline finantsjärelevalve ekspertiirühm on rõhutanud vajadust tugevdada erapensionifondide sektori reguleerimist.

Finantskriis on näidanud, mil määral on liikmesriigid avatud eri riskidele. Need riskid mõjutavad otseselt kõnealustesse fondidesse investeerinud investoreid ning Euroopa finantsturgude stabiilsust ja ühtsust ning

mõjutavad tugevasti ka finantsturu osalisi. Praegusel majanduslikult ebastabiilsel ajal on paljud Euroopa kodanikud kaotanud usu erapensionifondide süsteemi reguleerimisse.

Kas komisjoni ei arva, et ta peaks esitama põhjaliku õigusliku meetme järelvalve standardite kehtestamiseks eesmärgiga reguleerida erapensionifonde?

Michel Barnier, komisjoni liige. – (FR) Vilija Blinkevičiūtė on esitanud väga olulise küsimuse pensionireformi kohta, mis on lähiaastate seisukohast võtmeküsimus, arvestades väljakutseid, millega koos silmitsi seisame: demograafiline vananemine, riigi rahanduse elujõulisus ning iseäranis töötajate liikuvus. Pealegi on pensionifondid olulised institutsionaalsed investitorid.

Finantskriis on toonud välja mõnede pensioniskeemide nõrkused ning, kallid kolleegid, lähtuvalt de Larosièrre'i raportist alustame mõnede meetmete rakendamisega. President Barroso on selle teema osas Euroopa Parlamendile poliitikasuuniseid teatavaks teinud.

2010. aastal esitame pensione käsitleva rohelise raamatu, mis eeldatavalt ergutab jõulist arutelu erapensionifondide määru üle. Selles kontekstis on tööandjapensioni kogumisasutuste tegevust ja järelvalvet käsitleva direktiivi ülevaatamine kujuteldav. Komisjon on jätkuvalt pühendunud siseturu tugevdamisel pensionifondide valdkonnas. Direktiivi ülevaatamine hõlmaks ka pensionifondide maksevõimeeeskirju. Pealegi, austatud juhataja, rahuldab see nõudmise, mille Euroopa Parlament esitas läbirääkimiste ajal Solvency II direktiivi üle.

Vältimaks kahemõttelisust antud väga olulises kodanikke puudutavas küsimuses, lisaksin subsidiaarsuse nimel, et komisjon on väga ettevaatlik, et austada valikuid, mida tehakse paljudes liikmesriikides põlvkondadevaheline ümberjaotusskeemi pooldamise suhtes.

Vilija Blinkevičiūtė (S&D). – (LT) Täna teid, volinik, vastuse eest ning kindlasti loodame, et Euroopa Komisjon esitab pensione käsitleva rohelise raamatu võimalikult varsti, kuna enamiku Euroopa Liidu liikmesriikide jaoks on tegemist iseäranis kiireloomulise küsimusega. Mõnedes liikmesriikides, nagu minu riigis Leedus, vähendati juba väikseid pensione veelgi – taoline oli praeguse majandus- ja finantsolukorra tegelikkus. Siiski, volinik, sooviksin küsida, kas oskate öelda, miks ELi 2020. aasta strateegias on Euroopa Komisjon pühendanud niivõrd vähe tähelepanu pensionide turvalisusele ja stabiilsusele ning pensionide tagamisele, kuna peame arvestama hetkeolukorda tööturul, praegust demograafilist olukorda, ning tõepoolest on tegemist ühe olulisima küsimusega, mis liiki pensione inimesed saavad kümne aasta pärast.

Michel Barnier, komisjoni liige. – (FR) Vilija Blinkevičiūtė! On ilmne, et 2020. aasta strateegiat käsitlevas dokumendis, mis on rohelise kasvu ning aruka võrdse ja kaasava kasvu dokument, ei ole võimalik mainida kõiki teemasid. Just seepärast on meil teisi abivahendeid, teisi puhkuseid ja teisi raamistikke, millega saame täita oma kohustust tegelda fundamentaalsete küsimustega, nagu Euroopa kodanike pensionide ja sõltumine.

Ütlesin just, Vilija Blinkevičiūtė, et pensionifondid on olulised institutsionaalsed investitorid. Kohustusliku rahastamise alusel toimivad eri pensioniskeemid, olgu need tööandjapensionid või vabatahtlikud, etendavad täna paljude liikmesriikide üldistes pensioniskeemides üha olulisemat rolli.

Kordan, et töötame, ilmutades subsidiaarsuse nimel austust pühendumuse ja pooldamise vastu, mis paljudel riikidel – olen nendest mõnedega kaunis tuttav – põlvkondadevahelise ümberjaotusskeemi suhtes on, ning sellest alusest lähtuvalt töötame rohelise raamatu kallal, mis valmib hiljemalt lähinädalail või -kuudel. Mul oleks hea meel pidada teie ja teiste huvitatud parlamendiliikmetega võimalikult laiaulatuslikku arutelu.

Franz Obermayr (NI). – (DE) Austatud juhataja! Mu koduriik Austria doteerib erapensionide maksmist maksimaalselt 210 euro eest aastas, ehkki pensionidega spekulimine on osutunud üheks Ameerika Ühendriikide finantskrahhi vallandajaks.

Minu arvates on komisjonil tarvis endalt küsida, kas pensionide maksmine ei ole tegelikult ehedal kujul riigi ülesanne ning kas peaksime selles suhtes kahtlustäratavaid finantsspekulante lühema lõa otsas pidama. Samuti on küsimus, kas komisjoni arvates ei ole lühinägelik või isegi hooletu riiklikult doteerida erapensionide maksmist kvaliteedistandarditeta, kui on oht, et tohutu kahju järel vajavad pensionide saajad veelgi rohkem riigi tuge.

Michel Barnier, komisjoni liige. – (FR) José Manuel Barrosol oli mõne aja eest siin istungisaalis võimalus vastata mitmele finantstehingute suuremaid probleeme puudutavale küsimusele.

Kõnelesite spekulatsioonidest, Franz Obermayr. Siseturu ja teenuste Euroopa volinikuna, kes vastutab regulatsiooni ja järelevalve eest, oskan öelda, et ükski toode, turg ega territoorium ei jää arukast järelevalvest või tulemuslikust määrusest kõrvale.

Seetõttu puudutab kõiki nendel turgudel nende erinevate toodetega tööd, mille ette võtame, töö, mis on juba alanud järelevalvepaketi kujul, mida juba arutatakse, ning mitme direktiivi, iseäranis tööandjapensioni kogumisasutuste (IORP) direktiivi ülevaatamise abil kehtestame ranged investeerimiseeskirjad.

Kinnitame, et me ei jäta ühtki antud toodetest või turgudest kõrvale järelevalvealuse läbipaistvuse ja aruka, tulemusliku määruse nõudest.

Silvia-Adriana Țicău (S&D). – (RO) Minu arvates on pikas perspektiivis nii era- kui ka riigisektoris nõutav strateegiline mõtlemine pensionisüsteemi reformimiseks. Viitan siin asjaolule, et 1970. aastatel tõusis järsult sündivus. Kolmekümne aasta pärast hakkavad need inimesed pensionile jääma, ehkki hetkel on sündivus väga madal. Täna sündinud on 30 aasta pärast tööjõuks ning ei suuda tagada tol hetkel pensionifondideks vajalikke ressursse.

Just seepärast sooviksin teilt küsida: mis meetmeid võtate käsile pensionisüsteemi nõuetekohaseks reformiks pikas perspektiivis, jätkusuutlikult ja Euroopa kodanike hüvanguks?

Michel Barnier, komisjoni liige. – (FR) Silvia-Adriana Țicău, äsja oma sõnavõtu esimeses osas, mis kodukorrast lähtuvalt oli üsna lühike, mainisin ise üht suurematest väljakutsetest peale liikuvuse, milleks oli demograafia. Pealegi, ehkki pere- või demograafiapoliitika küsimus Euroopa vastutusalade all ei käi, tooks minu arvates meile kõigile kasu arutelu ning võrdluste tegemine küsimuses, mis puudutab suuremal või vähemal määral kõiki Euroopa riike. Meie manner on tõenäoliselt üks vähestest mandritest maailmas, mille rahvastik teiste mandritega võrreldes kahaneb, kui sündimus ei taastu.

Just selle väga tõsise tausta põhjal, Silvia-Adriana Țicău, ja pensioni küsimusest kaugemale vaadates on meil tarvis teha tööd pensionide ning sõltumise eest vastutamise küsimustega. Just seepärast on minu arvates see roheline raamat hea vahend, mis saabub õigel ajal. Eriti kaua teil oodata ei tule! Töötame küsimusega ning viimistleme seda, et esitada kõik antud küsimused, arvestades samas nõuetekohaselt, mis käib pensionisüsteemide seisukohast liikmesriikide vastutusalade alla ja mida on võimalik teha Euroopa tasandil, eriti kõikide antud pensionifondide ja nende paljunemise suhtes Euroopa turgudel.

Igatahes moodustavad kõik need teemad – millest ühtki kõrvale ei jäeta – osa küsimustest, mida vaatleme, pakkudes samas välja tegevuskäike või suuniseid mainitud rohelises raamatus, mis mõne kuu pärast välja antakse.

Juhataja. – Küsimus 29 (**Seán Kelly**): Üleujutuste vastu kindlustamise süsteemid ELis (H-0068/10).

Teema: Üleujutuste vastu kindlustamise süsteemid ELis

Hiljutised üleujutused Iirimaal on tekitanud era- ja riiklikule infrastruktuurile umbes 500 miljoni euro suuruse kahju. Iiri valitsus esitas ELi solidaarsusfondile taotluse riiklikule infrastruktuurile tekitatud kahjude osaliseks hüvitamiseks.

Sageli aga ei saa kodumajapidamised ja eraettevõtjad kahjude eest hüvitust, kuna erakindlustused üleujutuste vastu on ülikõrge hinnaga. On tähelepanuväärne, et selle enneolematu üleujutuse üks põhjuseid oli koordineerimata arendustegevus, mõnel juhul ka lammidel, ning et mõned kindlustusandjad keelduvad teatud kodumajapidamisi ja ettevõtjaid kindlustamast.

Kas komisjon võiks nende sündmuste valguses anda ülevaate olemasolevatest kavatsustest (kui neid on) koostada õigusakti ettepanekuid üleujutuste vastu kindlustamise ühtlustamiseks ELis, võttes arvesse turul esinevaid probleeme seoses sobiva kindlustuskaitse puudumisega mõnes liikmesriigis? Kui see ei õnnestu, siis kas komisjon võiks rääkida mõnest enda loodud programmist selle valdkonna parimate tavade vahetamiseks liikmesriikide vahel?

Michel Barnier, komisjoni liige. – (FR) Austatud juhataja, kallid kolleegid! Seán Kelly esitab küsimuse hiljutise traagilise sündmuse kohta, mis tabas Madeirat ja Atlandi ookeani rannikut, iseäranis minu riigis, nõudes tosinaid hukkunuid. Kuna juba teemat käsitlen, sooviksin loomulikult veel kord väljendada meie solidaarsust kõikide ohvrite ning kolleegi volinik Hahniga, kes on käinud mõlemal sündmuskohal, mida äsja mainisin.

Antud juhul tuleb meil samuti rinda pista üleilmsete väljakutsetega, mida esitab kliimamuutus, ja näeme üha rohkem loodusõnnetusi, nagu näeme jätkuvalt pealegi õnnetusi, mis ei ole looduslikud ja millel võib olla

tõsiseid tagajärgi inimestele, loodusele ja majandusele. Näiteks mõtlen tööstusõnnetustele, tulekahjudele ja mereõnnetustele.

Tegemist on teemaga, millele olen isiklikult väga kaua pühendunud olnud. Just siin samas istungisaalis pidin 1999. aastal hiljuti ametisse nimetatud regionaalpoliitika volinikuna vastama Kreeka parlamendiliikmetele, kes tundsid muret nende riigis äsja toimunud maavärinate tagajärgede pärast.

Tollal pakkusin kõigepealt välja solidaarsusfondi loomise ning teiseks Euroopa kodanikukaitsejõu loomise. Pidime ootama 2002. aastani ja Saksamaad, Austriat ning Slovakkia puudutanud suure üleujutuse, enne kui komisjon suutis kolme kuuga parlamendi ja nõukogu abiga luua solidaarsusfondi, mis sekkub Madeiral ja Atlandi ookeani rannikul, nagu see on sekkunud mitmesse suurde õnnetusse alates 2002. aastast.

Mu kolleeg Kristalina Georgieva töötab Catherine Ashtoniga Euroopa Kodanikukaitsejõu kasutuselevõtmisega ja loodetavasti ei pea me ootama uut õnnetust enne, kui paneme Haiti või tsunami taoliste õnnetuste puhul oma reageeringud ja abitegevuse ühe Euroopa lipu alla kokku.

Esitatud küsimus puudutab kindlustust, sest mitte kõik ei puuduta kindlustamatut riigivara, mille saab katta solidaarsusfondiga. Minu arvates on meil veel teha edusamme riskide osas, mida saab katta kindlustuspoliisidega.

Kliimamuutust käsitlevas 2009. aasta valges raamatus soovitatakse kindlustuse puudumisel riiklikult toetatavaid kindlustussüsteeme. Valge raamatu järelduste raames soovin uurida rolli, mida kindlustustooted võiksid nende meetmete täiendamisel etendada. Kavatsen alustada võrdlusandmete kogumise harjutusega: olen palunud oma talitustel uurida, mida eri liikmesriikides olemas on. Olukordades, kus võiks olla piiriülene mõju, võib olla kohane isegi kindlustusskeemide soodustamine, mis on pigem üle-euroopalised kui riiklikud.

Olen väga teadlik küsimuse keerukusest, Seán Kelly. Teen tööd koostöös kõikide sidusrühmade, kindlustusseltside, liikmesriikide ja asjatundjatega, vahetades parimaid tavaid ning seades õigel tasandil prioriteete. Olen veendunud, et suudame parandada Euroopa kodanike kaitset üha sagedasemate loodusõnnetuste eest. Just seepärast soovin võtta ette selle äärmiselt praktilise ülesande, kus sõelutakse, võrreldakse 27 liikmesriigi olemasolevaid eri loodusõnnetuste kindlustuse süsteeme.

Seán Kelly (PPE). – Oleme ilmselgelt mures Madeira ja Prantsusmaa pärast. Minu riigis ei saanud õnneks keegi surma, kuid kindlustusprobleem ilmnes väga kiiresti. Paljud majapidamised ei suuda nüüd kindlustust saada ning ühes linnas, Clonmelis, kus aastaid tagasi oli üleujutus, on kindlustus tõusnud kuus korda. Ilmselgelt on tegemist tohutu probleemiga ning tunnustan volinikku sellega tegelemise eest.

Sooviksin temalt küsida riikide ja valitsuste kohta, kes üleujutuste direktiivi ei rakenda. Kas ta kaaluks ka nende jaoks mingit laadi sanktsioone?

Michel Barnier, komisjoni liige. – (FR) Üleujutuste direktiiv on pärit 2007. aastast. Samuti oli 2009. aastal komisjoni teatis looduslikke või inimtekkeliste õnnetuste ennetamise kohta üldiselt.

Seán Kelly, räägite kaunis värsketest direktiividest, kuid sama kehtib nende ja kõikide teiste direktiivide puhul nii pea, kui nad jõustuvad: komisjon peab kontrollima ja kontrollib, kuidas liikmesriigid neid direktiive rakendavad või ei rakenda. Üleujutustest kõneldes, nagu on selgesti näha olnud Prantsusmaal ja nagu võib näha teie riigis, on maahalduses rakendamata jäetud ettevaatusabinõude ja ehitamata jäänud üleujutustsoonide tagajärjed ilmselged. Komisjon tegutseb selles valdkonnas nagu kõikides teistes, vaadeldes, mida liikmesriigid teevad või ei tee ning rakendades kohaseid meetmeid, sealhulgas rikkumiste vastaseid meetmeid, et kindlustada nimetatud direktiivide kohaldamine.

Jim Higgins (PPE). – Seose sellega, mille tõstatas Seán Kelly, nimelt üleujutuste direktiivi rakendamisega: nagu teate, tuleb see liikmesriikide õigusesse üle võtta tänavu, 2010, kõigis 27 liikmesriigis. Soovitsin tungivalt, et komisjon hoiaks selle rakendamise osas riiklikel ametiasutustel silma peal. Olin 1995. aastal Iirimaa üleujutuste eest vastutav minister. Tollal avaldasime raporti, et lammidele ei peaks enam uusi maju juurde ehitama. Ometi on Iirimaa piirkondades paljud hüvitist taotlevad majad pärast seda ehitatud.

Seega on meil tarvis rakendada üleujutuste direktiivi tõesti väga järgalt ja kehtestada liri valitsusele ja kohalikele omavalitsustele ning kõigile direktiivi tingimuste rikkujatele trahve.

Janusz Władysław Zemke (S&D). – (PL) Michel Barnier! Sooviksin küsida teilt midagi muud. Räägime kindlustusest, kuid minu arvates on õnnetuste puhul tarvis kaht teist liiki meetmeid. Selles suhtes sooviksin

küside teilt järgmist asja – kas Euroopasse ei peaks kiirreageerimise keskust looma kiiremini? Meil ei ole ühtki keskust, mis õnnetusolukordadele reageerida saaks. Teiseks, kas ei peaks me rakendama suuremaid jõupingutusi kodanikukaitsesuutlikkuse rajamiseks? Näiteks ei ole meil transpordilennukeid. Teisisõnu on meil peale kindlustuse tarvis üht keskust ning abiosutamise suuremat suutlikkust.

Michel Barnier, komisjoni liige. – (FR) Esitatud on kaks erinevat küsimust. Esiteks, üleujutuste küsimuses tuln siseturu ja teenuste volinikuna vastama konkreetsele küsimusele, Seán Kelly, mis oli järgmine: kuidas saab kõige paremini kasutada ära kindlustuspoliise, iseäranis hüvitusteks inimestele, kelle isiklik vara on puudutatud? Töötan kiirfotoga erinevatest rohkem või vähem keerukatest erakindlustusskeemidest, kus mõnedel riikidel ei ole vaata, et selle õnnetuseliigi puhul mingit kindlustust, ja teistel, nagu Prantsusmaal, on skeem, mis maksab loodusõnnetuse korral hüvitist 100%.

Üleujutused, Seán Kelly, ei ole teema, mille eest vastutan. Palun Janez Potočnikil, keskkonna eest vastutaval kolleegil, esitada teile kirjaliku vastuse, kus teid teavitatakse, kuidas üleujutusi käsitlevat direktiivi kohaldatakse või mitte. Teil on aga õigus, et võtmeküsimus on liikmesriikide või isegi piirkondlikes või kohalikes volitustes ehitamise või ehitamiskõlblikkuse vallas. Brüsselilt ei saa kõike nõuda, ehkki üldine reegel on ilmselge: on piirkondi, kuhu ei tohiks ehitada. Korraldasin oma riigis seaduse vastuvõtmise, et korrapäraselt ülejututustest puudutatud piirkondades asuvad elamispinnad ja tehased teisaldataks. Korraldasin seaduse vastuvõtmise 1995. aastal ning inimestele hüvitatakse see, et nad lahkuksid enne järgmise õnnetuse toimumist.

Need on ideed, mille sooviksin võtta kokku enne, kui teie juurde kindlustuspoliitika küsimust puudutavate ettepanekutega naasen.

Sooviksin lõpetuseks öelda midagi kodanikukaitses kohta, ehkki teema jääb teiste kolleegide pädevusse. Tegemist on küsimusega, millega tööd tegin, mida – nagu teate – toetas president Barroso palvel 2006. aastal Euroopa Parlament. See töö ajendas mind pakkuma välja Euroopa kodanikukaitsesõudu, mida liikmesriigid pakuvad vabatahtlikul alusel. Võiksime võtta kasutusele tõhustatud alt üles koostööd reageeringute ettevalmistamisega harjumiseks. Kui Haitis on tsunami või juhtub tragöödia, ei ole kunagi puudu heast tahtest, vaid koordineeritusest. Kui Euroopa vabatahtlikud valmistaks ette oma reageeringuid õnnetuste eri kategooriatele, päästetaks inimesid, säästetaks aega ja raha ning samas suureneks nähtavus.

Mõistagi ei saa olla reageeringud samad tööstusõnnetuse, Erika-taolise õnnetuse, Saksamaa ja Prantsusmaa üleujutuste, Kreeka tulekahju, tsunami, suurte pandeemiate või isegi 11. septembri taolise terroristide rünnaku puhul, mis võib kahjuks ka veel Euroopas toimuda.

Antud idee eesmärk, millega kolleegid töötavad – naaseme teie juurde konkreetsete eesmärkidega –, on valmistada ette ühine kavandatud reageering. Igatahes pooldan jätkuvalt väga ideed, millega Euroopa Parlamendi toetusel palju tööd teinud olen.

Juhataja. – Küsimus 30 (**Silvia-Adriana Țicău**): ELi meetmed vaesuse vastu võitlemiseks (H-0109/10).

Teema: ELi meetmed vaesuse vastu võitlemiseks

Eurostati avaldatud andmete kohaselt ohustas 2008. aastal vaesus ligikaudu 85 miljonit Euroopa kodanikku, 20% lapsi ja 19% üle 65-aastasi kodanikke. Euroopa Liidu tasandil jäi 8% töötava elanikkonna ja 44% töötute sissetulek allapoole vaesuspiiri ning töökoha olemasolu ei taganud tingimata rahuldavat elatustaset. Liikmesriikide sotsiaalkaitse meetmed on vähendanud Euroopa Liidu elanikkonna vaesusohtu 32%. Majanduskriisi tõttu on tööpuudus kasvanud ligikaudu 10%, mis suurendab veelgi sotsiaalset lõhet.

Kas komisjon võiks öelda, milliseid meetmeid ta kavandab Euroopa Liidus töökohtade loomiseks ja säilitamiseks ning kõigile ELi kodanikele asjakohase ja korrektse sotsiaalkaitsesüsteemi abil rahuldava elatustaseme tagamiseks?

László Andor, komisjoni liige. – Jagan vägagi muresid, mida väljendati selles küsimuses eurooplaste hoolekande ja heaolu kohta, küsimustes tööhõive ja sotsiaalkaitse ning töötusega võitlemise kohta.

Nagu teate, on 2010 vaesuse ja sotsiaalse tõrjutuse vastu võitlemise Euroopa aasta, millega tõsta teadlikkust sotsiaalsetest probleemidest. Loodetavasti kujuneb aasta heaks mitte ainult vaesuse arutamise, vaid ka meie pühendumise poolest sellega võitlemisele ning poliitilise pühendumuse uuendamiseks ELi tasandil ning liikmesriikide seas.

Selle uuendatud pühendumise võimaluse tagamiseks on Euroopa Komisjon lülitanud uude ELi 2020. aasta strateegiasse peaesmärgi vaesuse vähendamise kohta, mis kajastab meie muret ning möödunud kümnenditel omandatud õppetunde. Eesmärgiks on nüüd vähendada 2020. aastaks vaesust veerandi võrra.

Vaesusega võitlemine nõuab õitsengut, kvaliteetseid töökohti neile, kes on töö- ja enda toitmiseks võimelised, ning solidaarsust puudust kannatajate suhtes. Need elemendid on kõik ELi 2020. aasta strateegias olemas. Peaesmärgi saavutamist vaesuse osas toetab spetsiaalne juhtalgatus, mille nimi on „Euroopa vaesusevastase võitluse platvorm”. On konkreetseid abivahendeid töökohtade säilitamiseks ja loomiseks Euroopa tasandil Euroopa Sotsiaalfondi, Globaliseerumisega Kohanemise Euroopa Fondi ja ka hiljutise mikrokrediidi algatuse kaudu.

Üksikutes liikmesriikides rakendatavad meetmed on eriti olulised. On vaja teha veel rohkemat, et tagada, et kvaliteetsed töökohad oleksid üldse kõigile kättesaadavad, kuid vaesuse vähendamine peab minema tööhõive küsimustest tublisti kaugemale. Nagu Euroopa 2020. aasta strateegiat käsitlevas teatistes tunnistatakse, on hästi kujundatud sotsiaalkaitse hädavajalik vaesuse ja tõrjutuse ennetamiseks ning käsilevõtmiseks.

Liikmesriigid vastutavad sotsiaalkaitseüsteemide rahastamise ja korraldamise eest, kusjuures komisjon toetab neid selles ülesandes. Sotsiaalse avatud koordineerimismeetodi võtmepartnerina aitab komisjon selgitada välja ja soodustada selgeid poliitikaprioriteete, pakub seireraamistikku ning hõlbustab vastastikust täiendavust. Hea näide seni on aktiivse kaasamise raamistik, laste vaesust ning kriisi sotsiaalse mõju seiret käsitlev võrdlusuuring.

Teeme tänavu väga tihedalt koostööd kahe eesistujariigiga: Hispaania ja Belgiaga. Mõlemal neist on olulisi algatusi: romide teemalise tippkohtumise esimene faas, mida arutati mõne minuti eest siin täiskogus ja avaldab väga tugevat mõju vaesuse vähendamisele, kuna aga eesistujariigi Belgiaga valmistame ette laste vaesuse teemalise algatuse.

Me ei pea aga tegema koostööd mitte ainult valitsustega, vaid ka valitsusväliste organisatsioonidega. Valitsusväliste organisatsioonideta ei suuda me täielikult edukaid kavu teha. Toetame progressifondist vaesuse ja üldiselt sotsiaalkaitsega tegelevaid valitsusväliseid organisatsioone.

Need on peamised teemad, mis katavad erinevaid suundi, kus komisjon vaesuse vähendamiseks tegutseb.

Silvia-Adriana Țicău (S&D). – (RO) Tänan vastuse eest! Siiski oleksin soovinud, et arutaksime lühidalt paljudes liikmesriikides käimasolevate deindustrialiseerimise protsessi, mis on üheks hetkel kogetava majandus- ja sotsiaalkriisi põhjuseks.

Ambitsioonikas ja arukas Euroopa tööstuspoliitika mitte ainult ei tugevda Euroopa Liidu konkurentsivõimet, vaid eelkõige tekitab uusi töökohti. Seetõttu, milliseid Euroopa tööstuspoliitikaid käsitlevaid meetmeid sisaldab selle komisjoni töökava, mis suudaks tõustada Euroopa Liidu konkurentsivõimet, ent eelkõige tekitaks uusi töökohti, võimaldades seeläbi tagada Euroopa kodanikele korralik elu?

Tänan teid!

László Andor, komisjoni liige. – Tõepoolest sisaldab ELi 2020. aasta strateegia ka rohkem ja paremate töökohtade loomist. Sooviksin juhtida teie tähelepanu kahele teisele juhtalgatusele. Juba mainisin üht, mis keskendub vaesusele, ent Euroopa töökohtade hulga ja kvaliteedi osas on meil uus algatus teemal „Uute oskused töökohtadel” ning Euroopa 2020 jätkusuutlikkuse sambast lähtuvalt tööstuspoliitikat käsitlev juhtalgatus.

Minu arvates on selle küsimuse kontekstis tegemist üliolulise momendiga, sest on tarvis tunnistada, et Euroopa Liidu abivahendid ei peaks sihistama ainult Euroopast lahkuvate ettevõtete mõju, nagu Globaliseerumisega Kohanemise Euroopa Fond. See etendab väga olulist rolli vaesuse, sissetuleku kaotuse ja oskuste kaotuse ennetamisel, kui korporatsioonid otsustavad Euroopast välja kolida; ning esimest korda väga pika aja jooksul saab meil olema jätkusuutliku majanduse tööstuspoliitikat käsitlev juhtalgatus.

Minu arvates tegeleb see paljude tööstusarengu küsimuste ja asukoha küsimusega. Nõustun täielikult küsimuses vihjatuga, et kõikehõlmava majandus- ja tööhõive poliitikata ei suuda me edukalt vaesusega võidelda.

Franz Obermayr (NI). – (DE) Majanduskriisi ajal on iseäranis suur sotsiaalkindlustuspettuse koht. Kas komisjon on teadlik, et Kesk-Euroopas esineb suurte sotsiaalsete erinevustega liikmesriikide seas mastaapset sotsiaalkindlustuspettust? Näiteks nõudsid ELi kodanikud pettuse teel üheksalt liikmesriigilt miinimumpensionite tasandustoetusi, kui antud tasandustoetused selgelt tegelikke pensione ületasid.

Minu küsimuse on selline: kas komisjon kavatseb anda üksikutele liikmesriikidele vahendid, mida need saaksid kasutada taolise mastaapse sotsiaalkindlustuspettuse ennetamiseks?

Nikolaos Chountis (GUE/NGL). – (EL) Austatud juhataja! Volinik! Kreekas elab üle 20% rahvastikust allpool vaesuse piiri. Nende seas on 34% vaesuses elavatest inimestest töötaja ja 14% töötavad vaesed.

Vaesuse probleem, mille kaasp Parlamendiliige tõstas Euroopat puudutavas küsimuses, ja statistika, mille teile Kreeka kohta esitasin, on minu arvates tingitud Lissaboni lepinguga propageeritava ja 2020. aasta strateegia teksti lülitatud neoliberalse majandusmudeli mittetoimimisest.

Sooviksin teilt küsida: kas on võimalik võidelda vaesuses elavate inimeste kasvava osakaalu vastu killustunud poliitikatega, kus on heategevuslikke elemente, või on meil tarvis teistsugust majanduspoliitikat, mis rajaneb täiskõormusega tööhõivel, mis tähendab, et peaksite üle vaatama ELi 2020. aasta strateegia?

László Andor, komisjoni liige. – Alustades teisest küsimusest, kui teil midagi selle vastu ei ole, on tõepoolest väga oluline, et oleks stabiilsem makromajanduslik olukord.

Eelmises vastuses viitasin kõikehõlmava majanduspoliitika olulisusele stabiilsema keskkonna loomisel ning tõepoolest on see, mida mainiti viimaste kümnendite nn neoliberalse suundumusega, tarvis üle vaadata. Programmis Euroopa 2020 on meil rida algatusi ning sooviksin iseäranis mainida finantsmäärust käsitlevat peatükki. Tegemist on olulise muutusega võrreldes eelmise režiimiga ning see tuleneb kavatsusest stabiliseerida makromajanduslikku keskkonda, mis leevendaks survet eelarvesüsteemidele, mis peaks toetama sotsiaalkaitseüsteeme ja tööhõivepoliitikaid.

Mis puudutab sotsiaalkaitseüsteemide kuritarvitamist ja tulemuslikkust, siis selles suhtes on kriis tõesti proovikiviks. See, mis komisjon saab teha, on kasutada koordineerimise avatud meetodit ning kasutada sellele olevat analüütilist ja aruandlussuutlikkust, et aidata liikmesriikidel paremini sotsiaalkaitsemeetmeid fookuseerida.

Kriisiaegade väljakutse, mida küsimuses mainiti, kuid ka eelseisval perioodil, kui liikmesriigid on silmitsi eelarve konsolideerimise vajadusega, on tegelikult proovilepanek ning me ei suuda leida lihtsasti vaesusega võitlemiseks lisaressursse. Just seepärast on meil tarvis jagada kogemusi, kuidas oma abivahendeid tulemuslikumalt kasutada ning kaitseta rühmi paremini sihistada.

Juhataja. – Küsimus 31 (**Georgios Papanikolaou**): Programmi „Kultuur” (2007–2013) hindamine (H-0089/10).

Teema: Programmi „Kultuur” (2007–2013) hindamine

Osana Euroopa kultuuri edendamise ja väärtustamise tegevusest võttis Euroopa Liit vastu programmi „Kultuur”, mis kestab kuni aastani 2013. Programmi kogueelarve on ligikaudu 400 miljonit eurot.

Programmi eesmärgid on muu hulgas teadlikkuse tõstmine üleeuroopalise tähtsusega kultuuriaspektide osas ning kultuurivallas töötavate inimeste riikidevahelise liikumise edendamine.

Kuidas komisjon hindab seniseid edusamme nimetatud kahe eesmärgi saavutamisel?

Kas liikmesriigid tunnevad programmi „Kultuur” vastu huvi ja osalevad selles või on komisjon arvamusel, et tuleks käivitada uusi ja dünaamilisemaid algatusi eesmärkide saavutamiseks aastaks 2013?

Androulla Vassiliou, komisjoni liige. – (EL) Austatud juhataja! Nagu Georgios Papanikolaou ütles, on kultuuriprogrammi eesmärk Euroopa kodanike kultuurielamuste rikastamine meie ühise pärandi propageerimise teel. Komisjon soodustab kultuurikoostööd autorite, kultuurivallas töötavate inimeste ja programmis osalevate riikide institutsioonide vahel eesmärgiga ergutada Euroopa rahvuskuuluvuse teket.

Kultuuriprogramm taotleb iseäranis kultuurivallas töötavate inimeste piiriülese liikumise soodustamist, kunsti ja kultuuriteoste piiriüleste liikumiste ergutamist ning kultuuridevahelise dialoogi toetamist. Näiteks esitati 2009. aasta kultuuriprogrammist lähtuvalt 749 taotlust ja rahastamiseks valiti 256 kava, millest 127 peamiseks eesmärgiks oli kultuurivallas töötavate inimeste liikuvus.

Õiguslikule alusele vastavalt on vajalik programmi korrapärane väline ja sõltumatu hindamine. 2009. aasta juulis kutsus komisjon sõltumatu töövõtja hindama kultuuriprogrammi (2007–2009) esimese kolme aasta rakendust ning, mis veelgi olulisem, programmi eesmärkide, esialgsete tulemuste ja esialgse mõju kooskõla.

Töövõtja sooritas hindamise lähtuvalt andmetest tulemuste kohta kavades, hiljutistest individuaalsetest hindamistest ning uuringutest ja kavades kasusaajate ning kultuurivallas töötavate huvitatud inimestega tehtud intervjuudest. Tema lõplik raport esitatakse selle aasta teisel poolel. Sellelt aluselt koostab komisjon raporti programmi rakendamise kohta ning esitab selle Euroopa Parlamendile hiljem 31. detsembril 2010.

Palun võtke teadmiseks, et programm ei sihista peaaesjalikult liikmesriikide ametiasutusi; see sihistab kultuurivallas töötavaid inimesi. Kultuurivallas töötavate inimeste osalemine kavades on liikmesriikide vahel suhteliselt ühtlaselt jaotunud. Riiklikud ametiasutused osalevad asjatundjate rühmades, et sõnastada programmi arengupoliitikat.

Kunstnike liikuvust käsitlevate pilootuuringute kahe vooru järel, mille Euroopa Liit avas 2008. ja 2009. aastaks, ning pidades silmas avatud koordineerimismeetodi raames juba peetud kõnelusi, hindab komisjon hetkel tänaseks tehtud edusamme ning vaatlleb eri mooduseid praeguse programmi rakendamise täiustamiseks.

Hiljem, enne aasta lõppu, alustab komisjon avaliku arutelu menetlust, et sillutada teed uuele kultuuriprogrammile 2014. aastaks ja hilisemaks.

Georgios Papanikolaou (PPE). – (EL) Tänan teid, volinik, vastuse eest! Arvan, et on esimene kord, kui selle menetluse ajal siin olete. Kas võin teile soovida töös ainult edu ja *bon courage*!

Tõepoolest on oluline tõsta Euroopa kodanike seas teadlikkust kultuurielementidest, mis on Euroopale olulised ja mis moodustavad meie Euroopa kultuuri taustsüsteemi ja ühised väärtused. Minu arvates on see punkt muutunud viimastel aastatel äärmiselt oluliseks ka Kreeka jaoks, eriti – kui arutelu natuke ettepoole tõugata – kultuurimälestiste kultuuriga mitteseotud otstarbeks kasutamise raskuse all, et mu riigi kulul nalja teha. Viitan Milo Veenuse moonutatud pildiga artiklile Saksa ajakirjas Fookus; viitan Akropolist varemena kirjeldavatele artiklitele Internetis.

Kardan, et see tava ei pruugi enam erandiks olla, ning seetõttu küsin teilt, volinik, kas olete sellised tavad hukka mõistnud ning kas komisjon kavatseb arutletava programmi raames, kuid mitte ainult selle raames, võtta kasutusel otsustavama agressiivsema – kui tohin nii öelda – poliitika kultuuri propageerimiseks ...

(Istungi juhataja katkestas sõnavõtja)

Androulla Vassiliou, komisjoni liige. – (EL) Kui teil midagi selle vastu ei ole, siis ma pigem ei kommenteeriks hetkel eri väljaannete artikleid, sest minu arvates ei jõua me taoliste artikkelitele reageerides mitte kuhugi.

Mida ütlesin, on see, et kultuurimälestised, nagu Akropol ja muud mälestised Kreekas ja teistes liikmesriikides, on inspiratsiooni ja kultuuridevahelise rikkuse allikaks ning just täna võttis Euroopa Komisjon kasutusele Euroopa Liidu oluliste kultuurimälestiste, sealhulgas Akropoli, tähistamise uue süsteemi.

Minu arvates vastab see juba ise küsimusele, kuidas Euroopa sellistesse monumentidesse suhtub.

Juhataja. – Küsimus 32 (**Liam Aylward**): Kohalike spordiorganisatsioonide tugevdamine ja rahastamine ELis (H-0090/10).

Teema: Kohalike spordiorganisatsioonide tugevdamine ja rahastamine ELis

Kohalikud spordiorganisatsioonid aitavad väga suurel määral kaasa Euroopa ühiskonna, kultuuri ja Euroopa kodanike tervise edendamisele, kuid praeguses majanduskliimas on paljudel neist rahalisi raskusi. Milliseid meetmeid saaks komisjon võtta, et kohalikku sporti tugevdada ja selliste organisatsioonide arengut liikmesriikides edendada?

Komisjon viis hiljuti lõpule üldsusega konsulteerimise kohaliku spordi rahastamise teemal. Kas komisjon saaks täpsemalt teada anda, mis olid selle konsulteerimise eesmärgid ning millal tehakse avalikuks selle täpsemad tulemused?

Androulla Vassiliou, komisjoni liige. – Komisjon tunnistab täielikult kohaliku spordi olulist rolli Euroopa ühiskonnas.

2007. aasta sporti käsitlev valge raamat keskendus seetõttu spordi ühiskondlikele tahkudele ning pakkus välja mitmeid meetmeid, sealhulgas tervist tõstva füüsilise tegevuse soodustamise või spordi hariduslik roll sotsiaalses kaasatuses spordi ja spordi vallas vabatahtlikuna tegutsemise kaudu, mida on rakendatud või hetkel rakendatakse.

Sarnaselt tõstab artiklis 165 sätestatud uus ELi pädevus spordi alal valdkonna spetsiifilist iseloomu, selle sotsiaalset ja hariduslikku funktsiooni ning vabatahtlikul tegevusel rajanevaid struktuure.

Seetõttu pakub see raamistikku edaspidistele ELi meetmetele ning annab suuna spordi propageerimisele ELis ning spordi Euroopa mõõtme arendamisele.

Komisjon kavatseb pakkuda aasta lõpu poole välja algatusi Lissaboni lepingu rakendamiseks spordi vallas. See arvestab vajadust tugevdada kohalikku spordivaldkonda.

Austatud parlamendiliige tõdes õigesti, et kohalikud spordiorganisatsioonid on praeguses majanduskliimas silmitsi väljakutsetega. Jooksev ELi uuring spordi rahastamise sisetõkete kohta, mis valges raamatu välja kuulutati ja mis keskendub kohaliku spordi rahastamisele, käsitleb taolisi väljakutseid. Uurimuse eesmärk on kirjeldada rahastamise võtmeallikaid, teha kindlaks rahastamismudelid eri liikmesriikides ning eri spordialade puhul ja analüüsida ELi õigusloomekeskkonda ning liikmesriikide poliitikaid, mis spordi rahastamisele mõju avaldavad.

Lõpuks peaks uurimus visandama tõhusad ärimudelid, mis suudavad võtta vastu edaspidised väljakutsed, nagu majanduskriisi mõju riigisektori eelarvetele või sponsorlusele, ning tegema kindlaks vahendid kohaliku spordi arendamiseks Euroopa Liidus.

Austatud parlamendiliikme viidatud arutelu kohaliku spordi rahastamise kohta toimus selle uurimuse raames. Arutelu esialgseid tulemusi tutvustati huvitatud sidusrühmadele konverentsil, mis käsitles kohaliku spordi jätkusuutliku rahastamise mudeleid siseturul, mille uurimuse töövõtja Brüsselis 18. veebruaril korraldas.

Konverentsi lõpptulemused avaldatakse peagi siseturu ja teenuste peadirektoraadi veebisaidil.

Liam Aylward (ALDE). – Sooviksin volinikku vastuse eest tänada. Tervitan visandatud pühendumust spordi arendamisele kohalikul tasandil.

Lissaboni lepingu ratifitseerimise tõttu tervitan asjaolu, et Euroopa Liidul on nüüd spordi valdkonnas tugieelarvega pädevus. Kas komisjon oskab visandada esiteks, kuidas ta kavatseb Euroopa Liidu spordiprogrammi vormistada, ning teiseks öelda, millal võime oodata komisjonilt selles küsimuses esimest teatist?

Androulla Vassiliou, komisjoni liige. – Tõepoolest kavatseme tänavu suvel soodustada spordialast kommunikatsiooni. Seega saab meil teatis olema enne suvevaheaega. See pakuks raamistiku tõhustatud koostööks, uue spordi tegevuskava ELi tasandil ning samuti otsuse projekti kaheaastase ELi spordiprogrammi kohta 2012. ja 2013. aastaks.

Muidugi on meil vahepeal, nagu väga hästi teate, jooksvad spordimeetmed 2009., 2010. ja 2011. aastal, mis keskenduvad kohalikele spordile ja spordi sotsiaalsele tahule. 2009. aasta meetmed on juba heakskiidetud ning kuuluvad tänavu jõustamisele. Meil on heakskiitmisel 2010. aasta meede, mis valmib samuti paari kuu pärast.

Mõistagi, nagu väga hästi teate, on kahjuks 2010. aasta eelarvet kärbitud 6 miljonilt eurolt 3 miljonile eurole. Lähtuvalt eelarvest, mis meil on olemas 2011. aastaks, on meil uued meetmed ja uus katsematerjal, millega sõnastada meie programmi 2012. ja 2013. aastaks.

Piotr Borys (PPE). – (PL) Austatud juhataja, Androulla Vassiliou! Sooviksin väljendada tohutut tänu spordi uue tegevuskava kehtestamist puudutava deklaratsiooni eest, kuid sooviksin samuti esitada sellega seonduva idee, millest räägitakse ka kultuuri- ja hariduskomisjonis. See puudutab uusi võtmepädevusvaldkondi, millele võib lisada ka spordivõimeid, kultuuriteadmisi ja teadmisi Euroopa Liidust. Androulla Vassiliou, kas arvate, et liitute aruteluga kogu Euroopa Liidu noorte võtmeoskuste uue ja väga olulise tahu üle, nii et ka spordiküsimusi, teadmisi Euroopa Liidust ja kultuuriteadmisi, mis on niivõrd olulised Euroopa identiteedi rajamiseks, rõhutatakse ja võimendatakse?

Androulla Vassiliou, komisjoni liige. – Kindlasti, kui kõnelen spordi ühiskondlikust rollist, on haridust ja koolitust puudutavad küsimused väga olulised, ning minu arvates on meie ühise Euroopa identiteedi seisukohast haridus olulisemgi. Seda arvestatakse kindlasti, kui sõnastame oma sporti käsitleva alalisema programmi.

Juhataja. – Küsimus 33 (**Jim Higgins**): Liiklussurmad (H-0072/10).

Teema: Liiklussurmad

Kas komisjon võiks kirjeldada, kuidas ta kavatseb tegelda kolme peamise liiklussurmade põhjustajaga: kiiruse ületamise, narko- või alkoholijoobes juhtimise ja teede puuduliku infrastruktuuriga?

Siim Kallas, komisjoni asepresident. – Kolmanda Euroopa maanteeliikluse ohutuse tegevusprogrammi raames 2010. aastani rakendati mitmeid meetmeid, et võidelda kiiruse ületamise, narko- või alkoholijoobes juhtimise

ning lisaks ka teede infrastruktuuri parandamisega. Paljud nendest meetmetest on kaasatud Euroopa Parlamenti kaasotsustusmenetlusest lähtuvalt. Mõistagi aga on tarvis täiendavaid jõupingutusi.

Komisjon töötab hetkel järgmise kümnendi Euroopa maanteeliikluse ohutuse strateegiaga. Selles rõhutatakse nõuetekohase jõustamise ja sanktsioonide olulisust ohtliku käitumise, iseäranis alkoholihoobes juhtimise ja ületatud kiiruse eest. Liikmesriikide kodanikud ei mõista, miks teiste ELi liikmesriikide kodanikke ei karistata, kui nemad seadust rikkuvad. Sel põhjusel on tungivalt vajalik taaskäivitada arutelu piiriülese jõustamise direktiivi ettepanekute üle, mis pälvisid Euroopa Parlamendi täieliku toetuse, kuid mille blokeeris nõukogu. Komisjon on võtnud sihiks selle ettepanekuga edasi minna.

Peale kontrolli ja sanktsioonide on haridus ja teadlikkus valdkonnad, millele komisjon tugevalt rõhku paneb. Konkreetseid meetmeid peaks pakkuma välja alkoholi ja kiiruse osas, kuna alkohol seob teatud sõidukid või rangemad nõudmised algajatele juhtidele. Üha suurem probleem on narkojoobes juhtimine. Komisjon ootab, et jooksev uuringuprogramm DRUID pakuks ideesid konkreetsete meetmete kohta. Mis puutub infrastruktuuri, on Euroopa Parlament ja nõukogu võtnud vastu õigusaktid üle-euroopalise võrgu teede ja tunnelite ohutu halduse ja ohutusnõuete osas.

Komisjon jälgib mõistagi tähelepanelikult, et liikmesriigid neid nõuetekohast rakendaksid, kuid teede infrastruktuuri ohutus ei piirdu suurte TET-teedega – 56% surmaga lõppevatest liiklusõnnetustest juhtub maanteedel. Niisiis tutvub komisjon seetõttu praeguste õigusaktide laiendamisega liikmesriikide teise teedevõrgu ohutule haldusele. Lõpuks kontrollib komisjon samuti, et ELilt rahastamist või laene saavad infrastruktuuriprojektid võtavad maanteeliikluse ohutuse nõudmisi arvesse.

Pean samuti rõhutama, et maanteeliikluse ohutus on ELi institutsioonide, liikmesriikide, kohalike ja piirkondlike organite, ühenduste ning mõistagi kodanike vahel jagatav vastutusalala. Maksimaalse tõhususe saavutamiseks peavad lahendused reageerima tegelikkuses konkreetsetele probleemidele. Järgmises Euroopa maanteeliikluse ohutuse strateegias pakutakse sellest põhimõttest lähtuvalt välja mitmeid meetmeid. Põhieesmärk on kehtestada ühine Euroopa maanteeliikluse ohutuse piirkond, mis moodustab osa ühtsest Euroopa transpordipiirkonnast, kus kõik ELi kodanikud nauditavad sama ohutustaset kõikjal Euroopas.

Jim Higgins (PPE). – (GA) Austatud juhataja! Ka mina sooviksin volinikule tänu avaldada! Volinikku kuulates on selge, et palju tööd on tehtud ära kiiruse ja alkoholi põhjustatud liiklusõnnetuste suhtes. Ent on selge, et me ei uuri nende juhtumite puhul narkootikumide mõju. Alkoholi- või narkojoobes juhtimine on igal aastal umbes 25%-ga Euroopa Liidu liiklusõnnetuste suurim põhjus. Selliste õnnetuste tagajärjel sureb iga aasta 10 000 inimest.

Peame tegema rohkem narkootikumide osas, kuna on selge, et need oluliseks liiklusõnnetuste ja teedel hukkumiste põhjuseks. Pakun volinikule, et peame tegema palju enam.

Tervitan uuringuid, kuid peame nende tulemuslikuks muutmiseks palju rohkem tegema!

Siim Kallas, komisjoni asepresident. – Muidugi saan vaid teie muret jagada. Nagu väga hästi teate, on narkootikumidega see probleem, et ehkki meil on suhteliselt arenenud tehnoloogia alkoholihoobes juhtide leidmiseks, on narkojoovet palju raskem tuvastada. Peame tõesti teostama uuringuid, et leida vajalikku tehnoloogiat, sest tänapäeval on selleks vaid politsei visuaalne vaatlus, misjärel nad siis inimesed meditsiinilisi proove andma saadavad ja ainult siis võib probleemi olemasolu selguda. Muidugi on meil tarvis teha enam.

Zigmantas Balčytis (S&D). – (LT) Täna selle probleemi lahenduseks esitatud ettepanekute eest! Sooviksin küsida, kas nõustute uurimustega, mis näitavad, et mobiiltelefoni kasutamine sõidukit juhtides võib põhjustada juhi reageerimiskiiruse vähenemist samavõrra kui alkoholi- või narkojoobes olemine. Mu teine küsimus puudutab raskeveokeid. Tegemist on suurenenud riskiobjektiga, eriti pimedatel tundidel ja, nagu hästi teate, kahjustavad raskeveokid ka teede seisukorda, mis tõstab samuti õnnetuste arvu. Kas teie arvates peaksime suurendama ja maksimeerima poliitkaid kauba üleviimiseks teelt raudteele?

Nikolaos Chountis (GUE/NGL). – (EL) Volinik! Asi, mida arutame ja mida kaasparlamendiliikmega tema küsimuses puudutasime, on väga tõsine. Need, mida nimetame liiklusõnnetusteks, kujutavad minu arvates arvukatest põhjustest tingitud kokkupõrkeid ning arvukate surmajuhtude põhjust Euroopas.

Sooviksin seetõttu esitada teile kaks konkreetset küsimust.

Esiteks, kuna enamik antud tingimustest esineb linnades ja enamik ohvreid on jalakäijad ja ratturid, siis mis algatusi peaks teie arvates välja töötama, et järgida nn nullnagemuse poliitikat, teisisõnu, et puuduksid ohvrid linnades, oleks eritähelpanu koolides, rattateedel ja nii edasi?

Mu teine küsimus on: mida kavatsete teha, et selle nägemuse raames jagataks ohvrite ja nende sugulaste nimel õiglast karistust, nii et saaksime nägemust kasutada õnnetuste ennetamiseks?

Siim Kallas, komisjoni asepresident. – Mõistagi on modaalsusnihe, nagu seda nimetatakse, eelistus kaupade transpordile raudteed mööda, samuti eelistus komisjoni seisukohast, kuid see on olnud sooviks aastakümneid. Nüüd peame leidma ja kaotama kitsaskohad, mis takistavad meid raudteid täiel määral ära kasutamast. On palju asju, mida tegema peab, ning minu arvates suudame selle komisjoni ametiaja jooksul sellega veidi edasi liikuda.

Peaksin ütlema, et mobiiltelefonide kasutamine sõidukit juhtides, vähemalt mõnedes riikides – sealhulgas minu riigis –, on keelatud.

Mis puutub meetmeid liiklusõnnetuste kannatanute ja surmadega tegelemise kohta, oli komisjonil selle tegevuskava jooksul ambitsioonikas eesmärk vähendada surmade arvu 50%. Seda ei saavutatud, ent surmade arvu vähenemine oli oluline.

See saavutati mõistagi Euroopa institutsioonide, kuid eelkõige liikmesriikide ühiste jõupingutuste abil. Minu riigis näiteks on olnud surmade arvu vähenemine praeguse kümnendi jooksul veelgi märkimisväärssem – peaaegu kolmekordne. Meil on reserve ja ehkki me kunagi ei saavuta õnnetuste puhul nulli, saame teha palju kannatanute arvu vähendamiseks. Tegemist on muidugi väga keeruka küsimusega, mis hõlmab alkoholi mittekasutamist, paremaid teid, paremaid tingimusi, haridust, koolitust – kõike seda.

Juhataja. – Sama teemat käsitledes vastatakse järgmistele küsimustele koos. Küsimus 34 (**Ivo Belet**): Rongiõnnetus Buizingenis ja elektrooniline ohutussüsteem (H-0077/10).

Teema: Rongiõnnetus Buizingenis ja elektrooniline ohutussüsteem

15. veebruaril 2010. aastal Buizingenis (Belgia) toimunud tõsise rongiõnnetuse põhjuseks peetakse niisuguse elektroonilise ohutussüsteemi puudumist, mis tagab, et rong punase tule alt läbi sõites automaatselt pidurdab.

Lisaks riiklikele rongide automaatblokeerimissüsteemidele (ATP), mis on aastaid mõnes liikmesriigis kasutusel olnud, edeneb töö Euroopa raudteeliikluse juhtimissüsteemi (ERTMS) Euroopas kasutusele võtmisel kiiresti.

Millises ulatuses ning kui kaua on erinevad liikmesriigid varustanud oma raudteeliine ja ronge riiklike automaatblokeerimissüsteemidega?

Milline on hetkeolukord Euroopa raudteeliikluse juhtimissüsteemi kasutusele võtmisel erinevates liikmesriikides (nii rongides kui ka raudteeliinidel)?

Kas liikmeriikides, kus ei ole veel riiklike blokeerimissüsteeme, tasub siiski nendesse investeerida, pidades silmas Euroopa raudteeliikluse juhtimissüsteemi käimasolevat kasutuselevõtmist ning üleminekuga kaasnevat suurt investeeringut?

Kuidas välditakse ohtu, et raudteeinfrastruktuur võib olla ERTMSiga varustatud, aga rongid mitte, või vastupidi?

Kas see probleem on praegu päevakorda kerkinud, näiteks linnadevahelises raudteeliikluses liinil Liège-Aachen?

Milliseid järeldusi peaksime me ehk siinkohal seoses raudteede liberaliseerimisega Euroopas tegema?

Küsimus 35 (**Frieda Brepoels**): Esmaspäeval, 15. veebruaril Buizingenis toimunud kohutava rongiõnnetuse põhjused (H-0091/10).

Teema: Esmaspäeval, 15. veebruaril Buizingenis toimunud kohutava rongiõnnetuse põhjused

Kas komisjonil on võimalik tõendada, et liberaliseerimine on avaldanud mõju ohutusele?

2008. aasta juunis saatis komisjon Belgiale põhjendatud arvamuse, milles kritiseeriti ametlikult Belgia Raudtee keerulist kolmeosalist ülesehitust. Kas komisjoni esitatud vastuväidetest lähtuvalt on võetud vajalikke meetmeid? Milliseid?

Mis ajast on saadaval olnud Euroopa raudteeliikluse juhtimissüsteemi (ERTMS) standard? Kas plaanitud kasutuselevõtt hilines? Kui jah, mis oli hilinemise põhjuseks ja milliseid parandusmeetmeid on komisjon võtnud?

Kas arutelu Euroopa standardi üle takistas raudtee-ettevõtetele omaenda süsteemide kasutuselevõtmist, mis tagaksid ohutuse siseriiklikel marsruutidel? Mis ajast on saadaval olnud selliste riiklike süsteemide spetsifikaadid? Kui paljudes EU-27 riikides on juba olemas riiklik süsteem ja millal see kasutusele võeti? Milliste riikide tulemused on parimad?

Millisel positsioonil on Belgia raudteevõrgu ohutuse seisukohast, võrreldes EU-27 riikidega?

Siim Kallas, komisjoni asepresident. – Esmaspäeval, 15. veebruaril Buizingenis toimunud rongiõnnetus oli šokeeriv tragöödia ning selle tõsise õnnetuse tagajärjel võib esitada raudteeohutuse suhtes mitu tehnilist ja poliitilist küsimust.

Õnnetuse põhjused ei ole veel täielikult teada ning vastavalt ELi ohutusdirektiivi sätetele on käivitatud tehniline uurimine. Belgia uurimisasutused vastutavad selle teostamise eest. Kaks Euroopa Raudtee Ameti uurijat ühinesid uurimise eest vastutava Belgia meeskonnaga vaid mõni tund pärast õnnetuse toimumist.

Sooviksin rõhutada, et kuni ei ole selgitatud õnnetuse põhjuseid, on järelduste tegemine kohatu.

Nagu liigagi tihti raudteeõnnetuste toimumise puhul, on tehtud märkusi väidetava Euroopa eeskirjade ja määruste ning õnnetuste seose kohta. Esiteks sooviksin väljendada end väga selgelt turu avamise osas. Ühes raudteekaubaveo valdkonna konkurentidele avamise ja nõude kehtestamisega infrastruktuurihaldajate ning raudtee-ettevõtete tegevuse eraldamiseks võeti kasutusele range õiguslik raamistik, mis kattis raudteeohutust ja koostalitlusvõimet. Oleme hoolikalt jälginud seda raudteevaldkonna avamist konkurentidele tagamaks, et sellel ei oleks negatiivset mõju raudteeohutusele, ning näitajad osutavad selgesti taolise mõju puudumist.

Näen samuti seost õnnetuse ja infrastruktuurihaldajate ning raudtee-ettevõtete vahelise sõltumatus osas Belgiale 2008. aastal saadetud põhjendatud arvamuse vahel.

Mis tahes ettepanek raudteeohutuse sidumiseks raudteeturu avamisega on minu arvates lihtsalt ettekääne, et suunata arutelu õnnetuse tõelistest põhjustest kõrvale.

Liikmesriikide ja Euroopa rongijuhtimissüsteemide koosseksisteerimise küsimuse saab esitada sellel viisil. Euroopas kasutatakse täna rongide ohutu liikumise tagamiseks rohkem kui 20 erinevat riiklikku süsteemi. Erinevate riiklike süsteemide ühildamatus kujutab olulist probleemi rahvusvahelistele rongidele, sest vedureid tuleb kas igal piiril vahetada või tuleb need varustada mitme pardasüsteemiga.

Sellel põhjusel on Euroopa tasandil kasutamiseks projekteeritud ja töötatud välja ühtne süsteem ning seda paigaldatakse hetkel Euroopa suurematel rahvusvahelistel liinidel ja rongidel. Süsteemi tuntakse kui ERTMSi, Euroopa raudteeliikluse juhtimissüsteemi.

Ajastusega seotult töötati enamik liikmesriikide süsteeme välja 1980. aastate alguses, ent nende kasutuselevõtt on pikk ja kulukas protsess. Enamikus riikides, kus sellised süsteemid olemas on, on tänini varustatud ainult osa riiklikest võrkudest ja veduritest ning selleks seadmete osaliseks paigaldamiseks kulus ligikaudu 20 aastat.

ERTMSi tehniline kirjeldus on olnud kättesaadav alates 2000. aastast. 2000–2005 teostati mitmeid pilootprojekte. 2005. aastast alates on lastud käiku mitu ERTMSiga varustatud liini.

Hetkel on 10 liikmesriigil ERTMSiga liinid ning peaaegu kõikides liikmesriikides projektid jätkuvad. Belgias näiteks on varustatud Acheni ja Liège'i vaheline liin ning varustatud on sellel liinil sõitvad linnavaherongid.

ERTMS eksisteerib tõenäoliselt koos liikmesriikide süsteemidega 20 aastat. Mõned liikmesriigid saavad Euroopa süsteemist kasu teistest varem. Näeme näiteks, et Itaalia ja Hispaania kiirraudteevõrk on juba peaaegu täielikult varustatud, et Luksemburgi tavaraudteevõrk on samuti peaaegu varustatud, samas kui 15 liikmesriigis on vaid mõned pilootliinid või -projektid.

Samuti peaks märkima, et automaatsed rongikaitse süsteemid on vaid üks võrgu ohutust soodustav element. Sobilik koolitamine, õige hooldus ning raudteeületuskohtade kaitse on ohutuse seisukohast teised olulised komponendid.

Kui vaadata laia valikuid ohutusnäitajaid, osutavad üldised andmed, et Euroopas on ohutusstandardid üldiselt väga kõrged.

Ivo Belet (PPE). – (NL) Austatud juhataja, volinik! Sellest tragöödiast omandamisele kuuluvad õppetunnid on tõesti midagi Belgia talitustele: Belgia valitsusele. Tõepoolest, peagi asub Belgia parlamendis sellega tööle spetsiaalne uurimiskomisjon.

Mul on teile, volinik, veel üks küsimus. Mis on teie vaated sotsiaalse tahu, rongiekipaazide ja iseäranis rongijuhtide töökoormuse osas? Kas peaksime ehk ka seda vaatama ning kas on võimalik, et on tarvis Euroopa eeskirju, eriti arvestades, et järgmise paari aasta jooksul on oodata reisijateveo konkurentsi kasvamistki?

Frieda Brepoels (Verts/ALE). – (NL) Sooviksin avaldada volinikule soojalt tänu vastuste eest mitmele väga konkreetsele küsimusele! Oli üks küsimus, millele ta ei vastanud, mis puudutas juba 2008. aastal Belgiale saadetud põhjendatud arvamust. 2009. aastal tuvastati veel kord Belgia raudteefrastruuktuurihaldaja (Infrabel) puudulik sõltumatus riiklikust raudteefirmast (SNCB) ja valdusettevõtjast. Sooviksin teada, kui palju kauem laseb komisjon SNCB-l tegelikult vajalikke ümberstruktureerimistoiminguid teostada?

Siim Kallas, komisjoni asepresident. – Esiteks, ettevõtjate ja sotsiaalsete küsimuste osas. Võime seda süvitsi vaadata ja olukorda analüüsida, sest muidugi, kui meil on rohkem konkurentsi ja intensiivsem liiklus, peaksime nende sotsiaalsete tahkudega tegelema samuti väga tõsiselt. Meil on paigas juba eri määrusi näiteks lennunduses pilootide suhtes. Maanteevedude juhtimisaja direktiiv on juba olemas ning sarnast juhtimist peaks kohaldatama kõikidele juhtidele, sealhulgas rongijuhtidele.

Minu arvates peaksime sellesse küsimusse väga tõsiselt suhtuma. Alati on olemas ka liikmesriikide õigusaktid ning tegemist on eelkõige küsimustega liikmesriikide õigusaktide seisukohast, kuid see on küsimus, mida kindlasti vaatama peaksime.

Ütlesin, et 2008. aastal oli komisjon edastanud Belgiale põhjendatud arvamuse kaitsemeetmete puuduse kohta, mis tagaksid põhiliste funktsioonide teostamisel, rööbaste asukoha määramisel ning koormamisel infrastruktuurihaldaja sõltumatuse raudtee-ettevõtetest. Belgia ametiasutused on sellele vastanud ning komisjoni talitused analüüsivad vastust eemärgiga pakkuda järelmeetmed.

Ent kui rongiõnnetuse juurde naasta, oli tegemist traagilise sündmusega, mida oleks pidanud vältima, kuid ealeski ei tule aega, mil ühtegi õnnetust ei juhtuks. Tegemist on väga keeruka küsimusega. Oletan, et uurimine annab meile konkreetseid vastuseid selle suhtes, mis õnnetuse põhjused olid, ning paljudel juhtudel on selleks mitme teguri, sealhulgas inimteguri traagiline kokkulangemine. 19. sajandist alates on olnud selge, et punane tuli on märguanne peatumiseks. Seega ei tähenda see, et suudame leida üht väga lihtsat vastust, miks antud õnnetus juhtus.

Piotr Borys (PPE). – (PL) Siim Kallas, minu arvates peaksime tegema sellest tragöödiast järeldusi. Muidugi selgitab väga üksikasjalik menetlus, kas põhjuseks oli inimtegur või ehk oli asi seadmetes või süsteemi puudumises. Kui kaua läheb teie arvates enne, kui ERTMS kasutusele tuleb ning kas te ei arva, et nii reisijate kui ka kauba raudteeveo liberaliseerimisega peaks teenuse ja seadmete kvaliteedi väga selge kontrollisüsteem liikmesriikide süsteemidest eraldi olema?

Siim Kallas, komisjoni asepresident. – Kavas on ERTMSi süsteemi kasutuselevõtmine Euroopa peamistel raudteevõrkudel enne 2015. aastat. Seega on olemas kuupäev, kui meie arvates kasutuselevõtu kava rakendatakse, kuid see ei tähenda, et iga liin, iseäranis piirkondlikud liinid, varustatakse taoliste kõrgtasemeliste seadmetega, mistõttu peab alati olema ka teisi süsteeme. See kasutuselevõtu kava on olemas, kuid saab olema kulukas operatsioon ning mahukas investering.

Kvaliteedimõõtmise Euroopa süsteem on hea mõte. Kui väljendan transpordi arendamise ideed tervikuna Euroopale mõeldud üksusena Euroopa ühtse transpordipiirkonna nime all, tähendab see siis muidugi, et peame samuti ühtlustama kvaliteedinõudeid ning et teenuste kvaliteeti peab hoidma väga kõrgel tasemel.

Juhataja. – Küsimus 36 (**Jacek Włosowicz**): Suve- ja talveajale üleminek (H-0103/10).

Teema: Suve- ja talveajale üleminek

Kas komisjon võiks teada anda, kas käimasolevad uuringud õigustavad Euroopa Liidu kodanike igapäevaelu väga häirivat kellaaja muutmist kaks korda aastas?

Siim Kallas, komisjoni asepresident. – Muidugi on meil olnud muidugi direktiiv alates 2001. aasta jaanuarist, kui nõukogu ja parlament võtsid vastu direktiivi, mis käsitleb suveaega Euroopa Liidus. See direktiiv ühtlustab ELis suveaja rakendamise kalendrit. See on küsimust käsitlev üheksas direktiiv alates 1980. aastast, kui võeti vastu esimene suveaja direktiiv.

Eelmainitud direktiividele vastavalt esitas komisjon 2007. aastal raporti suvejarežiimi mõju kohta. Raportis järeldati, et komisjoni käsutuses olevast teabest lähtuvalt ei ole suvejarežiimil negatiivseid mõjusid, ent andis teatud energiasääste. Praegune kord ei ole Euroopa Liidu liikmesriikides murettekitavaks teemaks.

Mitte ükski liikmesriik ei ole nõudnud või ei ole raporti avaldamisest saadik kunagi nõudnud praeguse korra muutumist.

Austatud parlamendiliige ei oleks saanud sellele küsimusele vastamiseks leida kuidagi sobivamat isikut, mitte sellepärast, et vastutan transpordi eest, vaid et olin Eesti valitsuses, mis tegi täpselt seda, mis teie küsimuse taga on. Esiteks, 1999. aastal kaotasime kellakeeramise alates 2000. aastast. Muutsime režiimi ja järgisime ühe aja režiimi. 2002. aastal pöörasime tagasi ja võtsime suveaja uuesti kasutusele. Seega on mul sellega väga isiklikke kogemusi.

Juhtus kaks ebameeldivat asja, mistõttu 2000. aastal astunud samm äärmiselt ebapopulaarseks muutus. Üks asi oli, et päevavalgus kaob õhtul. Hommik on valge, aga hommikuse päiksevalgusega ei ole midagi teha. Õhtul läheb liiga vara pimedaks ning, kui töölt koju tullakse ja tahetakse sportida või lastega õue minna, on juba õhtu. Inimestele ei meeldinud see üldse.

Teiseks muidugi oli täielik segadus ajakavade ja graafikutega – nagu ette kujutada võite – teistesse riikidesse reisimise korralduse osas. Seega ennistasime praeguse suveajarežiimi, pöörates kella kaks korda aastas. Inimesed on rahul ning küsimust ei ole uuesti tõstatatud.

Jacek Włosowicz (ECR). – (PL) Austatud juhataja, Siim Kallas! Üks minu kahtlustest puudutab asjaolu, et mõned riigid Euroopas, näiteks Ühendkuningriik, kasutavad Mandri-Euroopaga võrreldes teistsugust aega, ning selle muutuse puudus seal probleeme ei põhjusta. Kas ei ole siiski nii, et aja standardimine üle Euroopa üheks ajavööndiks oleks kasulik lihtsalt transpordi seisukohast?

Siim Kallas, komisjoni asepresident. – Nagu ütlesin, on mul olnud isiklikke kogemusi ja ma ei näe põhjust, miks süsteemi uuesti muuta või sinna muutusi teha. See võib keerulisemaks muutuda.

Juhataja. – Küsimus 37 (**Gay Mitchell**): Vabaduse ja julgeoleku vaheline tasakaal (H-0071/10).

Teema: Vabaduse ja julgeoleku vaheline tasakaal

Kogu maailmas levinud terrorismist põhjustatud paanika on paljudes Euroopa Liidu riikides toonud kaasa murettekitava kodanikuvabaduste õõnestamise. Ühiskondlikku leppe üks põhimõtteid on, et igasuguse kodanikuõiguste piiramisega peab kaasnema valitsuse põhjendus, milles tuleb selgelt ja kahtlusteta näidata, et niisugused sammud on üldsuse turvalisuse seisukohast vajalikud. Tõendid näivad aga kinnitavat, et julgeolekumeetmeid rakendavate ametiasutuste tõendamise kohustus on sageli kantud üle kodanikele, kelle suhtes neid meetmeid rakendatakse.

Kas komisjon nõustub sellise seisukohaga? Mida kavatseb komisjon julgeoleku ja vabaduse vahelise tasakaalu taastamiseks ette võtta?

Viviane Reding, komisjoni asepresident. – Põhiõiguste kaitset ja soodustamist ei peaks nähtama vastuolus terrorismi jätkuva ohu lahendamise meetmetega: need peaksid käima käsikäes. Terrorismivastast võitlust peab pidama täie austusega õigusriigi põhimõtte vastu ja täie austusega põhiõiguste vastu, kuna need on sätestatud Euroopa Liidu tasandil põhiõiguste hartas.

See ei ole kompromissi küsimus või nõude tasakaalustamine teise nõudega, vaid mõlema saavutamise küsimusega, muidugi põhiõigusi ohustamata.

Põhiõiguste täitmine ei takista tulemuslike julgeolekumeetmete kasutuselevõttu ning seda on muide tunnistanud Stockholmi programmis, mis kutsub Euroopa institutsioone üles kindlustama, et kõik terrorismi vastu võitlemiseks kasutuselevõetud vahendid täielikult põhiõigusi austaks. Seetõttu on tegemist tasakaalu küsimuse, mitte ühe tasakaalustamise küsimusega teise vastu.

Gay Mitchell (PPE). – Minu poolest kloppige terroriste, kloppige kurjategijaid! Mul ei ole sellega mingitki probleemi, ent tunnen muret selle pärast, et meie parlamendina ei rõhuta piisavalt ei Euroopa Parlamendis ega liikmesriikides, et eeldame selle tegemist viisil, mis kaitseb avalikkust selle või selle eraelu puutumatuse õõnestamise asemel, et kaitstakse andmeid, et kaitstakse kodanike eraelu puutumatust ning et riik süütute ja seadusekuulelike kodanike ellu ei tungi. On kohustuslik, et see seal sisalduks.

Viviane Reding, komisjoni asepresident. – Mul ei oleks võimalik austatud parlamendiliikmega rohkem nõus olla. Teate mu ärakuulamistelt ning mu tegevusest varem meediavolinikuna, et andmekaitse on tegevuskavas väga kõrge kohal.

Olen töötanud reformida 1995. aasta andmekaitse reformi, et kohendada seda kaasaja tehnoloogiamaailmaga, kuid olen samuti väga selgelt väljendanud, et selle põhjuseks ei ole, et ühiskonda kaitsma peame, et võime andmeid välja anda. Muud meetmed ei tohi isiku eraandmeid ohtu seada.

Nägin, kuidas parlament SWIFTi küsimuses vaidles ja selle üle hääletas. Komisjon võtab parlamendi vaateid arvesse uue mandaadi väljatöötamisel, et meil oleks Ameerika partneritega uus SWIFTi leping: selline, kus õigus eraelu puutumatusele tasakaalustatakse terrorismivastase võitluse vajadusega.

Juhataja. – Küsimus 38 (**Marian Harkin**): Roheline raamat vabatahtliku töö kohta (H-0087/10).

Teema: Roheline raamat vabatahtliku töö kohta

Kas komisjon kaaluks teadlikkuse tõstmiseks vabatahtlikust tööst kogu ELis vabatahtliku töö Euroopa aasta tähistamiseks väljapakutud algatustega seoses kõikehõlmava rohelise raamatu koostamist vabatahtliku töö kohta, hõlbustamaks, tunnustamaks ja väärindamaks vabatahtlikku tööd?

Kas komisjon peab lisaks taolise rohelise raamatu koostamisele oluliseks tekitada sünergiaid muude rahvusvaheliste organisatsioonide, nagu ILO ja ÜRO, JHU/ILO vabatahtlike mõõtmise projekti ning ÜRO mittetulunduskäsiraamatuga seoses?

Viviane Reding, komisjoni asepresident. – Palun väga vabandust, kuid seda küsimust mul ei ole! Mul on siin palju küsimusi, aga mitte seda.

(Juhataja pakkus välja, et küsimusele vastataks kirjalikult)

Marian Harkin (ALDE). – Olen täiesti rahul, kui saan volinikult kirjaliku vastuse.

Viviane Reding, komisjoni asepresident. – Vabandust! Korralduses läks vist midagi valesti.

Marian Harkin (ALDE). – Loodan, et volinik vaatab tähelepanelikult, mida soovitanud olen, arvestades võimalusi 2011. aasta kui vabatahtliku töö Euroopa aastaga, ning et ehk samuti vaatab selle järelmeetmena rohelise raamatu võimalust pärast arutelu vabatahtlike rühmadega jne. Loodan samuti, et arvestate kas ILO juhendi või ÜRO käsiraamatu kasutamise olulisust vabatahtliku töö mõõtmiseks liikmesriikides.

Viviane Reding, komisjoni asepresident. – Võin austatud parlamendiliikmele kinnitada, et vabatahtliku töö osas – mis on väga oluline küsimus ja komisjon töötab sellega – saame sellele, mis ta küsinud on, õiged vastused anda.

Juhataja. – Küsimus 39 (**Bernd Posselt**): Traditsioonilised vähemused (H-0088/10).

Teema: Traditsioonilised vähemused

Milliseid võimalusi näeb komisjon Lissaboni lepingus ja ELi põhiõiguste hartas traditsiooniliste kogukondade ning vähemuste kaitseks ja edendamiseks mõeldud strateegia väljatöötamiseks ning millised konkreetsed meetmed on selleks kavandatud?

Viviane Reding, komisjoni asepresident. – Olete teadlikud, et üks väärtustest, millel Euroopa Liit rajaneb, on austus vähemustesse kuuluvate inimeste õiguste vastu, ning Lissaboni lepingu jõustumisega mainitakse seda sõnaselgelt lepingu artiklis 2. Põhiõiguste harta artikkel 21 keelab sõnaselgelt igasuguse diskrimineerimise keele või rahvusvähemusse kuulumise alusel. Komisjon tagab oma mandaadi kohaldamisala piirides, et antud põhiõigusi austatakse ELi õiguses, sealhulgas, kui liikmesriigid ELi õigust rakendavad.

Samuti on mitmeid ELi õigusakte ning ELi kavu, mis võivad aidata kaasa vähemustesse kuuluvate inimeste olukorra parandamisele. Komisjon kavatseb ühendada abivahendid raskuste, sealhulgas diskrimineerimise juhtudega tegelemiseks, mis tõenäoliselt vähemustesse kuuluvaid inimesi puudutavad.

Olete samuti teadlikud, et on olemasolevad ELi diskrimineerimisvastased õigusaktid, mida kasutatakse vähemusse kuuluvate isikute võrdse kohtlemise tagamiseks, ning komisjon on kiitnud heaks ettepaneku võtta vastu direktiiv, mida hetkel arutatakse ja mis laiendaks kaitset diskrimineerimise eest usutunnistuse ja tõekspidamise, puude, vanuse ja seksuaalse sättumuse alusel valdkondadesse, arvates välja tööhõive ja kutseala.

Nõukogu raamotsuse eesmärk rassismi ja ksenofoobia kindlate vormide ja ilmingutega võitlemise kohta kriminaalõiguse abil on samuti tagada, et vaenu õhutamist rassilise kuulumuse, nahavärvi, usutunnistuse,

sünnipära või rahvuse või etnilise päritolu alusel ning vihkamise kuritegusid karistatakse kõikides liikmesriikides.

Samuti on Euroopa Liidu Põhiõiguste Amet, mis etendab võtmerolli komisjoni oma ülesande täitmisel abistades, ning on piirkondlike ning vähemuskeelte Euroopa harta nõukogu ning rahvusvähemuste kaitsmise raamkonventsioon.

Sooviksin öelda austatud parlamendiliikmele, et loodetavasti järgib enam liikmesriike nende eeskujule, kes on juba need olulised konventsioonid allkirjastanud ja ratifitseerinud.

Bernd Posselt (PPE). – (DE) Volinik! Viimane märkus puudutab just seda, mille üle muret tunnen. Sooviksin veel kord küsida: kas on positiivse diskrimineerimise abivahendeid, mis soodustaksid traditsioonilisi rahvusvähemusi? Peaksime töötama välja strateegiaid nende inimeste jaoks samamoodi nagu teisele.

Teiseks, kas Põhiõiguste Amet Viinis vastutab ka selle eest ning kuidas korraldavad nad oma kontakte kodanikuühiskonnaga? Protsess on hetkel muidugi käimas, kuid kas sellesse on lülitatud traditsioonilised vähemused? Ei ole midagi ebaõiglasemat kui ebavõrdsete rühmade võrdsena kohtlemine!

Viviane Reding, komisjoni asepresident. – Olen austatud parlamendiliikmega nõus. Ei ole midagi ebaõiglasemat kui ebavõrdsete rühmade võrdsena kohtlemine!

Meil on tõesti tarvis mõelda, kuidas kasutada olemasolevaid piiratud ressursse väga aktiivselt ja arukalt.

Euroopa Liidu Põhiõiguste Ametil on muidugi eesmärgid, mida täita, ent kui parlament või komisjon palub ametil mõne ülesande täita, siis teeb amet seda kindlasti.

Seetõttu paluksin parlamendiliikmel anda mulle üle küsimused, mida ta tahaks, et Põhiõiguste Amet käsile võtaks, ning ma uurin, mida positiivset ette võtta saab.

Marc Tarabella (S&D). – (FR) Austatud juhataja! Mõistan täielikult ajatingimusi. Sooviksin vaid rõhutada vajadust naistevastasele vägivaldale pühendatud aasta järele – sellised on tabud, mis selle küsimusega seoses veel olemas on.

Liiga paljud naised on vägivalda ohvrid, mis on tihti muidugi füüsiline, ent mis võib olla ka verbaalne või psühholoogiline. Pealegi esineb seda tihti perekeskkonnas ning naistel on häbi seda tunnustada. Tõsi on, et sellele probleemile pühendatud aasta aitaks kindlasti tagada, et nähtus, mis ikka veel tabu on, väheneks, ning võidelda nõnda tulemuslikumalt naistevastase vägivaldaga.

Juhataja. – Küsimused, mis on jäänud ajapuudusel vastamata, saavad kirjalikud vastused (vt lisa).

Sellega on infotund lõppenud.

(Istung katkestati kell 19.50 ja jätkus kell 21.00)

ISTUNGI JUHATAJA: Pál SCHMITT

asepresident

14. Esimese raudteepaketi direktiivide rakendamine (arutelu)

Juhataja. – Järgmine päevakorrapunkt suuline küsimus aruteluga. Autor: Brian Simpson transpordi- ja turismikomisjoni nimel Euroopa Komisjonile (direktiivid 2001/12/EÜ, 2001/13/EÜ ja 2001/14/EÜ) (O-0030/2010 – B7-0204/2010)

Brian Simpson, autor. – Austatud juhataja! Arvan, et täna õhtul ei jäta ma siin seoses selle konkreetse suulise küsimusega valusamaid lööke andmata. Olete teadlik, volinik, et esimest raudteepaketti moodustavad kolm direktiivi võeti vastu 2001. aastal ning nende liikmesriikide õigusse ülevõtmise tähtajaks määrati 2003. aasta märts. Minu kohus transpordikomisjoni esimehena on see teema teiega nüüd suuliselt vastatava küsimuse teel tõstatada.

Siin me oleme, üheksa aastat hiljem, arutamas tõsiasja, et 2009. aasta oktoobriks ei olnud 21 liikmesriiki seda direktiive rakendanud, ja neile on nüüd tegemata jätmise tõttu saadetud põhjendatud arvamused. On uskumatu, et lähenedes esimese raudteepaketi ülevaatamisele, ei ole mitmed liikmesriigid – seahulgas niinimetatud mõjukad liikmesriigid, sealhulgas liikmesriigid, kellele meeldib meid oma Euroopa pooldamise

tõenditest teavitada – seda olulist Euroopa õigusakti rakendanud. Need liikmesriigid peaksid langetama häbist oma pead ning meenutama ja täitma kohustusi, mida nad selle parlamendi ees 2001. aastal võtsid.

Üks poliitika hämmastavamaid tõsiasju on, et suudame tagada terves Euroopa Liidus ühtse turu arvukates valdkondades, ent ei suuda seda tagada raudteevaldkonnas. See ei ole selle parlamendi tegemata jätmine. See on liikmesriikide tegemata jätmine, keda tihti raudteevaldkonna allüksused toetavad ning ausalt öeldes hakkab parlamendi kannatus otsa saama.

See suuliselt vastatav küsimus sündis frustratsioonist, frustratsioonist, et seadust eiratakse meelega ning ometi ei ole komisjon liikmesriikidelt vastust nõudnud. Nõuame nüüd, et meile teatataks, milliseid tahke igast direktiivist iga tegemata jätnud liikmesriik rakendanud ei ole. Meil on tarvis teada, miks mõned liikmesriigid ei ole neid direktiive nõuetekohaselt rakendanud. Tahame teada, millised liikmesriigid seisavad vastu õiglase konkurentsi ideele raudteeturul ning kaitsevad meelega oma riiklikke ettevõtteid.

Tunne muret seadusandjate ja infrastruktuurihaldajate volituste ja sõltumatuse üle mõnedes liikmesriikides. Meie arvates viib läbipaistvuse puudumine ja ühtlustatuse puudumine infrastruktuuri tasude osas proteksionistlike tavadeni ning toimib pidurina ühtse turu saavutamisel raudteevaldkonnas ning lisaks lämmatab piiriülest tegevust. Kui lisada sellele erinevad liikmesriikide meetmed, nagu veeremimaksud, tuleb seada kahtluse alla, kas teatavad liikmesriigid üldsegi kavatsevad neid direktiive rakendada.

Täna on meil tarvis teada palju asju. Meil on tarvis teada, kuidas komisjon aitab uuesti sõnastamise kaudu kaasa kogu raudteepaketi täielikule rakendamisele. Täna on meil tarvis teada, kuidas komisjon selles küsimuses Euroopa õigust jõustama hakkab. Täna on meil tarvis teada, miks on kulunud nii kaua meetmete rakendamiseks tegemata jätnud liikmesriikide vastu.

Meie transpordikomisjonis tõstame tihti esile vajadust koostalitlusvõime järele raudteevaldkonnas. Ilma selleta ja liikmesriikide infrastruktuuri avamiseta on Euroopa raudteekaubavedu hukkumisele määratud. Piiriüleseid Euroopa reisironge lämmatatakse. Ühtset turgu ei saavutata kunagi ning ERTMS ei saa iialgi teoks.

On tulnud aeg töötada meie raudteevõrgu jaoks välja tõeline Euroopa perspektiiv ning selle väljatöötamise esimene samm on esimene raudteepakett. Ilma esimest sammu astumata ei saa teised järgneda. Meil on tarvis vahetuid meetmeid ja meil on neid vaja nüüd. Nimetagem ja häbistage liikmesriike, kes on ebaõnnestunud, ning rakendagem nüüd nende vastu meetmeid!

Siim Kallas, komisjoni asepresident. – Austatud juhataja! Sooviksin tänada Brian Simpsonit ning transpordi- ja turismikomisjoni arutelu algatamise eest ning konkurentsi ja avatuse soodustamise eest raudteevaldkonnas! Parlament on mind alati tugevalt toetanud ning loodetavasti see jätkub.

Raudteeturu seiret käsitlev raport, mille komisjon 2009. aasta lõpus avaldas, näitab, et raudteede süvenev nõrgenemine alates 1970. aastatest on peatatud pärast turu avamist ning esimese paketi vastuvõtmist. Seega on lisaks ka positiivseid noote.

Majanduskriis on aga avaldanud raudteele tõsist mõju, kusjuures raudteekaubaveo ettevõtjad on kaotanud 30% oma ärist. Praegune kriis on tõstnud esile ja suurendanud raudteede struktuurilisi probleeme.

Probleemid on ühest küljest seotud raudteede majandusliku iseloomuga ning mõnede osalejate püsiva finantsnõrkusega. Mitmed liikmesriigid jätavad ikka veel infrastruktuurihaldajatele küllaldase eelarve tagamata. See ei põhjusta mitte ainult alainvesteeringuid, mis raudteevõrgu kvaliteeti ja sooritust õõnestab; sellega kuhjub võlgnevuse tase.

Teisest küljest on ikka veel turule sisenemiseks majanduslikke ja tehnilisi takistusi. Väga tihti osutuvad uued sisenejad diskrimineerituks, iseäranis, kus turgu valitsevad raudteekaubaveo ettevõtjatel on samuti kaudne võim raudteeinfrastruktuuri tagamise ja kasutamise üle.

Vastasutatud reguleerivatel organitel ei ole kõiki vajalikke volitusi ja sõltumatust, et tagada õiglasi ja läbipaistvaid turutingimusi. Komisjon kinnitaks heaks kahejärgulise lähenemise probleemidega tegelemiseks: rikkumismenetlused eeskirjade ebaõige rakendamisega tegelemiseks ning eeskirjade muutused, kui need ei olnud piisavalt selged või täpsed.

Esimene lähenemisviis – rikkumismenetlused – nõudis õigusliku olukorra üksikasjalikku analüüsi kõigis 25 liikmesriigis, kus on raudteesüsteemid, ning andis tulemuseks 2009. aastal väljasaadetud põhjendatud arvamused. Põhiprobleemideks on, esiteks, rööbasteedele juurdepääsu tasusid käsitleva direktiivi sätete ebapiisav rakendamine; teiseks, infrastruktuurihaldaja puudulik sõltumatus raudtee-ettevõtjate suhtes ning reguleerivate organite piisava sõltumatuse, ressursside ja volituste tagamata jätmine.

Teiseks lähenemisviisiks on kasutada ära väljakuulutatud olemasoleva raudteepaketi uuesti sõnastamise protsess, et pakkuda välja täisustusi eeskirjades, mis on seotud raudteeturule ligipääsuga.

Rakendame paralleelselt integreeritud lähenemist eesmärgiga saavutada raudtee jaoks tõeline siseturg. Jätkame raudtee tehnilise ühtlustamise edendamist koos Euroopa Raudtee Ametiga.

Mathieu Grosch, *fraktsiooni PPE nimel*. – (DE) Austatud juhataja, volinik, kallid kolleegid! Kui Belgia maalikunstnik Magritte oleks esimese raudteepaketi direktiive maalinud, oleks ta alla kirjutanud lause „Need ei ole direktiivid”. Tegelikult näib kogu arutelu, mis meil mõnda aega kestnud, peaaegu sürrealistlik. 2003. aastal otsustasime, et ülevõtmine peaks jõudma lõpule 2006. aastal, ning nüüd, 2010. aastal küsime, miks 21 riiki ei tee seda, millele nad ise allkirja andsid.

Liberaliseerimise mõte oli lubada turule uusi osalejaid. Selline oli teooria. Praktikast näevad ka selles suhtes asjad üsna teistsugused välja. Täna oleme olukorras – olgu me selle valdkonna liberaliseerimise poolt või vastu –, kus peame liberaliseerimist hindama, ning seisame silmitsi probleemiga, et seda ei ole suuresti üle võetud. Ettevõtteid ise – nagu eri riikides näinud oleme – on personali ja tehnoloogiaga seotud liberaliseerimise otsuseid, mis ei olnud alati meeldivad, ehkki liberaliseerimine ei olnud veel üle võetud.

Sellest lähtuvalt peame järeldama, et nõnda nähtuna on raudteede varasemate kasusaajate käes ikka veel võti turu avamiseks – ligipääs rööbastele, tehniline koostoimimisvõimalus, koolitamine ja sertifitseerimine, kui vaid mõni näide tuua. Nende võtmetega saavad nad ukse avatud turule avada, kuid ka nad saavad selle ka sulgeda. Nii on olnud enamikus riikides ja nii on see veel ka täna.

Seetõttu kujutavad ettepanekud, mis siin teinud olete ja mida põgusalt vaadanud oleme, esimest sammu. Minu jaoks on liberaliseerimise õigesti hindamiseks oluline, et kiiresti rakendamise lõpetaksime või jõustaksime seda, kasutades komisjonile kättesaadavaid vahendeid või vahendeid, mis sellele endale anda tarvis on.

Saïd El Khadraoui, *fraktsiooni S&D nimel*. – (NL) Austatud juhataja, volinik! Sooviksin alustuseks märkida, et raudteekaubaveo osa turust vähenes kõigepealt ligikaudu 13%-lt 1995. aastal 10,5%-le 2002. aastal ja seejärel stabiliseerus, kuna aga reisijate veo puhul, kus liberaliseerimine on olnud samuti edutu või rakendamata, oleme tegelikult viimastel aastatel näinud suurenemist.

Seda öeldes on minu peamine mõte, et turu avamine on vaid üks abivahend ning et edukas ühtne Euroopa raudteeturg nõuab tegelikult meetmete ühendamist. Nende hulka kuuluvad muidugi turujõudusid puudutavad meetmed, kuid ka sotsiaalsed põhireeglid, personaliga seotud tahud, täiustatud koostoimimisvõime – millega meil minu arvates veel palju tööd teha on – ning tõepoolest piisavad abivahendid infrastruktuuriprojektide rahastamiseks. Kui vaid selle järjekindlalt sidusalt käsile võtta oskame, suudame oma eesmärgi saavutada.

Mul on volinikule veel üks küsimus. Räägitakse, et tulemas on tõepoolest esimese raudteepaketi ülevaatamine. Mu küsimus on: millal võime ülevaatamist oodata ning mida näeb volinik selle abil saavutatava peamise eesmärgina?

Gesine Meissner, *fraktsiooni ALDE nimel*. – (DE) Austatud juhataja, volinik! Ära kuulamisel transpordi- ja turismikomisjonis oli mul väga hea meel kuulda, kuidas ütlesite, et suurim asi, mida me Euroopas saavutada oleme suutnud, on liikuvus ja vabadus inimeste jaoks. Liikumisvabaduse ja lisaks ka siseturu suhtes mainisite, et oluline ei ole mitte ainult, et inimesed saaks liikuda punktist A punkti B, vaid et ka kaubad seda teha saaks. 1992. aastal võtsime me siseturu Euroopa Parlamendis *de facto* vastu ning esimese raudteepaketiga 2001. aastal lõime tingimused vabaks siseturuks raudteevaldkonnas. On juba öeldud, et nüüd on 2010. aasta ja meil ei ole see ikka veel paigas. Tegelikult on häbiväärne, et 21 liikmesriiki ikka veel tõkkeid seab. Tegemist on proteksionismiga – seda on ka juba mainitud – ning on väga kahetsusväärne, et see nii on.

Muidugi on meil vaja mõelda, miks see nii on. Mainisite erinevaid rööpasüsteeme, volinik, kuid see ei saa olla ainuke põhjus. Tegelikult on ikka veel palju riike, mis enda arvates võivad sellest pääseda, kui üritavad vanadesse aegadesse naasta, öeldes, et kõike, mis infrastruktuuride ja teenuste lahutamist puudutab, ei pea tõsiselt võtma. See on täiesti vale suund!

Ootan samuti huviga, millal on teil võimalik direktiivi antud ülevaatamine teostada. Tahaksin soovitada tungivalt teil olla konkreetset – ning seda on juba eelmised sõnavõtjad öelnud – liikmeriikidega range. Muidugi oleme pärit eri liikmesriikidest, kuid transpordivaldkonna piires oleme kõik ühte meelt, et on väga oluline siin natuke korda luua. Olete uus volinik, mistõttu ei ole te süüdi minevikus tehtu – või tegemata jäetu – pärast. Teil on seetõttu ainulaadne võimalus nüüd suhteliselt kiiresti raudteevaldkonnas edusamme teha ning viia siseturgu ja sellega ka kõiki Euroopa kodanike edasi. Loodan selles teie peale ning ootan juba huviga, kuidas lähitulevikus käitute.

Isabelle Durant, *fraktsiooni Verts/ALE nimel.* – (FR) Austatud juhataja, volinik! Ajend esimeseks raudteepaketiks tuli peaaegu 15 aastat tagasi. Tollal oli prioriteetne eesmärk, mida muidugi jagan, et raudteetransport suurendaks oma turuosa. Liberaliseerimisel, mis oli üks viis selle saavutamiseks, ilmneb vastakaid ja alati mitte väga veenvaid tulemusi. On juba öeldud, et raudteetranspordi osa kaubaveoturust seisab, samal ajal, kui autovedu võib turuosa.

Samas on kasvanud ka liberaliseerimisprotsessitagi tunduvalt reisijate arv ning pigem koostöö kui konkurentsi alusel rajatud kiirraudteevõrk on täielik õnnestumine.

Lisaks olete maininud uusi tulijaid. Uusi tulijaid on kaugelt liiga vähe ning paljud neist on neelatud suurtesse ettevõtetesse. Teisisõnu ei ole ma kindel, et suurte ettevõtete monopol oli kavatsatud eesmärk.

Mis puutub rakendamisse, kui vaatleme rikkumismenetluste arvu, on meil objektiivselt öeldes teada probleem, teisisõnu reguleerivate ja apellatsiooniorganite puudulik sõltumatus, isegi kui on funktsionaalne ja institutsionaalne lahutus, ning see lahutus võib samuti kaasa tuua muid sisekoordineeritusega seotud probleeme ja kulusid.

Teie vastuseid oodates, volinik, võin vaid teil tungivalt soovitada võtta ettevaatlik hoiak, mis ei sunni asja, mis rakendab integreeritud lähenemist, mida mainisite, mis täielikult ja objektiivselt hindab eelmisi pakette, kuid mis enne järgmise sammu astumist täieliku hindamise teeb. Hindamine peab olema seetõttu põhjalik ning sisaldama töötingimuste, julgeoleku ja ohutuse, avalike teenustega seotud kohustuste ning väliskulude sisestamise puudulikkuse küsimusi enne, kui liberaliseerimisprotsessiga veelgi edasi minnakse.

Kuulaksin seetõttu huviga, mis on teie prioriteedid selles asja suhtes, arvestades, et mõned edusammud on tehtud – seda tuleb tunnustada ning selle kohta on teised sõna võtnud –, nimelt on paranenud läbipaistvus aruandluses, edasimineku koostöövõimelisuses, koolitamise ja lubade ühtlustamine ning täiustatud signaalisüsteemid ja ohutus. Teha on aga veel palju ning jään kindlaks ettevaatliku põhjaliku hindamise juurde, mis oleks vaba tabudest, nii et me ei liiguks järgmiste faaside juurde liiga kiiresti edasi.

Oldřich Vlasák, *fraktsiooni ECR nimel.* – (CS) Kallid kolleegid! Kui kinnitati raudteede Euroopa reguleeriv raamistik, lootsime kõik, et see viib selle majandussektori rahastamises suurema läbipaistvuseni ning luuakse uusi võimalusi uute osalejate kaasamiseks. Näis, et Euroopa raudteetranspordi valdkond seisis uue ajastu lävel. Ent loodetud turu liberaliseerimine ei teostunud. Nagu kõik teame, ei ole esimest raudteepaketti 21 liikmesriigis, sealhulgas Tšehhi Vabariigis nõuetekohaselt rakendatud, samas kui on jätkuvalt lahendamata küsimusi, iseäranis seoses raudteeturgude avamisega majanduslikule konkurentsile.

Olukord Tšehhi Vabariigis on tõenduseks tõsiasjast, et probleem on tõsine. Ehkki riik on nüüd astunud esimesed sammud, mis lubavad teistel raudtee-ettevõtjatel turule siseneda, on tegelikult puudu poliitiline tahe tegeliku konkurentsi lubamiseks raudteedel. Seda kinnitab eri piirkondade sotsialistlike juhtide käitumine, kes läinud aasta lõpul sõlmisid kümneaastased viieaastase pikendamise võimalusega lepingud Tšehhi raudtee-ettevõtte České dráhy'ga piirkondlike raudteeteeenuste osutamiseks – ning kõike seda mingil kujul avaliku hanketa. Kohalikud juhid, kes võitsid valimistel nelja-aastased mandaadid, on seetõttu tegelikult raudteeturu 15 aastaks sulgenud. Monopoli hoidjat České dráhy't ei sunnita nüüd mingilgi moel teenuseid parandama ning sellel on raudteedele saatuslikud tagajärjed.

Selles kontekstis on seetõttu küsimus, kas praegune arutelu teiseste töötaja tasude maksustamise üle, mis ametiühingute esindajad Tšehhi Vabariigis käivitanud on, ning seonduv streikide oht teenivad tegelikult tõelistelt probleemidelt tähelepanu kõrvale juhtimise otstarvet. Nende probleemide tulemus on, et raudteetranspordi lükatakse üha enam sotsiaalse ja majandusliku huvi piirialale, samas kui vastupidi autotranspordi, mida rohelised nii rängalt kritiseerivad, populaarsus kasvab. Seetõttu sooviksin soovitada Euroopa Komisjonil tungivalt tõsta oma jõupingutusi raudteevaldkonna tõelise liberaliseerimise edendamisel ning jälgima tähelepanelikult, kas eri osalejate turuväline käitumine Euroopa õigusele vastab.

Jaromír Kohlíček, *fraktsiooni GUE/NGL nimel.* – (CS) Sooviksin alustuseks öelda, et ma ei ole üldse nõus Oldřich Vlasákiga, kelle valitsus osales samuti selles, mida ta kritiseerib. Nüüd aga asja juurde! Kuna raudteepaketi eesmärk oli avada raudteetransporditurg, lahutades infrastruktuuri, reisijate vedu ja kaubavedu, on võimalik suhteliselt kergesti välja selgitada, kas liikmesriigid eri pikkusega üleminekuperioodide järel on täitnud direktiivi vormilised nõudmised. See, mida ei ole kerge välja selgitada ja millele direktiiv ei keskendu, on üksikute liikmesriikide erinevad ohutuseeskirjad, ronge mehitavate ekipaažide ja infrastruktuuri toimimist tagavate tööliste töötingimuste minimaalne nõuetekohasus ning palju erinevusi tehnilistes eeskirjades. ERTMS peaks olema imevalem, mis peaks tehniliselt ühendama nii infrastruktuuri kui ka veeremi. Ootan

seetõttu huviga selget vastust ELi raudteevõrgu ja ERTMSi standardi ühildatavuse kohta. Ma ei ole veel seda kuulnud!

Võib-olla puudutab küsimus loogiliselt seotud küsimust, kuidas eri riikide välismaised ja riiklikud üksused kasutavad hetkel ära raudteetransporditurgude avamist. Mind ei huvita mõistagi vastastiku kuuluvusega üksused, mis osutavad piirkondlikke transporditeenuseid vormiliselt sõltumatul alusel riikides, nagu Saksamaa, näiteks, vaid sõltumatud operaatoritest turul.

Sooviksin lõpetuseks rõhutada, et ei esimene raudteepakett ega ka järgnevad paketid ei lahenda töötajate sotsiaalseid tingimusi. Sellest võib varsti saada raudteeturu avamisel suur probleem. Ei ole aktsepteeritav võtta lahendusena kasutusele madalaim võimalik standart.

Mike Natrass, fraktsiooni EFD nimel. – Austatud juhataja! Ühendkuningriigi kahjuks on Ühendkuningriigi valitsus ELi raudteepaketi rakendanud. See on peamiselt seetõttu, et täna istuvad Westminsteris liberaalid, leiboristid ja konservatiivid ning neile meeldib, kui neid tegutsema käsutatakse, olles võimu ELile andnud.

Rongiettevõtjate ja raudteevõrgu lahutamine viib ELi loal oluliste probleemideni. Ei ole ime, et 21 riiki on liiga targad, et takerduda ELi raudteevõrku, mis viib kaoseni kõikides jaamades Brüsselisse.

Ma ei ole sotsialist, ent kui on vaja integreeritud transpordisüsteemi, on parim riiklik omand – mitte lahutamine mitmesse erakätte. Kuus eri ettevõtet Birminghami ja Berliini vahelisel võrgul tekitab täieliku pudru ja kapsad või peaks ma ütlema *Dachshunds Frühstück*.

Kui Eurorail tükeldatakse, et võimaldada eri ettevõtetel lisavõimsust käitada, ei ole meil enam veeremit, oleme vaid naerualused.

Brian Simpson, kes arutelu eest vastutab, on leiboristliku partei liige. Leiboristid olid kunagi sotsialistid ning ta valisid inimesed, kes ikka veel leiboriste sotsialistideks peavad. Ent siin ta on, ELis peidus, truudest toetajatest kaugel. Mida ta nõuab? Ta nõuab erastamist. Enamgi veel – ta nõuab ELi mudelit, mis ei toimi ja on oma valijate soovide vastu.

Ta on tegelikult nn rasvakontrolör, luues rasvaseid kompensatsioonipakette paksudele kassidele. Üks asi, milles kindlad olla võime, on et ei ole lootustki, et selle ELi direktiiviga nõustutakse, kuna sellega jookseks ELi raudteevõrk rööbastelt maha.

Georges Bach (PPE). – (DE) Austatud juhataja, volinik! Tervitan esimese raudteepaketi ülevõtmise hindamist ning kavandatud uuestisõnastamist. Minu arvates oli hindamiseks juba ammu aeg käes. Kahetsen aga, et komisjon ei saa liikmesriikidelt mitte mingit või saab neilt vaid ebaküllaldast teavet. See muudab töhüsa ja ausa hindamise väga raskeks. Ent vaja ei ole ainult hindamist, soovitame ka liikmesriikidel tungivalt vajalikke samme astuda.

Mis tahes hindamisel on oluline, et ohutuse teemat peetaks tähtsaks. Kas oleme hiljutistest negatiivsetest kogemustest õppinud ning kas neid võetakse arvesse? See on minu küsimus. Selles küsimuses on komisjon muretseva avalikkuse ees kaugelt liiga sõnaaher. See kehtib ka kvaliteedi kohta. Sooviksin paluda komisjonil kaaluda, kui üldiselt siduvaid kvaliteedikriteeriume kehtestada saab. Palju on öeldud ebaküllaldase kvaliteedi kohta, kuid seda ei ole võimalik usaldusväärselt hinnata. Investeeringute puudus, mida juba maininud olete, volinik, on samuti kahetsusväärne. Hoolimata ühtekuuluvusfondist kaasrahastamisele enamikus riikides on investeeringud teedesse ikka veel oluliselt suuremad kui raudteesüsteemi. Sooviksin antud kontekstis mainida ERTMSi – süsteemi peab kategooriliselt üle Euroopa kasutusele võtma võrgu tarbeks, aga ka veeremi tarbeks, marsruudi ohutuse parandamiseks.

Hoiataksin edaspidiste sammude eest kavandatud riikliku reisijate veo liberaliseerimise suunas. Selles suhtes juba rakendatud algatused on näidanud, et ületada on ikka veel palju tõkkeid ning et komisjonil maksaks kõigepealt teha täielik tehniline ühtlustamine ning kindlustada vastuvõetud direktiivide ülevõtmine.

Silvia-Adriana Țicău (S&D). – (RO) Raudteetransport peab olema ELi transpordipoliitika prioriteet 2020. aastani, toetades taolisi eesmäärke nagu konkurentsi avamine, liikmesriikide võrkude koostöövõime parandamine ja ohutus ning raudteetranspordi infrastruktuuri arendamine.

Konkurentsi ei tohi aga suurendada raudteeteenuste ohutuse või kvaliteedi kahjuks. Minu arvates peab esimese raudteepaketi ülevaatamine tuvastama probleemid, millega on silmitsi liikmesriigid, kes on saanud komisjonilt põhjendatud arvamusi koos meetodiga nende lahendamiseks.

Soovin juhtida teie tähelepanu asjaolule, et kriisi tõttu on toimunud raudteetranspordi valdkonnas tuhandeid koondamisi, millel võib olla Euroopa raudteetranspordile negatiivne mõju. ERTMS rakendati läinud aasta lõpus koos 2700 km raudteedega Euroopa Liidus ning rakendatakse 24 000 km raudteedega 2020. aastaks. See tähendab, et vaja on tohutuid investeeringuid, ning ootame, volinik, uusi lahendusi ja finantsvahendeid, mis suudaksid pakkuda vajalikku rahastamist ja lisaks ka investeeringuid veeremi asjakohasesse kaasajastumisse.

Ryszard Czarnecki (ECR). – (PL) Minu riigis on meil ütlus, vanasõna, mis ütleb, et kui üks inimene ütleb sulle, et oled purjus, ei tule selle üle muretseda, aga kui viis inimest sulle ütleb, et purjus oled, oleks parem voodisse minna, pikali heita ja magama jääda.

Kui esimest paketti ei oleks kasutusele võtnud ainult üks või kaks liikmesriiki, saaksime täna sanktsioone kehtestada ja istungisaalis kärkida, kuid kui umbes kakskümmend liikmesriiki paketti kasutusele ei ole võtnud, siis ehk ei ole pakett – pehmelt öeldes – kõige parem. Ehk on põhjus siin või on probleem see. Kui kuulsin hetke eest olulist kriitikat Ühendkuningriigist pärit kaasp Parlamendiliikmelt ja tegelikult on minu riik paketi kasutusele võtnud, võiks endalt küsida, kas paketi kasutamine on tervenisti kohane.

Mõistagi on mündil teine külg – õnnetuste kontekstis, millest samuti kõnelesime siin kahe tunni eest, komisjoni infotunni ajal. Mõtlen ohutuse küsimust. Sellest seisukohast on ohutus tõepoolest kasvanud. Komisjoni asepresident Siim Kallas juhtis tähelepanu olulisele probleemile, kui ütles, et mitmed liikmesriigid raudteedesse ei investeerinud ning et infrastruktuuri investeerimise võimalusi ei realiseerita. Üheks taoliseks riigiks on minu riik Poola, kus viimased kaks aastat on raudteede finantseerimise mõttes toimunud teatavat liiki kokkukukkumine koos kõikide sellest tulenevate tagajärgedega.

Lõpetuseks arvan, et väga kerged määratlused ja väga kerged retseptid on juba iseenesest kahtlased.

Jacky Hénin (GUE/NGL). – (FR) Austatud juhataja! Mõned inimesed siin halavad raudteepaketi direktiivide rakendamise raskuste ja aeglase edenemise üle. Mis minusse puutub, olen sellega rahul. Minu riigi minu piirkonnas võitleme me raudteede ametiühingutega ning kasutajate komisjoniga kindlustamaks, et antud õelaid direktiive ei kohaldataks ning nõnda need ajaloo prügikasti saadetakse.

Prantsusmaal on üks piirkondlike valmimiste väljakutseid just asjaolu, et piirkondlikud nõukogud blokeerivad avaliku teenindamise kohustuse määrust piirkondliku raudteetranspordi konkurentsile avamise osas. Me ei taha kahe kiirusega raudteed, mis läbi eraettevõtetele on turg broneeritavate kohtadega kiirete mugavate ärirongide kujul, mille pileti hindu ainult rikkad endale lubada jõuavad, samas kui avalikkusel on ohtlikud ebamugavad iganenud teise klassi rongid vaestele.

Iga mööduv päev tõestab seda: direktiividega kehtestatav infrastruktuuri lahutamine transpordiettevõtjatest, et võimaldada süsteemi brutaaalsele konkurentsile avada, on tehniline ja korralduslik mõttetus, mis on kulukas nii maksumaksjatele kui ka kasutajatele. Ehkki see on kasulik suurtele korporatsioonidele, nihestab see ühiskondlikku transporti ja põhjustab võrgu ning ohutuse allakäivat seisukorda. Mainitud direktiivid hävitavad samuti töökohti ning kujutavad riikliku vara vargust erahuvi kasuks.

Jaroslav Paška (EFD). – (SK) Kolme kogumi raudteeliiklust reguleerivate direktiivide vastuvõtmisega on Euroopa Komisjon võtnud üle ühise vastutuse Euroopa Liidu raudteetranspordi korralduse eest.

Ei ole kahtlustki, et uute raudtee-eeskirjade rakendamine eri liikmesriikide seadustesse võib tuua kaasa probleeme ja hinnatõuse. Ent kindlasti on meie ühistes huvides, et meil oleks hästikorraldatud transport ning hästitoimiv raudteetranspordistruktuur alternatiivina iseäranis autotranspordile, mis kahtlemata asetab väga olulise koorma meie keskkonnale. Seetõttu on kindlasti õige rääkida avalikult probleemidest, mis on raudteetranspordi kiiremat arengut tagasi hoidnud. Mitte ainult eeskirjad, vaid ka nägemus tulevikust võib meie huvides olla.

Euroopa raudteed kolmes ilmakaarest lõppevad rannikusadamates, samal ajal, kui idasuunal jooksevad raudteed Vaikse ookeanini välja. Head ühendused Euroopa raudteede vahel ELi idapiiril avaks Euroopa vedajatele uusi võimalusi kaupade veoks, mistõttu saaks edukalt pikendada kiirraudteid lähitulevikus Pariisist Viini ja Bratislavasse ning samal ajal laiarööpmelist raudteed Čiernast ja Tisouist Ukraina piirilt Bratislavasse ja Viini – seega ühineks kolm erinevat raudteesüsteemi, klassikaline, kiir- ja laiarööpmeline raudtee, Bratislava ja Viini vahelisel lõigul. Koos kahe lennujaama – Viini ja Bratislavaga, kahe Doonau jõe äärses sadama – jällegi Viini ja Bratislavaga, ning maanteeõlmedega, tekib otse Euroopa südamesse uus ja oluline logistika- ning transpordisõlm.

On vaieldamatu, et lisaks eeskirjade säilitamisele ja täpsustamisele on meil olulisi varusid raudteetranspordi dünaamika tegelikuks tõstmiseks. Meil tarvitseb vaid vaadata investeerimisvõimalusi ning ehk eeskirjade täpsemaks muutmise ja lisaks ka raudteetransporti toetavatesse uutesse projektidesse investeerimise poole, nii et see muutuks kasumlikumaks ja teeniks paremini Euroopa kodanikke.

Antonio Cancian (PPE). – (IT) Austatud juhataja, volinik, kallid kolleegid! Praegusel perioodil oleme rääkinud palju transpordi kavandamisest ja räägime sellest ka järgmisel perioodil. Minu arvates on heidutav alustada esimese paketi ülevaatamist senini toimunu valguses. Seetõttu on meil tarvis olla julgem, et üritada asjade suunda muuta. Minu arvates rajaneb ja pöörleb kõik kolmel põhimomendil.

Esimene moment on minu arvates raudteetranspordi liberaliseerimine konkurentsi tekitamiseks ja konkurentsivõime elavdamiseks ilmselt kõigi jaoks selgete ja läbipaistvate eeskirjadega, nagu juba mainitud on. Teine võtmemoment on liikmesriikide ja raudteetranspordi eri sisemodaalsustevaheline koostöövõime. Kolmas moment on muidugi ohutus ja ohutussertifikatsioon peab olema eeldus tegevusloa saamiseks. Ikka veel ohutuse teemal ning ühist turgu arvestades ei piisa liikmesriikide saamatuse karistamisest reguleerivate organite suhtes: Euroopa Raudtee Ameti volitusi on tarvis laiendada, andes sellele suurema pädevuse vaatluste ja kontrolli üle.

Minu arvates on need jõupingutused, mida eelseisval perioodil tegema peame, töötades transpordi jätkusuutliku tuleviku, üle-euroopaliste transpordivõrkude (TET-T) ja kaubaveo ülevaatamise suunas, mis meie komisjonis juba toimub. Ning vähem tähtis ei ole ülevaatamine, mille ohjad enda kätte võtma ning mida ellu viima peame, et muuta seni käidud rada.

Inés Ayala Sender (S&D). – (ES) Austatud juhataja! Minu riik oli üks 20-st, kellele 2009. aasta oktoobris hoiatus väljastati, ning võin teile kinnitada, et oleme vahepeal küsimusega tegutsema hakanud.

Ei ole asjata, et Hispaania on Euroopa Liidu riikide loetelu esitsas, kelle raudtee reisijate vedu vahemikul 2007–2008 enim kasvas. Kaubavedu on aga teine asi.

Küsiksin teilt aga seda, volinik: kui kõrvaline riik on eraldatud Euroopast rohkem kui 500 kilomeetri pikkuse mäeahelaga – Püreneelega –, mida raudteed saavad ületada ainult kummastki otsast ja mis nõuab telgede vahetamist iga piiri ületaval rongil pika ainuvalitsemise ajaloo pärandatud erinevate rööpalaiuste tõttu, siis mis stiimulit võib üldse teistele ettevõtjatele Prantsuse piiri ületamiseks olla, kui nii palju tõkkeid on? Ehkki Deutsche Bahn on ostanud Transfesa, on neil ikka veel keerulised ajad.

Sel põhjusel arvan siiralt, et lisaks hoiatuste ja sanktsioonide piitsale, mida mu kaasparlamendiliikmed soovivad, on meil tarvis Euroopa tasandil infrastruktuuridest päränikut. Hädasti on tarvis üle-euroopalisi võrke.

Just seepärast on meil tarvis kiiresti anda otsustav tõuge ambitsioonikatele piiriülestele raudteeprojektidele, nagu kaubaveole mõeldud madala tasandi tunneliga Kesk-Pürenee ületuskoht. See kohustab proteksionistlikumaid tagasihoidvamaid liikmesriike ühinema põhi-lõuna-, ida-lääs-raudteevõrguga, mida Euroopal oma 2020. aasta strateegia jaoks vaja on.

Brian Simpson, autor. – Austatud juhataja! Mind nimetasid mõned vastaspoolel istuvad parlamendiliikmed. Mike Nattrass tegi minu kohta väga isiklikke märkusi, enne kui istungisaalist arutelu kuulamata välja hiilis. Muidugi on tegemist mehega, kes ei tee veduri ühel ja teisel otsal vahet ning kelle asjatundlikkuse piiriks on „rong see sõitis tsuhh-tsuhh-tsuhh“.

Mõistan küll, et UKIP-il ei ole aimugi kommetest ja parlamendi kodukorrast. See oli hiljuti Brüsselis ilmne. Demokraatlike põhimõtteid ja kodukorda järgiva demokraadina aga esitasin suuliselt vastatava küsimuse transpordi- ja turismikomisjoni nimel selle esimehena, mis on mu uhkusega täidetav kohus. Just seepärast kandsin selle ette sellisena, mistõttu ma ei arva tõepoolest, et peaksin taluma sõimu, mis tuleb istungisaali teises otsas istuvalt lurjuste kambalt.

Kõrvalmärkusena mõtlesin, et mainin möödaminnes, et leiboristide valitsuse all Ühendkuningriigis on raudteede kasutamine viimastel aastatel 20% tõusnud – isegi London-Birminghami marsruudil!

Herbert Dorfmann (PPE). – (DE) Austatud juhataja, volinik, kallid kolleegid! Lubage mul lihtsalt teile isiklikust kogemusest rääkida. Elan olulisel raudteemarsruudil – marsruudil Brenneri kuru kaudu Veronas. Itaalia riiklik raudtee-ettevõtte on siin nii kauba- kui ka reisijate vedu aastaid hooletusse jätanud. Austria raudtee-ettevõtte sõidab sellel marsruudil nüüd viis korda päevas, ent Itaalia rongijaamades selle kohta sõiduplaane ei pakuta ja pileteid ei väljastata. Hetkel kaalutakse marsruudi rekonstrueerimist 20 miljardi

euro eest ning Euroopa Liit on sellesse samuti palju raha investeerinud. Seega võime näha, kui absurdsed asjad selles valdkonnas mõnikord on. Alati ei ole just suured asjad need, mis küsimuse keeruliseks teevad. Mõnikord on nendeks pisikesed asjad.

Antud põhjusel, volinik, soovitan teil tungivalt rakendada siin otsustavaid meetmeid, kehtestada sanktsioone ja tagada aktiivselt, et komisjoni direktiive täidetakse.

João Ferreira (GUE/NGL). – (PT) Austatud juhataja! Nüüd on nähtav see, mis on olnud niinimetatud raudteepaketi tõeline eesmärk, mis käivitati teatavaks tehtud kiiduväärse eesmärgiga rajada ümberistumiskohad, mis tagaksid koostöömismisvõimaluse. Tegelik kavatsus, mida me tollal hukka mõistsime, oli avada raudteetransport, iseäranis kauba oma ühenduse tasemel konkurentsile ja erahuvidel esimese sammuna valdkonna täieliku liberaliseerimise suunas.

Nagu teistegi liberaliseerimise juhtude puhul, algab protsess sellega, et kasutatakse maksimaalselt ära asjaolu, et midagi konkreetsel hetkel hästi ei toimi, eirates taoliste olukordade tegelikke põhjuseid, iseäranis aastaid avaliku sektori lammutamise ja hooletusse jätmise sihikindlaid poliitikaid, et õigustada liberaliseerimismeetmeid ja eelmainitud konkurentsi soodustamiseks, mõtlemata tegelikult, kuidas või miks see asju paremaks teeks. Kogemused, nagu täna siin juba kuulnud oleme, näitavad meile täiesti vastupidist: liberaliseerimine on põhjus ja mitte lahendus valdkonna peamistele probleemidele, kõige ilmselgemalt kõik need, mis puudutavad teenuste kvaliteeti ja ligipääsetavust ning tööliste õigusi.

Ei saa olla kahtlustki, et riiklikud investeeringud raudteevaldkonda on energia ja keskkonnaga seotud põhjustel strateegilise iseloomuga, kuid see ei tohi toimuda nende suurte erahuvidel kasumi teenimiseks, kes tahavad selle eluliselt olulise valdkonna üle igas riigis ELi siseturu tasandil liberaliseerimise kaudu võimu võtta.

Silvia-Adriana Țicău (S&D). – (RO) Sooviksin uuesti mainida olukorda, millega raudteevaldkonna koolitatud ja akrediteeritud töötajaskond kriisi ajal silmitsi seisab.

Rumeenias toimub sel perioodil raudteetranspordi valdkonnas üle 6000 koondamise. Euroopa Sotsiaalfondi, Globaliseerumisega Kohanemise Euroopa Fondi mobiliseeritakse kindlasti puudutatute toetamiseks, kuid tegemist on vaid ajutiste lahendustega. Just seepärast loodan, volinik, et meil õnnestub koos kujundada raudteetranspordi jätkusuutlikku arengut soodustav strateegia, nii et saaksime pakkuda ohutuid kvaliteetseid teenuseid ja töökohti raudteevaldkonna kvalifikatsiooniga töötajale.

Siim Kallas, komisjoni asepresident. – Austatud juhataja! Soovin tänada austatud parlamendiliikmeid sõnavõttude eest! Meil on küllaga võimalusi esimese raudteepaketi uuesti sõnastamist arutada. Tahan vaid mõnede sõnavõttudele vastata.

Esiteks on 21 liikmesriigi ja konkreetsete põhjuste kohta, miks põhjendatud arvamus välja saadeti, avalik teave, seega kõigil, kes tahavad, on võimalik seda teavet saada.

Esimesel raudteepaketil on väga head kavatsused: eemaldada tõkked ja parandada tingimusi transpordi paremaks toimimiseks. Taotleme sama eesmärgi paketi uuestisõnastamisega. Probleem ei ole selles, et pakett oli halb, vaid et rakendamine oli ebapiisav. Tõkkeid eksisteerib ikka veel ja vastuseis tõkete eemaldamisele on väga tugev. Peame muutma vana riigile kuuluvate suurte eelisõigustega ja koostöömismisvõimet monopolide süsteemi. Peame seda süsteemi muutma ning koostöömismisvõimet parandama. See on selle raudteereformi väljatöötamise otstarve.

Probleem on just, et seda ei ole lõpuni viidud. Peame muidugi alati tasakaalustama kõik astutavad sammud kvaliteedikontrolliga. See on ka koht, kus raudteepaketil on ideid, näiteks, kuidas tugevdada reguleerivate ametite rolli. Probleem on, et reguleerivad ametid on jätkuvalt väga segunenud riigile kuuluvate ettevõtete huvidel. Sellisel juhul ei saa kvaliteedikontrolli kõrget taset oodata.

Nende küsimustega peab tegelema ja nendega tegeletakse raudteepaketi ning ehk lisaks ka muude strateegiliste dokumentide uuestisõnastamisel. Väga suureks probleemiks on jätkuvalt küllaldane rahastamine ja meil on tarvis leida kitsaskohtade rahastamiseks uuenduslikke mooduseid. Peame ühendama kõik võimalikud vahendid ja leidma uusi vahendeid, et määrata täpselt ressursside asukoha raudteedesse, sealhulgas kaasaegsetesse liiklushaldussüsteemidesse, piletite ostmise broneerimissüsteemidesse, investeerimiseks, samamoodi nagu lennutranspordi puhul, ning paremini ühendama Ida-Euroopa Lääne-Euroopaga, mis on teine oluline probleem.

Üksikasjalik loend kõikidest elementidest selle uuestisõnastatud raudteepaketi ettevalmistamise protsessis on väga pikk. Mul oleks väga hea meel naasta teie juurde konkreetsete ettepanekutega, kui meil juba konkreetset õigusloome dokumendid on.

Juhataja. - Arutelu on lõppenud.

Kirjalikud avaldused (kodukorra artikkel 149)

Ádám Kósa (PPE), kirjalikult. – (HU) Tervitan asjaolu, et esimese raudteepaketi väljakuulutamisega käivitas Euroopa Komisjoni protsessi, mida võib pidada esimeseks sammuks raudteeteenuste ühtlustamiseks Euroopa piires. Ent asjaolu, et paketi sisalduva kolme direktiivi ülevõtmine põhjustas 21 liikmesriigi jaoks tõsisid probleeme, tekitas tõsise raskuse, mis võib takistada edaspidiste pakettide nõuetekohast ülevõtmist. Juhin Euroopa Komisjoni tähelepanu vastuolule ühest küljest Euroopa raudteesüsteemidega seoses sätestatud majanduslike ja tõhususnõuete kõrge taseme ning teisest küljest raudtee positiivsele mõjule piirkondlikule arengule, maaelanikkonna ja puuetega inimeste liikuvuse parandamisele ning keskkonnale. Soovitan, et komisjon lahendaks vastuolu sobiva tasakaalu ja kompromissi leidmisega, pidades silmas liikmesriikide ja Euroopa Liidu kulude jagamise põhimõtte selgitust ning ühtlustatud transpordi rajamist ELi piires. Valdkonna kõiki osalisi kaasavat tervet konkurentsi peaks arendama, kui tegelik konkurents on üksikisikute ja ühiskondliku transpordi vahel, mitte aga eri ühistranspordiliikide vahel.

Artur Zasada (PPE), kirjalikult. – (PL) Probleemiks raudteeturu nõuetekohasele toimimisele uutes liikmesriikides ja omakorda teguriks, mis piirab raudteeturu liberaliseerimist, on raudteede õige rahastamine, teisisõnu küllaldaste vahendite puudumine raudteeinfrastruktuuri korrashoiuks. Selle tulemuseks on kõrged ligipääsuhinnad ning selle tagajärjel piirab see transpordi kõrgete kulude tõttu transpordivaldkonna selle haru konkurentsivõimet. Täiendav probleem on avalikku teenust kujutavate teenuste alarahastamine, mille tulemuseks on reisijate veo valdkonnas tegutsevate ettevõtete võlad. See piirab siis investeerimisvõimalusi näiteks uude veeremisse. Euroopa raudteeturu kohase määruse kontekstis on oluline tugevdada riiklikke turgu reguleerivaid asutusi. Tugevdamise all mõtlen nende sõltumatuse ja tulemuslikkuse tõstmist, töötajate kvaliteedi parandamist jne. Samuti näib õigusjärgne rajada turgu reguleeriv Euroopa asutus, mis seirab riiklikele reguleerivatele asutustele määratud funktsioonide õiget täitmist ning teatab kõikidest leitud rikkumistest otse Euroopa Komisjonile.

15. Võltsimisvastast võitlust käsitlev kaubandusleping (arutelu)

Juhataja. - Järgmine päevakorrapunkt on Carl Schlyteri fraktsiooni Verts/ALE nimel, Daniel Caspary fraktsiooni PPE nimel, Kader Arifi fraktsiooni S&D nimel, Niccolò Rinaldi fraktsiooni ALDE nimel, Helmut Scholzi fraktsiooni GUE/NGL nimel, Syed Kamalli fraktsiooni ECR nimel komisjonile suuliselt esitatav küsimus võltsimisvastase kaubanduslepingu ACTA (Anti-Counterfeiting Trade Agreement) läbirääkimiste läbipaistvuse ja praeguse olukorra kohta (O-0026/2010 – B7-0020/2010)

Carl Schlyter, autor. – (SV) Austatud juhataja! Iga institutsioon peab oma rolli kaitsma. Parlament on ELi rahva hää! ning peab seisma oma kodanike huvide eest. Komisjon kutsus end asutamislepingu hoidjaks, ent antud juhul on just läbipaistvuse, inimõiguste ja parlamendi õiguste põhimõtted, mida teil kaitsta on vaja. Kui meile ei võimaldata ligipääsu dokumentidele, ei täida ükski ELi institutsioonidest oma rolli ega vasta meie kodanike ootustele.

Mõned volinikud rõhutasid oma kuulamistel, et parlamendil peab olema ligipääs dokumentidele samadel tingimustel kui ministrite nõukogul, ning parlament ootab komisjonilt oma lubadustele kindlaks jäämist. Paljud meie kodanikest tunnevad muret, et neil röövitakse vabadusi ja õigusi lakkamatu sekkuvate õigusaktide tulvaga, näiteks andmete säilitamise õigusaktid, Ipred 1, Ipred 2, SWIFT ja nii edasi. EL ei saa jätkata läbirääkimisi ACTA üle, kui selle kodanikele ei anta võimalust protsessi kaasatud olla.

Täna on peamine teema läbipaistvus, ehkki loomulikult on sisu samuti tundlik. EL peab osutama selgesti, et meie osaluse tingimusteks ACTA protsessis on läbipaistvus ja inimõiguste ning vabaduste kaitsmine. Ainult siis, kui oleme sätestanud võõrandamatud õigused, mis vabas ja avatud ühiskonnas olemas on, saame võidelda nende õiguste raames kuritegevusega ja arutada kuju, mis eri lepingud võtma peaks.

On täiesti absurdne ja vastuvõetamatu olukord, kui peame küsima komisjonilt suletud uste taga kokkulepete sisu kohta, mille osas meil otsuste tegemist eeldatakse. Meie kodanikud tahavad tagatise, et nende elektroonikaseadmeid piiridel läbi ei otsita, et neil on õigus ühendusele ning et üle nende peade

kriminaalsanktsioone ei rakendata. Eeldame teilt täna lubadust täieks osalemiseks ACTAs; kui ei, pean tegema kokkuvõtte klassikalise vastusega: kohtumiseni kohtus!

Daniel Caspary, autor. – (DE) Austatud juhataja, volinik, kallid kolleegid! Võltsimine, salakaubavedu ja intellektuaalomandi õiguste rikkumine kujutavad kahtlemata tohutut probleemi, eelkõige meie kui Euroopa Liidu jaoks tervikuna, kuid samuti paljude liikmesriikide seisukohast. Ettevõtjatele, töölisele ja tarbijatele on probleem, et üha enam võltsitud tooteid samuti Euroopa siseturule jõuab. Meie hinnangutel ujutab meie turgu ligi 250 miljardi euro väärtuses võltsitud kaupu. Parima juhtumi stsenaariumi korral, kui rasedumisvastase pilli taolist ravimit võltsitakse ja see ei toimi – nagu ühel sündmusel hiljuti öeldi – jääks naine lihtsalt rasedaks, ent halvima juhtumi stsenaariumi korral, kui ravim ei toimi, võib olla tegemist elu ja surma küsimusega ning see ei saa meie huvides olla.

Meil on tarvis kiiresti võtta midagi ette intellektuaalse omandi õiguste rikkumise, salakaubaveo ja võltsimisega. On vastuvõetamatu, et 2008. aastal konfiskeerisime piiridel 178 miljonit võltsitud eset, millest 20 miljonit olid ohtlikud, kusjuures üle 50% esemetest oli pärit Hiinast. Seetõttu peame selles vallas meetmeid rakendama. Probleem on selge: Lissaboni leping jõustus 1. detsembril. ACTA üle on käinud läbirääkimised kolm aastat ning seetõttu ei olnud meie Euroopa Parlamendina enne kaugetki nii kaasatud, kui meil tulevikus olla on tarvis.

Loodan seetõttu, et järgneva mõne nädala ja kuuga saavutame kindlasti sellel alal enam läbipaistvust. Meil on tarvis ligipääsu andmetele, mis ütlevad meile selgesti, mis hetkel läbirääkimistel toimub ning mis seisukoha Euroopa Komisjon võtab. Läbirääkimised peavad jätkuma. Meil on tarvis kohase lepingu edukat sõlmimist. Kriitika eri fraktsioonidelt on siin täiskogus hästi teada. Tööliste, tööandjate, tööstuse ja tarbijate huvides loodan, et jõuame sisulise lahenduseni, ent et lahenduseni jõudmisel arvestame läbirääkimistel olemasolevat ühenduse õigustikku ega lähe sellest üle.

Bernd Lange, autori asendaja. – (DE) Austatud juhataja, volinik! Mind piinavad kolm küsimust. Esimene on, miks meil ikka veel läbipaistvus puudub, kui Lissaboni leping on olnud jõus alates 1. detsembrist ning institutsioonidevaheline leping komisjoniga on meil olnud juba 10. veebruarist? Ma ei saa aru, miks on ikka veel nii, et nõukogu istub läbirääkimistel vaatlejana laua ääres, parlament ei ole kaasatud ning dokumentidele avalik ligipääs puudub. Miks see siis nii on, volinik?

Teine küsimus, mis mulle muret teeb, on see: kes tegelikult ACTA lepingu üle läbi räägib? Selle üle ei räägita läbi TRIPSi mingi järelemeetmest lepinguna Maaailma Kaubandusorganisatsiooni raames. Selle üle räägivad läbi ainult üksikud liikmesriigid ning – nagu Ameerika Ühendriikidest kuuleme – võimsad majanduslikud huvid. Küsin endalt, kas tegelikult ei määrata standardeid, mis lõpuks kõigile kehtivad, ehkki mitte kõik läbirääkimiste laua taga ei istu.

Kolmas küsimus, mis mind vaevab, volinik, on see: mis on tegelikult läbirääkimiste sisu? Oma kuulamisel vastasite mu küsimusele ja kinnitasite mulle, et ühenduse õigustik oli kindel. Kui aga üksikud väljalekkunud pabereid vaatan, on mul selles kahtlusi. Mõistan, et peetakse läbirääkimisi, et võimalik on Interneti blokeerimine, et teenusepakkuja kasutatakse nii-öelda Interneti valvamiseks majanduslike huvide seisukohast, et mõnikord kehtestatakse uuringutele ja teadusele piiranguid ning mõned inimesed üritavad isegi üldisi järelevalvesüsteeme kasutusele võtta. Seetõttu küsin endal, kus on selles kõiges ühenduse õigustik?

Samuti on hüvitamise küsimus. Asjaolu, et räägitakse kaotatud kasumi lülitamise üle hüvitamisse, ei ole meie poliitika seisukohast kohane.

Muidugi, volinik, minu kolmas küsimus on, milline on võrgu- ja mittevõrgukeskkonna tegelik suhe? Kui loen, et võrgu- ja mittevõrgukeskkond peaksid mõlemad digitaalmaailma esindama, siis kas see tähendab sisuliselt, et piiridel hakkavad olema piirangud ning sülearvutite, iPodide ja MP3-mängijate läbiotsimised? Palun nendele kolmele küsimusele vastuseid!

Niccolò Rinaldi, autor. – (IT) Austatud juhataja, volinik, kallid kolleegid! Minu arvates on teemas, mida täna õhtul arutame, pärispatt, milleks on salatsemise, millega senini läbirääkimisi peetud on. Salatsemise on võib-olla hullemaks teinud tasakaalustamatus, kui vastab tõele, et USA ettevõtjad, erinevalt Euroopa avalikkusest ja institutsioonidest, on pääsenud ligi mitmele teabeallikale konfidentsiaalsusleppel. Läbirääkimiste läbipaistmatus on probleem, millega seisame silmitsi ka teistel juhtudel – rääkisime sellest Korea lepingu kontekstis – ning tegemist on millegagi, mis nüüd Lissaboni lepingu jõustumisega, lõppema peab.

Mulle näib, et see pärispatt on kuritarvituse tulemus: võltsimisvastase võitluse kasutamine teiste lahinguteni suunamiseks, justkui oleks tegemist mingi märksõnaga, mille nimel kõik lubatud on. Pealegi on tegemist kindlasti uskumatult olulise lahinguga Euroopa Liidu taolise kaubandusjõu jaoks. Volinik, olen pärit Veneetsiast, linnast, nagu hästi teate, kus vanasti eeskirjad toodete – mõtlen näiteks Murano klaasi – võltsimise osas olid väga rängad (küündides surmanuhtlusenigi). Seetõttu on tegemist kindlasti millegagi, mida peame võtma tõsiselt üha üleilmsemas majanduses, nagu meie omagi on.

Leping on aga tekitamas tõsiseid ohte, mis tekitavad avalikkuses ärevust, ning komisjon on sellest muidugi vist teadlik. Tegelikult on küsimus, mis tegelikult peaks käima konkreetselt rahvusvahelise kaubanduse komisjoni alla, üha vähem sinna kuuluv, samas kui sama komisjon teeb üha enam kodanike õiguste, justiits- ja siseasjade komisjoni tööd.

Tunneme muret Interneti teel teabe- ja sõnavabaduse, eraelu puutumatuse õiguse ning Interneti-teenuse pakkujaile tekkivate võimalike kriminaal- ja tsiviiltagajärgedega seonduvate küsimuste üle. Ei ole mingit punast joont, mida ületama ei peaks, ning palun komisjonil antud asjas väga ettevaatlikult edasi minna.

Rangelt kaubanduslikust seisukohast sooviksin paluda volinikult kinnitust, et võltsimisvastast kaubanduslepingut (ACTA) ei või kasutada ravimite müügi takistamiseks konkurentsivõimelisemate hindadega; ohutud, geneerilised ravimid, mis autoriõigust ei riku, ja mille ainuke kuritegu on, et neid toodetakse arengumaades, nagu India ja Brasiilia, ning et nad võib-olla lääne farmaatsiatööstuste valdustesse tungivad.

Helmut Scholz, autor. – (DE) Austatud juhataja, kallid kolleegid! Volinik De Gucht, kui kohtute kümne valitsuse esindajatega väikses rühmas tagatoas, et leppida kokku üleilmse järelevalve reguleerimises, mis sisaldab taolisi tundlikke peatükipäiseid nagu seaduse jõustamine ja tsiviilkaristusmeetmed seoses piirikontrolli ja Internetiga, saate vaevalt üllatunud olla, kui tekivad kuuldused ja kui tõstatakse küsimusi, millele kodanikud õigusega vastuseid tahavad.

Nõustun täielikult kaasp Parlamendiliikmetele esitatud kriitikaga. Teil on aga tarvis olla teadlik muredest, mis ajendavad küsimusi rahvusvahelise kaubanduse komisjonilt, millel on fraktsioonidevaheline toetus, nimelt, et leping, mis pidi algselt puudutama tehnilisi saavutusi ja patente, ulatub sügavale kodanikuõiguste, kommunikatsiooni demokraatlikkuse, uuenduse ja kultuuriarengu detsentraliseeritud potentsiaali ning isikuandmete kaitse valdkonda. Põhiõiguste harta artiklid 7 ja 8 reguleerivad aga samuti teie läbirääkimisi ning tuletame teile seda pidevalt meelde.

Selline leping puudutab tervet maailma, ent te jätate kõrvale arenevad majandused ja arenguriigid ning lisaks ka kodanikuühiskonna organisatsioonid, ametiühingud ja liikmesriikide parlamendid – lihtsalt öeldes jätate kõrvale avalikkuse, mille teenistuses ja juhtimise all olema peaksite. Räägite läbi Euroopa Liidu mandaadita. Tõmbate meid jätkuvalt alt kaheleheküljeliste kokkuvõtetega tervete läbirääkimisvoorude tulemustest. Keeldute järgimast uut õigust ning avalikustamast meile samu dokumente, mida liikmesriigid nende läbirääkimiste osas saavad. Kui nüüd väidate, et mu fraktsiooni mured on alusetud, siis tõestage seda! Pange läbirääkimisdokumendid kohe lauale! Kui unistate, et ühel päeval oma läbirääkimiste tulemustele selle parlamendi heakskiidu saate, peaksite õppima SWIFTi lepingu vastu tehtud demokraatliku otsuse kogemusest. Võin teile ainult öelda tere tulemast demokraatiasse! See parlament ei luba enam tagatoa arutelusid ja otsuseid.

Syed Kamall, autor. – Austatud juhataja! Volinik näeb meelsuse tugevust vist terves parlamendis, kõikides fraktsioonides, kus me selgelt kutsume üles. Hoolimata erimeelsustest ACTA ja võltsingutega kauplemise ning samuti intellektuaale omandi õiguste eri tahkude osas, oleme siin kõik ühte meelt, et vajame suuremat läbipaistvust. Loodan, et see täiesti selgesti kohale on jõudnud.

Volinik! Tunneme kõik muret, et kui teil on läbirääkimisi, kus ei ole piisavalt läbipaistvust – me ei ole teadlikud põhimõtetest ega sellest, mis meie läbirääkimispositsioon kõnelustes on –, siis juhtub see, et tekitate vaakumi ning, kui tekitate vaakumi, teame kõik, et selle vaakumi täidavad kuuldused. Oleme näinud ametlike dokumentidena näivaid lekkeid. Meil ei ole võimalik teada, kas need on tegelikult ametlikud dokumendid või väljamõeldud, ent see näitab lihtsalt, mis juhtub, kui ei ole piisavalt läbipaistvust ega jagata teavet.

Minu arvates mõned meist tegelikult ka mõistavad, et mõnikord on veidi konfidentsiaalsust tarvis. Kindlasti ei tasu meil läbirääkimiste ajal oma läbirääkimispositsioone reeta – me ei taha oma tingimisvahendeid käest anda.

Kuid see, mida me nõuame, on mõistlik läbipaistvus. Miks ei või me dokumentidele ligi pääseda? Miks ei või me tekstidele ligi pääseda? Ja kui arvate, et läbipaistvusega seotud põhjustel ja läbirääkimiste pärast ei saa te

meile seda anda, siis vähemalt andke meile kokkuvõtlikud positsioonid ja öelge meile, mis meie peamised põhimõtted antud läbirääkimistel on.

Seega näiteks, kas toetame ettepanekuid, mis laual näivad olevat, blogosfäärist avalikustatust lähtuvalt, et MP3-mängijaid ja sülearvuteid võidakse piiridel konfiskeerida? Kas tuleb kriminaalsanktsioone? Kas ELi positsioon on seda toetada? Minu arvates on meil tarvis teada ja minu arvates osutab see meelsuse tugevusele terves selles parlamendis, et oleme suutnud laia kompromissi osas kokku tulla, ehkki meil võib siin pisemaid erinevusi ja nüansse olla, ning ühise teksti osas kokku leppida.

Seega, volinik, on teie näidata läbipaistvust ja näidata, et tunnistate demokraatlikku aruandekohustust, mida me kõik taotleme.

Karel De Gucht, komisjoni liige. – Austatud juhataja! Mõistan parlamendiliikmete muret ACTA läbirääkimiste pärast.

Lubage mul kõigepealt meenutada, et räägime selle lepingu osas läbi parandamaks uuendusliku märgistuse „made in Europe” (ee valmistatud Euroopas) kaitset kõikides valdkondades, kus on võimalik intellektuaalse omandi õigusteni jõuda. Kui tahame jääda konkurentsivõimeliseks majanduseks, peame toetuma uuendusele, loovusele ja ainuõigusest kaubamärgile. See on üks meie peamistest konkurentsieelistest maailmaturul. Seega on meil tarvis vahendeid kindlustamiseks, et antud konkurentsieelis meie peamistel eksportturgudel piisavalt kaitstud on.

Oleme üritanud seda teemat üritanud mitu aastat tõstatada mitmepoolsetes organisatsioonides, nagu WTO või Ülemaailmse Intellektuaalomandi Organisatsioon. Teised riigid on neid katseid süstemaatiliselt blokeerinud. Seega hoolimata meie eelistusest tõeliselt üleilmsele lahendusele, ei olnud meil muud valikut, kui haarata kaasa liitlasväed.

Lõplik kokkulepe on siduv ainult allakirjutanud riikidele, ehkki meil oleks mõistagi hea meel, kui rohkem riike ja eriti arenevaid majandusi seejärel ühineks.

Nagu ütlesin oma kuulamisel, on need rahvusvahelised läbirääkimised konfidentsiaalsed. See ei ole ebatavaline. Läbirääkimised puudutavad kokkulepitud lõpptulemuse taotlemist ning nõuavad konfidentsiaalsuse miinimumi, et ükski osapool ei tunneks end ohustatuna, tehes mõõndusi ja/või katsetades variantidega enne lõpliku kokkuleppe juurde pidamajäämist.

Teisest küljest nõustun, et parlamenti on tarvis läbirääkimiste kujunemisest adekvaatselt teavitada. Teeme endast kõikvõimalikku kahes valdkonnas: parlamendi teavitamisel ja läbirääkimispartnerite veenmisel suurema läbipaistvusega nõustuma. Esiteks, mis parlamendile antavat teavet puudutab, oleme esitanud teile läbirääkimissuunised, läbirääkimisvoorude täielikud raportid ja üldiselt kõik asjakohased dokumendid kaubanduse peadirektoraadist, mida on kaubanduspoliitika komisjoni kaudu liikmesriikidega jagatud. Oleme teinud seda vastavalt raamkokkuleppele. Samuti on arutatud viimase kolme aasta jooksul ACTAt mitu korda rahvusvahelise kaubanduse komisjonis.

Lubage mul sellele lisada, et komisjon korraldas 2008. aasta juunis ja 2009. aasta aprillis kaks ACTA-teemalist sidusrühmade nõupidamist, mis oli avatud kõikidele kodanikele, tööstusele, valitsusvälistele organisatsioonidele ja meediale. Veel üks avalik nõupidamine korraldatakse 22. märtsil Brüsselis.

Mõistan, miks võib-olla arvate, et sellest ei piisa teile, et omada selget pilti, kus nende läbirääkimiste osas oleme. Olen andnud juhised oma talitustele tagada spetsiaalsed infotunnid Euroopa Parlamendi huvitatud liikmetele läbirääkimiste kõikide tahkude osas. Nad on teie käsutuses aruteluks enne ja pärast iga läbirääkimiste vooru.

Teiseks taipan, et kõige paremini teaksite, mis antud läbirääkimistel toimub, kui loeksite läbirääkimiste teksti projekti. See annaks teile väga selge pildi, kus nendel läbirääkimistel täpselt oleme. Nagu tõenäoliselt teate, on ACTA osapoolte vahel kokkulepe, et läbirääkimiste teksti võib avalikustada ainult kõikide osapoolte kokkuleppel. Komisjon on läbirääkimiste dokumentide avaldamise poolt võimalikult ruttu, kuid mõned ACTA läbirääkimiste osapooled on jätkuvalt kiire avaldamise vastu. Ma ei nõustu nende lähenemisega kuidagi, ent ei saa ühepoolset rikkuda konfidentsiaalsuskohustust. Kaalul on minu tõsiseltvõetavus läbirääkijana.

Sellele vaatamata kannan hoolt, et järgmisel läbirääkimiste voorul aprillis ajendaks komisjon jõuliselt läbirääkimiste partnereid nõustuma teksti avalikustamisega, ning tõstatan parlamendi mureküsimumused kahepoolset ACTA osapooltega, nagu Ameerika Ühendriigid, kellega mul enne seda kohtumine kavandatud

on. On kõigi huvides, et kõigil oleks selge arusaamine, mida antud läbirääkimised täpselt puudutavad, ning, mis veelgi olulisem, samuti sellest, mida need ei puuduta.

Lõpuks, mis puudutab teie muret sisu üle, sooviksin meenutada peamisi põhimõtteid, mis komisjoni kokkuleppe üle läbirääkimisele ajendavad.

Esiteks on eesmärk tegelda intellektuaalse omandi õiguste mastaapsete rikkumistega, millel on oluline kaubanduslik mõju. See ei vii kodanikuvabaduste piiramise või tarbijate ahistamiseni.

Teiseks puudutab ACTA ainult intellektuaalse omandi õiguste rakendamist. Sinna ei kuulu intellektuaalse omandi materiaalsed õigust muutvaid sätteid, nagu näiteks uute õiguste loomine, kaitse rakendusala või kestuse. Ent selles peaks seatama uusi eeskirju selle kohta, kuidas novaatorid saavad rakendada oma õigusi kohtutes, piiridel või Internetis. Näiteks Euroopa moelooja oma loominguga võltsimise korral väljaspool Euroopat saab tagada, et tema õigusi välismaal küllaldaselt kaitstaks.

Kolmandaks peab ACTA jääma ja jääb kooskõlla ühenduse õigustikuga, sealhulgas intellektuaalse omandi õiguste rakendamise ühtlustatuse praeguse taseme, e-kaubanduse direktiivi, õigusliku raamistiku ning, viimasena, ent mitte kõige vähem, kohalduvate ELi õigusaktidega, mis käsitlevad andmekaitset ja piraatlust. ELi õigusaktide ühtlustamist ega muutusi tagaukse kaudu ei tule.

Ses mõttes ACTA-l Euroopa kodanikele mõju ei ole, kuna see ei loo ELi jaoks uusi kohustusi ega vajadust õigusaktide rakendamiseks, ent see tagab meie novaatoritele suuremat kaitset ülemereturgudel.

Olen teadlik muredest, mida mõned teist väljendasid kohustusliku nn kolme eksimuse reegli või liigendatud reageeringu kasutuselevõtu osas autoriõiguse rikkumise ja Interneti-piraatlusega võitlemisel. Lubage mul selle osas väga selgelt väljendada, nii et ei jääks ruumi kahemõttelisusele! Kolme eksimuse reegel ega liigendatud reageeringu süsteemid ei ole Euroopas kohustuslikud. Eri ELi riikidel on erinevad lähenemised ning tahame säilitada seda paindlikkust, austades samas põhiõigusi, -vabadusi ja kodanikuvabadusi. EL ei toeta ega nõustu, et ACTA-ga loodaks kohustus inimesi ebaseaduslike allalaadimiste tõttu Internetist lahti ühendada.

Sarnaselt kanname hoolt, et ACTA ei takistaks juurdepääsu geneerilistele ravimitele. Tean, et on olnud vastuolusid tolli puudutavate ELi õigusaktide mõju üle geneeriliste ravimite kaubandusele. Nagu juba teile oma kuulamisel ütlesin, tegeletakse selle probleemiga meie vastuolusid tolli puudutavate õigusaktide eelseisval ülevaatamisel.

Lõpuks küsisite samuti ACTA mõjuhindamise kohta. Tegelikult, arvestades, et komisjon ühenduse õigustikust kaugemale ei lähe, võtsime aluseks uurimused, mis tehti 2004. aasta intellektuaalse omandi õiguste rakendamise direktiivi ja 2005. aasta ettepaneku tarbeks võtta vastu intellektuaalse omandi õiguste kriminaaltäite direktiiv (mida vastu ei võetud).

Samuti arvestasime 2008. aasta võltsimise ja piraatluse majanduslikku mõju käsitleva OECD-i uurimuse järeldusi. Selles uurimuses hinnatakse füüsiliste rahvusvaheliselt kaubeldavate võltsingute majanduse mahuks 250 miljardit USA dollarit ehk rohkem kui 150 riigi SKTd. Samuti sisaldab see ammendavat digitaalsisu piraatluse analüüsi.

Ühesõnaga olen teie mure suhtes osavõtlik ning tegelen sellega nii hästi, kui oskan. Teie usaldus ja tugi aitab mul selle olulise ülesandega edasi minna.

Tokia Saïfi, fraktsiooni PPE nimel. – (FR) Austatud juhataja! Volinik! Alates Lissaboni lepingu jõustumisest on meil olnud uusi volitusi, mille austamist nüüdsest peale näha sooviksim. Seetõttu oleme kuulnud teid ning palume teil kasutusel võtta võltsimisvastast võitlust käsitleva kaubanduslepingu (ACTA) alal jooksev läbipaistev arutelumenetlus tagamaks, et Euroopa Parlamenti ja siin istungisaalis esindatud kodanikke teavitataks korrapäraselt ja täielikult läbirääkimiste edusammudest, austades samas konfidentsiaalsusklausleid, mis, nagu meile äsja mõista andsite, on lepinguga seotud. Soovime täna, et meil oleks juurdepääs läbirääkimiste tekstile ja kokkuvõttele, nii et saaksime olla õigusloome protsessi täielikult kaasatud.

Pealegi ergutaksin koos oma fraktsiooniga teid läbirääkimisi pidama, mis parandaks standardeid mitmepoolse lepingu rakendamisel ning intellektuaalse omandi õiguste austamisel, mida Hiinale sarnased arenevad majandused lõpuks võib-olla tunnistavad. Võltsimine on nuhtlus, pörandaalne tegevus ja üks ebaausa konkurentsi tahk ning lisaks sellele, et ta ohustab organismi, ühiskonda ja majandust, ohustab see mõistust.

Jättes ilma autoreid ja lisaks ka ettevõtteid, mis aastaid nende töö viljade uuringutesse ja arendamisse investeerinud on, pärsib see teisi uuenduste ja loomisega tegelemast. Ent teame, et just siin on Euroopa Liidu konkurentsivõime süda.

Lõpetuseks arvan, et digitaalse keskkonna arenguga arvestades ei saa salata, et võltsimine on käegakatsutamatuks muutunud. Seetõttu olen jätkuvalt veendunud, et on võimalik panna vastutama Interneti-kasutajaid, eriti autoriõiguse varastajaid, põhiõiguste ja kodanikuvabaduste austamist ohustamata. Töötagem koos õiguste ja vastutuse tasakaalu leidmiseks!

David Martin, fraktsiooni S&D nimel. – Austatud juhataja! Täna volinikku sõnavõtu eest! Volinik, ütlesite sõnavõtu lõpus, et olete meie muret kuulda võtnud ning reageerite sellele. Noh, minu arvates, nagu öeldakse, „Teatud punkti”. Ma ei ole veendunud, et olete täielikult hoomanud meie muret ACTA läbirääkimiste pärast. On tõsi, et oleme leidnud ühise keele asjaolu osas, et intellektuaalse omandi õiguste valdajad väärivad õiglast tulu oma õiguste pealt, kuid võltsitud kaubad võivad kujutada ja mõnikord kujutavadki ohtu inimintervisele.

Seega, nagu teiegi, ei ole me rahvusvahelise koostöö vastu piraatluse käsilevõtmisel, võltsimise käsilevõtmisel või muude intellektuaalse omandi õiguste kuritarvitamistega tegelemisel. Ent kordame, et see peab rajanema olemasoleval ühenduse õigustikul. Kui pakute meile selles osas täielikku garantiid, siis aktsepteerin seda, ent ütlesite, et te seda tagaukse kaudu ei tee – mis näis minu jaoks andvat ikkagi teile võimalust seda eesukse kaudu teha, ent kui ütlete, et ühenduse õigustikust absoluutselt ei hällbita, siis mul on seda hea meel kuulda ning võtan teid selles suhtes sõnast.

Ütlesite sarnaselt, et ei karistaks isikuid Internetist allalaadimise eest, kuid seejärel rääkisite ühenduse välispiiridest ning, mis võiks juhtuda inimestega, kes pigem EList lahkuvad, kui siia saavad. Seega ei taha me jällegi ACTA-sse midagi, mis kedagi individuaalse kasutamise eest karistusele võtab. Ehkki selle peale kulmu võib-olla kortsutame, ei peaks kedagi karistama autoriõigusega kaitstud materjali isikliku kasutamise eest.

Mõistagi peavad mis tahes läbi ACTA toimuvad meetmed olema eesmärkidega proportsioonis. Tegemist ei ole blankotšekiga autoriõiguste valdajatele. Probleem, nagu teised parlamendiliikmed on öelnud, tuleneb sellest, et me ei tunne olukorda seda ümbritseva salatsemise tõttu.

Tervitan asjaolu, et olete võtnud tugeva kohustuse hankida läbirääkimiste teksti projekt ning avaldate survet teistele osapooltele. Minu arvates peate aga teistele osapooltele ütlema, et see teid läbirääkijana tugevamaks ei tee: teid nõrgestab see läbirääkijana, kui te ei saa teksti projekti avaldada, sest teil ei ole – nagu täna õhtul väga selge oli – selle täiskogu toetust, kui me ei saa näha teksti, millega töötate.

Lõpetuseks, positiivses võtmes, tervitan teie sõnavõttu geneeriliste ravimite osas ning ootan huviga tollimääruse ülevaatamist!

Sophia in 't Veld, fraktsiooni ALDE nimel. – Austatud juhataja! Valmistudes antud aruteluks autoriõiguse, intellektuaalse omandi õiguste ja selle üle, kuidas soovime kaaskodanike loovaid ja intellektuaalseid jõupingutusi kaitsta, pidin mõtlema tagasi paari aasta tagusele uusi Harry Potteri raamatuid sisaldava veoauto vargusele päevi enne nende avaldamist. Kuid täna ei näeks varas veoauto varastamisega vaeva; ta laeks selle lihtsalt ebaseaduslikult alla sülearvutile või MP3-mängijale ja kannaks selle üle piiri.

Tervitan komisjoni pühendumust läbipaistvusele, kui lähtudes kokkuvõtlikust teatisest, mis teie talitused lahkelt esitasid, on väide, et läbirääkijail tuli allkirjastada mitteavaldamise leping, vale. Ütlesite äsja, et allkirjastate või eelmine komisjon allkirjastas taolise lepingu ning et seetõttu olete sellega seotud. Sooviksin mõista, kumb kahest väitest tõsi on. Kui taolist mitteavaldamise lepingut ei ole, tuleb teha kõik asjakohased dokumendid viivitamatult avalikult kättesaadavaks.

Kui, teisest küljest, taoline klausel olemas on, siis peame volinikult kuulma, mida ta teeb täieliku läbipaistvuse ja avalikkuse, mitte ainult praeguse täiskogu, teavitamise tagamiseks, sest piiratud juurdepääsust parlamendiliikmetele, millele kehtib konfidentsiaalsus, ei piisa. Euroopa kodanikel on õigus olla teadlik otsustest, mis sügavalt nende õigusi ja vabadusi puudutavad. Igatahes peavad taolised mitteavaldamise lepingud minevikku jääma. EL peaks tulevikus nõudma, et kehtiksid läbipaistvuse Euroopa standardid.

See läbirääkimiste demokraatlik õigusjärgsus on nõrk. ELi eesmärkide ja põhimõtete väljaselgitamise osas ei ole veel arutelu olnud. Mandaat parlamendi heakskiitu saanud ei ole. Võite väita, et õiguslikult nõudmist ei ole, ent see ei puutu asjasse, sest kui 27 isikut – liikmesriikide ministrid – on seisukohal, et võivad anda

endale mandaadi salaja Euroopa kodanike põhiõiguste ja -vabaduste üle läbirääkida, võin ainult järeldada, et nende arusaamine demokraatiast erineb minu omast fundamentaalselt.

Parlamendil on tõsi taga. Mitte mingit kolm-eksimust-ja-välja-põhimõtet; mitte mingeid õigustamatuid läbiotsimisi ega sülearvutite või mobiiltelefonide konfiskeerimist. Parlamendil on tarvis vettpidavaid tagatise, et taolisi klausleid rahvusvahelise lepingu tagaukse kaudu kasutusel ei võeta.

Lõpetuseks soovin teile oiavlist Uus-Meremaa reisi järgmine kuu ning palun veenduge, et teie iPod ebaseaduslikult allalaaditud materjali ei sisaldaks!

Christian Engström, *fraktsiooni Verts/ALE nimel*. – Austatud juhataja! Kõigepealt sooviksin õnnitleda komisjoni selle saavutamise puhul, millest ELi juhid kümnendeid rääkinud on. Neil on lõpuks õnnestunud tavakodanikke ELi poliitikast huvituma panna.

ACTA on küsimus, mis Internetis inimestele tõesti korda läheb. Kuid, ehkki see nii võib olla, arvan siiski, et pean komisjoni arvustama kasutatud meetodi pärast. Põhjus, miks nii paljud kodanikud ACTA küsimust jälgivad, on sellepärast, et nad on maruvihased. Nad on maruvihased ettepanekute üle piirata nende vabadust ja tungida nende eraelu puutumatusesse vaid sellepärast, et mõned suured ettevõtted seda nõuavad.

Nad on maruvihased, sest näevad, kuidas nende fundamentaalsed põhiõigused tööstuse huvid vastu kaaludes alla jäävad. Nad on maruvihased läbipaistvuse täieliku puudumise üle. Niiviisi ei tohiks demokraatias olla.

Homme hääletame resolutsiooni üle, mis kutsub komisjoni lepingust tegelikult kinni pidama ning kõik ACTA paberid lauale panema. Loodan, et resolutsioon võetakse valdava enamusega vastu. Õigus eraelu puutumatusetele, teabevabadusele ning õiglasele ja nõuetekohasele kohtupidamisele on vaba ning avatud ühiskonna nurgakivid.

Homme näitame, et tegemist on parlamendiga, kes on valmis nende õiguste eest teabeajastul seisma. Nõuame teavet, millele meil on õigus ja mida meile kui valitud esindajatele võlgnetakse, ning meenutame lugupidavalt komisjonile, et tegemist on parlamendi, mitte jalamatiga.

Edvard Kožušník, *fraktsiooni ECR nimel*. – (CS) Austatud juhataja! Algselt tahtsin tänada volinik Karl De Gucht oma eelkäija lähenemise hülgamise eest, kes hiilis Euroopa Parlamendist kui ainsast otse valitud Euroopa institutsioonist kõrvale ning jättis esitamata infot antud lepingu üle peetavate läbirääkimiste protsessi kohta, kuid mul on üsna piinlik, sest mind kasvatati, et oluliste isikute vastu tuleb lugupidamist ilmutada, ning asjaolu, et Karel De Gucht uhkeldavalt prille puhastas, kui mu kolleeg, Syed Kamall, siin seisis, tabas mind seetõttu täiesti ootamatult. Sellele vaatamata asun nüüd asja juurde.

Isiklikult tervitan asjaolu, et selline leping luuakse, kuna intellektuaalne omand väärrib praegusest paremat kaitset. Sellest hoolimata tunnen muret, et lepingu allkirjastajate hulgas ei ole Venemaad ja Hiinat, kes on autoriõiguse rikkumiste peamised allikad. Samuti tunnen muret lepingu tegeliku tulemuslikkuse üle, kuna lepingu sisu on alati teatud vinesse looritatud. Nagu paljud parlamendiliikmed siin maininud on, sooviksin kutsuda komisjoni, kes lepingu üle liikmesriikide nimel läbi räägib, üles tagama, et seda ei kasutata abivahendina Prantsuse digitaalgiljotiini eksportimiseks teistesse riikidesse ning samal ajal ei muutuks tarkvarapatentide importijaks Euroopa Liitu.

Eva-Britt Svensson, *fraktsiooni GUE/NGL nimel*. – (SV) Austatud juhataja, volinik! Mind üllatab ja tunnen sügavalt muret, et komisjon kaitseb konfidentsiaalsete läbirääkimiste kasutamist, mis puudutab õigusakte, mis käsitlevad meie kodanike vabadusi, põhiõigusi, eraelu puutumatust ja nii edasi. Taolisi läbirääkimisi puudutava teabe varjamist meie kodanike eest ei ole kunagi võimalik kaitsta.

Nõuan, et läbirääkimised katkestataks viivitamatult! Võime taas alustada läbirääkimisi, kui ACTA osapooled nõustuvad, et lepingud toimuvad läbipaistvalt ja demokraatlikult. Tahan kõiki dokumente lauale nüüd ja kõikide kodanike jaoks! Läbipaistvus ja teave on demokraatia kõige fundamentaalsemate põhimõtete seas, iseäranis põhivabaduste ja kodanike õigust suhtes. Seetõttu soovime, et kõik dokumendid pandaks lauale nüüd ja kõikide kodanike jaoks, kuna seda võib demokraatias mõistagi ainult eeldada.

Laurence J.A.J. Stassen (NI). – (NL) Austatud juhataja! Kui toimikud lukustatakse suletud uste taha, hakkavad minu fraktsioonis helisema häirekellad. Võltsimisvastast võitlust käsitlev kaubandusleping (ACTA) on üks taoline toimik. Paljud inimesed minu riigis küsisid endal, miks tuli Hollandi Vabaduse Partei (PVV) Euroopa Parlamenti valida, ja põhjus on siin. Just selleks, et saaksime olla vastu ELi kõögile, mis on valmis ja ootab, et valmistada suletud uste taga igasuguseid halvamaitselisi segusid, ilma et avalikkus asjas sõna sekka öelda saaks.

Seekord ei tea me isegi veel, mis sellest ELi kõögist välja ilmub. Euroopa Parlamendilt oodatakse, et sellel oleks seisukoht millegi osas, mis on seal ikka veel lahti pakkimata. Kas on midagi veel naeruväärsemat? See näitab täielikku lugupidamatust parlamendi ja avalikkuse vastu. Seni ACTA kohtuistungiga kohta päevavalgele tulnud teave on väga heidutav. Tarbija oleks ohver, kusjuures on võimalus kodanikke Internetist kõrvale jätta, mis on väga tõsine asi.

Euroopa on alati olnud manner, kus on olnud aukohal inimeste õigus teadmisi koguda. See vabadus oleks nüüd tõsiselt ohus, mis ei või ega tohi sündida. Lisaks on meie silme ees subsidiaarsuse põhimõtte rikkumine. Liikmesriikidel ei ole selle toimiku puhul enam mingit sõnaõigust. Minu fraktsioon pooldab täielikku läbipaistvust ja on jõuliselt vastu kodanike kriminaaliseerimisele. ACTA tekitab lämmatava järelevalve ja süüdistamise kultuuri: riik jälgib sind! ACTA hiilib kõrvale kõikidest rahvusvahelistest organitest, näiteks Maaailma Kaubandusorganisatsioonist (WTO).

Mis komisjonil selles salaköögis käsil on? Miks on peaaegu eranditult Ameerika ettevõtted arutellu kaasatud; mida nemad seal teevad? Kas nad on seal oma kaubanduslike huvide kaitsmiseks? Aga kuidas on lood Euroopa kodanike huvidega? Kas on võimalik, et nad on vähem olulised? Just siin muutub PVV olulisus selgeks. Võitleme kodanike huvide eest kõikjal, kus esineb salatsemist ja tagauksepoliitikat.

Sooviksin, et dokumenteeritakse, et PVV on vastu ravimite ja toodete võltsimisele. Seda antud arutelu ei puuduta; ta puudutab asjaolu, et selle täiskogu liikmetel ei ole võimalik avaldada nõuetekohast arvamust antud toimiku osas puhtalt ja lihtsalt sellepärast, et seda on salajas hoitud ning seega ei tea me tema sisu. Me ei oska ette kujutada parlamendi mandaadi karjuvat rikkumist. Mis meisse puutub, siis kogu haisev salatsev köök tuleks kinni panna ja uksele tuleks riputada silt „Suletud eeskirjade rikkumise tõttu”.

Zuzana Roithová (PPE). – (CS) Volinik, kallid kolleegid! Teame, et üleilmastumine ning iseäranis Hiina sisenemine WTOsse on tekitanud tohutu probleemi. Euroopa ujub võltsitud kaupades, mis on üha ohtlikumad inimestele ning tekitavad ettevõtetele suurt majanduslikku kahju. Kodanikud ja ettevõtted ei suhtu hästi asjaolusse, et liikmesriikide juhtimismehhanismid on täiesti ebapiisavad, ning nad nõuavad õigusega efektiivsemaid meetmeid Euroopa tasandil, sealhulgas suuri trahve võltsijatele. See leping peaks parandama fundamentaalselt rahvusvahelist koostööd võltsijate tabamisel, kuid minu arvates ei peaks olema meie eesmärgiks keskkooliõpilaste vastutusele võtmine, kes Internetist mängu alla laadivad. Lepingu sisu, mille üle rohkem kui kaks aastat läbi räägitud on, on salajane, ning seega niriseb läbi vaid teave vastuoluliste artiklite osas, mis võivad puudutada eurooplaste praeguseid õigusi, nende eraelu puutumatust ja isikuandmeid. Selleks me komisjonile mandaati ei andnud.

Seetõttu kardan, et selle äärmiselt vajaliku lepingu ratifitseerimine võidakse Euroopa Parlamendis tagasi lükata sarnaselt SWIFT-lepinguga, kui komisjon ei suuda parlamenti korrapäraselt teavitada läbiräägitava lepingu ülesehitusest ja piiridest. Ma ei taha, et oleksime uuesti silmitsi lõpetatud artikliga, teisisõnu aktiga, mille heaks kiitma või tagasi lükama peame, saamata arutleda üksikasjalikult selle sisu üle ja hajutama oma kodanike muresid.

Samuti pean strateegiliseks veaks, et Hiinat, võltsingute suurimat allikat, selle lepingu läbirääkimistele ei kutsutud. Seetõttu soovin küsida, volinik, kas võiksite selgitada meile rakendatavat taktikat ja kas peate hiinlastega kõnelusi Hiina ühinemise üle lepinguga hiljem. Kas teie arvates sünnib see tõesti?

Gianluca Susta (S&D). – (IT) Austatud juhataja, kallid kolleegid! Euroopa eesmärki jääda maailma suurimaks majanduseks peab üha enam siduma selle konkurentsivõime taaselustamise, tootmissüsteemi kvaliteedi ja võimega uusi turge vallutada.

Selles kontekstis etendab olulist rolli võltsimise ja kaubanduslike rikkumiste vastane võitlus. Ent kaubamärkide, patentide ja intellektuaalse omandi kaitse ei ole ainsad mitterahalised abivahendid, mis süsteemi konkurentsivõimelisemaks muudavad, need on samuti käegakatsutav näide tööstusmajanduse suhtes demokraatliku õiguskultuuri põhimõtete kohaldamisest, mis rajanevad austusel eeskirjade vastu, eeskirjade vastu, mida varasematel aastatel rahvusvahelise finantsspekulatsiooni sunnil rikutud on.

Võltsimisvastast võitlust käsitlev kaubandusleping (ACTA) on fundamentaalne abivahend, millega võidelda võltsimise vastu, nähtus, mis annab aastas 500 miljardit USA dollarit uskumatut tulu, millel on sidemed organiseeritud kuritegevusega ja mis puudutab – tõepoolest, ohustab – fundamentaalseid inimõigusi, nagu tervis, kui vaid ravimite võltsimisele mõtleme. Kui tahame ACTA vajadust hinnata, peame silmas pidama rahvusvahelist konteksti.

Teisest küljest peame nõudma, et leping austaks samuti teatud põhilisi, fundamentaalseid kooseksisteerimise põhimõtteid, mis on kantud austusest reeglite vastu. Me ei saa varjata tõsiasja, et tunneme muret lepingu õigusliku aluse üle, läbirääkimiste mandaadi ja selle läbipaistvuse üle. Neid, kes esindavad, nagu see parlament, 500 miljonit kodanikku, peab teavitama ametlikult, mitte konfidentsiaalselt. Komisjoni esindavad läbirääkijad peavad andma sellele täiskogule edasi teabe töö edasiminekest ning juurdepääsu dokumentidele, ning teave tuleb tagada nii, et võimalik oleks väljendada üksikasjalikku seisukohta.

Parlamendi ja komisjoni raske, kuid viljakas koostöö saab aidata Euroopa Liidul realiseerida potentsiaali parimal võimalikul moel. Resolutsioon on antud vaimus ning sellisena väärrib see meie häält.

Alexander Alvaro (ALDE). – (DE) Austatud juhataja, volinik De Gucht! Olete saanud kaaluka pärandi ja kui teema ei oleks nii tõsine, suudaksin ACTA vallandatud oletuste teemal peaaegu naeratada. Ent on kaks põhjust, miks ma selle üle absoluutselt naeratada ei saa. Esiteks, võltsimine ja autoriõiguse ning kaubamärgi õiguse rikkumised on asjad, mis ohustavad nii majanduse terviklikkust kui ka inimeste tervist.

Võltsimisest ja autoriõiguse ning kaubamärgi õiguse rikkumistest tulenevat üleilmset majanduslikku kahju hinnati ainuüksi 2007. aastal 185 miljardile eurole. See on Euroopa Liidu eelarvest oluliselt rohkem. See ohustab meie ettevõtteid, soodustab kuritegevust ja hävitab töökohti. See ei saa kindlasti meie huvides olla.

Lisaks võib olla võltsitud ravimite eluohtlikke tagajärgi inimestele, kes ravimeid võtavad, teadmata, et need võltsitud on. See on samuti vastuvõetamatu risk.

On enesestmõistetav, et on vägagi meie huvides selles suhtes meetmeid rakendada. Teiseks on vist kahtlemata selge, et Euroopa Komisjoni läbirääkimismandaat peaks piirduma rangelt ühenduse õigustiku raamidega tagamaks, et ACTA ei tähendaks tulevikus n-ö järjekordset jaburat kokkuklopsitud lepingut.

Lissaboni lepingu jõustumise järel kuulub siia ulatuslikku ja kohandatut teabe esitamine Euroopa Parlamendile lepingu üle peetavate läbirääkimiste hetkeseisukohta. Lõppude lõpuks palutakse meil oma heakskiit anda. Teisisõnu oota Euroopa Parlament täielikku läbipaistvust ja läbirääkimisdokumentide avaldamist ühes kõikide teiste asjakohaste paberitega. Kui komisjon tahab vältida täiendavaid kuuldusi ja oletusi ACTA ümber ei näe ma muud võimalust, kui et tal tuleb tagada huvitatud avalikkusele üksikasjalikku teavet.

Mul on selles suhtes kolm olulist küsimust. Esiteks – ehkki olete seda juba puudutanud, kas komisjon suudab tagada, et ei võeta kasutusele kolm-eksimust-ja-välja-reeglit? See oleks muidugi vastuolus uue elektroonilise side raamdirektiiviga.

Teiseks, kas komisjon suudab tagada, et ei võeta kasutusele kolmandate isikutega seotud vastutust Interneti teenusepakujate osas edastatava sisu eest? See oleks muidugi vastuolus e-kaubanduse direktiiviga.

Kolmandaks, kas komisjon saab esitada kinnitusi, et ACTA raames ei võeta kasutusele karistusmeetmeid, mis jäävad Euroopa Liidu pädevusest välja, ning olen väga hästi teadlik, et just liikmesriigid selles suhtes vastutust kannavad. Ent oletan, et lepingute hoidjana teete seda, mida teilt eeldatakse.

Jan Philipp Albrecht (Verts/ALE). – (DE) Austatud juhataja! Karel De Gucht, aasta tagasi palus Euroopa Parlament teil, komisjonil, väga selgelt teha läbirääkimised ACTA lepingu üle tulevikus läbipaistvaks ning kaasata läbirääkimistesse avalikkus ja parlamendid. Samuti soovitasime teil tungivalt säilitada kitsas fookus võltsimisega võitlemisel, nagu lepingu pealkiri viitab. Mida sest saadik teinud olete? Mitte midagi, absoluutselt mitte midagi! Vastupidi, koos niinimetatud taunitavate liitlasvägedega, iseäranis rikaste tööstusriikidega, räägite lepingu üle läbi äärmiselt ebademokraatlike, isegi ebaseadusliku, salajase diplomaatia teel ning paljudes valdkondades läheb antud leping selgelt kaugemale praegustest õigusnormidest intellektuaalse omandi õiguse jõustamiseks Euroopas. Muidugi ei saa me selles kindlad olla, sest me ei ole teilt mingit teavet saanud.

Ent tegelik skandaal on alles tulemas. Alates eelmise aasta 1. detsembrist ei saa te meid enam paljudes valdkondades enam eirata ega ajada oma tagatoapoliitikat nõukoguga, sest kodanikud – esindatuna oma parlamendis – on täiesti õigusega teinud lõpu sellisele käitumisele Lissaboni lepingu kaudu. Küsin endalt seetõttu, mida te tegelikult selles suhtes teete? Komisjonina olete lepingute hoidja. Seetõttu vastutate selle tagamise eest, et selgelt sõnastatud ELi lepingut tegelikult täidetak. Kui te ei suuda tagada lepingu täitmist, siis saate sellel täiskogul järjekordse eitava vastuse. Kui te enda arvates ei suuda antud läbirääkimistel lepingute täitmist tagada, siis palun peatage läbirääkimised, kuni seda teha suudate. Seetõttu ütleb Roheliste / Euroopa Vabaliidu fraktsioon: „Tegutsege nüüd!”, *Act on ACTA!*

Patrick Le Hyaric (GUE/NGL). – (FR) Austatud juhataja, volinik! Kõik meist siin on võltsimise ja piraatluse vastu. Volinik, olete jutustanud meile muinasloo õigustamaks asjaolu, et arutate rahvusvahelist lepingut rahvaste selja taga ning nende esindajate selja taga.

Meenutaksin teile, volinik, et Lissaboni lepingu artiklis 218 on kirjas, ma tsiteerin: „Euroopa Parlamenti teavitatakse viivitamata ja täielikult kõigil menetluse etappidel” rahvusvaheliste lepingute läbirääkimise või nende sõlmimise raames. Võltsimisvastast võitlust käsitlev kaubandusleping (ACTA) on täpselt selline juhtum, mistõttu pidage sõna ja täitke oma lepingut! Meil ei jää üle muud, kui muretseda põhivabaduste üle. Tõepoolest, ühe süüteo – piraatluse – tõlgendamist ja selle karistamist ei delegeerita tulevikus mitte kohtuorganile, vaid Interneti teenusepakkujatele.

Enamgi veel, tulevikus näivad lepingule allakirjutanud riikide tolliteenistused saavat loa otsida läbi telefone, sülearvuteid ja isiklikke stereoseadmeid piraatlusega võitlemisega ettekäändel, kooskõlas Ülemaailmse Pankadevahelise Finantstelekkommunikatsiooni Ühingu (SWIFT) lepinguga, mis pidi terrorismiga võitlema, ent meenutage, volinik: saite parlamendilt SWIFTi osas lüüa ja vajadusel saate temalt lüüa ka ACTA osas.

Seetõttu on soov segada kokku võltsimise ja piraatluse, eraelu puutumatuse rikkumiste, intellektuaalse omandi rikkumiste ja ravimite puhul isegi tervise õiguse rikkumise vastane võitlus. Volinik, pange antud leping viivitamatult lauale!

Cristiana Muscardini (PPE). – (IT) Austatud juhataja, volinik, kallid kolleegid! Võltsimisvastast võitlust käsitlev kaubandusleping (ACTA) on Euroopa kaubandust võltsimise ja piraatluse eest kaitsvate meetmete täie ühtlustamise saavutamise seisukohast fundamentaalse tähtsusega. ACTA läbirääkimised puudutavad tundlikke Euroopa õiguslikke küsimusi, nagu intellektuaalse omandi õiguste kohaldamise tagamine, andmeedastus ja –kaitse, ning just seepärast soovime jälle kord suuremat läbipaistvust.

Komisjon peab pühenduma täielikult, olles vastavuses konfidentsiaalsuse tasemega. Läbirääkimistekstid tuleb teha parlamendile kättesaadavaks, nii et see saaks teostada lepingute järelvalvet ja võimalusel pakkuda ACTA osalistele ettepanekuid. Voliniku sõnad täna õhtul annavad meile lootust, kuid tahame, et nende sõnade osas tegutsetaks.

Parlament on võidelnud alati Euroopa tarbijate ja tootjate kaitsmiseks võltsimise ja Interneti eraelu puutumatust rikkuvate meetmete eest. Just seepärast on eluliselt oluline, et komisjon jätkaks aktiivse rolli etendamist käimasolevatel läbirääkimistel, tõmmates ligi arvukamalt osalejaid; kohal on kahjuks ainult kaksteist. Loodame, et kasvavat arvu riike – nii arenenud kui ka arenguriike – ahvatleb osalemine läbirääkimistel ning lõpliku kokkuleppe allkirjastamine, nii et võimaldada asjadele laiemat perspektiivi.

Riigid peavad täitma ja austama oma ühiseid kohustusi, et võidelda võltsimise ja piraatlusega tõhusamalt. See majanduslik nuhtlus hävitab palju tootmisvaldkondi, mis tegutsevad eeskirjadest kinni pidades. Seetõttu tuleb anda tarbijaile, keda varitsevad lisaks ka olulised terviseohud, selged eeskirjad, sest, volinik, selgete ja jõustatud eeskirjade puudumisel, sealhulgas Interneti kasutamise seisukohast, ei ole Internet enam võimaluseks; pigem saab sellest bumerangiefekt. Me kõik peame võtma eesmärgiks seda takistada, sest mitte ainult ei ole tegemist üksikisikute eraelu puutumatusega; samuti on küsimus meie riikide turvalisuses.

Emine Bozkurt (S&D). – (NL) Austatud juhataja, volinik! Leping suletud uste taga on midagi, mida Euroopa avalikkus ei vääri ega soovi. Euroopa Liit peab hetkel läbirääkimisi väga olulise kaubanduslepingu, võltsimisvastast võitlust käsitleva kaubanduslepingu (ACTA) üle ning jälle kord tehakse seda tagatubades. Liikmesriikide parlamentidel ja Euroopa Parlamendil ei ole olnud ühtki võimalust demokraatlikuks järelevalveks läbirääkimiste sisu ega rakendusala üle, kuna läbirääkimiste osapooled on leppinud kokku konfidentsiaalsusklausli osas.

Seetõttu lükatakse parlament ja Euroopa avalikkus jälle kõrvale, kahjustades veel kord usaldust Euroopa vastu. Seekord on kõne all pigem kaubandushuvid kui terrorismivastane võitlus. Ärge must valesti aru saage; Euroopa majandust on tarvis elavdada ning intellektuaalne omand on oluline tahk sellest. Ent ebakindlus, mida hetkel läbirääkimiste dokumentide konfidentsiaalsus tekitab on põhjustanud palju kuuldusi.

Sooviksin küsida, kuidas toimib selles suhtes kaubandus- ja põhiõiguste voliniku vaheline side. Kas volinik De Gucht kavatses teavitada kolleege mingil hetkel lepingu sisust? Kas volinik Reding plaanib mingil hetkel paluda oma kolleegil, kaubandusvolinikul, läbipaistvust tagada? Euroopa Parlament nõuab taolist läbipaistvust ning nüüd on aeg see tagada, enne kui meie institutsioon antud kaubanduslepingu heaks kiitma peab.

Eva Lichtenberger (Verts/ALE). – (DE) Austatud juhataja, volinik! Uute volinike kuulamise ajal oli läbipaistvus üks enim kasutatud sõnadest. Ütlesite täna jälle, et kõik on juba läbipaistev ning avatud. Pean

teile ausalt ütlema, et antud läbipaistvuse määratlus on selline, millega mina kaasa tulla ei saa. Nii on see selgelt ka arvukate kaasp Parlamendiliikmete puhul käesolevas täiskogus. Läbipaistvus on enam kui lihtsalt mõnede inforaasude etteviskamine ja ütlemine, „Noh, kahjuks ei saa me ülejäänud avalikustada, sest oleme kellelegi lubanud, et see konfidentsiaalseks jääb“.

Oleme sisenenud uude ajastusse. Ei ole enam võimalik kasutada rahvusvahelisi lepinguid kaubanduspartneritega avalikustamata lepingute sõlmimiseks, mis siis hiljem Euroopa õigusakte puudutab. Nüüd, kui meil on Lissaboni leping paigas, ei ole see enam võimalik. See tähendab, et avalikustamata lepingud ja lisaks ka salatsemine ning läbipaistvuse puudumine peavad lakkama Euroopa Parlamendi ukseel. Meil on tarvis tõsiseltvõetavust innovatsiooni kaitsmiseks, mida siin põhiargumendina esitate. Ent tõsiseltvõetavust te ei saavuta, kui räägite kõige osas läbi suletud uste taga ning seejärel üritate inimesi lohutada, öeldes, et nii hulluks lõppkokkuvõttes ei lähe. See, volinik, on vale suund.

Catherine Trautmann (S&D). - (FR) Austatud juhataja! Volinik! Kallid kolleegid! Õelgem selgesti: viis, mil peetakse läbirääkimisi võltsimisvastast võitlust käsitleva kaubanduslepingu üle, on Euroopa Parlamendile vastuvõetamatu.

Kaasseadusandjana tagab Lissaboni leping nüüd meile antud küsimuses õiguse täiele infole samal ajal, kui nõukogu seda saab. Seni „väljalekinud“ dokumendid on meile tõestanud, et mis puutub vormilist korda, siis antud mõõdet ei austata absoluutselt.

Mida võib sisu kohta öelda? Narrikaup, mida näidakse olevat Interneti teenuse pakkujaile pakutud on järgmine: kui nad otsustavad koostööd oma võrkudel pakutava sisu süstemaatilisel seiramisel, säiliks nende praegune mitteavastamine taolise sisu eest. Muidu muudaks nad end kaitsetuks õiguste valdajate õiguslike meetmete ees ning saaks süstemaatiliselt karistada.

Minu jaoks on taoline pööre äärmiselt ohtlik, kuna seab kahtluse alla ühenduse õigustiku, mitte ainult e-kaubanduse direktiivi pelga edastamise – prantsuse keeles *simple transport* – põhimõtte osas, vaid ka austuse suhtes kodanike põhiõiguste vastu, mis tõstatati hiljuti meie arutelul telekommunikatsiooni paketi üle.

Lõpetuseks meenutan, et meie istungisaal on juba ilmutanud kiindumust antud põhimõtetele Ülemaailmse Pankadevahelise Finantstelekommunikatsiooni Ühingu (SWIFT) lepingu tagasilükkamisega. Mul ei ole kahtlustki tema võimes uuesti alata. Seetõttu soovin väga rõhutada resolutsiooni olulisust, mida täna õhtul arutatakse. Tervitan meie koordinaatori, Kader Arifi, ja kõikide teiste rahvusvahelise kaubanduse komisjoni läbirääkijate tööd, kes on taganud, et signaal, mille Euroopa Parlament homme annab, on ühehäälsuse tõttu äärmiselt sümboolne.

Georgios Papastamkos (PPE). – (EL) Austatud juhataja! Võltsitud kaubad võivad Euroopa ettevõtjate konkurentsivõimet ainult kahtlustada, kuid samuti peidavad endas ohte inimtervisele. Vastuseks on tugevdada intellektuaalse omandi õiguste rakendamist üleilmsel tasandil.

Meil on tarvis võimalikult palju kaubanduspartnereid, kes ühineks arutletava mitmepoolse lepinguga. Leping, mille üle läbi räägitakse, peab olema täielikult vastavuses asjasse puutuva ühenduse õigustikuga, austama põhivabadusi ning kaitsma isikuandmeid, peab kaitsma teabe vaba liikumist ning ei tohi õigustamatult koormata seaduslikku kaubandust.

Lõpuks peab olema parlamendi käsutuses täit ja olulist infot läbirääkimise kõikides järkudes, arvestades nõuetekohaselt mõistlikku konfidentsiaalsust.

João Ferreira (GUE/NGL). – (PT) Austatud juhataja! Volinik! Euroopa Komisjoni suunatud segasest protsessist on koorunud midagi suhteliselt selget, nimelt kavatsus laiendada intellektuaalse omandi õiguste rakendusala ja kulusid, mis viiks suurte korporatsioonide seisukohast veelgi suurema kasumini.

Vajadusel on antud eesmärgi saavutamiseks eiratud objektiivseid, fundamentaalseid reegleid demokraatlike, läbipaistvate menetluste kohta, samas kui infot on varjatud ning demokraatliku järelevalve ja kontrolli eest pääsenud. Vajadusel on antud eesmärgi saavutamiseks piiratud üleilmset juurdepääsu hädavajalikele kaupadele, nagu ohutud ravimid, sealhulgas geneerilised versioonid, ning rikutud on õigusi eraelu puutumatusele ja kirjavahetuse konfidentsiaalsusele ning lisaks ka isikuandmete kaitsele.

Turu kõikjalolek ning majandushuvide kaitse, kelle eesmärk on saavutada oma eesmärgid oma valdkondades, ei ole ühildatav ühishuvi kaitsmisega. Antud poliitika tulemused on nüüd üsna selgelt näha.

Karel De Gucht, komisjoni liige. – Austatud juhataja! Pean ütlema, et oma sõnavõtule järgnenud sõnavõtte kuulates taipan, et paljud teist ei kuulanud korralikult, mida ütlesin, sest väljendasin väga selgelt, et kavatsen ühenduse õigustikku austada, et üritaksin tagada, et teised lepingu osapooled annaksid hetkel läbi räägitava teksti avalikustamisele oma kooskõlastuse: väljendasin selgelt, et see kohalduks vaid intellektuaalse omandi õiguste kaubanduslikule rikkumisele ning võiksin niiviisi mõnda aega jätkata. Seega ei reageeri ma uuesti kõikide antud küsimuste peale, mis esitatud on, sest ausalt öeldes olen enda arvates neile oma esimeses sõnavõtus juba vastanud.

David Martin esitas küsimuses, et mis juhtub, kui keegi tegelikult lahkub mitte ainult Euroopa Liidust, vaid riigist, mis on ACTA lepingu osapool? See on huvitav küsimus, sest see sõltub mõistagi sellest, kuhu ta läheb. Kui ta läheb riiki, mis ei ole ACTA lepingu osapool, siis on olemas kõnealuse riigi tollist ja politseist, ent see jääb meie käealusest väljapoole. Kuniks see meie käealusesse jääb, kanname hoolt, et seda ei juhtuks, ent teiste asemel me muidugi sõna võtta ei saa.

Ma ei ole päris nõus Sophia in 't Veldi terve mõttekäiguga parlamendipoolse heakskiidu ja kontrolli osas, ent lubage mul väga selgelt öelda, mis minu arvates Lissaboni lepingus on. On nii, et nõukogu annab mandaadi komisjonile, ja komisjon räägib läbi ning nõukogu on teinud otsuse mandaadi osas oma protseduurireegleid järgides. Kas ministrite nõukogu minister vaba oma liikmesriigi parlamendi eelnevat heakskiitu või mitte ei puutu Euroopa õigusse, vaid liikmesriikide õigusse, ning see erineb riigiti. Tean, et teie riigis näiteks on paljude seda liiki ametikohtade puhul tarvis eelnevat heakskiitu parlamendilt – hea küll, kuid on riike, kus see nii ei ole. Me ei peaks mõistma kohut viisi üle, kuidas nõukogu otsuse teeb. Kuivõrd nõukogu lepingut ja oma protseduurireegleid austab, on see minu arvates nende ja mitte otseselt meie asi.

Teatud määral kaitsesite mind selle poolest, et nad ei peaks mu iPodi kontrollima. Mul ei ole iPodi, seega ei ole veel probleemi. Tegelikult on mul olnud eilsest saadik, kuid ma ei ole teda veel kasutanud ning ma ei lähe Uus-Meremaal. See on natuke liiga kaugel. Selleks on vaja ametnikke, kellel on sinna sõitmiseks natuke rohkem aega.

(NL) Jätan terve kõõgi arutelu Laurence J.A.J. Stassenile ...

Huvitav küsimus, kuidas on lood Hiinaga? Noh, Hiina ei ole, nagu teate, Zuzana Roithová, antud läbirääkimiste osapool. Hiina kujutab tõsist probleemi, sest, nagu õigusega väidate, on nad võltsimise allikas number üks.

Nüüd on meil nendega mitmed läbirääkimised ja arutelud nendega, samuti kõrgetasemeline majandusdialoog. Korduvalt oleme rõhutanud intellektuaalse omandi õigustele, mis on üks peamisi probleeme, mitte ainult Internetikaubanduses, vaid ka paljudes teistes tegevustes. Kui ACTA kord sõlmitud on, on ta avatud allkirjastamiseks kõikidele riikidele, ja ma loodan, et Hiina jõuab järeldusele, et ka nende oma tööstuse seisukohast oleks kasulik, kui oleks parem intellektuaalse omandi õiguste kaitse, ning varem või hiljem nad jõuavad. Vaadake teisi riike, kus see samuti varem juhtunud on: neil on intellektuaalse omandi õiguste vastu palju rohkem huvi.

Ma ei ole artikli 218 osas Patrick Le Hyarici ja Catherine Trautmanni tõlgendusega päris nõus. See, mida artikkel 218 ütleb, on, et parlamenti peaks teavitatama menetluse kõikidest etappidest; no, teid teavitatakse ja sellest veelgi enam. Mida me teabe osas teeme ületab kaugelt artiklis 218 mainitu, kaugelt, kuid minul sellest probleemi ei ole. Väljendasin oma sissejuhatavas avalduses selgesti, et nõuame teistelt osapooltelt nõusolekut, et meil oleks võimalik teksti käesolev versioon avalikustada, kuid ei ole õige, et me artiklit 218 ei austaks.

Muide, lubage mul öelda Sophia in 't Veldile, et saatsime teile kõikide ACTA osaliste vahel kokkulepitud avalduse lisa 16 dokumentide konfidentsiaalsuse säilitamise kohta. Selle saatis teile peadirektor, David O'Sullivan, 21. jaanuaril 2009. Muidugi oli see eelmise parlamendi ametiajal, kuid tegemist on ikka sama inimesega. David O'Sullivan on sama ja Sophia in 't Veld on sama, seega saite selle kätte. Seega on natuke raske küsitleda mind selle suhtes, mida see kõik tähendab.

Lõpetuseks lubage mul väga selgelt väljendada, et mida olen öelnud ja mida ütlesin kuulamisel, tuleks võtta tõsiselt. Annan endast parima, et oleks lepingupoolte kokkulepe, et võim teid täielikult teavitada. Kuniks see nii ei ole, ei saa ma teile lepingu projekte avalikustada, sest see rikuks konfidentsiaalsuslepet, ja taolise leppe rikkumisel oleks tagajärgi, mis ei piirduks ACTA läbirääkimistega, vaid kalduks üle paljudesse teistesse läbirääkimistesse, mis meil antud kõnealuste riikidega on. See rikuks konfidentsiaalsust kui sellist ning teeb läbirääkimised väga raskeks, kui mitte võimatuks, ent teen endast parima, tagamaks, et asjad saaksite.

Juhataja. - Mulle on laekunud viis resolutsiooni ettepanekut⁽¹⁾, mis esitati vastavalt kodukorra artikli 115 lõigule (5).

Arutelu on lõppenud.

Hääletus toimub kolmapäeval, 10. märtsil 2010.

Kirjalikud avaldused (kodukorra artikkel 149)

Françoise Castex (S&D), kirjalikult. – (FR) Samas kui parlament on nõudnud juurdepääsu tekstidele kuid, on kodanike ja nende esindajate selja taga suurima võimaliku salatsemisega peetud läbirääkimisi võltsimisvastast võitlust käsitleva kaubanduslepingu (ACTA) üle, ja see on vastuvõetamatu. Komisjon ise ei saa sellest mõhkugi aru. Ta ütleb meile, et on meile dokumendid juba saatnud ning sellele vaatamata palub nõukogul kõik avaldada: kellega ta nalja teha üritab?

Lisaks läbipaistvuse küsimusele soovime siin komisjonile ja nõukogule meenutada, et neil tuleb läbirääkimiste lõpus parlamendilt nõusolek hankida. Meieni jõudnud lekkimistest näib, et meil on trooja hobune: täielikult õigusjärgse võltsimise vastase võitluse ettekäändel soovivad liikmesriigid, eesotsas Prantsuse valitsusega, hääletada läbi teksti, mis võib õõnestada ligipääsu ravimitele, sõnavabadust, Interneti neutraalsust ja tema vahendajate õiguslikku vastustust.

Tõsiasi on, et parlament seisab vastu ühenduse õigustiku igasugusele õõnestamisele. Kui komisjon ja nõukogu strateegiat ei muuda, kaitsmise kaaskodanike individuaalseid vabadusi ACTA tagasilükkamisega, täpselt nagu lükkasime tagasi Ülemaailmse Pankadevahelise Finantstelekkommunikatsiooni Ühingu (SWIFT) lepingu.

Ioan Enciu (S&D), kirjalikult. – (RO) Tervitan komisjonile läbipaistvuse ja võltsimisvastast võitlust käsitleva kaubanduslepingu (ACTA) läbirääkimiste seisu kohta esitatud küsimust. Minu seisukohast peab rakendama olukorra lahendamiseks, milles oleme, kiiresti meetmeid. On vastuvõetamatu, et komisjon jätab Euroopa Liidu kõrvale ACTA koostamise läbirääkimistest kõrvale, arvestades, et peame andma oma heakskiidu antud lepingu sätetele. Nagu juba öeldi, peab komisjon avalikustama võimalikult pea kõik läbirääkimised, mis ACTAga seoses toimunud on, ja lisaks ka aprillis toimuvaks kohtumiseks ettekujutatavad väljavaated. Teemadel, nagu Internetiteenuse pakkujate sundimine kasutamist jälgima ja kehtestama oma võrkudes piiranguid, võib olla elanikkonnale negatiivne mõju, nii nende eraelu puutumatuse õiguse austamise seisukohast kui kasutajatele tekkiva täiendava kulu tõttu. Taolist küsimust peab arutama avalikult ja tema osas peab avalikkuse seisukohta küsima. Seisukohta, mille Euroopa kodanikud ja tööstus antud meetmete osas on võtnud, peab olema teada ning seda peab austama, et oleks võimalik vältida kuritarvitavat, ebademokraatlikku käitumist.

Lidia Joanna Geringer de Oedenberg (S&D), kirjalikult. – (PL) Kallid kolleegid! Võltsimisvastase kaubanduslepingu, mille üle hetkel Euroopa Komisjon läbi räägib, ületab ELi õiguses sätestatud proportsionaalsuse põhimõtet. Antud põhimõte ütleb, et liidu rakendatavad meetmed ei tohi ületada lepingu eesmärkide saavutamiseks vajalikku. Internetti käsitlev peatükk on erilise ärevuse põhjustaja. Leping sisaldavat eeskirju, mis võivad piirata sõnavabadust Internetis, ühest küljest, ja kaubanduslikku tegevust, teisest küljest. See tuleneks sellest, mida olevat kavandatud Internetiteenuse pakkujate vastutama panemise osas saadetud infosisu seest ja lisaks ka karistussanktsioonide osas failide allalaadimise eest erakasutuseks. Ütlen, et antud asju räägitakse, sest teave lepingu sisu kohta ei tule ametlikest allikatest, vaid ainult keelepeksust ja leketest, kuna komisjon ei teavita parlamenti läbirääkimiste edasiminekutest. Ent Lissaboni leping näeb nüüd taolist menetlust ette. Lisaks on vajalik iga nõukogu sõlmitava lepingu puhul vaja hääleteenamusest väljendatud parlamendi nõusolekut. Uus leping toob kaasa pädevuse lubada meetmete rakendamist intellektuaalse omandi vallas, mis kuulub võrdselt parlamendile ja nõukogule. Seetõttu lisa on oma hääle nende kaasparlamendiliikmete omadele, kes nõuavad praeguste läbirääkimiste suhtes suuremat läbipaistvust, ning minu arvates peaks institutsioonidevaheline koostöö ACTA küsimuses näitama, et kõik institutsioonid kohtlevad uut lepingut, mis nüüd kehtib tõsiselt. Hetkel see nii ei ole.

Alan Kelly (S&D), kirjalikult. – Võltsimisvastasel kaubanduslepingul on mandaat, mis on eluliselt oluline intellektuaalse omandi õiguste kaitsmiseks. Kriisi järel on vaja intellektuaalidele ja kunstnikele stiimulit, et nad kasutaksid oma loovust ja avaldaksid uut materjali võrgus hirmuta. Antud õigus tuleb tasakaalustada üksikisiku õigusega teabele ligi pääseda ning lisaks peaks sanktsioonid sihistama ainult autoriõigusega kaitstud materjali suuremaid kaubanduslikke eksploatereid. Ent see on teise päeva teema. Nüüd tunnen

⁽¹⁾ Vt protokoll

enim muret taseme üle, mil käesolevat täiskogu läbirääkimistest teavitatakse. Lissabonist lähtuvalt nõuab leping käesoleva täiskogu heakskiitu ning oletan kolleegide järgi, et lepingu praegusest arengust lähtuvalt, saab ta külma vastuvõtu osaliseks. ACTAt ümbritsevatel läbirääkimistel on vaja olla avatum ning komisjonil ja nõukogul on vaja ilmutada selles valmidust, kindlustades, et parlamendil on küsimust puudutavatele dokumentidele ulatuslik ligipääs.

Stavros Lambrinidis (S&D), kirjalikult. – Loodan, et kirjalik ACTA teemaline deklaratsioon, mille kaks nädalat tagasi kolleegide Castexi, Alvaro ja Roithovága esitasin, ning tänane arutelu on hilinevad äratuskõneks nõukogule ja komisjonile. Parlament ei tõmbu vaikides tagasi samal ajal, kui läbirääkimistel loovutatakse suletud uste taga miljonite kodanike põhiõigustest. Oleme vastu selle vastu, et rahvusvahelisel tasandil, „pestaks õiguslikult“ seda, mida oleks väga raske läbi toimetada enamiku liikmesriikide seadusandlikest kogudest – rääkimata Euroopa Parlamendist. Siin mõistagi viitan kurikuulsatele „kolme eksimuse“ seadustele. Käesolev parlament arvab kindlalt, et intellektuaalse omandi õigusi peab kaitsma, kuid andmata eraettevõtetele ulatuslikke õigusi seirata valimatult iga kodaniku tegevust Internetis – miski, mida keelame isegi oma politsei teha terrorismiga võitlemisel – ning kindlasti mitte majapidamiste Internetita jätmise ebaproportsionaalse karistuse kaudu. Juurdepääs Internetile on iseenesest põhiõigus. Teda tuleb sellisena kohelda ja kaitsa.

Michael Theurer (ALDE), kirjalikult. – (DE) Euroopa Komisjoni läbirääkimised võltsimisvastast võitlust käsitlev kaubanduslepingu (ACTA) üle on tõstatanud mõnesid küsimusi. Ehkki leping puudutab õigustatud muret, nimelt toodete ja markide võltsimise ning salakaubaveoga võitlemist, on tal tarvis kindlamini rajaneda Euroopa põhimõtetel. Ta ei tohi viia autoriõiguse, patendi- või kaubamärgiõiguse ühtlustamiseni ELis – vastupidi, meie kõige olulisemaks põhimõtteks peab jääma subsidiaarsuse põhimõte. Kaubanduslepinguid ei tohi kuritarvitada isikute põhiõiguste ja –vabaduste kärpimiseks. Enne, kui parlament saab anda heakskiidu, mida on vaja antud lepingu ratifitseerimiseks, on tarvis teel teha olulisi täiustusi, ning mitte ainult sisu osas. Parlament peab olema suuremal määral läbirääkimistesse kaasatud ning läbirääkimiste dokumendid tuleb meile kõigile kättesaadavaks teha.

16. Määrus, millega kohaldatakse üldiste tariifsete soodustuste kava (arutelu)

Juhataja. - Järgmine päevakorrapunkt on suuline küsimus aruteluga. Esitaja: Daniel Caspary PPE fraktsiooni nimel, Kader Arif S&D fraktsiooni nimel, Niccolò Rinaldi ALDE fraktsiooni nimel, Yannick Jadot Verts/ALE fraktsiooni nimel, Joe Higgins GUE/NGL fraktsiooni nimel, Robert Sturdy ECR fraktsiooni nimel määruse, millega kohaldatakse üldiste tariifsete soodustuste kava kohta (O-0022/2010 – B7-0018/2010)

Daniel Caspary, autor. – (DE) Austatud juhataja! Volinik! Kallid kolleegid! Üldiste soodustuste süsteemi (GSP), võimaldab Euroopa Liit hetkel 176 arenguriigile ligipääsu turule madalamate imporditollimaksudega. On soodustusi, mida me Euroopa Liiduna pakume, ootamata oma partneritelt midagi vastu. Samuti on GSP+ teatud riikide jaoks, kes on silmitsi eriliste väljakutsetega ning kes eritingimusi täidavad.

Mis on meie lähtepositsioon. Meil on 1. jaanuarist 2012 tarvis uut määrust, sest vana on siis aegunud. Meil on tarvis aega nõuetekohaseks menetluseks, mis annaks meile võimaluse kaheks lugemiseks. Oma fraktsiooni nimel ootan seetõttu komisjonilt uue ettepaneku esitamist võimalikult pea. Nagu ütlesin, on meil tarvis piisavalt aega kahe lugemisega menetluseks ning oleks vastuvõetamatu, kui meie Euroopa Parlamendina peaks surve all küsitavaid otsuseid tegema. Samuti on meil tarvis olemasoleva süsteemi hindamist. Loodan, et saame väga pea faktid, numbrid ja andmed, millest ilmneb, kui edukas olemasolev süsteem praktikas olnud on. Kas olemasolev süsteem on tegelikult aidanud kaasa liikmesriikide kaubandusele, kes sellest kasu saavad? Kas ka ekspordinumbrid on tõusnud. Kas antud süsteemist saavad kasu õiged riigid. Viskan antud küsimuse siin kõigile ette: kas olemasoleva süsteemiga on kõik korras? Näiteks, kui Qatari taolised riigid, kelle sissetulek inimese kohta on kõrgem, kui Euroopa Liidu 25 liikmesriigil, on GSP süsteemi lülitatud, olen kindel, et meil on tarvis seda terve süsteemi ülevaatamisel väga kriitiliselt vaadata.

On üks asi, mida kaasp Parlamendiliikmetelt kõikidest fraktsioonidest küsiks inimese hääletuse suhtes: peaksime jätma resolutsiooni väga üldiseks, nagu esialgses projektis kokkulepitud. Oleksin väga tänulik kaasp Parlamendiliikmetele, kui me ei mainiks resolutsioonis konkreetseid arutatud juhtumeid.

David Martin, autori asendaja. – Austatud juhataja! Nagu Daniel Caspary, tervitan kolme soodustuste režiimi, mis meil GSPist lähtuvalt on – „Kõike peale relvade“, GSP ja GSP+.

On õige, et maailma 49 vaeseimat riiki peaks saama avatud juurdepääsu meie turule kõige puhul, väljaarvatud nende relvad. On õige, nagu Daniel Caspary ütles, et 176 arenguriigile peaks antama hõlpsama juurdepääsu meie turule. On samuti õige, et 16 riiki peaks saama meie turule veelgi parem juurdepääsu GSP+ kaudu 27

määratletud rahvusvahelise inimõigusi, kaastööjõu standardeid, säästlikku arengut ja head valitsemistava käsitleva konventsiooni kehtestamise ja rakendamise eest.

Ent on samuti õige, et ootame sellelt 16 abisaajamaalt nendest konventsioonidest tulenevate kohustuste rakendamist ja austamist.

Kui lubame riikidel karistamatult kohustusi rakendamata ja nendest konventsioonides tulenevaid seadusi austamata jätta, kaotame stiimuli, mida GSP+ andma peaks. See ei ole kõik, kuna tegelikult karistame teisi GSP riike, õõnestades nende soodustusi ja andes soodustusi 16 riigile, kes nende õigusi ei austa.

Just seepärast tervitan asjaolu, et komisjon on Sri Lankat uurinud ja ka pakkunud Sri Lanka vastu välja meetmed. Just seepärast arvan kindlalt, et komisjon peaks käivitama uurimise, kuivõrd Colombia 27 konventsiooni austab või mitte. See ei tähenda, et rakendaksime meetmeid Colombia vastu. See tähendab lihtsalt, et uuriksime teda, nagu El Salvadori puhul, kuid otsustasime, et meetmeteks vajadust ei ole.

Mul on volinikule kolm küsimust.

Kas komisjon nõustub, et tulevikus tuleks anda parlamendile õigus nõuda GSP+-ist lähtuvalt uurimisi?

Teiseks, kas vahepeal esitab komisjon parlamendile soovitud raporti konventsioonide ratifitseerimise ja rakendamise staatuse kohta olemasolevate GSP+ abisaajate poolt?

Lõpuks, millal plaanib komisjon edastada parlamendile ülevaadatud määruse GSP järgmise faasi jaoks? Meile lubati seda juuniks ning sooviksime näha, et ta meile juuniks üle antaks.

Niccolò Rinaldi, autor. – (IT) Austatud juhataja! Volinik! Kallid kolleegid! Varsti pärast seda, kui käesolev parlament ametisse hääletati, seisime kohe silmitsi küsimusega kas peatada üldiste soodustuste süsteemi (GSP+), iseäranis antud mehhanismi Sri Lankale ja Colombiale kohaldamise või mittekohaldamise suhtes.

Esimesel juhul olime tunnistajaks, kuidas rea eksimusi, tõsiseid eksimusi pani toime Sri Lanka, riik, kelle puhul on leevendav asjaolu, et ta on tulnud välja väga pikast kodusõjast kohutava terroriorganisatsiooni vastu. Komisjon toimis minu arvates antud juhul üsna rutakalt ning see kutsus kiiresti esile ettepaneku GSP+. Ent Sri Lankal ei olnud nõukogus „kaitsjaid“, kui neid nii nimetada võime, ning seega võeti otsus vastu. Mis puutub Euroopa Parlamendi, ei olnud tal etendada mingit rolli: meie arvamust keegi ei küsinud.

Teisel juhul on meil riik, kes peab pidama kohutavat riigisisest sissisõda ja kus on olnud tõsiseid inimõiguste rikkumisi, sealhulgas sagedasi ametiühingulaste tapmisi. Senini ei ole komisjon avaldanud arvamust uurimise käivitamise ajakohasuse kohta ning on tegelikult jätkanud vabakaubanduslepingu rada pidi, millega isiklikult nõustun. Teame, et nõukogus on valitsusi, kes on väga aktiivsed Colombia ametivõimude huvide kaitsmisel, ning jällegi on olnud Euroopa Parlamendi roll olematu: keegi ei ole soovinud Euroopa Parlamendi arvamust hoolimata asjaolust, et ta peab kuulama teiste arvamusi peaaegu iga päev.

Mõlemal juhul ei olnud meil mõju-uurimusi võimaliku peatamise kutsealaste ja majanduslike tagajärgede kohta. Ent kõikide järjekindluseluste seas on üks ühine element: Euroopa Parlamendi marginaalne roll. Ent antud poliitilised on ülimalt poliitilised, mitte tehnilised, ning minu jaoks on see vastuvõetamatu. Seetõttu on meil tarvis uut määrust, kasutades ära aegumist 2011. aasta lõpus, ning minu arvates demonstreerivad seda antud kaks konkreetset näidet. Seniks oleks samuti kasulik arutada, mis on antud konkreetsetes riikides viimastel kuudel toimunud.

Näiteks oleks huvitav teada, mis inimõiguste rikkumiste künnis komisjoni arvates ületada tuleb enne, kui ta käivitab Colombias või muus riigis uurimise, ning milliseid konkreetseid samme peaks Sri Lanka valitsus astuma, nagu näiteks sõjaseisukorra peatamine, et peatamine seisataks.

Volinik! Palume teilt järgnevat: uut ettepanekut, võimalusel juuniks; selgeid kriteeriume abisaajate riikide abikõlblikkuse suhtes, silmas pidades, et GSP on arengu abivahend, ning et meil on loendis riike, kes ausalt öelda ei ole tegelikult arenguriigid; 27 Rahvusvahelise Tööorganisatsiooni konventsiooni allkirjastamist ja kohaldamist abisaajates riikides; nende käitumisele kehtivate eeskirjade läbipaistvust; süsteemi, millega hinnatakse GSP mõju ning teatist parlamendile. Nagu David Martin ka mainis, parlamendil peab olema peatamise juhul roll, kuna, kordan, tegemist on ülimalt poliitilise otsusega.

Nicole Kiil-Nielsen, autori asendaja. – (FR) Austatud juhataja! Meie tänast arutelu ajendab kolm üldiste soodustuste süsteemi puudutavat tahku.

Esiteks, praegune õigusakt aegub 31. detsembril 2011. Lubamaks Euroopa Parlamendil teostada volitusi, mis tal Lissaboni lepingust lähtuvalt on, peab komisjon andma meile uue määruse projekti hiljemalt 2010. aasta juuniks.

Teiseks, viis, mil üldiste soodustuste+ süsteem (GSP+) toimib, on kõike muud kui täiuslik. Kes otsustab abisaajate riikide loendi ning mis kriteeriumide alusel? Hämmastav! Kes tegelikult jälgib 27 rahvusvahelise sotsiaalseid ja keskkonnaküsimusi käsitleva konventsiooni rakendamist, mis on nõudmiseks GSP+ abisaajaks saamisel? Me ei tea.

Mis tulemusi GSP+ näidanud on? Kas ta on andnud tulemuseks säästliku arengu, tootmise mitmekesistamise ja auväärse tööhõive tekke või pigem lühiajaliste lepingute rohkenemise, hüljatud põllumajandusettevõtete arvu kasvu ning ekspordile pühendunud suurte valduste kontsentreerumise. Meil ei ole aimugi.

Seetõttu on vajalik määruse põhjalik reform, tagamaks demokraatlikku kontrolli ning kindlustamaks, et rakendatavad meetmed tõepoolest soovitud eesmärgid saavutavad.

Ent arutelu tegelik põhjus täna õhtul on kahetsusväärne Colombia juhtum. Kuni tänase päevani on komisjon keeldunud käivitamast selles riigis esinevate väga tõsiste inimõiguste rikkumiste uurimist. Taoline uurimine on aga määruses sätestatud.

Arvestades väärtusi, mille eest Euroopa Liit seisab, on mõeldamatu, et taotledes meie oma hargmaistele ettevõtetele piima-, auto-, farmaatsia-, telekommunikatsiooni- ja pangandussektoris kasumit, EL hülgaks GSP tingimuselisuse ning viimasel paaril päeval tormaks vabakaubandusleppe juurde Colombiaga. Tegemist on fataalse löögiga Colombia ametiühingutele, väikestele põllumajandusettevõtetele ja tarbijatele ning tema riiklikule tööstustootmisele.

Joe Higgins, autor. – Austatud juhataja! Süsteem, mille alusel EL pakub kaubanduses mõnele riikidele sooduskohtlemist, on kehtinud 1971. aastast. Oletatavalt on tegemist mehhanismiga maailma arenenud kapitalistlike riikide ning vaesemate riikide vaheliste kaubandustasakaalustamatuste lahendamise ning säästlikule arengule kaasaaitamiseks.

Volinik! Jääte nõusse, et selles suhtes on olnud tegemist tõeliselt masendava läbikukkumisega ning et ELi kaubanduslepingud on toonud peamiselt kasu ELis asuvate peakorteritega rahvusvahelistele korporatsioonidele, kes kasutavad oma paremaid ressursse väikeste kohalike tootjate kolkimiseks paljudes vaesemates riikides, põhjustades tõsist nihestumist, sealhulgas kohaliku tööhõive kaudu ning keskkonna hävimist? Kas see ei ole mitte kolm aastat tagasi avaldatud ELi komisjoni strateegiadokumendi „Gloaalne Euroopa: konkurentsivõime maailmas“ tegelik tähendus?

Ja, volinik, mis lootust on Aafrika, Aasia ja Ladina-Ameerika töötavatel inimestel, kui teie komisjon alles viimastel nädalatel argpükslikult põlvitas rüüstavate riskimaandusfondide kaupmeeste kuritegeliku spekulatsioonide ees, kes taotlevad tohutut kiiret kasumit ennekuulmatu spekulatsioonide kaudu euro ja eriti Kreeka vastu? Ja te olete Kreeka töötava klassi ning Kreeka vaesed andnud antud parasiitide – tegelikult kurjategijate – helladesse kätte. Mis lootust on vaestel ja töötavatel inimestel väljaspool Euroopa piire sellest olukorrast lähtuvalt?

Aga küsimuses küsitakse, kuidas ELi komisjoni hinnangul ELiga sooduskaubanduslepingust abisaajad riigid kaitsevad tööliste õigusi ja inimõigusi. Palun öelge meile seda.

Ja kuidas saate jätkata suhteid Colombia valitsusega, kus täiesti selgesti valitsuse juhitud ametid, eriti sõjavägi, on jooksvalt süüdi kõige õõvastavamates kuritegudes, nagu alles hiljuti ilmnes süütute mõrvaohvrite masshaua jubedal avastamisel La Macarenas.

Ja lõpuks, mis on komisjoni ajakohane seisukoht Sri Lankaga GSP+ jätkamise suhtes, arvestades, et valimiste järel on Mahinda Rajapaksa valitsuse poliitika selles riigis jätkuvalt inimõiguste ja tööliste õiguste vastu?

Syed Kamall, autori asendaja. – Austatud juhataja! Minu arvates mõistame kõik, et üks GSP süsteemi eesmärke oli integreerida vaesemaid riike üleilmsesse kaubandussüsteemi. Sooduskohtlemise võimaldamist nähti positiivse moodusena, võtmaks käsile rikkamate ja vaesemate riikide vahelisi kaubandustasakaalustamatusi.

Kellenagi, kellel on paljudes antud vaestes riikides palju sõpru ja sugulasi, peame minu arvates vaatama paljude riikide valitsustest kaugemale: kehva valitsustava probleeme; riiklikud monopolid ja korrumppeerunud valitsused, mis takistavad antud riikides rikkust tekitamast; asjaolu, et nende jaoks on raske importida materjale, mida neil väärtuse lisamiseks ja rikkumise tekitamiseks lisada on vaja; samuti asjaolu,

et riikide paljudele kodanikele keelatakse ligipääsu kaupadele ja teenustele, mida siin ELis ja paljudes rikkamates riikides enesestmõistetavaks peame.

Tunnistagem samuti, et parim moodus inimeste aitamiseks vaesusest välja on aidata ettevõtjaid. Ettevõtjad loovad töökohti, nad loovad rikkust ja tõstavad vaesed vaesusest välja.

Hiljutistel läbirääkimistel majanduspartnerluslepingute üle tundsid paljud parlamendiliikmed terve poliitilise spektri ulatuses komisjoni kõigile sobivat ühtse lähenemisviisi üle majanduspartnerluslepingutele.

Ühel juhul, kus muret tundsin, ütles komisjonis küsitlemisel komisjoni ametnik, et majanduspartnerluslepingud ei puuduta ainult kaubandust; nad puudutavad samuti piirkondlikku integratsiooni ja ELi mudeli eksportimist. Ent kui küsisime, kas mõnele ACP riikidest, kellel olid konkreetsed mured, võiks saada alternatiivina GSP+, öeldi meile, et see ei ole võimalik, sest nad rikuvad teatud konventsioone ning seetõttu ei ole GSP+ kõlblikud.

Minnes edasi, peaksime kindlasti püüdma olla GSP+ kohaldamisel paindlikumad, võib-olla alternatiivina majanduspartnerluslepingutele. Saame käsitleda seda mitmel moel. Võime kas kehtestada sanktsioonid riikidele, kes standarte ei rahulda või võime pidada jooksvat dialoogi, tagamaks, et tingimusi antud riikides parandatakse, ning mõista, et Roomat ühe päevaga ei ehitatud, nagu ka mitte Euroopa paremaid kõrgeid standarte. On aeg kaasata ning aidata arenguriikides ettevõtjaid, mitte aga küsimust üle politiseerida.

Karel De Gucht, komisjoni liige. – Austatud juhataja! Praegused GSP kava aegub 31. detsembril 2011. Komisjon töötab juba praeguse kava olulise ajakohastamise ja ülevaatamise kallal. Käesoleva kuu lõpu poole käivitam laiapõhjalise avaliku arutelu võimalike täisustuste ja muutuste osas, millele järgneb põhjalik mõjuhindamine. Komisjoni ettepanekut asendava määruse kohta võib seetõttu oodata 2011. aasta esimese kvartali jooksul. Antud ettepanekule kehtib mõistagi tavapärane seadusandlik menetlus, mis võib vabalt ületada praeguse kava aegumiskuupäeva, 31. detsember 2011.

Jääte nõusse, et peame vältima olukorda, mis läbi GSP abisaajad kaotavad kõik oma soodustused 1. jaanuaril 2012. Seetõttu esitame paralleelselt antud olulise uue GSP kava eeltööga ettepaneku pikendada käesolevat määrust, võimaldades katkematust, kuni uus kava on paigas. See peaks andma teile aega töötada tõsimeeli asendava kava kallal, samas tagades, et GSP abisaajad räästa alla ei jää. Antud dokumendi peaksite saama aprillis.

Olen märkinud teie küsimust kõikide murede osas viisi suhtes, mil komisjon jälgib GSP+-iga seotud kohtlemise praeguste kriteeriumide abisaajate riikide poolset täitmist. GSP+ põhikriteerium on 27 rahvusvahelise konventsiooni ratifitseerimine ja tulemuslik rakendamine inimõiguste, põhiliste tööalaste standardite, säästliku arengu ja hea valitsemistava vallas. Komisjoni ülesanne on tähelepanelikult jälgida antud kriteeriumide täitmist kõikide abisaajate riikide poolt.

Komisjon on kohustatud ja sihikindel käitama GSPd õiglaselt, objektiivselt. Selles suhtes võtame oma GSP+ korralduse tulemusliku rakendamise seiramise ja hindamise aluseks võimalikult palju rahvusvaheliste organisatsioonide, nagu ÜRO, ILO ja muude asjakohaste ametite, leide ja raporteid ning lisaks ka konventsioonides enestes ettekujutatud seiremehhanisme.

See näeb ette ühemõttelise ja erapoolet hindamismenetluse. Seiret toetab samuti komisjoni kahepoolne dialoog GSP+ riikidega rakendamisküsimustes. Kui taolised raporti sisaldavad infot, et GSP kriteeriumide täielikult ei austata, näeb GSP määrus ette võimaluse, et komisjon viib läbi uurimise tegeliku olukorra täpsustamiseks ning kohaste meetmete väljapakkumiseks.

Antud uurimisvahend on tõsine abivahend, mida tuleks rakendada, kui olukord seda õigustab, ent uurimise käivitamine ei ole meede, mida rakendada nii kergekäeliselt, et see võiks mõjuda meie laiemale suhtele partnerriikidega. Mõelge näiteks Sri Lanka hiljutisele juhtimisele.

Kuna GSP+ eesmärk on stimuleerida riike järgima rahvusvahelise hea haldustava standarditest, peaks antama GSP+ riikidele kõigepealt võimalus tõendada oma pühendumust GSP+ eesmärkidele, oma valmidust teha rahvusvaheliste järelevalveasutustega koostööd ning tegelda tuvastatud puudujääkidega.

Antud lähenemine annab plusspunkte antud riikide poolt juba astunud sammud eest ja on kooskõlas üldise stiimulipõhise lähenemisega, millele GSP+ tugineb.

Soovin väga teiega arutelu pidada GSP kava ja iseäranis GSP+ tuleviku üle. Praeguse kava hindamist ette valmistades, mis puudutab samuti GSP+ kriteeriume ja austamise seiret, vaadatakse tähelepanelikult Euroopa Parlamendi tõstatatud teemasid.

Kuna antud hindamine ei järgi tavapärast seadusandlikku menetlust, on Euroopa Parlament uue GSP kava lõpliku kuju määramisel võrdses olukorras nõukoguga.

Laima Liucija Andrikiene, *fraktsiooni PPE nimel*. – Austatud juhataja! Jätaks sellele, mida ütles meie kolleeg Daniel Caspary, keda täielikult toetan, sooviksin rõhutada mõnesid momente. Kõigepealt kujundab mitmel moel Lissaboni lepingu jõustumine ümber Parlamendi rolli ELi kaubanduspoliitika sõnastamisel. GSP on üks valdkondi, kus parlamendil on suurem sõnaõigus ja rohkem võimendavat mõju.

Volinik! Sooviksin samuti tungivalt soovitada teil vaadata soosivalt parlamendi suurenenud rollile vallas, mis teie järelevalve all on. Seetõttu soovitan teil tungivalt parlamendiga nõu pidama GSP ja GSP+ abisaajate loendi koostamisel või ülevaatamisel.

Kolmandaks peaks parlamenti samuti kaasama selle jälgimise protsessi, kas GSP abisaajad peavad kinni – mitte ainult ei ratifitseeri, vaid ka tegelikult rakendavad – 27 ILO ja ÜRO konventsioonist. Komisjon peaks vähemalt parlamendiga antud küsimuses nõu pidama ning mõistagi on meie kohus parlamendis tagada, et töötame välja mehhanismid meie asjakohastes organites, komisjonides, taolisele seirele kaasaaitamiseks. Lõpetuseks sooviksin korrata üleskutset resolutsiooni projektis, mille üle homme hääletame. Komisjon peaks koostama GSPi käsitleva uue määruse võimalikult pea.

Lõpuks, ent mitte kõige vähem, ma ei ole nõus sellega, mida mõned kolleegid Colombia kohta öelnud on. Colombia on nagu paljud riigid piirkonnas ning me ei saa eirata positiivseid arenguid, saavutusi inimõiguste vallas ja inimõiguste kaitsjate olukorra osas antud riigis. Ei ole vaja nimetada ja häbistada antud konkreetset riiki, kuna meie resolutsioon puudutab uut määrust ja meil on tarvis uut määrust.

Vital Moreira, *fraktsiooni S&D nimel*. – (PT) Austatud juhataja! Volinik! Tore on kuulda, kuidas volinik De Gucht garanteerib, et lühidalt öeldes, komisjon saadab parlamendile seadusandliku algatuse, mille eesmärgiks on üle vaadata üldistatud soodustuste kava, nii et seadusandlikule protsessile saaks võimaldada piisavalt aega käesoleva soodustuste kava aegumise ennetamiseks, mis peaks ootuspäraselt lõppema järgmise aasta lõpus.

Antud süsteem tuleb üle vaadata. Kõigepealt on tegemist arenguabi abivahendiga, mis pakub riikidele eelisõigusega juurdepääsu Euroopa turule, mingisuguse vastastikkuseta. Teiseks on antud kava samuti abivahend inimõiguste ja hea haldustavaga seonduva olukorra parandamiseks nendes samades riikides, arvestades, et tema võimaldamine oleneb tingimustest, mida peavad täitma abisaajad riigid.

Antud põhjustel peab Euroopa Liit uuendama antud abivahendi kasutust, mis seab kaubanduse arengu ja inimõiguste teenistusse. Ent ikkagi peab uuendama kasutama eelmise perioodi tulemuste hindamist.

Teisest küljest peaks uus määrus järgima järgmisi nõudmisi, mis rajanevad senisel praktilal. Esiteks, üldiste soodustuste kava ajutisuse sätte säilitamine, nii et selle saaks võtta tagasi, kui seda enam vaja ei ole. Teiseks, abisaajate riikide eristamise ja valimise meetodite süvendamine ja viimistlemine, iga riigi arengutasemele ja konkurentsivõimele vastavalt väljaspool ELi. Kolmandaks ja lõpuks, üldiste soodustuste kava tingimuste täitmise seire mehhanismide täiustamine, eriti inimõigustest kinnipidamise suhtes.

Lõpuks, volinik, on kasulik, et parlamendi arvamust arvestatakse seadusandliku protsessi algusest.

Georgios Papastamkos (PPE). – (EL) Austatud juhataja! Sihistama peab kohtlemist, mis tuleneb üldiste soodustuste süsteemist, erandina Maailma Kaubandusorganisatsiooni enamsoodustusrežiimi põhimõtte erandina; teisisõnu peavad seda aktsepteerima arenguriigid, kuna neil on suurem vajadus. Abisaajate riikide uus loend peab kajastama arenguriikide tegelikku majandusolukorda ja konkurentsivõimet.

Pealegi toimib arenguriikide vahel eristamise puudulikkus vähim arenenud riikide kahjuks. Loogiline oleks, et väljapakutud hindamisele eelneks mõju hindamine, mis süsteemil oli abisaajatele riikidele kohaldamise eelmisel perioodil.

Kaubanduspoliitika, eriti kaubanduslik tingimuslikkus, võib kahtlemata aidata kaasa tulemuslikumale ülemaailmse valitsemistavale maheda võimu teostamise kaudu. Ta võib aidata stiimulite pakkumise teel kaasa üleilmastumise sotsiaalse mõõde soodustamisele laias mõttes: korralik töö, jätkusuutlik areng ja demokraatlik vastutus.

Euroopa Parlamendil peaks olema võimalus loovaks osalemiseks uue, ülevaadatud süsteemi raames ning abisaajate riikide poolse lepingute kohaldamise tulemuslikuks seires.

Bernd Lange (S&D). – (DE) Austatud juhataja! Volinik! Me kõik teame, et GSP on hea süsteem ja et GSP+ on väga hea süsteem. Meil on samuti tarvis tagada nende laienemine ja seega on meil tarvis teie ettepanekut, nii et meil saaks parlamendis nõuetekohane arutelu olla. Seega, volinik, palun kiirendage asju.

Isegi GSP+ puhul saame võib-olla mõnda täiustust rakendada. Selles suhtes on viis tähelepanekut, mida sooviksin teha valdkondade suhtes, kus me võib-olla veel täiendusi teha saame. Esiteks, kes määrab, kuidas 27 standarti tegelikult rakendatakse, mitte ainult ei tunnistata praktikas, vaid ametlikult rakendatakse? Kas see on üksnes ILO ülesanne või on meil tarvis hindamiskomisjoni, kes pakuks rakendamise ajal konkreetset tuge?

Teiseks, kuidas kaasame kodanikuühiskonda? Sooviksin näha kodanikuühiskonna koordineerimist kõnealuses riigis GSP+ rakendamise hindamisel, just nagu oleme leppinud nüüd kokku lepingus Lõuna-Koreaga.

Kolmandaks, kes tegelikult algatab uurimise probleemide avastamisel? Siin on vaja kaasata parlamenti, sest mul on tunne, et nõukogus tuleks mängu muud huvid peale uurimise tegeliku teostamise. Parlament peaks samuti selles suhtes uurimise algatama.

Kindlasti on meil tarvis selgeid struktuure järgmiste sammude puhuks, mida astuma peame, ning lisaks ka selgemaid struktuure tühistamise puhuks, kuid sellest võime ehk üksikasjalikult teine kord rääkida.

Thomas Mann (PPE). – (DE) Austatud juhataja! GSP võimaldab kaubandusprivileege peamiselt arenguriikidele ja arenevatele majandustele. Sellist kaasaegset liiki arenguabi, tariifid vähendamisest tariifidest vabastamiseni tööstusriikide turgudel, on saavutanud palju. GSP+ erikorra otstarve on saavutada sotsiaalsete ja keskkonnastandardite rakendamine. See on samuti ÜRO ja ILO konventsioonide allkirjastamise suurenemise põhjus.

Ent, volinik, kuidas komisjon kontrollib antud kriteeriumide rakendamist? Kas privileegide tühistamist teostatakse järjekindlalt, kui eksporditakse sunni- või orjatööga toodetud kaupu, kui avastatakse ebaõiglane kaubanduspraktika või kui ei tagata päritolustaatusega toodete kontrolli? Enamgi, kas ei peaks inimõiguste parandamine, mida GSP+ kaudu saavutada kavatakse, lõppkokkuvõttes suuremaid riike kätkema? Mõtlen näiteks Hiinat. Kõik meie resolutsioonid, demonstratsioonid ja kahepoolsed ELi ning Hiina vahelised läbirääkimised ei ole toonud inimõiguste olukorras paranemist. Selle tulemusena tulevad homme, rahvusvahelisel Tiibeti mälestuspäeval, tänavatele sajad tuhanded inimesed ja Tiibeti lipud heisatakse kümnes tuhandes Euroopa Liidu linnas ja kogukonnas. Väljendame solidaarsust rahvaga, kes võitlevad kultuuri-, keele- ja usuautonoomia eest.

Volinik, kas jagate seisukohta, et inimõiguste, sotsiaalsed ja keskkonnastandardid on tarvis kõrvaldada erikordadest ning lülitada GSP kriteeriumide loetellu? Koostöö kaubanduspartneritega ei tohi piirduda puhtalt majandushuvidega.

Gianluca Susta (S&D). – (IT) Austatud juhataja! Kallid kolleegid! Tegemist on olulise võimalusega uuesti kinnitada eelkõige üldiste soodustuste süsteemi olulisust. Nii põhiline GSP süsteem kui GSP+ süsteem, mis mõlemad on seotud algatusega „Kõik peale relvade“, aitavad kaasa vaesuse vähendamisele ranges vastavuses inimõiguste austamise tagamise kohustusega. Just antud kooseksisteerimise aluspõhimõtete rikkumine ajendas Euroopa Liitu tühistama Sri Lanka üldisi soodustusi pärast üksikasjalikku komisjonipoolset uurimist.

Uus institutsionaalne raamistik aga peab kaasama parlamendi täielikult seadusandlikku protsessi, mille eesmärk on kehtivate õigusaktide muutmine. Loodame seetõttu, et see sisaldab määruse täielikku ülevaatamist vastavalt tavapärasele korrale, kuna seal on mitu puudust, sealhulgas uurimiste eneste küsimuses. Järgmiseks sammuks on ühine resolutsioon.

Määruse tulemuslikkus oleneb tema tõsiseltvõetavusest, kriteeriumide objektiivsusest, millel ta rajaneb, ning rangus, millega teda kohaldatakse. Euroopas, kus valdav enamik kodanikke ei ole demokraatia eksportimisega püssi ähvardusel nõus, on kaubandus ja kaubandusega seotud abi olulised vahendid fundamentaalsete inimõiguste austamisel rajaneva kooseksisteerimise põhimõtete levitamiseks. On meie kohus mitte langeda ükskõiksusse – mis oleks vale, ent samuti vältida rutakaid otsuseid teatud osapoolte kohta, otsuseid, mis näivad kohtuotsustena, nagu on Colombia puhul.

Just seepärast tunnen, et mul ei ole võimalik toetada peaaegu ühekülgsed paindumatuid hoiakuid ühe või teise riigi suhtes, kuid tugevalt toetan vajadust kõikide problemaatiliste olukordade tõhustatud seiramise järele, kehtivate õigusaktide vaimus ning vastavalt reeglite põhimõtetele, millele tahame, et rajaneks õigusaktide ülevaatamine, mida nõuame.

Christofer Fjellner (PPE). – (SV) Austatud juhataja! Üldiste soodustuste süsteem, mida täna arutatakse, on äärmiselt hea ja oluline abivahend, sest teeb riikidele, kes on võib-olla maailma vaeseimad, kergemaks eksportimise ja Euroopaga kauplemise. Paljud Euroopa riigid on niiviisi loonud oma rikkuse, mispärast just ongi oluline, et seda teistele riikidele laiendada üritaksime.

Taolisel arutelul ning üldiste soodustuste süsteemi ülevaatamise eelseisvas töös peame mõtlema ja keskenduma üldiste soodustuste süsteemi põhiülesandele ja –eesmärgile, milleks on võitlus vaesusega. Kaubandus on kaugelt tulemuslikum moodus vaesusega võitlemiseks ning majanduskasvu tekitamiseks ja on oluline, et me seda ei unustaks.

Muidugi on üldiste soodustuste süsteem samuti hea moodus riikidele surve avaldamiseks, et nad peaksid kinni rahvusvahelistest lepingutest ning konventsioonidest ja lisaks ka inimõigusi puudutavatest kohustustest ja nii edasi. Ent me ei tohi unustada, et eesmärgiks on areng. Loomulik peab olema ELil võimalik keelduda või antud sooduskohtlemine eemaldada riikidelt, kes oma kohustusi ei täida, ent oluline on meenutada, et piir on õrn. Riigi jaoks, kellele keelatakse suuremat kaubandusvabadust ja uusi ekspordivõimalusi, ei ole kergem täita kohustusi ja nõudmisi, mida talle esitame.

Olemas on seos: korruptsioon, kehvad töötingimused ja kehv austus inimõiguste vastu tekitavad vaesust, ent vaesus muudab raskemaks ka võitluse korruptsiooni, inimõiguste probleemide ja kehvade töötingimustega. Sooviksin teada voliniku seisukoha lõigu 22 osas; teisisõnu, kaubandussoodustuste tühistamise oht teeb riikide jaoks raskemaks jääda karistamata olukordade eest, nagu kehvad töötingimused.

Siis sooviksin märkida samuti, et nõuame praegu reaal riikidelt 27 ILO ja ÜRO konventsiooni ratifitseerimist ja täieliku rakendamist. Sooviksin näha tõelist analüüsi, kas kõik ELi liikmesriigid on kõik antud ÜRO ja ILO konventsioonid täielikult rakendanud ja ratifitseerinud. Minu arvates on vähemalt ebatõenäoline, et kõik on täielikult rakendatud, ning seda on oluline silmas pidada, kui teistele nõudmisi esitama hakkame.

Rareș-Lucian Niculescu (PPE). – (RO) Mul on voliniku jaoks lihtne küsimus. Vastavalt määrusele (EÜ) No 732/2008 on riikidel, kes GSP+ süsteemi raames soodustingimusi saada soovivad, võimalus esitada taotlused tänavu aprilli lõpuks. Arvestades, et tähtpäev on lähenemas, sooviksin küsida volinikult, kas tal on antud info olemas, mis riigid seni taotluse esitanud on ja kas peaksime võimaldama soodustingimusi mõnedele uutele riikidele, kui nõutavate kriteeriumide muutmist ette valmistame. Lisan samuti oma toetuse kaasp Parlamendiliikmetele, kes on rõhutanud, et Euroopa Parlamendiga tuleks kohaldamisel nõu pidada.

Täna teid!

Karel De Gucht, komisjoni liige. – Austatud juhataja! Mitu küsimust on esitatud Sri Lanka ja Colombia kohta ning selle kohta, miks ühel juhul otsustasime teostada uurimise ja teisel juhul mitte.

Sri Lanka puhul juhiti komisjoni tähelepanu avalikult kättesaadavatele raportitele ja avaldustele ÜROlt ja teistelt asjakohastelt allikatelt, sealhulgas valitsusvälistelt organisatsioonidelt, kust ilmnes, et Sri Lanka ei rakenda tulemuslikult erinevaid inimõiguste konventsioone, iseäranis kodaniku- ja poliitiliste õiguste rahvusvahelist pakti, piinamise ja muul julmal, ebainimlikul või alandaval viisil kohtlemise või karistamise vastast konventsiooni ning lapse õiguste konventsiooni.

Ent erinevalt Colombiast oli Sri Lanka üldine lähenemisviis eitada probleemide olemasolu ning komisjoniga uurimise üheski jargus koostööd mitte teha.

Colombia puhul näitavad ÜRO ja ILO seire tulemused, et küsimärke on teatavate ÜRO ja ILO konventsioonide tulemusliku rakendamise määra osas, kuid samuti on selge, et Colombia on teinud koostööd ILO ja ÜRO organitega ning olulisi muutusi oma õigussüsteemis, ja valitsus astub samme õigusaktide parandamiseks ning nende rakendamise täiustamiseks praktikas. Samuti on jooksev dialoog koostöös ÜRO ja ILOga.

Mis puutub Vital Moreira esitatud küsimust, sooviksin öelda, et GSP määruse ülevaatamisel näeme vaeva tasakaalu leidmisel erinevate soovide vahel, mis siin esitatud on. Meil on palutud seda teha võimalikult pea ning me teeme seda. Meil paluti mõjuhindamist, aga saame 2009. aasta GSP andmed alles tänavu juulis, millele järgneb mõistagi arutelu parlamendiga.

Sooviksin meenutada kohustust, mille võtsin rahvusvahelise kaubanduse komisjoni ees oma kuulamise ajal ning hiljem – anda meie seadusandlike ettepanekute ajakava, mis esitatakse sellele komisjonile lähikuudel. Nagu teate, on meil kohtumine kavas homme. Üritame koos välja tulla mingi lahendusega, mis annaks parlamendile maksimaalse võimaluse arutada võimalikult avatult erinevaid toimikuid, sealhulgas uut GSP määrust ja pikendamise süsteemi, mille peaksime viima sisse juba aprillis.

Juhataja. - Mulle on laekunud kaks resolutsiooni ettepanekut⁽²⁾, mis esitati vastavalt kodukorra artikli 115 lõigule (5).

Arutelu on lõppenud.

Hääletus toimub kolmapäeval, 10. märtsil 2010.

17. Järgmise istungi päevakord: vt protokoll

18. Istungi lõpp

(Istung lõppes kell 23.40)

⁽²⁾ Vt protokoll